Digitized by Google

Digitized by Google

103291

Digitized by Google

Digitized by Google

FASTI ATTICI
IN PARTES DVAS
ET
QVATVOR VOLVMINA
DISTRIBVTI.

BIBLIOTHÈQUE DE LA VILLE
LYON

103291

FASTI ATTICI
IN QVIBVS
ARCHONTVM
ATHENIENSIVM SERIES
PHILOSOPHORVM ALIORVMQVE ILLVSTRIVM
VIRORVM AETAS
ATQVE PRAECIPVA ATTICAE HISTORIAE CAPITA
PER OLYMPICOS ANNOS DISPOSITA DESCRIBVNTVR
NOVISQVE OBSERVATIONIBVS ILLVSTRANTVR

AVCTORE

EDVARDO CORSINO

CLER. REGVL. SCHOLARVM PIARVM
IN PISANA ACADEMIA
HVMANIORVM LITTERARVM PROFESSORE

TOMVS QVARTVS.

BIBLIOTHÈQUE DE LA VILLE LYON

BIBLIOTHÈQUE DE LA VILLE LYON 1894

FLORENTIAE ANNO CIƆIƆCCLVI.
Ex Imperiali Typographio
PRAESIDVM ADPROBATIONE.

Digitized by Google

PRAEFATIO.

VBI *Tertium* FASTORVM ATTICORVM *Volumen vertente iam anno* MDCCLI. *in lucem prodiiſſet, facile etiam Quartum, ac poſtremum Operis huius Volumen brevi proditurum ſperaveram. Plurimae tamen cauſſae ſubinde interceſſerunt ne quarta Faſtorum pars, quae a tertia divelli vix poterat, ideoque merito a pluribus optabatur, emitti poſſet. Siquidem primum eximia prorſus humanitas, qua Vir Cl. Scipio Maffeius trecentarum fere Graecarum Inſcriptionum exemplar mihi Veronae conceſſit, ut eas latine redderem, atque illuſtrarem, id a me iure quodam ſuo poſtulare, atque exigere videbatur, ut ego Verona Florentiam redux nonnullas ex Inſcriptionibus illis, eas nimirum, quae ad Athenienſem Vrbem ſpectabant, veluti ſincerum memoris, gratique animi pignus, exiguum maioris Operis ſpecimen, & quamdam fere Faſtorum meorum coronidem ſtatim vulgarem, eiuſdemque doctiſſimi Viri nomini conſecrarem.*

Itaque

Digitized by Google

Itaque iam inceptam quarti Voluminis editionem libens abrupi, eaſque INSCRIPTIONES ATTICAS *illuſtravi, & ſequenti anno* MDCCLII. *ſeorſim edidi, quae nunc in ipſo Voluminis huius limine conſpiciuntur. Quum vero paucos poſt menſes eodem ipſo anno Politus noſter acerbo, ac inopinato caſu multis ille quidem flebilis, ſed nulli certe, quam mihi flebilior obiiſſet; maximo, atque immortali* IMPERATORIS CAESARIS *beneficio a Philoſophiae tradendae munere ad Humaniores Litteras in Academia Piſana defuncti Politi loco docendas translatus, id optimo, maximoque iure mihi curandum putavi, ut novam hanc ſpartam pro viribus ornarem; proximoque anno de Minniſari Armeniae Regis Nummo explicando, novaque Arſacidarum Epocha conſtituenda cogitavi, ut ex Diſſertatione primis anni* MDCCLIV. *menſibus edita apparet. Nihil eſt tamen, quod Faſtis Atticis, aut ceteris lucubrationibus, quibus perficiendis iucunde immorabar, magis adverſum, atque infortunum acciderit, quam illorum conſilium, qui in ſuperioribus Ordinis mei Comitiis longe de me honorificentius, quam certe par fuerat, cogitarunt. Itaque in tanta rerum, ac ſtudiorum varietate multo remiſſius de abſolvendo Faſtorum Atticorum opere cogitandum fuit; quum praeſertim interea ſaepius mihi cum adverſa valetudine confligandum, & Cl. Froëlichii Dubiis adverſus Arſacidarum Epocham a me conſtitutam propoſitis reſpondendum fuerit, & nonnulla quoque Hiſtoriae capita ad Anconitanam Vrbem, & Eccleſiam ſpectantia opportune illuſtranda contigerint. Ne tamen hanc ultimam Faſtorum partem diutius exſpectari ſinerem, ſubceſivis horis illam abſolvi, &, quod maxime optari videram, varios, & accuratos Indices adieci. Ac initio quidem Archontum Eponymorum Seriem iuxta temporum, aut Olympiadum ordinem contextam exhibui, quae Scriptorum teſtimoniis, & argumentis aliis in ipſo Operis contextu propoſitis accuratiſſime reſponderet. Ex hac ipſa deinde Eponymorum Archontum ſerie alphabetico tamen ordine diſpoſita Indicem* I. *contexui; ut, ſi fortaſſe Archontis alicuius nomen in ſcriptoribus, aut monimentis aliis occurreret, repente deprehendi poſſet, quonam tempore Athenis eo magiſtratu, vel Archontis munere perfunctus eſſet. Quumque interdum in Scriptoribus*

ipſis

ipſis Archontum nomina depravata, vel perperam expreſſa ſint; ne varietas illa fraudi lectoribus eſſe poſſet, in II. *Indice haec ipſa Archontum nomina, prout in Scriptorum quorumdam textu vitiata occurrunt, expreſſi. Tertius Index Archontes illos complectitur, quos* Pseudeponymos *eſſe iam videram; ideoque in Volumine* I. *Differt.* VIII. *ex Eponymorum Faſtis expungendos demonſtraveram. Quandoquidem vero in eiuſmodi Faſtis rite contexendis, ac praeſertim in* XIV. *Diſſertationibus concinnandis, quae in duo Volumina diſtributae Primam Operis Partem conficiunt, ſaepiſſime tum veterum, tum recentiorum Scriptorum loca, & ſententiae excutiendae, refellendae, illuſtrandae fuerunt, Indice* IV. *Scriptores illos alphabetica ſerie indicavi, qui frequentius in Faſtis ipſis emendantur, aut illuſtrantur; ceteros tamen omnes diſſimulant, qui obſcuriores, ac veluti minorum gentium Scriptores cenſeri poſſunt. Quintus demum, ac poſtremus Index nonnulla, ac praecipua ſolum rerum capita complectitur, quae in univerſo Faſtorum Opere continentur. Ac poſtremus quidem hic rerum notabilium Index longe plenior, ac uberior contexi facile potuiſſet, niſi res ipſae in ſingulis fere Diſſertationibus, quae duobus primis Voluminibus continentur, ad ſua veluti capita revocatae iam forent, ideoque facile ipſarum ſedes, aut locus in ipſa Diſſertationum ſerie, vel titulo deprehendi poſſet. Ita quidquid exempli cauſſa ad Populos Atticae ſpectare poterat, in* V.; *quidquid ad Nummos, in* XII.; *quidquid ad Feſta, in* XIII. *Diſſertatione facile inquiri, ac inveniri poteſt; quemadmodum Olympionicarum, aliorumque in ſacris Graeciae Ludis Victorum nomina in* II. *Operis Parte, ſive Attica Hiſtoria per Olympicos annos, aut Olympiadum ſeriem diſpoſita deprehendi poterunt; niſi fortaſſe cui libeat* Agonisticas Dissertationes *ſeorſim a me iampridem editas conſulere, & Victorum ipſorum nomina alphabetica ſerie ibi diſpoſita invenire. Illud unum ſupereſſet ut errores etiam, qui in univerſo Faſtorum Opere vel auctoris, vel exſcriptoris, vel typographi vitio exciderunt, accurate recenſerentur, aut certe plura, quae ſubinde corrigi, mutari, vel addi poſſent, opportune indicarentur. Sed moleſtum hoc ſtudii genus ipſa temporis, ac loci opportunitas pati vix poteſt: idque*

mihi

Digitized by Google

mihi facile ab aequis, boneſtiſque lectoribus concedi poſſe putavi, ut errores quidem ipſorum humanitati, ac diligentiae corrigendos relinquerem; quum praeſertim omnes fere ex ipſo orationis contextu deprehendi poſſint; cetera vero ſeorſim una cum variis obſervationibus ad argumentum ipſum ſpectantibus opportunius edenda reſervarem.

Romae Kalendis Quinctilibus Anno 1756.

BIBLIOTHEQUE DE LA VILLE LYON 1734

Digitized by Google

IN IV. VOLVMEN
FASTORVM ATTICORVM
PROLEGOMENA
QVAE COMPLECTVNTVR
INSCRIPTIONES ATTICAS
NVNC PRIMVM
EX CL. MAFFEII SCHEDIS
IN LVCEM EDITAS

LATINA INTERPRETATIONE
BREVIBVSQVE OBSERVATIONIBVS
ILLVSTRATAS.

LYON

Digitized by Google

I.

Athenis

in Eccleſia Deiparae

. . . Μειινιωνος θελισι . . . . . .
τουτης παντελειας ποπαν . . . .
λουχοιν ικιλλον νηφαλιον
βοηδρομιωνος πνεφθυιιαιοσρα
αλεκτρυονα καρπος νεστειρωνπυρ
αικευολσσπενδων μελικρατον Ζιδη
κιε ελφακαλνυπε . . ο . τοσοπρισ . .
ονις χ . . και τοις αλλο . . αισανε . . .
τυαν ιωντος απολλωνι και αι . . διγη
ερνονα . . . κιδιονρθινφαλον και καθιιν
δωλε . ενφαλον
ατηριωνος διγεορτω ποπανο
κοινικιδιον οFεονφαλον οδεκονφαλο
ναστον κληκιδιον επιπεπλασμενον
τα καρπια νηφαλιον
τοσιδεωνος η ισαμενυ ποπανο
οικιαιον δωδεκονφαλον κα . με
ποσιδωνικαματηλονηφαλιον ου
ανεμοις ποπλανον χθινικικαιον ορ
αλαν δωδεκονφαλον νηφαλιον
γαμηνωνος κιττος εις διονυσου θυ
ανοξστηριωνος ιερε . . εκλου ταω
λ . φη . ολιωνος ει κρανω ποπανι . .
αωδεκομφαλον καθνιενον επι
. . εις βουν χεινικιαιον ανυπε
. . σ μουνυχιονος βαπιοντος η
κλει . . χαιθειω αλεκτορας βποπα
. . οινκοσδωδεκομφαλα αρθομα
ανυπ . . θετως

Hactenus Epigraphe iisdem prorſus characteribus, vocum laciniis, literarum apicibus, atque lacunis accuratiſſi-

me expreſſa, quae in Cl. Maffeii Schedis, & Apographo reperiuntur. Eiuſmodi vero diligentiam, ac fidem hic adhibendam eſſe putavi, ut perſpicaciores alii, ſi libeat, ex apographo ipſo meliorem, plenioremque Marmoris ſententiam inquirant; atque de locis illis iudicium ferant, in quibus Epigraphem, ſublatis alicubi erroribus, ſuppletiſque lacunis, refingendam, maiorique charactere ita exhibendam eſſe coniicio.

μετΑΓΕΙΤΝΙΩΝΟΣ ΘΕΛΙΣΓ . . . . . .
ΤΟΥΤΗΣ ΠΑΝΤΕΛΕΙΑΣ ΠΟΠΑΝον
. . ΛΟΝ ΧΟΙΝΙΚΙΔΙΟΝ ΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΠΝΕΦΘΥΙΙΑΙΟΣ ΡΑ
ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΑ ΚΑΡΠΟΣ ΝΕ ΣΠΕΙΡΩΝ ΠΥΡ
ΑΙΚΕΥΟΛΣ ΣΠΕΝΔΩΝ ΜΕΛΙΚΡΑΤΩΝ ΖΙΔΗ
. . ΚΙΕΕΛΦΑΚΑΛΝΤΠΕ. . Ο. ΤΟΣ ΟΠΡΙΣ. . .
. . ΟΝΙΣ Χ . . . ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΑΝΕ. .
ΠΥΑΝεψΙΩΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΚΑΙ ΑΦροΔΙΤΗ
. . ΕΡΝΟΝΑ χοινιΚΙΔΙΟΝ οΡΘΟΝΦΑΛΟΝ ΚΑΙ ΚΑΘΙΙΝ
. . ΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ
μαιμΑκΤΗΡΙΩΝΟΣ ΔΙ ΓΕΩΡΓΩ ΠΟΠΑΝΟν
ΧΟΙΝΙΚΙΔΙΟΝ ΟΡΘΟΝΦΑΛΟΝ δωΔΕΚΟΝΦΑΛΟν
. . ΝΑΣΤΟΝ ΚΛΗΚΙΔΙΟΝ ΕΠΙΠΕΠΛΑΣΜΕΝΟΝ.
. . ΤΑ ΚΑΡΠΙΑ ΝΗΦΑΛΙΟΝ . . .
ΠΟΣΙΔΕΩΝΟΣ Η ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΠΟΠΑΝΟν.
χοινΙΚΙΔΙΟΝ ΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ ΚΑ . . . ΜΕ . .
ΠΟΣΙΔΩΝΙ ΚΑΜΑΤΗΛΟν ΝΗΦΑΛΙΟΝ ΟΥ.
. . ΑΝΕΜΟΙΣ ΠΟΠΑΝΟΝ ΧοΙΝΙΚΙΔΙΟΝ ΟΡθον-
φΑΛΟΝ ΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ ΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣ ΚΙΤΤΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ Θιασυς.
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣ ΙΕΡΕ . . ΕΚΔΟΥΤΑΩ . .
ελαΦΗβοΛΙΩΝΟΣ ΕΙ ΚΡΟΝΩ ΠΟΠΑΝον . . .
δωΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ ΚΑΘΝΙΕΝΟΝ ΕΠΙ . . . .
. . ΕΙΣ ΒΟΥΝ ΧΟΙΝΙΚΙΔΙΟΝ ΑΝΥΠΕ . . .
θετωΣ ΜΟΥΝΥΧΙΩΝΟΣ Β ΑΠΙΟΝΤΟΣ Ηρα-
ΚΛΕΙ. . ΧΑΙΘΕΙΩ ΑΛΕΚΤΟΡΑΣ Β ΠΟΠΑνον
χοΙΝΙΚΟΣ ΔΩΔΕΚΟΜΦΑΛΑ ΟΡΘΟΜφαλα.
ΑΝΥΠε. . . ΘΕΤΩΣ . . . .

In

Notae in Marmor I.

Quamvis eiuſmodi Marmor, & ipſius Apographum maxima ex parte mutilum, mireque depravatum ſit; nonnulla tamen ex illo facile exſculpi poſſunt, quae ex pluribus etiam monimentis aliis affulſerant; ac plurima quoque deprehendi, quae hactenus obſcura, vel incomperta delituerant. Ac primo quidem in exeſis vitiatiſque Marmoris verſibus *novem* Athenienſium menſium nomina deprehendiſſe videor, quos eadem prorſus ſerie recenſitos eſſe conſpicio, quae in duobus Sponii Marmoribus a me iampridem editis [1] obſervatur; ut proinde recentior illa menſium Atticorum ſeries, quae ex Sponii Schedis affulſerat, neque tamen hactenus Eruditis omnibus probata fuit, Marmoris huius praeſidio mirifice confirmetur. Duplicem Sponius Athenis Epigraphem exſcripſerat, in qua duodecim Attici menſes ita numerati fuerant, ut *quarto* loco *Pyanepſion*, mox *Maemacterion* proximo quintoque collocetur. Itaque, cum pluribus Veterum teſtimoniis compertum foret in civilibus Athenienſium annis *Maemacterionem quarto*, *Pyanepſionem quinto* demum loco numerari conſueviſſe, ut Petavius [2] contra Scaligerum [3] accuratiſſime demonſtravit, veterem hanc menſium Atticorum ſeriem ſequioribus demum temporibus mutatam eſſe Dodvellus partim ex ambiguis Plutarchi, Diodori, & Harpocrationis teſtimoniis, partim etiam ex duabus Sponii Inſcriptionibus collegit, *ſi nempe recte illas deſcripſit Auctor alioqui diligentiſſimus* [4]. Ac immerito quidem Sponii fidem, ac diligentiam hic Dodvello ſuſpectam fuiſſe opportunius alibi in *Faſtis Atticis* [5] demonſtravi, ſimulque perſpicuis, opinor, certiſque characteribus oſtendi [6] varietatem illam in civilibus Athenienſium annis, menſiumque ſitu primis ſolum Hadriani Caeſaris temporibus invectam eſſe, ut Pyanepſion *quarto*, Maemacterion *quinto* loco recenſeretur, idemque civilis annus, qui olim a Gamelione, hiberno nimirum ſolſtitio, moxque ab

 He-

(1) Faſt. Attic. Tom. II. pag. 171. & 183. (2) Doctr. Temp. Lib. I, c. 10. (3) De Emend. Temp. Lib. I. pag. 28. (4) Differt. de Cyclis II. ſect. 3. (5) Tom. I, pag. 64. (6) Tom. II. pag. 406.

Hecatombaeone, aeſtivoque ſolſtitio inceperat, a Boëdromione potius, ſive autumnali aequinoctio, auſpicaretur. Argumentis aliis, quae paullo ſubtilius, ac fuſius expoſui, Marmoris huius auctoritas adiungi iam poterit, in quo proxime poſt Boëdromionem Pyanepſion, tum Maemacterion, mox Poſideon recenſetur; eadem nempe Atticorum menſium ſeries, idemque ſitus aſſeritur, qui in duobus Sponii Marmoribus obſervatur.

Hoc uno tamen diſcrimine Marmoris noſtri ſeries a Sponiana diſſidet, quod in utraque Sponii Inſcriptione menſium ſeries, adeoque civilis annus, a Boëdromione menſe, veluti *primo*, exorditur; in noſtra vero principi loco *Metagitnion* occurrit, quem *Hecatombaeon* in extrita iam evanidaque Marmoris fronte praeceſſerat; quemadmodum prorſus in extrema Marmoris parte *Thargelionis*, ac *Scirophorionis*, *undecimi* ſcilicet, ac *duodecimi* menſium nomina exciderunt. Certe varietas, ac diſcrimen illud argumento eſſe poterit Marmor ipſum ante Sponianas Epigraphes exaratum eſſe; iis nempe temporibus, quibus Maemacterion quidem in Pyanepſionis locum conceſſerat, nondum vero civilis anni principium ab Hecatombaeone menſe ad Boëdromionem migraverat. Itaque, licet utrumque anno 3. Olymp. CCXXVII. contigiſſe coniecerim [1], quo Hadrianus Auguſtus Athenas inviſit, ſacriſque Myſteriis Eleuſine initiari voluit [2], proclivius eſt tamen aſſerere prius menſium ordinem, mox civilis anni cardinem mutatum eſſe; quumque Traiani Caeſaris aetate Maemacterion quartum adhuc locum occuparet, ineunte vero Antonini imperio in proximum quintumque locum deſcendiſſet, ut ex Harpocrationis aetate iam demonſtravi, Marmoris noſtri aetas Traiano poſterior eſſe debet; quumque viciſſim in illo menſium ſeries non a Boëdromione, ut Hadriani, vel Antonini temporibus obtinuerat, ſed ab Hecatombaeone menſe, deducatur, aetas ipſa facile Antonino Caeſare poſterior eſſe non poterit. Hinc Marmoris huius aetas anguſtis ſane terminis circumſcribitur, quum neque Traiano antiquior, neque Antonino recentior admitti poſſit, ſed Hadriani temporibus ſatis accommode concedatur; niſi fortaſſe quis temere ſuſpicetur civilis anni cardine ad Boë-

(1) Tom. II. pag. 403. (2) Vid. Tom. II. pag. 107.

Boëdromionem tranſlato, veterem tamen menſium feriem, adhuc m Feſtis ſacriſque ritibus obeundis ſervatam eſſe.

Ceterum in hac ipſa ſerie *novem* Menſium Atticorum nomina nobis occurrere facile profecto intelliget quicumque viciata Marmoris loca diligentius inſpexerit, quae ex ſuperſtitibus vocum laciniis ſupplenda, ac refingenda putavi. Siquidem in 1. verſu facile ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΩΝΟΣ reſtitui debet; integrumque prorſus ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ nomen in 4 reperitur. In 9. ſuſpicabar ΑΠΙΟΝΤΟΣ haberi poſſe, quemadmodum prorſus in 26. legitur ΜΟΥΝΥΧΙΩΝΟΣ Β ΑΠΙΟΝΤΟΣ. Omnibus tamen rite perpenſis legendum aſſero ΠΥΑΝεψΙΩΝΟΣ, quum praeſertim in 12. verſu ΜαιμΑκΤΗΡΙΩΝΟΣ, in 16 ΠΟΣΙΔΕΩΝΟΣ perſpicue reperiatur, atque inter utrumque quem *Pyanepſionis* menſis nomen inſeri non poſſit. In 21. verſu facile ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣ reſtitui debet, atque in aliis pone ſequentibus ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣ, & ΕΛΑΦΗβοΛΙΩΝΟΣ. Neque ſolum menſium nomina, ſed interdum etiam menſis dies exprimuntur, ut 16. verſu legitur Ποσιδεῶνος Η ἱςαμένυ *Poſideonis VIII.* die; in 23. Ἐλαφηβολιῶνος ΕΙ *Elaphebolionis XV*; in 26 Μυνυχιῶνος Β ἀπίοντος *Munychionis XXIX*. Quinetiam facile characteres Θ in verſu 1. ΔΙ in 12. ΙΕ in 22. menſium nominibus ſubiecti numerales dierum notae fortaſſe eſſe poſſunt, quod temere tamen affirmare vix poſſim. Haec, aliaque id genus perſpicue oſtendunt eiuſmodi Marmor *Kalendarii* cuiusdam fragmentum eſſe, in quo menſes, menſiumve dies exprimebantur, quibus libationes, ac dona quaedam Diis oblata, vel offerenda, fuerant. Ac certe quidem in 9. verſu *Apollinis*, ac *Veneris*; in 18. *Neptuni*; in 21. *Bacchi*; in 23. *Saturni*; in 26. *Herculis* nomen occurrit; nec plurimum fortaſſe fallar ſi in 4 verſu ΔΙΟΣ *Iovis*, in 19. *Ventorum* nomen indicatum dixerim.

Quod vero ad *libationes* attinet, ac varia donorum genera, quae in Marmore recenſentur, quamvis mira perplexitas ex truncatis, viciatiſque vocibus oriatur, perſpicue tamen πόπανον, χοινικίδιον, νηφάλιον, δωδεκόμφαλον, κιττὸς, ἀλέκτρυαν, αλέκτορες, καρπὸς, κάρπια, καματήλας & βοῦς memoratur; ſicuti σπείρων πυρ ... & σπονδῶν μελικράτων nomina ſubinde occurrunt. Non is profecto ego ſum, qui ſingulas vo-

Quid.

ces ipſas, ipſarumque vim nitide diſerteque exponi a me poſſe confidam; quum praeſertim in pluribus efferendis nulla propemodum lux ex veteribus Scriptoribus affulgeat. Quidquid tamen de ipſarum ſingulis vel certo conſtitui, vel divinando coniici poteſt breviſſime ediſſeram.

Ac initio quidem, ut a clarioribus exordiar, *hederas* Baccho ſacras fuiſſe compertum eſt, ut optime proinde ver. 12. legatur κιττὸς εἰς Διονύσυ θυάσυς *hedera in Bacchi choros*, eos nempe, qui Bacchi ſacra, vel orgia hedera coronati celebrabant. Ita *gallos*, ac *boves* Diis offerri, mactarique conſueviſſe didicimus, unde ver. 5. & 27 ἀλέκτορες *galli*, & verſu βῦς *bos* nominantur. Καρπὸς, ſive Καρποὺς, & Κάρπια ver. 5 & 15. occurrit, quod *fructus*, ac *fruges* Diis libari conſueverint. Optime quoque in 6. verſu σπενδῶν μελικράτων voces reſtitui poterunt quod σπενδὴ quidem *libatio* ſit, μελίκρατος vero *mulſum*, vel *mulſam aquam* ſignificet. Quod 5. verſu σπείρων πυρ.... mutila nempe, vitiataque voce legatur, facile σπεῖρα intelligi hic poterit, qua voce *piſtorium* quoddam *opus* exprimitur, placenta nempe veluti in ſpiras diſpoſita; quumque vox πυραμῦς aliud placentae genus in pyrae formam confectum ſignificet [1] in 5 verſu *galli*, *fructuum*, *ſpirae*, ac *pyramuntis* oblatio exprimetur. Quid vero Neptuno oblatum dicatur ubi 18 verſu καματῆλο, vel καμακῆλον nobis occurrit? Quum κάμαξ *haſtam*, aut *contum*, ἧλος vero *cuſpidem*, aut *clavum* ſignificet, Neptunoque ferreus contus, tricuſpis haſta, vel tridens, veluti imperii ſignum, ac ſymbolum, concedatur, quid prohibet quin καματήλυ, vel καμακήλυ nomine Scriptoribus aliis indicto *tridens* ipſe Neptuno oblatus in Marmore deſignetur; ut quemadmodum nempe *hedera* Baccho, Herculi *galli*, Saturno, Diiſque aliis *popana* oblata fuerant, ita Neptuno contus, haſta, vel *tridens* ſacratus dicatur?

Nihil eſt tamen quod frequentius in Marmore memoretur, quam πόπανον, χοινικίδιον, δωδεκόμφαλον, νήφαλιον. Ac νηφάλιον quidem vox, quae ſeorſim etiam poſt κάρπια, & καματῆλο ſubiicitur, libationem illam ſignificat, quae ſine vino peragebatur; ut proinde νηφάλια ſacra dicerentur illa, quae ἄοινα vinique expertia forent; in quibus nempe

(1) Vid. Athen. Lib. XIV. c. 14.

pe vinum libari, guſtarique vetabatur. Eiuſmodi vero ſacra ab Athenienſibus etiam peragi conſueviſſe perſpicuo Polemonis teſtimonio erudimur [1]: Ἀθηναῖοι τὰ πρὸς τοὺς Θεοὺς ὅσιοι νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι Μνημοσύνῃ, Μούσαις; Ἠοῖ, Ἡλίῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ οὐρανίᾳ *Athenienſes in iis, quae ad Deos pertinent, religioſi nephalia quidem ſacra Mnemoſyne, Muſis, Aurorae, Soli, Lunae, Nymphis, Veneri caeleſti ſacrificant*; quemadmodum ex Scriptoribus aliis accepimus in nephaliis ipſis thymum cremari conſueviſſe, quum vitea, ficulnea, myrteaque ligna vetita forent, ea nempe, quae οἰνόσπονδα vocabantur quod incendi ſolerent ubi vinum libaretur [2]; Marmoriſque noſtri praeſidio demonſtratur *nephalia* ipſa non modo Muſis, ceteriſque Diis a Polemone recenſitis, ſed interdum etiam Neptuno quoque, aliiſque offerri conſueviſſe; quamvis in ſacris Neptuni &c. vinum aliquando uſurpari liceret. Quod vero Metagitnione menſe ignoto Numini *popanum* oblatum dicatur, idemque *popani* nomen in Marmore frequenter occurrat, ad ritum illum referri debet, quo Diis *placentae* Athenis offerri conſueverant. Etenim, ut Heſychius ait, Πόπανα ſunt πλακούντια ἀπὸ ἄρτου *placentulae ex pane*; longeque clarius Suidas: Πόπανα. πλακούντια πλατέα, καὶ λεπτά, καὶ περιφερῆ. καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις ἔθυον βοῦν, καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν *Popana placentulae latae, & tenues, & rotundae. Poſt quatuor popana immolabant bovem, eumque vocabant quintum bovem*: perinde quaſi placentulae, quae bovis oblationem praeceſſerant, bovis inſtar haberentur. Certe popana prius offerri, mox ſacrificia peragi conſueviſſe Suidas oſtendit ubi *popana* προθυμάτων ſpeciem fuiſſe dicit; idque facile pluribus Ariſtophanis [3] locis illuſtrius oſtendi poſſet. Aegre vero intelligi, vel oſtendi poterit, cur *popanum* ipſum χοινικίδιον, & δωδεκόμφαλον appelletur; cum ne quidem voces ipſe a Scriptoribus uſurpatae ſint, nullibique *popano* coniungantur. Si quidpiam tamen in tanto veterum Scriptorum ſilentio conîicere hic liceat, ſuſpicor χοινικίδιον voce menſuram, pondus, aut molem exprimi, quae in oblato popano reperiretur. Etenim, ut varias χοίνικος vocis ſenſus diſſimulem, menſura quaedam hoc nomine exprimebatur, quae duobus fere Ro-

(1) Lib. ad Timae. (2) Suid. (3) In Pluto ver. 660. & 680.

Romanis *ſextariis* aequalis erat, adeoque tritici quidem 30. farinae vero 18. uncias continebat. Itaque, quum ſingulis ſervis, ac domeſticis integra choenicis menſura, veluti demenſum, in ſingulos dies concedi conſueverit, *choenicis* nomine apud Homerum [1], alioſque plures, diurnus hominis cibus deſignatur. Atque hinc fortaſſe corrigendus obiter Heſychii locus ubi legitur: Χοίνικες αἱ ἀπὸ μέρυς τροφαὶ. Guietus hic μέτρυ reſcribi iuſſerat. Libentius tamen, atque concinnius hic legerem αἱ ἡμερότροφαι, ſive αἱ ἀμφημερότροφαι: quod nimirum choenix *diurnum*, vel *quotidianum* victum ſignificet: quum ex choenice qualibet *octo* parvi, *quatuor* autem mediocres panes formarentur, ut a Scholiaſte [2] Ariſtophanis erudimur. Quemadmodum ergo Athenaeus [3] plurimas *placentarum* ſpecies enumerans, *Cotalyſcum* quoque memorat, quae ex *cotyle*, tertia nimirum choenicis parte, conſtabat, ita fieri potuiſſe ſuſpicor ut aliud popani, vel placentae genus *Choenicidion* vocaretur quod integram choenicis menſuram contineret, adeoque ex 18. triticeae farinae unciis conſtaret. Vndenam vero *popanum* ipſum non χοινικίδιον modo, ſed etiam δωδεκόμφαλον appellatur? Non aliunde ſane, ut opinor, quam quod partes illae, quibus conſtabat, ὀμφάλυ umbonis, aut umbilici formam referrent, perinde quaſi integra popani, ſive placentae ſuperficies in duodecim veluti umbones diſtincta, ſive ex duodecim umbonibus compoſita videretur: quemadmodum prorſus, ſi duodecim rotundi panes in molem, placentam, ac ſuperficiem unam diſponantur, δωδεκομφάλυ corporis formam exhiberent.

Quandoquidem vero in 10. verſu reperitur ΡΘΟΝΦΑΛΟΝ, idemque nomen in 13 quoque reſtitui debet, ubi legitur ΟΓCΟΝΦΑΛΟΝ, vox iſta eiuſque ſenſus ab altera voce ΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ diſtingui debet, quae repente ſubiicitur, ſicuti in 19. verſu perſpicue diſerteque πόπανον χοινικίδιον ὀρθόμφαλον, δωδεκόμφαλον νηφάλιον diſtinguitur. Eiuſmodi vero vox, ſi ad placentae genus, vel popanum referarur (quis enim hic toties in Marmore erratum eſſe, ac ΦΑΛΑΟΝ ubique legendum eſſe putaverit?) porrectum, extenſumque umbonem ſignificare fortaſſe poterit, quem popanum ipſum figura ſua exprimeret, adeoque variis his voci-

(1) Odyſ. XIX. (2) Ad Lyſiſtr. ver. 1209. (3) Libr. XIV. c. 14.

cibus varia libationum, vel oblationum genera deſignata forent, quae menſibus, menſiumve diebus in Marmore, ſeu Kalendario memoratis ab Athenienſi Populo, ſive peculiari quodam Civium coetu conſecranda fuerant.

Atque iſta quidem breviſſime de eximio hoc Marmoris fragmento dicta ſint. Cetera nimirum perſequi, hianteſque locos audacius reſtituere nec iuvat, nec decet; quum nihil propemodum ſani ex ſuperſtitibus, vitiatiſque laciniis exſculpi poſſe videatur.

II.

Athenis in duabus Columnis ex Pario Marmore, Inſcriptio

in Angliam delata a D. Antonio Aſkevo Medico

Αλκαμενευς Κοσμητευοντας
Εφηβοι

Ερεχθειδος
Αυρ Δημητριος
Ισιτυχος Ζωπυ.
Ζωπυρος)
Ζωσιμιανος Σοφ
Φανιας Μυσικου
Ηρακλειδης
Αιγειδος
Μεγιστοδωρος
Καρπος
Λεοντιδος
Απελλης Αφροδ
Ευτυχιανος Αφρο
Ασκληπιαδης Απ
Διοκλης, ο και Τρυφ
Λεωνιδης Ζωσι
Ζωσιμος
Ισιδοτος Ερμ
Ευφροσινος Ερμ

Κριτων
Νικων Ευτυχ
Χρυσανθος Σωσι
Αθηναιος Ευκ
Αδριανιδος
Κλ. Πρωταγορας.
Οινειδος
Εισιδοτος
Αλεξανδρος Ευτ
Αμμωνιος
Διφιλος Αφρο
Φαιναχης Ελευ
Μακρεινος Φιλο
Αφροδεισιος Φιλ
Κεκροπιδος
Επερασος Αθηνιω
Κλ Παυλεινος
Κλ Ρητορικος
Υμεναιος Μητρ

Στεφανος Προ
Μιλων)
Σεραπιακος Ευφ
Φοιβος Δορυφ
Δορυφορος
Κλαυδιος
Αγαθοκλης
Ζωσιμος Αγα
Αρτεμιδωρος Σα
Αντιοχιδος
Αιλ. Διονυσιος
Κλα. Νυμφιος
Ηλιοδωρος Αρκ
Σολων Αρκοκυ
Πρωτοτητος
Διοφαντης Διον
Θρασυβυλος
Ατταλιδος
Π. Αιλ. Διφιλος

Πτολεμαιδος
Τιτος)
Νικοςρατος
Τιμοκρατης Νεικο
Ζωπυρος Νεικο
Αυρ Πανταινος
Συμφερων Μελισ
Μελισσος)
Λογος
Ευελπιςος
Ξενοκλης Ονησι
Ακαμαντιδος
Κρι

Αφροδεισιος)
Πατροκλης
Αγαθοπους
Ιπποθωντιδος
ΘεοφανηςΦιλερωτος
Φιλοκρατης
Διοφαντος Φιλ
Δικρατης Φιλ
Θεοφανης
Αφροδισιος
Ευποριστος
Αιαντιδος
Στε

Ποβλιος Τ. Αυρη-
Αττικος. Μητηδεου
κ εχρησαμην δια τα
ξεν. τω νομω περι του-
του μηδεν γεγρα-
φθαι, αμωςγε και
τω υιω εχρησαμην
εις ταυτην την
επιμελειαν
Μ. Αυρηλιω
Αλκαμενει Λαμ-
πρει.

Επεγγραφοι.

Κλα. Ονησιμος
Φιλινος Μυστικο
Νεικηφορος Ευαστα.
Ερμοφιλος Ευα.
Πομπ Μαρων.
Ολυμπικος:
Αφροδισιος.
Επιδοτος Αια.
Βοτρυς.
Θιασος.
Σμυρνος.

Επεγγραφοι.

Περιγενης: Τγιν.
Αγαθων.
Ευτυχιανος.
Δωσιθεος
Ερ. Γανυμηδης.
Δαμας:
Κορυμβος.
Ηρακλειδης
Ευγνωμων.
. ηδαντης
Ισιδοτος.
Ισιδωρος:
Μαρων.
Επαφρας.

Επεγγραφοι.

Ευτυχης Τα
Πριμος)
Σωσας Ει.
Επικτας
Αττικιων.
Ζηνων.
Πινος.
Νεικων.
Κλα. Σωτηριων
Αρτεμιδωρος
Σωτηριχος.
Ζωσιμος.
Δημητριος.
Κλ. Ονησιμος:
Σμαραγδος.

In ſiniſtra Marmoris parte e regione trium ſuperiorum Claſſium aderant, ſed abque titulo, hae duae ſequentes.

Μαξιμος:
Απολλωνι.
Πλατων.
Ευκαρπος
Ευτυχης
Δε.

Συμφορος
Παιδιων.
Αφροδισιος
Αυκ . . . ας.
Αρτεμας.
Θεο.

Λεων
Νωτφορας
Διονυσιος
Ζωπυρος
Μαρκος
Ευφραντικος
Κλ. Ευτυχης
Αθανιων

Θεοδοτος
Αρτεμονος
Σωτηρικος

Alcamene Coſmeta
Ephebi

Erechtheidis
*Aure*lius *Demetrius*
*Iſitychus Zopy*ri
Zopyrus
Zoſimianus Soph
Phanias Myſtici
Heraclides
Aegeidis
Megiſtodorus
Carpus
Leontidis
*Apelles Aphro*diſii
Eutychianus Aphro-
diſii
Aſclepiades Ap.
Diocles, qui & Try-
phon
*Leonides Zo*ſimi
Zoſimus
Iſidotus Herm.
Euphroſinus Herm.
Ptolemaidis
Titus
Nicoſtratus
Timocrates Nico
Zopyrus Nico
*Aure*lius*Pantaenus*

Criton
*Nicon Eutyche*tis
*Chryſanthus Soſi*mi
Athenaeus Euc.
Hadrianidis
Claudius *Protagoras*
Oeneidis
Iſidotus
Alexander Eut
Ammonius
*Diphilus Aphro*diſii
Pharnaces Eleu.
Macrinus Philo
Aphrodiſius Phil.
Cecropidis
*Eperaſtus Athenio*nis
Claudius Paulinus
Claudius *Rhetoricus*
*Hymenaeus Me*trodori
Aphrodiſius
Patrocles
Agothopus
Hippothoontidis
Theophanes Philerotis
Philocrates
Diophantus Philo-
cratis

Stephanus Pro
Milo
Serapiacus Euc.
*Phoebus Dorypho*ri
Doryphorus
Claudius
Agathocles
*Zoſimus Aga*thoclis
Artemidorus Sa.
Antiochidis
*Ae*lius *Dionyſius*
Claudius *Nymphius*
*Heliodorus Ar*cocy.
Solon Arcocy.
Prototetus
Diophantes Diony*ſii*
Thraſybulus
Attalidis
Publius *Ae*lius *Di-*
philus
Publius Titus *Aure-*
lius*Atticus. Hoc uſus*
non ſum, quoniam in
lege de iſto nihil ſcri-
ptum erat; quoquomo-
do & eius filio uſus ſum
in hanc curam

Sympheron Meliſsi	*Eucrates Philocra-*	*Marco Aurelio*
Meliſſus	*tis*	*Alcamene Lam-*
Logus	*Theophanes*	*prenſi*
Evelpiſtus	*Aphrodiſius*	
Xenocles Oneſimi	*Euporiſtus*	
Acamantidis	*Acantidis*	
Cri-	*Ste-*	

Adſcriptitii	*Adſcriptitii*	*Adſcriptitii*
Claudius *Onomaſtus*	*Perigenes Hygini*	*Euthyches Ta.*
Philinus Myſtici	*Agatho*	*Prymus*
Nicephorus Evaſta.	*Eutychianus*	*Soſas I*
Ermophilus Eva.	*Doſitheus*	*Epiſtas*
Pompeius *Maro.*	Herennius *Ganyme-*	*Atticion*
Olympicus	*des*	*Zeno*
Aphrodiſius	*Damas*	*Pinus*
Iſidotus Aeo.	*Corymbus*	*Nicion*
Botrys	*Heraclides*	Claudius *Soterion*
Thyaſus	*Eugnomon*	*Artemidorus*
Smyrnus	*. . . dantes*	*Soterichus*
	Iſidotus	*Zoſimus*
	Iſidorus	*Demetrius*
	Maro	Claudius *Oneſimus*
	Epaphras	*Smaragdus*

Maximus	*Symphorus*
Apollonius	*Panthion*
Plato	*Aphrodiſius*
Eucarpus	*Dyc . . . as*
Eutyches	*Artemas*
Leo	*Theodotus*
Noſphorus	*Artemonis*
Dionyſius	*Soterichus*
Zopyrus	
Marcus	
Euphranticus	
Claudius *Eutyches*	
Athanion	

Ne-

Notae in Marmor II.

Nihil eſt ſane cur in eximio, praeſtantique Marmore nunc illuſtrando diutius immorer, quum plurima, quae facile afferri poſſent, opportunius alibi in *Faſtis Atticis* demonſtraverim; ſimulque varias, ac diſſidentes aliorum ſententias perſpicuis, ni fallor, certiſque rationibus confutaverim. Etenim de *Coſmetis*, *Hypocoſmetis* etiam, ipſorumque munere diſputavi [1]; veram *Epheborum* aetatem hactenus incertam illuſtri Demoſthenis exemplo, vel teſtimonio demonſtravi [2]; ſimulque morem illum expoſui, quo ſingulis annis Epheborum ſeries praefixo Archontis Eponymi, & Coſmetae nomine publicis tabulis, atque fortaſſe Marmoribus etiam inſcribebatur. Veram denique, conſtantemque Tribuum Athenienſium ſeriem, atque ordinem Eruditis omnibus incompertum partim perſpicuis Veterum teſtimoniis, partim etiam Marmorum praeſidio contra Dodwellum, aliosque plures oſtendi [3]. Itaque Tribus ipſas hoc uno conſtantique ordine Athenis recenſitas eſſe probavi, ut primo *Erechtheis*, mox *Aegeis*, *Pandionis*, inde *Leontis* haberetur, quas *Ptolemais*, *Acamantis*, *Hadrianis*, *Oëneis*, *Cecropis*, *Hippothoontis*, *Aeantis*, *Antiochis*, tandemque *Attalis* ordine ſequerentur [4]; quemadmodum prorſus illas in triplici Sponiano, ac Riccardiano etiam Marmore recenſitas eſſe obſervavi. Ceteris autem exemplis, ac monimentis illis perſpicuum, ac illuſtre Marmoris etiam huius exemplum adiungi iam poterit, in quo Tribus ipſae eodem prorſus ordine vel ſerie memorantur; niſi quod inter *Aegeidem*, ac *Leontidem* unius *Pandionidis* Tribus nomen deſideratur; ſive quod in Marmore ibi diffracto lacuna & hiatus irrepſerit, quem tamen exſcriptor omnino diſſimulaverit; ſive quod exſcriptor ex *Aegeide* ad *Leontidem* temere tranſilierit; ſive quod nullus eo anno ex *Pandionide* Tribu Epheborum albo inſcriptus fuerit; ſive denique quod Ephebi ex Pandionide iampridem inſcripti, adeoque etiam Tribus ipſius nomen e Marmore abraſum deinde fuerit, ut in exemplis, ac Moni-

(1) Tomo II. pag. 143 (2) Ibi pag. 137. (3) Tomo I, pag. 154. (4) Ibi pag. 173.

nimentis aliis obſervatur. Quum tamen *Pandionidis* nomen hic nullibi occurrat, neque conſtantem illum Tribuum aliarum ordinem a me conſtitutum perturbet, manifeſtiſſime inferri debet ordinem ipſum hoc etiam ex Marmore confirmari. Ita quoque, cum Ἐπέγγραφοι in *quinque* veluti ſeries, atque columnas diſpoſiti ſeorſim ab Ephebis aliis extra Tribuum claſſes aut ordines in infima poſtremaque Marmoris parte recenſeantur, facile exinde illuſtrari, vel confirmari fortaſſe poterunt quaecumque de Ἐπεγγράφοις *Adlectis* nempe, vel *Adſcriptitiis* Ephebis alibi diſputavi [1], quod ii nimirum neque Populis, neque Tribubus adſcripti, adeoque nec ipſo civitatis iure donati forent, ſed ἰσοτελεῖς, civibus nempe ſuppares haberentur; ideoque cum Ephebis civibus gymnaſticis ſtudiis exerceri, atque ſeorſim a civibus Epheborum albo inſcribi ſolerent. Quum tamen in hoc ipſo Marmore, quod illuſtrandum ſuſcepi, *Adſcriptitiorum* numerus *Ephęborum* numero par obſervetur, vehemens certe ſuſpicio mihi ſuboritur *Adſcriptitios* ipſos, *Ephęborum* inſtar, in Athenienſium civium numero habendos eſſe; nec alio prorſus diſcrimine *Ephębos* ab *Adſcriptitiis* diſtingui poſſe, quam quod illi *ſecundum* inter Ephebos annum agebant, hi vero inter Ephebos nuper relati *primum* in hoc militiae genere annum agerent. Etenim, ut opportunius alibi [2] demonſtravi, ii, qui *octavum decimum* aetatis annum impleverant, Ephebis inſcribi tenebantur, donec *viceſimum* aetatis annum egreſſi, in militum albo recenſerentur, eoque muneri, ſive militiae obeundae debito integris *quadraginta* proximis annis adſtringerentur. Hinc eiuſmodi militiae obeundae ſpatium, ſive militaris aetas ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις appellabatur, quod initio ducto ab Eponymi Archontis illius anno, quo civis aliquis inter Ephebos admiſſus erat, *quadraginta duo* Archontes Eponymi, adeoque totidem aetatis anni numerandi forent antequam civis ille militiae obeundae legibus ſolveretur. Itaque facile Epheborum nomina publicis monimentis illis ita inſcribi debuerant, atque praefixo Eponymi Archontis nomine ipſorum aetas perſpicue deſignari, ut repente intelligi deprehendique poſſet an Ephebus ille *primum*, vel *ſecundum* militiae an-

(1) Faſt. Attic. Tom. II. pag 191. (2) Faſt. Attic. Tom. II. pag. 135.

annum ageret. Id vero nitide diſerteque praeſtari poterat ſi ſolo *Ephebor um* nomine antiquiores Ephebi, ii nempe, qui ſuperioris Archontis anno primum inſcripti *viceſimum* aetatis, atque *ſecundum* militiae annum agebant, vocarentur; *Adſcriptitii* vero, ſive *Adlecti* dicerentur illi, qui tunc primum inter Ephebos cooptati in *undeviceſimo* aetatis, ac *primo* militiae anno verſabantur. Sin vero *Ephebi* nomine promiſcue deſignarentur illi, qui vel *primum*, vel *ſecundum* inter milites, ac Ephebos annum agebant, vera atque accurata militaris aetas, quae civium alicui obeunda fuerat, obſcura atque incerta foret, neque ex publicis monimentis illis accurate deduci poſſet. Itaque *Ephebi* nomine in noſtro Marmore, aliiſque pluribus cives illos indicatos exiſtimo, qui ſecundum huius militiae annum agerent; *Adlectos* vero, vel *Adſcriptitios* vocari cenſeo, qui nuper eius Archontis anno labente Ephebis aliis adiecti, recenſque adſcripti forent; proximoque demum anno nobiliori *Epheborum* nomine appellandi, adiectaque Tribuum ſerie recenſendi fuerant.

Eiuſmodi vero opinionem, hoc eſt *Adlectorum*, *Epheborumque* diſcrimen hic a me conſtitutum ex ipſo quoque Epheborum numero, qui in Marmore recenſentur, inferri, vel confirmari poſſe putaverim. Siquidem in Riccardiano Marmore, ut alibi (1) obſervavi, 30. Epheborum nomina adhuc ſuperſunt, totidemque prorſus una cum Tribuum nominibus excidiſſe videntur, quibus Ἐπέγγραφοι facile ſubiecti fuerant. In Sponiano Marmore 68. Epheborum nomina Tribubus ſubiecta reperiuntur, atque in inſigni alio Marmore perſpicue legitur quod *Cl. Attali* Archontis anno Ephebi (Adlectis ſcilicet una computatis) fuerunt *duo ac ducenti*. Itaque, niſi Adlecti quoque in *Epheborum* numero recenſendi forent, in noſtro Marmore 70. ſolum Ephebi eius Archontis anno admittendi eſſent, quod a ſuperiori *ducentorum* Epheborum numero plurimum diſſidet. Sin vero ſub *Ephebi* nomine ipſi quoque *Adlecti* comprehendi debeant, ut longe veriſimilius eſſe iam dixi, iam fere 140. Epheborum numerus hic haberetur, quod cum Cl. Attali Marmore magis conſpirat.

Ce-

(1) Tom. II. pag. 145.

Ceterum Ephebis illis, qui aut praefixis Tribuum nominibus, aut ſeorſim in noſtro Marmore recenſentur, *Alcamenes* veluti *Coſmeta* praefuiſſe dicitur; nullusque dubito, quin in Marmoris titulo, qui prorſus excidit, tum Archontis Eponymi tum integrum *M. Aurelii Alcamenis* nomen inſcribi debuerit. Siquidem in poſtrema Marmoris parte perſpicue legitur non *Titum Aurelium Atticum*, cui fortaſſe Coſmetae munus obtigerat, ſed eius filium *Marcum Aurelium Alcamenem Lamprenſem* Coſmetae munus geſſiſſe, perſpicueque dicitur. *T. Aurelium Atticum* ea de cauſa poſthabitum, vel repudiatum fuiſſe διὰ τὸ ἐν τῷ νόμῳ περὶ τούτου μηδὲν γέγραφθαι *propterea quod in lege nihil de iſto praeſcriptum foret*.

Itaque in Marmore non Μὴ τῆδε, ſed Μὴ τῷδε, reſcribi debet; atque poſt vocem Πόβλιος hiatus aliquis admittendus erit, in quo civis, ac Ephebi, nomen *Publii* praenomini ſubiiceretur, moxque *Coſmetae* titulus exprimeretur, qui *T. Aurelio Attico* pridem conceſſus, moxque in *M Aurelium Alcamenem* translatus fuit. Quandoquidem vero in poſtrema ipſa Marmoris parte vox ἐχρήσαμην ſemel iterumque occurrit, hoc eſt peculiaris quidam civis veluti loquens inducitur, id facile de *Gymnaſiarcha* intelligendum ſuſpicor, cui fortaſſe *Coſmetae* eligendi cura, atque autoritas conceſſa fuerat, niſi de Coſmeta ipſo aliquid in lege praeſcriptum foret. Hinc in ipſa Marmoris fronte non modo Eponymi Archontis, ſed *Gymnaſiarchae* quoque nomen praeceſſerat, ut in Marmoribus aliis conſpicitur; adeoque facile Gymnaſiarcha ipſe in extrema Marmoris parte loquens inducitur.

Id vero in hac poſtrema Marmoris noſtri periodo obſervari merito poterit quod in Apographo quidem verſu 87. reperitur ἀμῶστε, ſed ibi tamen legendum eſſe putavi ἀμῶσγε, ut exinde ſenſus aliquis exſculperetur. In Etymologo quidem, Heſychio, Harpocratione, & Lexicographis aliis ἀμωσγέπως invenitur; nullibi tamen aut ἀμῶς, aut ἀμῶσγε obſervatur; quinetiam Etymologus aſſerit ab Atticis non ἀμωσγέπως, ſed ἀμηγέπη uſurpari. Marmoris tamen huius exemplo confirmari poterit ab Atticis etiam ἀμωσγέπως, atque inſuper etiam ἀμῶσγε, ſive ſi libeat, ἀμῶστε ſubinde uſurpatum eſſe eodem prorſus ſenſu, quo ἀμηγέπη di-

ce-

dicebatur; ut proinde ſenſus ſit M. Aurelium Alcamenem Titi Aurelii Attici filium *quodammodo* patri ſuffectum fuiſſe, ut Coſmetae munus obiret.

Sed, ne minutioribus iſtis immorer, plurima nominum compendia in Marmore obſervari debent, quae ceteris *Graecorum Notis* a me recenſitis adiungi poterunt; quumque plura id genus compendia nonniſi Romana praenomina cenſeri debeant, ac interdum etiam in Marmore Romana nomina Graecis admixta reperiantur, perſpicue inferri debet Epigraphem hanc ſub Caeſaribus exaratam eſſe, quum Romanorum plurimi Athenienſis civitatis iure donari coeperunt; quemadmodum ex ipſo quoque *Hadrianidis* Tribus nomine manifeſtiſſime apparet ipſam vel Hadriani, vel ſequentium Caeſarum aetate poſitam fuiſſe.

III.

Athenis

In Marmoris fragmento

. . . . Φικιος Ξενοφωντος	Εισιδωρος
. . . . δωρος	Στειριεις
. . . . ος Αθηναιου	Διοδωρος Ζωσιμου
. . . . Φοδιτος Αθηναιου	Ζωσιμος Πυλυβιου
. . . . χος Αντιοχου	Κα Κορνηλιανος
. . . . ελλην	Η . . α.ος Αφροδισιου
. . . . ΠΡΑσιεις . .	Αγγελῆθεν
. . . . . Λεονιδο	Εισιδορος Φηλικος
Γραμματευς βουλευτων Ιωνικος Αβρωνος	
Αισιτοι	
. . . . . . Ιεροφαντης	Γραμματευς βυλης και
. . . . . . Δαδυχος	δημυ Αχα . . ιος θλαδαμπτρυ
. . . . . . Ιεροκηρυξ	περι το βημα . . . ωςπος
. . . . . . λης και δημου	Αντιγραφευς . . . . .
. . . . . . ας Αθηνοδωρου	Ιεραυλης . . . . δοτος
. . . .	Υπογραμματευς. . . . ιος

. . . *phicius Xenophontis* . .	*Iſidorus*
. . . *dorus*	*Stirienſes*
. . . *us Athenaei*	*Diodorus Zoſimi*
. . . *phodotus Athenaei*	*Zoſimus Polybii.*
. . . *chus Antiochi*	*Caius Cornelianus*
. . . *ellen*	*E . . aeus Aphrodiſii*
. . . . . *Praſienſes*	*Angelenſes*
. . . . . *Leonidis*	*Iſidorus Felicis*
Scriba Senatorum	*Ionicus Abronis*
Aeſiti	
. . . . . *Hierophanta*	*Scriba Senatus, &*
. . . . . *Daduchus*	*Populi Acha . . us . . Lampri*
. . . . . *Sacer Praeco*	*Aſſiſtens ad tribunal . . . ortus*
Praeco Senatus, & *Populi*	*Contra Scriba* . . . . . .
. . . . . *ius Athenodori*	*Hieraules . . . dotus*
	Sub-Scriba . . . ius

Notae in Marmor III.

Quemadmodum veram Tribuum Athenienſium ſeriem ſuperiori Marmore confirmari poſſe iam vidimus, ita quoque Marmoris huius praeſidio, quamvis hoc mutilum, maximaque ex parte evanidum ſit, vera quorumdam Populorum Tribus oſtendi, vel confirmari facile poterit. Itaque, ſi fragmentum hoc cum ceteris Marmoribus a me iampridem editis [1] conferatur, perſpicue apparet in illo Tribus cuiusdam, quae *Prytaniae* munere fungebatur, *Prytanes*, conſuetaque methodo *Aeſitos* etiam memoratos fuiſſe; quumque *Stirienſes*, & *Angelenſes* Atticae Populi, quos adhuc in Marmore ſuperſtites eſſe conſpicimus, ad *Pandionidem* Tribum ſpectarent, Prytanes omnes, qui in dextera Marmoris parte recenſiti fuerant, ad Pandionidem ipſam referri debent Hinc in 7. verſu ſupplendum, legendumque ſuſpicor Πρασιεῖς, cum *Praſienſes* in Pandionide cenſerentur, ut ex monimentis aliis apparet; ſicuti viciſſim ex noſtro Marmore demonſtratur *Praſienſes* ipſos, *Stirienſes*, & *Angelenſes* prorſus in una eademque Tribu collocandos eſſe.

Quod

(1) Tomi II. pag. 206.

Quod vero ad *Hierophantam*, ceteroſque pertinet, qui praefixo *Aeſitorum* titulo mox recenſentur, de ipſorum ſingulis opportune iam diſputavi [1]. Illud unum hic obſervari maxime velim quod *Senatorum*, hoc eſt Prytanum, *Scriba* dicitur *Ionicus Abronis filius*, qui in Spooiano Marmore [2] *Theopompi* Archontis anno inter *Paeanienſes* Prytanes, adeoque in ipſa *Pandionide* Tribu recenſetur; quumque in eodem ipſo Spooiano Marmore inter Angelenſes *Iſidorus Felicis* occurrat, qui in noſtro quoque Marmore *Angelenſibus* ipſis tribuitur, manifeſte deduci poterit, quod haec duo Marmora diverſis annis adſcribi debent, quamvis una prorſus atque eadem aetas utrique tribuenda ſit, qua *Theopompum Thalami filium Paeanienſem* Archontis Eponymi munere perfunctum eſſe iam vidimus.

IV.

Athenis

In columna quadam in Templo Theſei

Χολαργεϲ
Αντιφων Δημητριου
Μ ναυδροϲ
Αλκιβιαδηϲ
Ερεν. Φιλητοϲ
Ονησιμοϲ)
Ευκαρποϲ Αχαικου
Κλ. Αλυποϲ
Κικυννειϲ
Ευκρατηϲ Σελευκου
Σελευκοϲ
Ηρεσιδαι
Ονησιμοϲ Διονυσιου
Στρατων
Παπιανοϲ Στρατωνοϲ
Αγαθημεροϲ Ασκληπιαδου

(1) Tom. II. pag. 148. (2) Pop. Attic. art. 146. Faſt. Attic, Tom. II. pag. 200.

Ερμειοι
Θεοτιμος Τρυφωνος
Ολυμπιοδωρος
Αφροδισιος Απολλωνιου
Πειναριεροκηρυξ
Κηρυξ βυλης και δημου
Γοργιας Αχαρνευς
Γραμματευς βουλης και
δημου Μαρκος Ευκαρ-
πιδου Αζηνιευς.
Γραμματευς κατα Πρυτα-
νειαν Μουσαιος Φυλασιος
Αντιγραφευς Δημοσε-
νης Σουνιευς.
Ιεραυλης. Ευχαρ.στος Παρα-
μονου. Επιεικιδης.
Υπογραμματευς Επιδοτος.
Επι Σκιαδος Αφροδ.σιος.

Cholargenſes
Antipho Demetrii
Menander
Alcibiades
Herennius Philetus
Oneſimus
Eucarpus Achaici
Claudius *Alypus*
Cicynnenſes
Eucrates Seleuci
Seleucus
Ireſidae
Oneſimus Dionyſii
Strato
Papianus Stratonis
Agathemerus Aſclepiadis
Hermeii
Theotimus Tryphonis
Olympiodorus

Aphro-

Aphrodiſius. Apollonii
Pinatius Sacer Praeco.
Praeco Senatus, & Populi
Gorgias Acharnenſis.
Scriba Senatus, &
Populi Marcus Eucar-
pidis Azenienſis.
Scriba Prytaniae tem-
pore *Muſaeus Philaſius.*
Contra-Scriba Demoſthe-
nes Sunienſis.
Sacer Tubicen Euchariſtus Para-
moni Epitcidae.
Sub-Scriba Epidotus.
Tholo praefectus Aphrodiſius

Notae in Marmor IV.

Mutila haec Epigrapho ſuperioris inſtar Tribus cuiuſdam *Prytanes* complectitur, qui ad *Acamantidem* Tribum Prytaniae munus tunc obeuntem certiſſime referri debent, ut ex ſuperſtitibus adhuc Populorum quorumdam nominibus perſpicue apparet. Etenim *Cholargenſes*, *Ireſidae*, *Hermeii* Atticae Populi *Acamantidi* inſcripti fuerant, ut variis Scriptorum teſtimoniis erudimur, idque nunc primum Marmorum quoque praeſidio confirmatur. *Cicynnenſes* etiam Acamantidi ſubiectos eſſe Scriptorum, Sponianique Marmoris teſtimonio compertum fuerat, idque perſpicue ex Marmoris huius fragmento comprobatur.

In *Aeſitis* autem illis, qui mox ſubiiciuntur, obſervari merito poterit quod neque *Praeco*, neque Senatus Populique *Scriba*, neque *Contra-Scriba*, ne quidem ipſe Prytaniae, ſive Acamantidis Tribus Prytaniae munere fungentis *Scriba* ex Acamantide ipſa ſelectus erat; quamvis in ſuperiori Marmore Pandionidis Prytaniae Scriba ex eadem ipſa Pandionide Tribu electus eſſet: quod argumento eſſe poterit eiuſmodi Scribarum munus ſolo ſortis ſuffragio concedi conſueviſſe. Obſervari etiam poterit quod inter Miniſtros alius Aphrodiſius etiam ΕΠΙ ΣΚΙΑΔΟΣ, prorſus ut

in

in Sponiano Marmore, recenſetur, de quo plura ſuis in locis opportune diſſerui (1). Vbi vero in 21. verſu legitur Πεινaριεροκερυξ, ſupplendum exiſtimo Πεινάριος Ἱεροκήρυξ, quum in Sponiano etiam Marmore (2) Πεινάριος Φιλήμονος habeatur.

V.

Athenis

In columna in Templo Theſei, nunc S. Georgii

Αγαθη Τυχη

Επι Αρχοντος ΤΙ. Νηι . . . ο . . τικου Βησαι-
εως Στρατηγουντος επι τα οπλα Βαλεριου
Μαμερτινου Μαραθωνιου, Ĥ Πρυτανειας
ο Γραμματευς των βουλευτων της Ακαμαν-
τιδος Φυλης Φιλουμενος Ερωτος Κεφαληθεν
τιμησας τους συναρχοντας, και τους Αισι-
τους ανεγραψεν
Σφηττιοι
Λυσιμαχιδης Π̊
Α . . Δημοσθενης
Ευφροσυνος
Ευμενης
Απολλωνιος
Επιγονος * Μαρκου — Sched. Επιγονος
Ιπποκρατης Μαρκου
Αριστειδης
Β . . . διος Αριστειδου
Διονυσιος Προσδοκιμου
Αβασκαντος Ασκληπιαδου
Λυσιμαχιδης
Αγαθοκλης Ευμενους
Ηρακλειδης
Νηρευς Αλεξανδρου
Θορικιοι

Μεν

(1) Tom. II. pag. 152. (2) Pop. Attic. art. 146.

Μ̅εη επι βωμω
Αττικος Γλαυκωνο..
Νεικερος Επικτητου
Κυρτειδαι
Αγαθων Φοιβου
Ζηνων
Ε . . Απολλωνιος
. . ε Κορνηλιανος
Ολεργεις
Π . . . υτυνναχωρως
Αριστειδης Διονυσιου
Σωσιμος Διονυσιου
Νεικων
Ηρεσιδαι
Διονυσιος

Quod fauſtum ſit

Sub Archonte Tiberio . . . . tico Beſae-enſi, Armorum Praefecto Valerio Mamertino Marathonio, octava Prytania, Scribu Senatorum, ſeu Pryeanum, *Acaman-tidis Tribus Philumenos Erotis Cephalenſis honorant magiſtratus collegas, & Aeſi-tas inſcripſit.*

Sphettii

Lyſimachides Po.
A . . . . Demoſthenes
Euphroſinus
Eumenes
Apollonius
Epigonus Marci
Hippocrates Marci
Ariſtides
B . . . dius Ariſtidis
Dionyſius Proſdocimi
Abaſcantus Aſclepiadis
Lyſimachides
Agathocles Eumenis

Hera-

Heraclides
Nereus Alexandri
Thoricii
Me . . adſtans Altari
Atticus Glauconis
Nicerus Epicteti
Cyrtiadae
Agatho Phoebi
Zeno
E . . . Apollonius
. . . e Cornelianus
Cholargenſes
P . . . yſynnacorus
Ariſtides Dionyſii
Zoſimus Dionyſii
Nicon
Ireſidae
Dionyſius

Notae in Marmor V.

Eiuſmodi Marmor, ac cetera, quae mox conſequuntur, non modo *Prytanes*, *Aeſitos*, Atticaeque *Populos* exhibent; verum etiam nova, atque hactenus incognita *Archontum* Athenienſium nomina ſuppeditant, quae nunc primum feliciter in lucem eruta Eponymorum Archontum Faſtis adiungi debent.

Atque, ut ab ipſo Archontis Eponymi nomine exodiar, is in evanido, obſcuroque Marmore Τι . . νει . . ο . . . . τικος Βησαιευς *Tiberius . . nei . . o . . . ticus Beſaeenſis* vocatur, adeoque facile *Tiberii* praenomen, ſimulque vel *Attici*, vel *Pontici* cognomen reſtitui poterit. Quandoquidem vero in alio Marmore, quod VIII. numero mox proferetur, civis quidam, qui *Praeconis* munere tunc fungebatur, ... νιος Α'ππιος Α'ττικος Βησαιεὺς occurrit, initio ſuſpicabar unum eumdemque civem hunc eſſe poſſe, qui deinde Eponymi Archontis dignitatem obtinuerit, adeoque in Marmore legendum eſſe ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΑΠΠΙΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΒΗΣΑΙΕΩΣ *ſub Archonte Tiberio Appio Attico Beſaeenſi*. Verum, quum in Sponii [1], Mar-

(1) Pop. Attic. artic. 146.

Marmore, quod opportune iam protuli [1], perſpicue legatur ΕΠΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΕ ... ΝΙΟΝ ΠΟΝΤΙΚΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΕΝΙΑΥΤΟΥ *anno poſt Te ... nium Ponticum Archontem*, alibique ... ΝΙΟΝ ΠΟΝΤΙΚΟΝ ΒΗΣ .. habeatur, unius eiusdemque *Te .... nii Pontici* Archontis nomen in utroque Marmore haberi poſſe obſervavi; adeoque nihil hic temere definiendum eſſe putavi. Si alterutrum tamen ex nominibus illis eligi debeat, facilius *Tiberium Appium Ponticum* ſeligerem, non modo quod *Beſaeenſis* Populus utrobique exprimatur; verum etiam quod ſuperſtites characterum laciniae hoc facilius nomen admittant. Quod ſi fortaſſe cui libeat coniecturam aliam amplecti, is Archontem hunc proxime ante *Theopompum Thalami Filium Paeanienſem* Faſtis Atticis inſcribat, qui μετὰ Τε .... νιον Πόντικον imperavit; ut proinde *Tiberius*, *Theopompus*, *Mamertinus*, & *Iceſius*, qui mox proferentur, iisdem temporibus ordine fere ſibi ſuccedentes Archontum Faſtos impleverint.

Praeter Archontis Eponymi nomen, *Strategi* etiam nomen in Marmore occurrit, quod in eximio quoque Marmore factum conſpicitur; quod in Faſtis Atticis ex Grutero iam protuli [2]. Ea vero dignitas, praeclarumque munus *Valerio Mamertino Marathonio* conceſſum dicitur, qui mox, in ſequenti Marmore addito *Marci* praenomine velut Eponymus Athenis Archon occurret. Quandoquidem vero nitide, diserteque dicitur *Acamantidem* Tribum tunc Prytaniae munere perfunctam eſſe, eiuſque *Scribam Philumenum Erotis filium Cephalenſem* Prytanes collegas hoc monumento honoraſſe, dubitari certe vix poterit quin abſoluto iam Prytaniae tempore monimentum hoc excitari, publicoque monimento Prytanum nomina inſcribi debuerint; poſtquam nempe integro Prytaniae tempore rite, honeſteque ſuo munere perfuncti fuerant. Itaque, licet voces illae Η̅ Πρυτανείας ambiguae ſint, adeoque vel *Prytaniam octavam*, vel *octavum Prytaniae diem* exprimere poſſe videantur, perſpicuum eſt tamen ſolum Prytaniarum ordinem hic deſignari, quod nempe illius Archontis anno Acamantis Tribus *octavum* in Prytaniarum ordine locum obtinuit. Id vero clarius, ac illuſtrius etiam apparet ex Marmore, quod

(1) Tom. II. pag. 199. & 203. (2) Tom. I. pag. 42.

num. IX. proferetur: Siquidem in illo perſpicue dicitur honores Diodoro cuidam decretos *ἐπὶ τῆς Αἰαντίδος ἑβδόμης Πρυτανείας … ὀγδόῃ τῆς Πρυτανείας*; adeoque primum Prytaniae ſeries, ſitus, ac numerus deſignatur, deinde vero Prytaniae, vel menſis civilis dies exprimitur. Ergo voces illae ΙΓ Πρυτανείας ſolum Prytaniae ſitum, aut ordinem ſignificant; idemque prorſus de Marmoribus etiam aliis intelligi debet, in quibus Πρυτανείας ΙΓ., ſive *ἐπὶ τῆς* Β Πρυτανείας occurrit, adeoque exprimitur Pandionidem Tribum *decimotertio*, Acamantidem vero *ſecundo* loco Prytaniae munere perfunctam eſſe.

Exinde vero celebris illa Dodvelli ſententia manifeſtiſſime refelli debet, qui quum veram Tribuum, ac Prytaniarum ſeriem explorandam ſuſcepiſſet, eamque demum ex Demoſthene, Thucydide, aliiſque Scriptoribus ſe deprehendiſſe putaret; *Pandionidi primum*, Acamantidi *ſeptimum*, Aeantidi *decimum* locum conceſſit [1]; quum tamen, ut rationes illas diſſimulem, quibus alibi inſignem hunc Cl. Viri errorem opportunius confutavi, in tribus hiſce Marmoribus Acamantidi quidem *octavus*, Pandionidi *tertius decimus*, mox Acamantidi *ſecundus*, Aeantidi demum *ſeptimus* locus concedatur; quod nimirum Tribuum quidem ordo, ac ſitus ſemper unus idemque foret, ut in illuſtrando II. Marmore iam obſervavi; Tribuum vero Prytaniae munus obeuntium ſeries fortuita, ſingulisque annis diverſa foret; adeoque Acamantis ipſa modo *ſecunda*, modo *ſeptima*, modo *octava* imperaſſe, vel praeſediſſe deprehendatur, quamvis in vero conſtantique Tribuum ordine ſemper *quinto* loco recenſeretur.

Proxime poſt *Archontis*, *Strategi*, *Scribae*, ac *Prytaniae* nomen, *Prytanes* ipſi, ſervato praefixoque *Populorum* nomine recenſentur. Itaque *Sphettus*, *Thoricus*, *Cyſtiadae*, *Ireſidae* nominantur, quorum ſingulos ad *Acamantidem* Tribum ſpectaſſe variis Scriptorum teſtimoniis innotuerat, nuncque primum Marmorum quoque praeſidio confirmatur; idque de *Cyrtiadis* praeſertim iucundum eſſe debet, quum ii Scriptoribus aliis ignoti ab Heſychio ſolum memorentur; quamvis ille *Cyrtiadas*, Marmor vero noſtrum *Cyſtidas* ipſos.

(1) Vid. Faſt. Att. Tom. I. pag. 120.

ipſos appellaverit, neque facile deprehendi poſſit an Heſychio potius, an Marmori fides habenda ſit. Vbi tamen in hoc Marmore, itemque in IV. legitur Ἡρέσιδαι, reſcribendum puto Εἰρέσιδαι, ut in Scriptoribus obſervatur. Denique in Marmore Ὀλεργεῖς inter alios Acamantidis Populos recenſentur; atque, ubi Marmor ipſum rite accurateque exſcriptum fuerit, novus Atticae Populus hactenus incognitus hic haberetur. Quum tamen Χολαργεῖς, *Cholargenſes* nempe, iam noti fuerint, iique Stephano, Heſychio, Harpocratione, Suida, & Ariſtophanis Scholiaſte teſtibus in *Acamantide* cenſerentur, ſolo quadratarii, vel exſcriptoris vitio factum putaverim ut hic Ὀλεργεῖς pro Χολαργεῖς exaratum fuerit; adeoque illud unum ex Marmore deduci poterit quod *Cholargenſes* in Acamantide Tribu certiſſime cenſerentur. Quod ſi nullus Atticae Populus hactenus incognitus ex hoc ipſo, ceteriſque Marmoribus exſculpi poteſt, opportune tamen indicaſſe libet Populum quemdam Sigonio, Meurſio, Sponio, mihique ipſi pridem incompertum ex Etymologo nuper affulſiſſe, qui proinde ceteris Atticae Populis a me recenſitis adiungi debet. Etenim Etymologus qui pleraque ex antiquis Scriptoribus excerpſerat, ait: Γεφυρεῖς. Δῆμος Ἀττικὸς, ὅθεν ἡ Γεφυραῖα Δημήτηρ. Εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἔχειν γέφυραν, δι᾽ ἧς ἐπὶ Ἐλευσῖνα κάτεισιν οἱ Μύσται *Gephyrenſes. Populus Atticae, unde Gephyraea Ceres*. Populus autem ille ſic *appellatur ex eo quod pontem habeat, per quem* Cereris *Myſtae in Eleuſinem tranſeunt*. Itaque hic *Gephyrenſium*, ſive *Pontanorum* Populus inter Athenas, ac Eleuſinem, circa Cephiſum amnem conſtitui debet, quem Myſtae Eleuſinam contendentes tranſibant.

VI.

Athenis

In Columna in Templo Theſei nunc S. Georgii

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ Μ. ΒΑΛΕΡΙΟΥ ΜΑ
ΜΕΡΤΙΝΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ ΠΡΥ
ΤΑΝΕΙΑΣ ΙΓ ΟΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΤΗΣ

ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΗΣ ΦΥΛΗΣ ΤΙΜΗ
ΣΑΝΤΕΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΙΣΙ
ΤΟΥΣ ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ

ΜΝΥΜΟΣ	ΦΛΕΥΘΥΚΟΜΑΣ
ΠαιανιΕΙΣ	ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΙΣ
. . . . ΝΟΣ	ΣΑΓΚΙΟΣ ΒΑΚΧΙΟΣ
. . . . ΝΩΝΟΣ	ΔΑΣΟΥ Μ. ΘΑΛΗΣ ΠΡ
. . . . ΛΙΟΣ ΦΙΝ . .	* ΔΑΣΟΥ Μ. ΘΑΛΗΣ ΝΕ * deeſt in
ΘΕΟΦΙΛΟΣ	ΔΑΣΟΥ Μ. ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ Sched.
ΤΙΜΟΘΕΟΣ	ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ ΑΡΤΕΜΟΝΟΣ
. . . . Ν ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ	ΑΡΤΕΜΩΝ ΑΡΤΕΜΟΝΟΣ
. . . ΝΟΚΛΗΣ	ΚΕΛΑΔΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
. . . . ΕΙΟΣ)	ΤΡΥΦΩΝΙΟΣ ΚΕΛΑΔΟΥ
. . . ΟΣΘΕΝΗΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΕΛΑΔΟΥ
. . . ΝΗΣΙΟΣ) Μ . . .	ΦΛ. ΔΙΟΤΙΜΟΣ
. . . . ΗΣ ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΟΥ	ΚΛ. ΖΗΘΟΣ
. . . . . ΙΟΣ	ΖΩΠΥΡΟΣ ΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
. αΝΤΕΡΩΣ	ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ
. . . .	ΣΤΕΙΡΙΕΙΣ
. . . .	

ΤΑΜΙΑΣ	ΕΥΤΑΞΙΑΣ	ΕΥΤΑΞΙΑΣ
ΕΠΕΡΑΣΤΟΣ	ΑΜΦΙΩΝ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
. ΜΕΝΑΝ	ΣΟΣΙΒΙΟΥ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΡΟΥ	ΕΡΩΙΑΔΗΣ	ΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΞ ΟΙΟΥ

Quod bene vertat

Sub Archonte Marco *Valerio Mamertino Marathonio, Prytania decimatertia Prytanes Pandionidis Tribus honorantes ſeipſos, & Aeſitos inſcripſerunt.*

Mnymus	*Flavius Euthycomas*
Paeanienſes	*Cydathenaei*
. . . . *nus*	*Sancius Bacchius*
. . . . . . *nonis*	*Daſi* f. Marcus *Thales ſenior*
. . . . *lius Phin*	*Daſi* f. Marcus *Thales iunior*

Theo-

Theophilus	*Daſi* f. Marcus *Nicocrates*
Timotheus	*Heliodorus Artemonis*
. . . . *o Heraclidis*	*Artemon Artemonis.*
. . . . *nocles*	*Celadus Dionyſii*
. . . . . *ius*	*Tryphonius Celadi*
. . . *oſthenes*	*Demetrius Celadi*
. . . *neſius M* . . .	*Flavius Diotimus*
. . . . *es Oneſicratis*	*Claudius Zethus*
. . . . *ius*	*Zopyrus Iſidoti*
Anterus	*Iſidotus*
. . . .	*Stirienſes*

. . . .

Quaeſtor	*Ordinis* curator	*Ordinis*
Eperaſtus	*Amphion*	*Demetrius*
Menandri	*Soſibii*	*Demetrii*
	Eroeades	*Cephiſienſis*

Alexander Alexandri Oëenſis

Notae in Marmor VI.

Haec Epigraphe iampridem Athenis a Cyriaco exſcripta fuerat, atque inter editas ipſius Inſcriptiones pag. 15. num. 96. reperitur. Eam tamen hic iterum proferre libuit non modo quod illam quoque in eximiis Cl. Maffeii Schedis invenerim; verum etiam quod in iis ea longe plenior, atque accuratior occurrat. Ac certe quidem Cyriaci exemplar, quod ipſe quoque in *Faſtis Atticis* (1) exhibui, non modo dexteram ac depravatam Marmoris partem omnino praeterit; ſed etiam Populorum ſeriem mire perturbat; perinde quaſi inter Παιανιεῖς, & Κυδαθηναιεῖς nihil omnino interiectum foret, voxque Στε.ριεῖς ad civium nomina, quae praeceſſerant, referri debeat: quum tamen in Maffeii Apographo omnia nitide accurateque exponantur, ac *Prytanes*, praefixo Populi nomine, conſueta methodo memorentur, quibus in poſtrema Marmoris parte *Aeſiti* ſubiecti fuerant, atque inter illos Ταμίας *Quaeſtor*, itidemque Εὐταξίας, hoc eſt ordini Praepoſiti recenſebantur, de quibus opportune iam alibi diſputavi. Itaque id unum hic obiter obſervaſſe iuverit quod Mar-

(1) Tomo II. pag. 204.

Marmoris huius praeſidio confirmatur *Paeanienſes*, *Cydathenaeos*, & *Stirienſes* in Pandionide Tribu recenſitos eſſe, ac Pandionidem ipſam huius Archontis anno in Prytaniarum ordine *decimumtertium*, extremumque locum occupaſſe; adeoque Marmor poſt Hadriani Caeſaris initium excitatum eſſe, poſtquam nempe *decimatertia* Tribus in Caeſaris ipſius honorem inſtituta, atque *Hadrianis* vocata fuit.

Ceterum adieciſſe libet poſt vocem Ἀνέγραψαν hiatum aliquem admittendum videri, qui *Populos* alios, ipſiſque inſcriptos *Prytanes* abſorbuerit, ut proinde in dextera quidem columna Μνυμος *Mnymus*, in ſiniſtra vero Φλ. Εὐθυκόμας *Flavius Euthycomas* ſuperfuerint; niſi fortaſſe cui libeat unicum modo nomen hic ſuſpicari, quo Prytanum Scriba, ut in Marmoribus aliis, indicaretur.

Denique in hoc ipſo Marmore obſervari debet quod inter Cydathenaeos *Heliodorus Artemonis* filius, ac *Artemon* ipſe recenſentur, eademque prorſus nomina inter Cydathenaeos illos occurrunt, qui in *Theopompi* Archontis Marmore veluti Prytanes recenſentur (1), adeoque *M. Valerii Mamertini* annus a *Theopompi* Archontis anno plurimum diſtare non poterit, quod inferius argumentis aliis oſtendam. Quandoquidem vero *Alexander* ille *Oëenſis*, qui poſtremo loco memoratur, inter *Aeſitos* recenſeri debuit, facile titulus ipſi praefixus evanuit; quum certe vel *Scribae*, vel alterum ex nominibus illis affingi ipſi debeat, quae in Aeſitorum ſerie in Marmoribus aliis obſervantur.

VII.

Athenis

In Columna in Templo Theſei nunc S. Georgii

Αγαθη Τυχη

των Σεβαστων Μ. Αυρηλιου Αντωνινου
και Αυρηλιου Βηρου Αρμενιακων Παρθι-

καν

(1) Faſt. Attic. Tom. II. pag. 199.

κων Μεγιςων. Του μετα Μαμερτινον Αρχοντος ενιαυτου, Στρατηγουντος επι τα οπλα Αυρηλιου Φιλημονος Φιλαιδου επι της Β Πρυτανειας, οι Πρυτανεις της Ακαμαντιδος φυλης τιμησαντες εαυτους, και τους Αισιτους ανεγραψαν.

Σφηττιοι

Διοφαντος
Απολησιος Νεοκλης
Ευκαρπος Θεοδοτου
Αυλος Χαρεισιου
Σωκρατης)
Πομπωνιος Αξιου
Επικτητος Φιλερωτος
Εισιδοτος Ζωσιμου
Καικιλιος Αλεξανδρου
Εισιδοτος)
και Φανιας
Καλλιγενης Λυσιμαχιδου
Ασκληπιαδης Σωσιμου

Κεφαληθεν

Προσδεκτος Πιστοκρατους
Φιλουμενος Ερωτος
Πρειμος Ερωτος

Θορικιοι

Ηρακλεων Τιμοκρατους

Εκ Κεραμεων

Πιστος)
Γραμματευς βουλευτων Ε . ηνων :
Επονυμος Ικεσιος Θεογενους

Αισιτοι

Φλ. ΙεροΦαντης
Πομ. Δαδουχος

Bonae Fortunae

Auguſtorum Marci Aurelii Antonini, & Aurelii Veri Armeniacorum, Parthicorum Maximorum. Poſt Mamertinum Archontem anno, Praefecto Armorum

Aure-

Digitized by Google

Aurelio Philemonis Philaida, ſecunda
Prytania, Prytanes Acamantidis
Tribus honorantes ſeipſos, & Aeſitos
inſcripſerunt.
Sphettii
Diophantus
Apuleius Neocles
Eucarpus Theodoti
Aulus Chariſii
Socrates
Pomponius Axii
Epictetus Philerotis
Iſidotus Zoſimi
Caecilius Alexandri
Iſidotus & Phanias
Callirenes Lyſimachidis
Aſclepiades Zoſimi
Cephalenſes
Prosdectus Piſtocratis
Philumenus Erotis
Primus Erotis
Thoricii
Heracleo Timocratis
Ceramenſes
Piſtus
Scriba Senatorum Zeno.
Eponymus Iceſius Theogenis.
Aeſiti
Flavius Hierophanta
Pomp. Daduchus

Notae in Marmor VII.

Marmoris huius frontem ſolemnis illa Athenienſium formula exornat Α'γαθῇ Τύχῃ, quae in plurimis monimentis aliis apparet; hoc uno tamen diſcrimine quod in iis a vocibus pone ſequentibus illa ſeiungitur, nihilque aliud ſignificat, quam omen veluti quoddam, adeoque latine redditur: *Quod fauſtum ſit*, ſive *quod bene vertat*; hic vero cum *Auguſtorum* nominibus repente ſubiectis ita coniungitur, ut *Bonae*

Au-

Auguſtorum Fortunae titulus ipſe fere dicatus videatur; quemadmodum prorſus, ut exempla cetera omittam, in Riccardiani Marmoris titulo legitur: Θεοῖς, Τύχῃ Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ [1]; atque in Sponii Marmore reperitur: Τιβερίου Κλαυδίου Ἀγαθῇ Τύχῃ [2]. Quandoquidem vero *M. Aurelius Antoninus* cum *Aurelio Vero* coniungitur, ac uterque *Auguſtus*, & *Armeniacus Parthicus Maximus* appellatur, dubitari non poterit quin titulus ille ad *M. Aurelium Antoninum* Antonini Pii ſucceſſorem ſpectare debeat, qui Antonini Pii iuſſu in ipſo ſtatim imperii initio anno Chr. 161. *Lucium Verum* ſibi Collegam adſcivit, qui in Nummis etiam *L. Verus Auguſtus Armeniacus Parthicus Maximus* appellatur. Itaque, licet Auguſtus ille ſolo plerumque *L. Veri* nomine deſignari conſueverit, in noſtro tamen Marmore, prorſus ut in pluribus monimentis aliis, *Aurelius* vocatur, quod patris adoptantis nomen ſuſceperit. Quumque ſolus *Armeniaci* titulus cum IV. Tribuniciae Poteſtatis anno in L. Aurelii Veri Nummis coniungatur, ac *Parthici* nomen nonniſi V. Trib. Pot. anno in Nummis ipſis incipere deprehendatur, Athenienſe Marmor, in quo uterque titulus ille conſpicitur, poſt V. imperii annum, adeoque poſt annum Chr. 166., hoc eſt 1. Olymp. CCXXXVI. exaratum fuit; ſed ante annum 4. Olymp. CCXXXVIII. quo L. Aurelius Verus *undecimo* imperii anno e vivis exceſſerat. Ergo *Mamertinus* ille, qui in ſuperiori Marmore *M. Aurelius Mamertinus Marathonius* appellatur, inter Olymp. CCXXXVI. & CCXXXVIII. imperaſſe debuit, iiſque temporibus Faſtis Atticis inſcribi debent *Tiberius .... Ponticus Beſaeenſis*, ac *Iceſius*, quorum ille *Mamertini* Archontis annum praeceſſerat, hic vero Mamertinum ipſum proxime eſt conſequutus. Etenim, quum in Marmoris fronte iam praeceſſiſſet Prytanes Acamantidis Tribus ſeipſos, atque *Aeſitos* proximo poſt Mamertinum Archontem anno honoraſſe, in poſtrema Marmoris parte poſt Prytanes ipſos ante Aeſitorum ſeriem memoratur: Ἐπώνυμος Ἱκέσιος Θεογένους *Eponymus* Archon *Hiceſius Theogenis* filius, qui in Marmore proximo Ἱκέσιος Θεογένους Σφήττιος *Hiceſius Theogenis Sphettius* appellatur. Eiuſmodi vero for-

(1) Faſt. Attic. Tom. I. pag. 170. (2) Vid. Tom. II. pag. 191.

mula, ac ritus, quo Eponymi Archontis nomen ſeorſim a Prytanibus, ac Aeſitis inſcribitur, exemplis aliis illuſtrari, vel confirmari facile poterit, quum in Sponiano etiam Marmore, quod pridem [1] exhibui, legatur; ἐπὶ τῦ μετὰ ΤΕ . . . ιν Πόντικον Ἄρχοντα ἐνιαυτῦ . . . Πρυτανεῖς . . . τιμήσαντες αὐτὰς Ἀισίτυς (ſive, ut certiſſime reſcribi debet, αὐτὰς, ϗ Ἀισίτυς) ἀνέγραψαν, Ἐπώνυμος Θεόπομπος Θαλάμυ Παιανιεύς.

Neque *Hiceſii* ſolum, & *Mamertini*, aliorumque Archontum aetas iis finibus circumſcribi debet; quos ſubducto calculo iam demoſtravi, verum etiam iis temporibus adſcribendus erit *Philotimus Arceſidemi* filius *Eleuſius*, cuius Archontis anno *Paedotriba* fuiſſe dicitur *perpetuus Epictetus Philerotis Sphettius*, ut in Sponiano Marmore apparet; quod opportunius alibi exhibui [2]. Itaque, quum in noſtro Marmore inter *Sphettios Epictetus Philerotis* occurrat, & *Philotimi* Inſcriptio poſt Hadrianum poſita fuerit; ut ex *Hadrianidis* Tribus nomine apparet, fortaſſe quoque ſub Antonino Pio, quum civilis annus a *Boëdromione* menſe veluti cardine deducatur, ſi unus idemque civis utrobique exprimitur, ut ipſa temporum ratio requirit; *Philotimus* Archon *Hiceſio*, ceteriſque proxime iungendus erit.

Denique, ut ad Prytanes ipſos huic Marmori inſcriptos, eorumque *Populos* convertar, *Sphettii*, *Cephalenſes*, *Thoricii*, & *Ceramenſes* hic ordine veluti Acamantidis Tribus Prytanes recenſentur. Ac *Sphettios* quidem, *Thoricios*, & *Ceramenſes* in Acamantide Tribu collocatos eſſe perſpicuis Veterum teſtimoniis innotuerat, quae Marmoris noſtri praeſidio mire confirmantur; quemadmodum *Cephalenſes* eidem adſcriptos fuiſſe non ex Scriptoribus ſolum, ſed ex Sponiano quoque Marmore [3] iampridem innotuit. Quum vero in Populis iſtis *ſeptemdecim* ſolum Prytanes occurrant, integerque numerus *quinquaginta* complecteretur, ſuſpicor in Marmore Populorum, ac Prytanum aliorum nomina excidiſſe, quod facile de Marmoribus aliis coniicere liceat, in quibus integer ille 50. Prytanum numerus deſideratur.

VIII.

(1) Tom. II. pag. 199. (2) Tom. II. pag. 182. (3) Pag. 50. Vide Faſt. Attic. Tom. I. pag. 167.

VIII.

In alia Columnae parte

Ρουφος Επωνυμος
Θαλλος Διονυσοδωρου Ικεσιος Θεογενους
Ιου̅. Φιρμος Σφηττιος
Αττικος
Ποντιανος Λαμπρου
Ερε. Ασιατικος
Αιλιος Θεοτιμος
Διογενης Θεοφραστου
Διονυσοδωρος Μοσχου
Δειος)
Κα̅. Λυσανδρος
Αισιτοι
Ιου Ιεροφαντης
Πο . . Δαδουχος
Πε . . Ιεροκηρυξ
Πε . . επι βωμ . . . . . . ιο . . . .
Κηρ . . ε . . κλιμακ . . . . νιου Απιος Αττικος Βησαιευς
Γραμματευς βουλης, και δημυ Αιγος Συμφορο . . . .
Αντιγραφευς Ω . . . . κιμαχος Λαμπρευς
Περι το βημα . . . . . ταμιακος
Ιεραυλης . . . Επιγ . . . Ρουφου
Υπογραμματευς . . Διοδοτος
. . . . . δος Ι . . . . ος

Rufus *Eponymus* Archon
Thallus Dionyſodori *Hiceſias Theogenis*
Julius Firmus *Sphettius*
Atticus
Pontianus Lampri
Herennius Aſiaticus
Aelius Theotimus
Diogenes Theophraſti
Dionyſodorus Moſchi
Dius

Caius Lyſander
Aeſiti
Iulius Hierophanta
Pom. .. Daduchus
P E . . Sacer Praeco
P E . . adſtans Altari
Praeco Senatus, ac Populi *Appius Atticus Beſaeenſ.*
Scriba Senatus, & Populi Aenus Symphori
Contra-Scriba O . . . . cimachus Lamprenſis
Adſtans ad Tribunal . . . . tamiacus
Sacer Tibicen . . Epig. . . Rufi
Pro-Scriba . . . . Diodotusus
Praefectus Tho*lo I* . . . .

Notae in Marmor VIII.

Archontis Eponymi nomen, *Hiceſii* nempe *Theogenis* filii *Sphettii*, mutilum hoc Marmor ſatis illuſtrat; quum praeſertim in illo *Sphettii* nomen, *Hiceſii* nimirum *Populus*, exprimatur, qui in ſuperiori Marmore diſſimulatur. Ceterum in hoc ipſo Marmore, ſuperioris inſtar, Tribus alicuius Prytanes, ipſorum Populos, tandemque *Aeſitos* recenſitos fuiſſe ex ſuperſtite Aeſitorum titulo, atque nominibus demonſtratur. Quandoquidem vero *Acamantidis* Tribus Prytanes, qui Hiceſii Archontis anno eo munere functi ſunt, in ſuperiori Marmore recenſitos eſſe iam vidimus, Prytanum ſeries huic Marmori inſcripta ad Tribum aliam referri debet, quam ignorare nunc cogimur.

Illud autem in Aeſitorum ſerie obſervari facile poterit quod *Hieropbanta* Ιου ... *Daduchus* Πο ... *Hierocerÿx* Πε ... vocatur, eademque prorſus *Hierophantae*, *Daduchi* &c. nomina in *Theopompi* Archontis Marmore occurrunt, quod egregie confirmat *Theopompum* ipſum, ac *Hiceſium* iiſdem fere temporibus imperaſſe.

IX.

IX.

Athenis

In alio lapide

Επι Διονυσιου Αρχοντος του μετα
Παραμονον, επι της Αιαντιδος ε-
βδομης Πρυτανειας, Ηλαμ.ος Τιμου-
χου Ραμνουσιος εγραμματευε εν Γα-
μηλιωνος ογδοη ισταμενου, ογδοη της
Πρυτανειας, Βουλη εν βουλευ-
τηριω. Των Προεδρων επεψηφισεν
Στρατοφων Στρατοκλεους Σουνι-
ευς ξ.. και οι συνπροεδροι
Εδοξεν και βουλη * *Sch. βουλαει
Ρησος Αρτεμονος Αλαιευς ειπεν.
Επειδη προσοδον ποιησαμενος προς
την Βουλην Διογνητος εξ Οιου ταμι-
ας ναυκληρων, και εμπορων των φε-
ροντων την Συνοδον του Διος του* *Sch. το Αιστου
ξενιου εμφανισει τη βουλη βουλεσ * *Sch τει βουλει
ται την Συνοδον αναθειναι εικονα γρα- * *Sch. αθειναι
πτην εν οπλω του εαυτων. Προξε-
νου εχειροτονημενου δε κ. επι Νικ- * *Sch. Νικ .. πτου
αρητου επι τον λιμενα Διοδωρου του
Θεοφιλου Αλαιεως, και εν τω αρχειω αυ-
του, και δια ταυτα παρακαλει την βου-
λην επικυρωσαι εαυτω ψηφισμα.
Αγαθη Τυχη. Δεδοχθαι τη Βουλη επι * *Sch. τει βουλει
κ... εχωτησθαο Διογνητω, και τη Συνοδω γρα-
πτης εικονος εν οπλω Διοδωρου του
Θεοφιλου Αλαιεως, και εν τω αρχειω αυ-
του καθαπερ παρακαλει την Βουλην

Sub Dionyſio Archonte, eo qui *poſt*
Paramonum imperavit, *Acantidis* Tribus

Pry-

Prytania, quae *ſeptima* erat, *Elamius Timochi Rhamnuſius Scriba erat*, menſis *Gamelionis octavo* die, ſimulque *octavo*
Prytaniae, *Senatu in Curia* coacto.
Ex Proëdris ſuffragia rogavit
Stratopho Stratoclis filius *Suni-enſis*, *& collegae Proëdri*

Placuit etiam Senatui

Rheſus Artemonis filius *Halaeus dixit*;
Quoniam accedens ad
Senatum Diognetus Oeenſis Quaeſtor nauclerorum, *& mercatorum vehentium Synodum Iovis*
Hoſpitalis ſignificat Senatui velle Synodum ponere imaginem pictam in armamento eorum Hoſpitis, *etiam conſtituti* pridem *ſub* Archonte *Nicarete ſuper Portum*, ſcilicet *Diodori Theophili Halaei*, *& in archivo ipſius*; *ac propterea hortatur Senatum ut confirmet ipſi* hoc *Decretum*,
Quod fauſtum ſit, *Placuit Senatui iterato concedere* honorem *Diogneto*, *& Synodo pictae imaginis in armamento Diodori Theophili Halaei*, *&* etiam *in archivo ipſius*, *ſicuti* Diognetus *hortatur Senatum*.

Notae in Marmor IX.

Athenienſis Senatus Decretum, quod eximio Marmori huic inſcriptum conſpicitur, pluribus certe nominibus inſigne cenſeri debet, quum varios Athenienſis Senatus ritus, ſolemnia Pſephiſmatum verba, Prytaniarum ordinem, Proëdrorum munera exponat, de quibus apud doctiſſimos etiam Atticarum rerum interpretes varias omnino ſententias circumferri iam vidimus; praeſertim vero tres Eponymos Athenienſium Archontes exhibeat, qui nunc primum in lucem prodeuntes Athenienſium Faſtis adiungi debent. Itaque ſingulas Marmoris partes breviter, accurateque explicabo, ut plurima, quae iampridem

dem in Faſtis Atticis contra Sigonium, ac Dodwellum ex monimentis aliis oſtenderam, perſpicuo quoque Marmoris huius teſtimonio confirmentur; ſimulque plura, quae hactenus ignota fuerant, clariori quo poterit, ordine proferantur.

Atque, ut ab Eponymis Archontibus in Marmore memoratis exordiar, tria ipſorum nomina deprehendiſſe videor. Etenim primum in ipſa Marmoris fronte legitur decretum illud editum fuiſſe Ἐπὶ Διονυσίου Ἄρχοντος τοῦ μετὰ Παράμονον *ſub Dionyſio Archonte, qui poſt Paramonum* imperavit; ut nempe Dionyſius ille a cognominibus aliis, qui ſubinde in Faſtis occurrunt, addito praeceſſoris nomine, veluti charactere, diſtingueretur, quod in pluribus monimentis aliis factum conſpicitur, ut in Gruteriano lapide reperitur [1], ἐν τῷ ἐπὶ Διονυσίου τοῦ μετὰ Λυκίσκον Ἄρχοντος ἐνιαυτῷ *in Dionyſii poſt Lyciſcum Archontis anno*. Itaque *Paramonus*, proximoque anno *Dionyſius* iſte Eponymorum Faſtis inſcribendus erit. Quandoquidem vero inter alia *Diodori Halaei* merita memoratur quod ille καὶ ἐπὶ Νικαρέτου ἐπὶ τὸν λιμένα ἐχειροτονήμενος *etiam ſub Nicareto Portui praefectus electus* fuit, ſolemnis illa formula, quae centies in Atticis Scriptoribus, ac monimentis aliis occurrit, ἐπὶ Νικαρέτου, non aliud ſane, quam Eponymi Archontis nomen ſignificat, cuius Archontis anno Diodorus Athenienſis portus curam, vel Praefecturam ſuſcepit; adeoque *Nicaretus* etiam Archontum Faſtis paullo ante *Paramonum* adiungendus erit. Eiuſmodi vero Archontum ſitus, atque aetas nonniſi laxioribus terminis circumſcribi poterit, quum nulli propemodum temporis characteres in Marmore reperiantur. Illud unum certo conſtitui poterit, illuſtre hoc Marmor poſt Olymp CXVIII. exaratum eſſe, qua *decem* antiquis Athenienſium Tribubus duae aliae, *Antigonis* nempe, ac *Demetrias*, ſive, ut poſtmodum appellatae ſunt, *Ptolemais*, atque *Attalis* adiectae fuerant; quum certe in Marmore *duodecim* Prytaniae, adeoque totidem Tribus perſpicue memorentur, ut mox oſtendetur; idque tamen ante Olymp. CCXXVII. contigiſſe debuit qua *decimatertia* Tribus, *Adrianis*, eiuſque Prytania in Hadriani Caeſaris honorem inſtituta fuit.

Proxime poſt Archontum duorum nomina *Aeantidis* Tri-

(1) Pag. 319. num. 2.

Tribus nomen occurrit, quae *ſeptimo* loco Prytaniae munere fungeretur, idque *ſeptimo* prorſus civilis anni menſe, *Gamelione* nimirum, quo decretum hoc editum fuiſſe dicitur. Illuſtre, ac indubium Marmoris huius teſtimonium manifeſtiſſime oſtendit civilis anni cardinem adhuc in Hecatombaeonis menſis initio conſtitutum fuiſſe, atque Athenienſium Tribuum ſeriem in obeundo *Prytaniae* munere variabilem, unique ſortis arbitrio ſingulis annis commiſſam fuiſſe; quum Aeantis illa, quae Demoſthenis aetate Scirophorione menſe, adeoque *decimo* loco imperavit [1], hic *ſeptimo* demum loco Gamelione menſe praefuiſſe dicatur. Neque vero Prytaniae ſolum, aut Tribus ordo, vel ſitus exprimitur, verum etiam Prytaniae menſiſque dies hic aperte indicatur, ubi mox dicitur decretum illud *Γαμηλιῶνος ὀγδόῃ ἱςαμένυ, ὀγδόῃ τῆς Πρυτανείας Gamelionis octavo* die, itidemque *octavo Prytaniae* editum fuiſſe. Quo quidem pulcherrimo, atque unico exemplo iam conſtat quod aucto Tribuum Athenienſium numero Prytaniarum tempus imminutum fuit; adeoque, quum Tribus ipſae poſt Cliſthenis Archontis annum, hoc eſt 4. Olymp. LXVII. *decem* forent, ipſarum ſingulae 35. vel 36 diebus Prytaniae munere fungebantur, ut opportune iam demonſtravi [2]; ubi vero Tribubus ipſis *duae* rurſus adiectae fuerant, duodecim Tribuum quaelibet unico menſis ſpatio imperabat, adeoque menſis ac Prytaniae dies, ipſorumque numerus accuratiſſime conſpirabat. Id ego quidem Etymologi teſtimonio ſuaderi poſſe obſervavi [3] ubi Scriptor ille diſerte ait: *Πρυτανεία ἀριθμὸς ἡμερῶν τριάκοντα Prytania* eſt *numerus dierum triginta*. Sed inſignem illum Etymologi locum, qui magno Scaligero impoſuit, vitiatum eſſe perſpicue demonſtravi. At nullus in poſterum dubitandi locus ſupererit, quin aucto Tribuum numero Prytaniae tempus 30. dierum ſpatio circumſcribi coeperit, quum id ex noſtro Marmore manifeſtiſſime confirmetur.

Illud etiam obſervari poterit, quod ſicuti in Marmoribus aliis legitur *ἐκκλησίας γινομένης ἐν τῷ θεάτρῳ concione in Theatro congregata* [4] *ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ ἐκκλησιαςηρίῳ Concione in*

Con-

(1) Vid. Faſt. Attic. Tom. I. pag. 125. (2) Tom. I. pag. 101. (3) Ibi pag. 102.
(4) Vid. Faſt. Attic. Tom. I. pag. 280.

Concionum loco habita (1); ita quoque in noſtro dicitur Βουλῇ ἐν βουλευτηρίῳ *cum Senatus in* ſtato *Senatus loco haberetur*: quod & Pſephiſmatis editi locum, & legitimum ſanciendi decreti ritum deſignat. Eiuſmodi vero voces a ſequentibus ſeiungendas eſſe, adeoque voces illas τῶν Προέδρων non ad βουλευτηρίῳ, ſed ad ἐπεψήφισεν referendas eſſe, licet in Marmore nulla diſtinctio reperiatur, ex iis inferri, certoque conſtitui poterit, quae fuſe iam protuli ubi decretum aliud a Laërtio conſervatum mire implexum, fruſtraque a doctiſſimis Viris tentatum expoſui (2). Quemadmodum ergo in vitiato Laërtii loco ita interpungendum ac legendum oſtendi . . . Ἐκκλησίᾳ κυρίᾳ. Τῶν Προέδρων ἐπεψήφιζεν Ἵππων Κρατιστοτέλους Ξυμπετεών, καὶ οἱ Συμπρόεδροι, Θράσων Ἀνακαιεὺς εἶπεν... *cum Concio legitima* haberetur. *Ex Proëdris ſuffragia perrogavit Hippo Cratiſtotelis filius Xympeteon, eiuſque collegae Proëdri, Thraſo Anacaeus dixit*; ita quoque eadem prorſus diſtinctio in noſtro etiam Marmore admitti debet, in quo ſolemnis illa Pſephiſmatum rogandorum formula iisdem prorſus verbis expreſſa reperitur. Quinetiam, ſicuti ex pulcherrimo Laërtiani Pſephiſmatis exemplo demonſtravi quod ἐπεψήφιζεν, hoc eſt *ſuffragia rogare*, *Populum in ſuffragia mittere, ferendi ſuffragii ius concedere*, non ad Prytanes, aut 7. Proëdros *contribules* ex Prytanibus ipſis electos ſpectabat, ſed ad *novem* Proëdros alios tunc ſortito ex novem Tribubus aliis ſelectos ſpectaſſe debuit, quod Hippon ille *Xympeteon* in *Cecropide*, non in *Acamantide* Tribu tunc Prytaniae munus obeunte, cenſeretur; ita Marmoris noſtri praeſidio diſcrimen illud Sigonio, Petavio, Dodvello, ceteriſque incompertum illuſtrius confirmatur, cum Stratophon Proëdrus, qui ſuffragia perrogavit, *Sunienſis* foret, adeoque in Leontide, ſive Attalide, non vero in Aeantide Tribu cenſendus eſſet, quam editi decreti tempore Prytaniae munus obiiſſe vidimus. Denique, ſicuti apud Laërtium legem rogaſſe dicitur Thraſo *Anacaeus* in Hippothoontide Tribu collocatus, ita quoque hic dicitur pſephiſma propoſuiſſe Rheſus *Halaeus*, qui non ad *Acantidem* Prytaniae titulo tunc exornatam, ſed ad Cecropidem, vel Aegeidem Tribum ſpectabat; adeoque utrobique

(1) Ibi pag. 283. (2) Tom. I. pag. 283.

civis ille, qui ſententiae, vel decreti ferendi auctor fuit; ex alia Tribu Prytaniae muneris tunc experte ſelectus fuit. Illud unum in noſtro Marmore, veluti diſcrimen, occurrit, quod ante Rheſi legem rogantis nomen voces illae exarantur Ἔδοξεν καὶ βυλῇ *Placuit etiam Senatui*, quae certe voces, aut formula in decretis aliis omittitur.

Quandoquidem vero Rheſus, ut honores Diodoro Theophili filio Halaeo decretos ab ipſo quoque Senatu impetret, Senatui exponit Diodorum ipſum Πρόξενον *hoſpitem* fuiſſe, *Synodi Iovis Hoſpitalis*, eoſque honores a Synodo iam decretos fuiſſe, Synodique mentem Senatui expoſitam eſſe a *Diogneto Oëenſi*, qui *Quaeſtor* erat *Mercatorum*, *ac Nauclerorum Synodum* ipſam *ferentium*, diligentius inquiri debet quid hoc *Synodi* nomine intelligatur, quive fuerint Mercatores illi, qui *Iovis Hoſpitalis Synodum*, ſive Coetum *adveherent*. Ac Iovis quidem *Xenii*, vel *Hoſpitalis* nomen ſaepiſſime in Monimentis aliis occurrit, quum Iupiter ipſe hoſpitii cuſtos, hoſpitalis iuris vindex a Veteribus haberetur, ut ait Virgilius (1).

Iupiter, hoſpitibus nam te dare iura loquuntur;

eiuſque imago in hoſpitali teſſera inſculpi conſueverit, unde Carthaginienſis Hanno apud Plautum (2) ſeſe ab Agoraſtocle hoſpitii iure recipiendum aſſerens ait.

Deum hoſpitalem, ac teſſeram mecum fero.

Ita quoque Cicero (3) *Iovis Hoſpitalis* nomen expreſſit, qui ab Ovidio tamen *Iupiter Hoſpes* vocatur, quum ait (4).

Ante fores horum ſtabat Iovis hoſpitis ara;

Iovemque *Xenium* a Tibarenis Scythiae populis eximio cultu honoratum fuiſſe Apollonius (5) teſtatur. Plutarchus (6) aſſerit quod Ξενίυ Διὸς πολλαὶ τιμαὶ ϰ̀ μέγαλαί ἐςιν *Hoſpitali Iovi multi, magnique honores deferuntur*; ſicuti Pauſania (7) teſte Ζεὺς Ξένιος, ϰ̀ Ἀθηνᾶ ξενία *Iupiter Hoſpitalis*, ac *Minerva Hoſpitalis*, eorum nempe ſimulacra, in *Phiditiorum* lo-

co

(1) Aeneid. I. ver. 735. (2) In Poen. Act. V. ſcen. 2. ver. 87. (3) Orat. pro Deiotaro. (4) Metamor. Libr. X. (5) Argonaut. Libr. II. (6) Libr. de Exil. (7) Lacon. c. 11.

eo, ubi hoſpites conviviis excipiebantur, Lacedaemone excitata fuerant; atque ibi facile publica hoſpitii iura cum exteris ſanciri conſueverant, ut Lacones in Olympii Iovis templo Apollonium ξένον παρὰ τῷ Διὶ ἐποιοῦντο *hoſpitem coram Iove fecerunt* (1). Quis tamen *hoſpitem*, aut *hoſpitalem Iovem* Athenis etiam honoratum eſſe noverat; aut ubi *Synodus*, civiumque Coetus hoſpitali Iovi ſacer affulſit; aut denique Coetum hunc a mercatoribus, & naucleris alicunde advectum eſſe quis viderat? quae tamen omnia in pulcherrimo hoc Marmore memorantur.

Quamvis tamen haec omnia, ac peculiaris ille Athenienſium Coetus ex hoc uno Marmore repente nobis affulgeat, aliarum tamen Gentium exemplo id exponi, vel illuſtrari facile poterit, apud quas ſacri Coetus illi, Conventus, aut Synodi nobis occurrunt. Ita *Synbodus Apollinis* in Gruteriano (2) lapide memoratur; alibi (3) Σύνοδος τῶν Μυςῶν *Synodus Myſtarum* legitur; alibi (4) Ἱερὰ τάξις Παιανιςῶν *Sacer Ordo Paeaniſtarum*; alibi (5) denique Σύνοδος ξυςικὴ τῶν περὶ τὸν Ἡρακλέα Ἀθλήτων *Synodus xyſtica Athletarum Herculanorum* apud Gruterum ipſum habetur. Ita quoque, ut ex Sherardi Schedis exemplum aliud hic proferam (6), in iis ἡ Ὀλυμπικὴ Σύνοδος τῶν ἀπὸ τῆς οἰκυμένης Ἱερονικῶν *Olympica Synodus Hieronicarum, qui ubique terrarum vicerunt*; atque in Cl. Maffeii Schedis haec alia Epigraphe reperitur:

> Οι περι των Διονυσον τεχνιται
> Πασανδρον απο γενυς των αυτων
> ευεργετην, καὶ ιερεα της Συνοδυ
> Διονυσω
> *Artifices in Bacchi Sacris operantes*
> *Piſandrum iam inde a maioribus ipſorum*
> *benefactorem, & Sacerdotem Synodi*
> *Baccho* commendant;

denique inter ineditas Chiſulli Inſcriptiones Smyrnenſis quaedam habetur, in qua ἡ Σύνοδος τῆς Θεῦ Μυςῶν *Synodus Myſtarum Deae* memoratur.

f 2 Ita-

(1) Philoſtr. in Vita Lib. IV. c. 31. (2) Pag. 330. num. 3 (3) Pag. 309. num. 1. (4) Pag. 314. nu. 2. (5) Pag. 315. num. 4. (6) Epiſt. ad Magliab. Tom. III. pag. 139.

Itaque, ſicuti in variis iis Vrbibus *Apollini*, *Myſtarum Paeaniſtarum*, *Herculis*, *Hieronicarum*, & *Bacchi* Synodi, ſive Conventus habebantur, ita quoque alicubi, vel Athenis ipſis *Iovis Hoſpitalis Synodus* haberi potuit.

Quandoquidem vero Synodus illa a naucleris & mercatoribus tranſvecta dicitur, atque Diodorns ille Atheniensis *Synodi hoſpes* vocatur, ſuſpicari quis poſſet cives illos, ex quibus haec Synodus conſtabat, non Athenienſes, ſed exteros fuiſſe; ut quemadmodum nempe in Panathenaeis Feſtis ex variis Vrbibus *Theori* publice Athenas mittebantur, qui Minervae ſacris adeſſent, ita quoque in *Diaſiis* Iovi conſecratis ab Vrbe quadam *Iovis Hoſpitalis* Synodus Athenas mitteretur. Verum, quum ipſe quoque Synodi Quaeſtor Athenienſis eſſet, facilius exiſtimo cives omnes, ex quibus Synodus illa conflata fuit, Athenienſes fuiſſe; eamque Synodum non alio, quam Delum, a naucleris tranſvectam fuiſſe. Etenim perſpicuo Tucydidis [1] teſtimonio demonſtratur quod ἦν μεγάλη ξύνοδος, καὶ ἑορτὴ ἐν τῷ Δήλῳ... τὺς χορὺς οἱ νησιῶται, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μεθ' ἱερῶν ἔπεμπον *ingens conventus, & celebritas erat in Delo... inſularum accolae, & Athenienſes choros cum ſacris eo mittebant*; quemadmodum Heliodorus [2] aſſerit ex Epheſo in Delum non modo *Dianae*, ſed *Apollinis* etiam Sacerdotem theoriam, ac ſacrificia vexiſſe. Ergo facile Conventus ille, vel *Synodus Iovis hoſpitalis*, quae Athenis inſtituta fuerat, quotannis Delum concedere conſueverat; ut proinde ibi a Diodoro Halaeo, Athenienſi Delioque cive hoſpitio excipi potuerit. Ita nimirum facile intelligi, exponique poterit tum Synodi Quaeſtorem, tum Synodi hoſpitem Athenienſes fuiſſe, quum Deli cives Athenienſes eſſent, Atticaeque Populis inſcripti; praeſertim vero intelligi poterit cur honores hoſpiti a Synodo decreti ab Athenienſi Senatu confirmari debuerint: quod aegre explicari profecto poſſet ſi mercatores illi, naucleri, ac Synodus ipſa ad Vrbem aliam referendi forent, cuius arbitrio imperioque honores eiuſmodi concedendi poteſtas unice commiſſa fuiſſet; neque naucleri & Quaeſtor decretum illud ab Athenienſi Senatu, extera nimirum Republica, confirmari poſtulaſſet.

Quod

(1) Lib. III. (2) In Aethiop. Lib. V.

Quod vero Synedi voluntate, ac Senatus conſenſu pictam Diodori imaginem ἐν ὅπλῳ collocandam, ſive pingendam eſſe mox dicitur, obſcurum plane ſenſum hic efficit, quum nitide, certoque definiri vix poſſit quid ὅπλυ nomine deſignetur, quove in loco imago illa pingenda, vel collocanda fuerit. Si quidpiam tamen in tanto veterum Scriptorum ſilentio conjicere hic liceat, ſuſpicor hic ὅπλυ voce quamdam navis partem, praeſertim vero velum aliquod exprimi in quo mercatores illi, & naucleri, ſive Synodus ab iis vecta hoſpitis imaginem pingere voluerint. Etenim Pollux [1], cum varia nauticorum inſtrumentorum genera accuratiſſime memoraſſet, ſubdit haec omnia communi ὅπλυ voce deſignari: *Τὰ δὲ σύμπαντα σκεύη ὅπλα καλεῖται haec autem inſtrumenta omnia ὅπλα arma vocantur*; quemadmodum ſane Latini quoque ſingula ad naves ſpectantia communi voce *armamenta* vocarunt, ac Heſychius Homero, Hippocrate, aliiſque vadibus, nauticos etiam *rudentes ὅπλα arma* vocavit. Itaque velum ipſum navis σκεῦος vocatur; ut in Actis Apoſtolorum [2] *σκεύη πλοίυ* navis vela dicuntur, communique & ambiguo σκεῦυς nomine ſingulas navis partes, ac vela ipſa deſignari perſpicuo Xenophontis teſtimonio Pollux oſtendit [3]: *σκεύη τριηρικὰ, καὶ σκεύη ναυτικὰ, ἐφ' ὧν ὁ Ξενοφῶν σκεύη ξύλινα, καὶ κρεμαστὰ inſtrumenta triremis, inſtrumenta nautica, de quibus Xenophon ait inſtrumenta lignea, inſtrumenta ſuſpenſa*. Quod ſi voces illae σκεύη, atque ὅπλα inſtrumenta ſingula nautica, atque ipſa quoque *vela ſuſpenſa* complectuntur, quid veriſimilius aſſeri hic poterit, quam ὅπλυ nomine *velum* deſignari, adeoque Diodori imaginem in ipſo navis velo pingendam eſſe? Ac certe quidem in navium velis, ratiumque partibus Deorum, aliarumque etiam rerum imagines pingi conſueviſſe plurimis Veterum teſtimoniis erudimur, e quibus aperte colligitur inter imagines ipſas diſcrimen illud haberi, ut aliae quidem *tutela*, aliae vero *παράσημον*, aut *ſignum* vocarentur; quorum utrumque expreſſit Ovidius [4]

Eſt mihi, ſitque precor, flavae tutela Minervae
Navis & a picta caſſide nomen habet.

Si-

(1) Lib. I. c. 9. ſeg. 94. (2) Cap. 27. ver. 40. (3) Lib. X. c. 1. ſeg. 13. (4) Triſt. Lib. I. eleg. 9.

Siquidem *tutelae* nomine Numinis illius imago vocata fuit, cuius curae, tutelae, praeſidioque navis ipſa commiſſa vel commendata fuerat; *ſignum* vero dicebatur quaecumque effigies aut imago, quae veluti ſymbolum, ac ornamentum adiungi conſueverat, ut ratis una ab alia diſtingueretur, atque ab illo navis ipſum quoque nomen plerumque ſortiretur. Itaque facile ſuſpicari poſſumus a naucleris ipſis, aut a ſacro civium coetu Diodori veluti *publici hoſpitis* imaginem minori cuidam ratis velo appingi potuiſſe; ut proinde effigies illa ἐν ὅπλῳ, in ea ſcilicet navis parte, vel inſtrumento nautico expreſſa foret, quae pingendae imagini aptior videbatur. Altera vero Diodori ipſius imago, quae ἐν τῷ ἀρχείῳ pingenda decernitur, eo in loco effingenda fuerat, in quo Diodorus ipſe vel publica Synodi monimenta ſervare, vel munere ſuo perfungi, vel Synodum hoſpitio excipere conſueverat, quum utrumque graeca voce ἀρχείῳ intelligi, exprimique poſſit.

Ceterum ex hoc quoque Pſephiſmate perſpicue apparet honores civibus aliis decretos tum demum ratos atque legitimos haberi conſueviſſe cum publica Senatus auctoritas, atque conſenſus acceſſiſſet; quod, ut innumera id genus exempla omittam, ex illuſtri Deliorum exemplo demonſtratur [1]; in quo diſerte legitur tum demum Deliorum Decretum ratum fuiſſe cum illud Athenis etiam ἐπεψηφίσθη. Itaque Diognetus hic poſtulat hortaturque Senatum ἐπικυρῶσαι *confirmare* Decretum, quod a Synodo ſcitum fuerat; ac Senatus ipſe Synodi, & Diogneti votis annuens *Diogneto, ac Synodo pictae imaginis* honorem Diodoro conceſſum confirmat. Itaque in 25. verſu ubi depravate, nulloque ſenſu legitur επικ . . . . εχωτησθαρ reſcribendum exiſtimo ἐπισυγχωρεῖσθαι, ſive ἐπιπαραχωρεῖσθαι *iterato concedere*; id enim & verborum contextus, & graecarum vocum ſenſus poſtulat, ac ipſi quoque ſuperſtites literarum ductus facile admittunt, quum praeſertim exſcriptor ubique fere ubi character H vel exaratus, vel exarandus erat in Marmore, characteres EI ſubſtituerit, ut in margine obſervavi. Certe in ſimillimo Deliorum Decreto, Athenienſis Populus rogatur ἐπισυγχωρῆσαι τοῖς ἐπιψηφισμένοις, honores ſcilicet Eubulo cuidam a De-

(1) Vid. Faſt. Attici Tom. I. pag. 273.

Deliis decretos ratos facere, iteratoque concedere, ut proinde ſolemnis illa Pſephiſmatum formula hoc etiam loci reſtitui debeat.

X.

Athenis

Ο Δημος.

Βασιλεα Αριοβαρζανην ευσεβη Φιλορωμαιον τον εκ βασιλεως Αριοβαρζανου Φιλοπατορος, και βασιλισσης Αθηναιδος Φιλοστοργου τον εαυτου ευεργετην ανεθηκεν.

Populus

Regem Ariobarzanem Pium Philoromaeum regis Ariobarzanis Philopatoris, & reginae Athenaidis Philoſtorgi filium, *& ſuum benefactorem dicavit.*

Notae in Marmor X.

Hactenus in iis Marmoribus, quae ſuperioribus locis exhibui, domeſtica fere Athenienſis Populi monimenta contemplari iam ſumus, quum in iis Athenienſium menſium ſeriem, Tribuum ordinem, Populorum nomina, Eponymos demum Archontes aliquot inſpexerimus, qui Scriptoribus omnibus ignorati nunc primum e tenebris affulſere, aliorumque Faſtis adiungi debent. Nunc autem extera, ſive potius exterarum Gentium monimenta nobis occurrunt; quum brevis, & elegans haec Inſcriptio ſtatuae cuiusdam, ut videtur, baſi inſculpta *Ariobarzanem regem Ariobarzanis* alterius *regis*, *atque Athenaidis reginae filium* nobis exhibeat, quem Athenienſis Populus ſtatuae, tituloque honore decoravit (1)

Quam

Quamvis autem Inſcriptio breviſſima ſit, plurima tamen complectitur, ex quibus variis Hiſtoriae capitibus uberrima lux affundatur; atque nonnulla, quae hactenus incomperta, vel minus accurate a Scriptoribus, atque Interpretibus expoſita ſunt, perſpicue exinde, nitideque demonſtrantur.

Atque, ut ab ipſo regis nomine exordiar, licet in Marmore ipſius regnum, aut Provincia minime exprimatur, nullus hic tamen ambigendi locus eſſe unquam poterit, quin *Ariobarzanes* ille ad *Cappadociam* ſpectaverit, quum frequentiſſime in Graeca, Latinaque Hiſtoria *Ariobarzanes* Cappadociae reges occurrant. Ex pluribus tamen, qui hoc ipſo nomine ſunt appellati, aliquem ſolum in Marmore deſignari, qui poſt Mithridatici belli tempora, ſive poſt Olympiadem CLXXI. imperaverit, ex ſolo ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΝ titulo deprehendi poterit, qui antiquioribus aliis adſcribi, vel convenire non poterat. At, ne coniecturis, & argumentis aliis hic immorer, patris, matriſque etiam nomen manifeſtiſſime oſtendit Epigraphem hanc ad Ariobarzanem illum ſpectare, qui anno 4. Olymp. CLXXIX. Vrb. Con. 692. Ariobarzani patri adhuc ſuperſtiti in Cappadociae regno ſucceſſit.

Etenim extincta iam *Ariarathum* familia, quae diu Cappadociae regnum tenuerat, Mithridate Pontico, ſimulque Nicomede Bithyno rege de Cappadociae regno contendentibus (1), *Senatus* Romanus *Mithridati Cappadociam, & Nicomedi Paphlagoniam ademit, uterque Populus libertate donatus eſt. Sed Cappadoces munus libertatis abnuentes negant vivere Gentem ſine rege poſſe. Atque ita rex illis a Senatu Ariobarzanes conſtituitur.* Quum vero Ariobarzanes a Mithridate, moxque etiam a Tigrane Mithridatis genero expulſus eſſet (2), a Sylla Ciliciae Propraetore reſtitutus eſt anno V. C. 660. quamvis iterum regno pulſus fuerit; ut proinde Cicero Maniliam legem anno V. C. 688. defendens dixerit (3) *regno expulſus eſt Ariobarzanes Socius Populi Romani, & Amicus*, adeoque Pompeium contra Mithridatem mittendum ſuaſerit, qui regnum Ariobarzani reſtitueret.

Ita-

(1) Iuſtin. Lib. XXXVIII. c. 2; Strabo Lib. XII. p. 540. (2) Plutar. in Sylla; (3) Pro lege Manil. c. 5.

Itaque, quum Ariobarzanes iſte *ſocius*, & *amicus Populi Romani* dicatur, ſuſpicari quis poſſet ipſum in noſtro Marmore memorari. Sed Ariobarzanes ipſe, qui Ariarathi in Cappadociae regno ſucceſſit, *Philopater* quidem in noſtro Marmore appellatur, ſed *regis* filius eſſe non poterat, regnumque non *paternum*, neque haereditario iure ſibi debitum, ſed liberis Cappadocum ſuffragiis, ac Senatus Romani munere conceſſum obtinuit; ergo Epigraphe non de ſeniori Ariobarzane, ſed de eius filio, vel ſucceſſore intelligi profecto debet. Ac certe quidem quod Ariobarzanes iſte filium, regnique ſucceſſorem habuerit, perſpicue oſtendit Valerius Maximus [1], qui diſerte memorat Ariobarzanem coram Pompeio Magno Cappadociae regnum Pompeii auſpicio recuperatum ſponte filio conceſſiſſe; filiumque ipſum fere reluctantem Pompeii monitu atque auctoritate regiam demum ſedem occupaſſe.

Eiuſmodi vero Ariobarzanis regis filium, ac ſucceſſorem eodem ipſo *Ariobarzanis* nomine vocatum eſſe ex variis Ciceronis locis invicem collatis aperte colligitur. Etenim Cicero [2] in Epiſtola quadam, quam anno V. C. 705. exaravit, ait: *Ariarathes Ariobarzanis filius Romam venit. Vult, opinor, regnum aliquod emere a Caeſare; nam, quo modo nunc eſt, pedem ubi ponat, in ſuo non habet*. At in Epiſtola [3], quam Ciliciae Proconſul anno Vrb. Cond. 702. ſcripſit, aſſerit ſe *Regem Ariobarzanem Euſeben Philoromaeum* defendiſſe; eiuſque Ariobarzanis *amantiſſimum fratrem Ariarathem* fuiſſe dicit. Ergo Ariobarzanis ſenioris filius, ac ſucceſſor a Pompeio conſtitutus, atque a Cicerone ſervatus non alio, quam paterno *Ariobarzanis* nomine, vocabatur. Itaque id optime quidem Goltzius [4], Nonnius, Patinus [5], Begerus [6], aliique plurimi, qui quum in Ariobarzanum Nummis perſpicuam oris varietatem obſervaſſent, atque Ariobarzanem a Cicerone ſervatum ab altero diſtinguendum eſſe intelligerent, qui Mithridatico bello floruerat, hunc Ariobarzanem I., illum II. vocarunt, ipſumque ſenioris ſucceſſorem dixere; id vero minus felici-

(1) Lib. V. c. 7. (2) Ad Attic. Lib. XIII ep. 2. (3) Ad Famil. Lib. XV. ep. 2. 4. & ad Attic. Lib. V. ep. 20. (4) Graec. Num. (5) In Theſaur. (6) Theſaur. Tom. III. pag. 12.

ter accuratoque quod Ariobarzanem II. primi *filium* fuiſſe conjectura ſolum, non vero ullo Veterum teſtimonio confirmarunt, quod tamen perſpicua Ciceronis auctoritate praeſtari tunc poterat, nuncque illuſtrius adhuc ex noſtro Marmore apparet ubi *rex Ariobarzanes* alterius *Ariobarzanis regis, & Athenaidis reginae filius* aſſeritur.

Exinde vero pulcherrimus Ciceronis locus mire illuſtrari iam poterit, qui hactenus ambiguus, & obſcurus erat; ſicuti vicissim ex Cicerone maximus Marmori noſtro ſplendor accedet. Cicero Ciliciae Proconſul magnifice memorans quae in Cappadocia geſſerat, ait [1] *regem Ariobarzanem praeſentibus inſidiis liberavi; neque ſolum ei ſaluti fui, ſed etiam curavi ut cum auctoritate regnaret. Metram, & Athenaeum importunitate Athenaidis exilio multatos maxima apud regem autoritate, gratiaque conſtitui.* Manutius Ciceronis interpres ambigit an *Athenaidis* nomen *Civitatem*, an *mulierem* ſignificet; quumque *Athenaidis* mulieris nomen in Romano Lapide obſervaſſet, ſubdit: *malo nomen eſſe mulieris, quam civitatis, ut regis uxor, materve fuerit; nam* importunitate *aptius de muliere dici puto, quam de civitate*. Sed ambages omnis Marmoris noſtri praeſidio dirimitur, in quo *Athenais* illa *Ariobarzanis I.* uxor, *Ariobarzanis II.* mater aſſeritur; quumque Ariobarzanes I Cicerone teſte (2) *acerbiſſimo caſu* inſidiis nempe, ac fraudibus, interemptus eſſet, perſpicue apparet Athenaidem marito ſuperſtitem fuiſſe, plurimumque apud Ariobarzanem filium *importunitate* potuiſſe. Itaque, ſi patris, matriſque nomen, quod in Marmore exprimitur, non alteri, quam Ariobarzani II. convenire poteſt, ut perſpicuis eiuſmodi Ciceronis teſtimoniis demonſtratur, dubitari non poteſt, quod Marmor ipſum ad Ariobarzanem II. unice ſpectaſſe debeat.

Hoc ipſum ex Εὐσεβῦς, ac Φιλορωμαίε titulis Marmori inſcriptis aperte deduci poteſt. Etenim, ut antea vidimus, Cicero quoque Ariobarzanem regem Ariobarzanis, & Athenaidis filium, ac Ariarathis fratrem EVSEBEN, & PHILOROMAEVM appellat; perinde quaſi tituli, ac voces illae Ariobarzanem hunc veluti characteres diſtinguerent. Ergo, quum eadem prorſus nomina, titulique in Marmore

(1) Ad Famil. Lib. XV. ep. 4. (2) Ibi epiſt. 2.

more obſerventur, unus idemque rex utrobique deſignabitur. Quinetiam Vrſinus [1] aſſerit argenteum Nummum ſibi conſpectum eſſe, in quo legebatur ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ, uterque nempe titulus ille exprimebatur; quamvis in tribus Nummis *Ariobarzanis* nomine inſcriptis apud Geſnerum ſolum *Philoromaei* nomen occurrat. Atque eiuſmodi quidem Nummos Geſnerus ita collocat, ut priores duo, in quibus una eademque facies conſpicitur, ad Ariobarzanem I., tertius autem alio vultu inſignis ad II. ſpectaverit. Spanhemius [2] tamen, & Begerus primos ad Ariobarzanem noſtrum revocaverit, qui in adverſa unius parte *curuli ſedi* ſibi a patre, & Pompeio deſtinata inſidens conſpicitur. In eo tamen Begerus ipſe hic fallitur, quod Nummos omnes ad unum eumdemque Ariobarzanem II. referendos eſſe arbitratur, quod nimirum ipſe Φιλορωμαίυ titulum a filio, non a patre, uſurpatum eſſe putaverit, adeoque Patinum reprehendat, qui Ariobarzanem I *Philoromaeum* vocatum fuiſſe dixerat [3]. Etenim, ut obſervavi, in Nummis ipſis maxima quidem oris varietas, ſed unus tamen, idemque Φιλορωμαίυ titulus reperitur; quemadmodum Ariobarzanem etiam patrem *Populi Romani ſocium*, *& Amicum* appellatum eſſe iam vidimus.

Quemadmodum vero Athenienſe Marmor Ariobarzanis II. patri adſcribi non poſſe demonſtravimus, ita facile oſtendi poterit Ariobarzani cuidam III. hoc eſt Ariobarzanis II. *filio*, vel ſucceſſori, tribui non poſſe. Etenim, quum Caeſare interempto, Brutus, & Caſſius contra Antonium, & Octavium Caeſarem de imperio certarent, *Caſſius equites in Cappadociam praemiſit, qui Ariobarzanem nihil tale metuentem quaſi inſidias olim ſibi praeſtruxiſſet, oppreſſere, pecuniamque eius plurimam, omnemque alium apparatum ad eum adduxere* [4]. Itaque anno V. C. 712. Ariobarzanes II. imperio vitaque privatus fuit; quumque ipſi Ariarathes frater ſucceſſerit, Ariobarzanes alius inter Cappadociae reges admitti non poterit, cum Archelaus Ariarathis huius ſucceſſor *quinquageſimo* regni anno Romae moriens anno V. C. 770. regnum ipſum, Dione [5] ac Iornande [6] teſte Popu-

g 2 lo

(1) Ad Epiſt. Cic. 2. Lib. XV. Famil. (2) De Praeſt. Numiſ. Diſſer. VIII. num. 4. (3) Tom. III. pag. 13. (4) Appian. Civil. Lib. IV. (5) Lib. LVII. p. 704. (6) Lib. I.

lo Romano reliquerit, adeoque Cappadocum regnum in Provinciae formam redactum fuerit, quod ipſa quoque Caeſaris aetate inceptum, illudque a Praetoribus adminiſtratum fuiſſe ſcribit Appianus [1]. Certe Iornandes ipſe teſtatur, quod Cappadoces *magnam ciuitatem ſuam Mazacam in honorem Caeſaris Caeſaream appellauerunt*; quemadmodum Strabo metropolim illam non modo *Mazacam*, verum etiam *Euſebiam* vocatam fuiſſe memorat [2] cognomine, opinor, ab Ariobarzane II. *Euſebe* ipſi impoſito; quemadmodum *Caeſareae* nomen vel a Iulio Caeſare profluxit, ut Appianus innuere videtur; & Conſtantinus [3] afferit; vel ab Auguſto, ut Hieronymus [4]; vel a Tiberio, ut Suidas [5], & Euſebius [6], vel denique a Claudio, ut longe veriſimilius Sozomenus [7], & Caſſiodorius [8] exiſtimarunt. Certe Strabo, qui Tiberio imperante vixerat, & gente Cappadox fuit, Mazacam aetate ſua *Euſebiam* quoque appellatam fuiſſe ſcribit, nihilque tamen de alio *Caeſareae* nomine adiecit: quod argumento eſſe debet nondum Strabonis, ac Tiberii aetate tertium illud Urbi nomen inditum fuiſſe.

Ceterum, ne quidpiam diſſimulem, corrigendam obiter Begeri, aliorumque ſententiam exiſtimo, qui *Ariarathem* Ariobarzanis I. filium Ariobarzani II. fratri ſuo in Cappadociae regno ſucceſſiſſe putant; quippe qui viderim Ariarathem ipſum fratre adhuc ſuperſtite Cappadociae imperio potitum fuiſſe. Etenim Hirtius [9] iter deſcribens, quo Caeſar anno V. C. 707. Pompeio iam defuncto, adverſus Pharnacem ſuſcepit, aſſerit illum in Cappadociam veniſſe, tum ſubdit: *fratrem autem Ariobarzanis Ariarathem, ne aut regni haereditas Ariarathem ſollicitaret, aut haeres regni terreret, Ariobarzani attribuit, qui ſub eius imperio, ac ditione eſſet*. Ergo, quum Ariobarzanes Dione [10] teſte anno V. C. 712. a Caſſio interemptus fuerit, perſpicue apparet Ariarathem fratri ſuperſtiti veluti imperii Collegam deſtinatum fuiſſe. Itaque corrigendus hic obiter Appiani [11] locus, in quo Scriptor

(1) In Mithrid. vid. Strabo XII. pag. 534. (2) Strab. XII. pag. 537. & Plin. VI. c. 3. (3) Lib. I. Them. 11. (4) Chr. (5) In Καισαρεια. (6) Chron. Vid. Scal. pag. 184. (7) Lib. V. c. 2. (8) Hiſt. Trip. VI. c. 4. (9) De Bello Alexandr. (10) Lib. XLVII. pag. 395. (11) Bell. Civ. Lib. II.

ptor ille reges enumerans, qui anno V. C. 706. in Pharſalio bello contra Caeſarem, Pompeio opem tulerant, inter illos *Ariarathem Cappadociae regem* diſerte memorat; quum tamen Ariarathes ipſe nonniſi proximo demum anno imperium ſuſceperit; idemque Caeſar reges ipſos enumerans dixerit [1], *Delectorum equitum ſexcentos Gallos Deiotarus adduxerat, quingentos Ariobarzanes Cappadocia*. Hinc in Appiani textu *Ariobarzanis*, non *Ariarathis*, nomen exarandum erit; quum praeſertim Ariobarzanes ipſe Caeſarem in bello contra Pharnacem iuviſſe dicatur [2]; atque Ariarathes ab anno ſolum V. C. 707 regis titulo ſit decoratus, occiſoque fratri ſucceſſerit anno 712 ad annum uſque V. C. 719. quo Antonius *Cappadociae regem, eiecto Ariarathe, Archelaum ab Archelais*, qui contra Romanis bellum geſſerant, oriundum inſtituerit [3]. Corrigendus etiam, aut certe explicandus Strabonis [4] locus, qui, quum Ariobarzanem a Cappadocibus in regem electum eſſe dixiſſet, ſubdit εἰς τριγένειαν δὲ προελθόντος τοῦ γένους ἐξέλιπε. Κατεςάθη δ' ὁ Ἀρχέλαος οὐδὲν προσήκων αὐτοῖς, Ἀντωνίου καταςήσαντος *in tertia ſtirpe genus defecit. Exinde Archelaus ab Antonio rex eſt conſtitutus nulla propinquitate eam familiam attingens*. Etenim, ſi rite calculus ineatur, non in *tertiam*, ſed in *ſecundam* ſolum generationem Cappadociae regnum in Ariobarzanis familia proceſſit, quum Ariarathes ipſorum regum poſtremus Ariobarzanis II. frater, non filius eſſet; adeoque *tres* quidem reges, non vero *tres* regum generationes in ea familia numerentur.

Ceterum ex Ariobarzanis II. aetate perſpicuis adeo characteribus, Veterumque teſtimoniis demonſtrata, vera ipſius effigies, verique Nummi diſtingui debent; ut ipſi nempe unicus ille adſcribatur, qui ex Haymo a Geſnero num. 11. profertur; duo vero praecedentes ex Goltzio deprompti, quorum alter a Begero quoque exhibetur, ad Ariobarzanem I. referri debeant, quamvis Begerus hunc Ariobarzani II. conceſſerit. Coniecturam hanc opinionemque, quae mihi pridem inſederat, characteribus ΓΑ confirmari poſſe putaverim, qui in adverſa Nummi facie, dextraque areae

par-

(1) De Bel. Civ. Lib. III. c. 4. (2) Dio Lib. XLII. pag. 232. (3) Lib. XLIX. pag. 469. (4) Lib. XII. pag. 540.

parte conſpiciuntur, ac numeralium notarum inſtar, regni annos deſignant; adeoque ita reſingi, corrigique debent, ut in iis ΓΛ numerus habeatur, quo *triceſimus tertius* regni annus perſpicue deſignaretur. Si id ego rite coniecerim, Nummus ille a Goltzio, & Begero prolatus, itidemque Nummus alter, qui eadem regis imagine inſignitur, ad Ariobarzanem II. cum Begero, & Spanhemio referri non poterit, qui vix *viceſimum* regni annum expleverat; optime vero Ariobarzani I. concedi poterunt, qui anno V. C. 660. in regnum a Sylla reſtitutus *duos ac triginta* ſolus in regno annos exegerat antequam regnum anno V. C. 692. filio concederet; ideoque *triceſimum tertium* ab inito regno annum certiſſime ſuperavit. Si cui tamen characteres illi non numerales temporis notae, ſed vocis compendia videantur, qua urbs illa, vel regio deſignetur, in qua Nummi cuſi fuerint, is facile in Cappadocia *Gazuriam*, *Gazelum*, *Gangren* oppida a Plinio [1] memorata, ſimulque *Gazacenam*, & *Garſauritidem* regionem eidem Plinio, ac Straboni [2] celebratam inveniet, ad quam Ariobarzanis Nummi, adeoque characteres illi, vel notae referantur. Qui Nummos ipſos, & characteres iis inſcriptos accuratius explorare poterit, facile definiet an ibi urbis, gentiſve nomen, an regni potius anni deſignentur, adeoque Nummi ipſi ad Ariobarzanem II. referri debeant. Illud unum ex Ariobarzanis II. aetate iam definita peſpicue apparet quod Marmoris noſtri aetas ita circumſcribi poterit, ut illud inter annos V. C. 692. & 712. exaratum cenſeri debeat, eo nempe temporis ſpatio, quo Ariobarzanes II. in Cappadocia imperavit; quumque iam inde ab anno V. C. 703. ut ex Ciceronis epiſtola apparet, Ariobarzanes ipſe *Euſebis*, ac *Philoromaei* titulos adeptus eſſet, ac utrumque vel ipſo regni initio obtinuiſſe videatur, Marmor ipſum ad eadem regni ſuſcepti tempora ſpectaverit.

Qua vero de cauſſa, quibuſve beneficiis Athenienſes ab Ariobarzane II obſtricti, hoc memoris, gratique animi monumentum excitaverint, divinare vix poſſumus. Fortaſſe tamen Athenienſes, qui Mithridatici belli tempore Mithri-

(1) Lib. VI. c. 2. & 3. (2) Lib. XII. pag. 534. & 540.

thridati adhaeſerant [1], cum Pompeio victore, Ariobarzanis ſequeſtris opera, in Romanorum gratiam rediere, priſtinamque libertatem, novarumque Provinciarum acceſſionem obtinuere. Ita quoque cum Athenienſes ipſi, Ariobarzanis inſtar, in Pharſalico bello Pompeii partes ſequuti eſſent, eoque interempto, a Q. Fuſio Caleno Caeſaris Duce ſuperati forent, a Caeſare veniam, atque amicitiam impetrarunt [2], idque fortaſſe Ariobarzane Caeſaris amico, ac ſocio pro Athenienſibus exorante. At fieri etiam potuit ut Ariobarzanes donis, largitionibus, editiſque Ludis, aut Feſtis publice de Athenienſi Populo bene mereri voluerit: quippequi divitiis, regiiſque opibus abundaret, quas Caſſius Ariobarzane occiſo diripuit, ut ſuperius eſt obſervatum. Hinc temere prorſus, & inconſulto Middletonius, qui Ciceronis Vitam nuper conſcripſit, Horatii [3] verſum

Mancipiis locuples eget aeris Cappadocum rex

ad Ariobarzanem hunc a Cicerone ſervatum revocavit; quum longe commodius de Archelao Cappadociae rege intelligi id poſſit, qui anno V. C. 719 regnum ab Antonio obtinuit, hoc eſt 27 annis antequam Horatius e vivis excederet; quum praeſertim Horatius ipſe ad viventem, non vero defunctum Cappadociae regem, digitum intendere videatur.

Quaecumque vero ſuperiori Marmori opportune explicando iam protuli alterius etiam Marmoris praeſidio confirmari, vel illuſtrari facile poterunt, cuius apographum iam inde ab anno 1743. Athenis in Gallias tranſmiſſum mihi perhumaniter a Cl. Viro Philippo Venuto Patricio Cortonenſi communicatum fuerat, qui quum in Gallia verſaretur, regiaeque Academiae Burdegalae inſtitutae a Secretis foret eximia eruditionis gloria ibi floruit, moxque Etruriae ſuae reſtitutus optima quaeque Diſciplinarum ſtudia qua auſpicio, qua humanitate, qua praeclaris editis Lucubrationibus ornare pergit. Eiuſmodi vero Epigraphe hoc prorſus verſuum ordine, ac numero in apographo mihi communicato exhibetur

BA-

(1) Eutrop. Lib III. c. 5. & Plutar. in Sylla. (2) Dio Lib. XLIII. pag. 219. (3) Epiſt. Lib. I. ep. 6. ver. 39.

ΒΑΣΙΛΕΑ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΝ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΑ ΤΟΝ ΕΚ ΒΑΣΙΛΕΟΣ
ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΥ ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΕΣ
ΥΠ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΩΙΔΕΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ *ſic*
ΓΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΡΚΟΣ ΣΤΑΛΛΙΟΙ ΓΑΙΟΥ ΥΙΟΙ ΚΑΙ
ΜΕΝΑΛΙΠΠΟΣ ΕΑΥΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Regem Ariobarzanem Philopatora regis
Ariobarzanis Philo-Romaei, & reginae
Athenaidis Philoſtorgi filium *conſtituti*
ab illo ſuper Odei conſtructionem
Caius, & Marcus Stallii Caii filii, &
Menalippus ſuum benefactorem honorant

Si brevis, & elegans haec Inſcriptio cum ſuperiori conferatur, perſpicue apparebit utramque ad Ariobarzanem II poſtremumque eius nominis Cappadociae regem ſpectare, quem Ariobarzanis I. atque Athenaidis reginae filium fuiſſe iam vidimus. Quandoquidem vero *Philopatoris* nomen hic *ſecundo*, in ſuperiori autem Marmore Ariobarzani *primo* tribuitur, ac viciſſim *Philoromaei* titulus, qui ſuperius patri conceſſus fuerat, hic filio ſolum adſcribitur, dubitari certe non poterit quin uterque titulus ille honoris cauſſa utrique regi communis foret, adeoque promiſcue ab utroque rege adhiberetur; ut proinde ſolo tituli praeſidio Ariobarzanes unus ab alio diſtingui non poſſit. Ita propemodum *Philoſtorgi* nomen, quod in hoc uno Marmore Athenaidi conceſſum occurrit, ipſius humanitati ac benevolentiae exprimendae uſurpatum putaverim, cum nulla fuerit Athenais alia, a qua Ariobarzanis I. coniux *Philoſtorgi* titulo veluti charactere diſtingui deberet.

Ceterum ex integra Marmoris ſerie erudimur quod Ariobarzanes ille auſpicio, ſumptuque ſuo Odeum Athenis extruxit, eique operi Caium, & Marcum Caii Stallii filios praefecit, qui una cum Menalippo eius muneris ſocio Ariobarzani regi tum communi Athenienſium, tum privato ipſorum benefactori titulum hunc fortaſſe ſtatuae ſub-

ie-

iectum excitarunt. Ac *Stallii* quidem Romanis civibus acceſeri debent, quum *Stallia* gens ex Doniano Marmore (1) comperta iam foret; Menalippus autem facile Cappadox, non Athenienſis fuit, quum ipſius Populus hic omnino diſſimuletur, quod fieri certe vix poterat, ſi Athenienſis civitatis iure donatus foret.

Denique quod Odeum ab Ariobarzane rege hic exſtructum dicatur non ita intelligi profecto debet, ut aedificium illud a Cappadociae rege a fundamentis excitatum fuerit, quum Odeum ipſum Pericle curante iampridem ante Olymp. LXXXVII. Athenis exſtructum foret (2), eiuſque mentio apud Andocidem (3), & Ariſtophanem (4) occurrat, cuius teſtimonium opportunius alibi (5) expoſui. Sed vetus aedificium illud ab Ariſtione Athenienſis Vrbis Praefecto tunc temporis incenſum fuit cum Sylla anno V. C. 668. ſive 3. Olymp. CLXXIII. Athenas obſidebat; ne ſcilicet hoſtis Odei trabibus, quas Pericles ex Perſicarum navium malis, & antennis conſtruxerat, arci oppugnandae uti poſſet; ut perſpicue diſerteque ſcribit Appianus (6). Itaque Vitruvius ait quod Odeum ipſum *incenſum Mithridatico bello rex Ariobarzanes reſtituit*. Id vero poſt annum V. C. 692. ſed ante 712. annum contigiſſe ex Ariobarzanis II. aetate ſuperius conſtituta deduci poterit; eademque temporis nota, & Ariobarzanis II. nomen ceteris adiungi iam poterit, quae de Athenienſis urbis Odeo erudite, copioſeque a Meurſio (7), tum ex Graecis, tum ex Latinis etiam Scriptoribus collecta fuerant.

XI.

Athenis

in Collegio novo

Θαλην Δωσιθεω Παμβωταδην
τον Κοσμητην Θ, εφηβος
Δρυαντιανος Καλλιασχρου
Μαραθωνιος

(1) Doni Inſcript. pag. 219. n. 237. Murat. pag. 147. n. 1. (2) Plutar. in Pericle Vitruv. Lib. V. c. 9. (3) Orat. XVI. de Myſter. (4) Veſp. ver. 1103. (5) Tomo I. pag. 30. (6) Mithridat. (7) Lect. Attic. Lib. IV. c. 28.

Thaletem Doſithei filium *Pambotadem*
Coſmetam Θ *Ephebus*
Dryantianus Callaeſchri filius
Marathonius

Notae in Marmor XI.

Niſi plurimum fallor, hic titulus ſtatuae cuidam ſubiectus fuerat, qua *Dryantianus Callaeſchri filius Marathonius Ephebus Thaletem Doſithei filium Pambotadem Coſmetae* munere functum honoravit. Atque omnia certe in eiuſmodi titulo perſpicua ſunt, niſi quod ſigla, vel character Θ, qui inter *Coſmetae*, ac *Ephebi* nomen occurrit, ambiguum ſenſum efficit, planeque non conſtat an ille ad *Coſmetam* ipſum, vel ad *Ephebum* potius, pertineat. Si ad Coſmetam referatur, indicare facile poterit Coſmetam ipſum iam vita functum fuiſſe, adeoque legendum eſſet Θανόντα. Sed character ille numeralis etiam nota eſſe poterit, ut exprimatur Thaletem ipſum ἐννεάκις *novies*, aut *nonum* Coſmetae munus obtinuiſſe. Sin vero compendium illud ad Dryantianum Ephebum referre libeat, tunc facile ſuppleri, legique poterit Θῆκατο *dicavit*, quemadmodum prorſus, ut illuſtre, maximeque accomodum exemplum hic proferam, in Sponiano Marmore legitur [1]

Εικονα τηνδε Ποθεινος εν Εφηβοισι παλαιστρα
Τευξας Κοσμητου Θηκατο Νυμφοδοτου
Imaginem hanc Pothinus in Ephebis victoriam palaeſtra
Adeptus Coſmetae Nymphodoti poſuit.

Itaque, ſicuti Pothinus Ephebus victoriam palaeſtra ſive lucta adeptus Nymphodoti Coſmetae ſtatuam *dedicavit*, ita quoque honorem ipſum Thaleti Coſmetae Dryantianus Ephebus deferre potuit.

No-

(1) Pop. Attic. art. 4. Vid. Faſt. Attic. Tom. II. pag.

XII.

Athenis

Διονυσια
Δωριωνος
Μιλησια
Διονυσιυ
Μιλησιυ
γυνη

Dionyſia
Dorionis filia
Mileſia
Dionyſii
Mileſii
uxor

Notae in Marmor XII.

Breviſſima haec ſepulcralis Inſcriptio eo ſolum nomine inſignis eſſe poterit quod accuratam Sponii ſententiam confirmat, qui ceteris Atticae *Populis Miletum* quoque Sigonio, Meurſio, ceteriſque Scriptoribus ignoratum Marmorum quorumdam praeſidio adiungendum eſſe putavit [1]. Etenim in illa perſpicue dicitur Dionyſiam *Mileſiam*, itidemque Dionyſium ipſius coniugem *Mileſium* fuiſſe; quumque titulus *Athenis* poſitus ſit, ac cives illi ad *Miletum* Aſiae urbem ſpectare vix poſſint, *Miletum* aliud admittendum erit, quod ceteris Atticae Populis accenſeatur, ut optime Sponius exiſtimavit. Id vero perperam Sponius ipſe mox ſubdit, ea quoque de cauſſa in Plinii textu, ubi nunc legitur [2] *oppidum Melite* cum veteribus codicibus reſcribendum eſſe *Oppidum Miletum* quod *Melite* ipſa non *oppidum*, ſed Athenienſis urbis pars, foret. Quamvis enim Meurſius *Melitem* intra urbis moenia collocaverit, ac *Melitides portas* a Marcellino memoratas, ut mox oſtendetur, non alterius, quam

 Athe-

(1) Pop. Attic. art. 107. (2) Lib. IV. c. 7.

Digitized by Google

Athenienſis Vrbis, fuiſſe dixerit [1], ego tamen Melitem ipſam, aliorum Populorum inſtar, extra Vrbis moenia in Athenarum agro collocatam eſſe conſpicio. Etenim, ut argumenta cetera omittam, illuſtris Strabonis locus occurrit, in quo Colyttum Melite proximum, ac utrumque ab Athenienſi urbe diſtinctum fuiſſe demonſtrat. Ut enim oſtenderet quorumdam locorum fines atque diſcrimina definiri vix poſſe, ait [2]: *μὴ ὄντων γὰρ ἀκριβῶν ὅρων, καθάπερ Κολυττοῦ, καὶ Μελίτης, (οἷον στηλῶν, ἢ περιβόλων) τοῦτο μὲν ἔχειν φάναι ἡμᾶς, ὅτι τοῦτο μέν ἐστι Κολυττὸς, τοῦτο δὲ Μελίτη, τοὺς ὅρους δὲ μὴ ἔχειν εἰπεῖν quum certi termini non reperiantur, ut inter Colyttum, ac Melitem, columnae ſcilicet, aut moenia, hoc quidem dicere poſſumus hunc Colyttum, hanc Melitem eſſe; ſed terminos aſſignare non poſſumus*. Quis hic aperte non videat a Strabone terminos, ſtelas, ac moenia negari, quibus Melite a Colytto ſecerneretur, adeoque perſpicue ſatis oſtendi quod Melite ipſa Athenienſis urbis pars eſſe non poterat? alioquin haec urbis moenibus circumſcripta, atque a Colytto ſecreta fuiſſet. Accedit etiam quod ſi Athenarum portae, quae *Melitides* vocabantur, a *Melite* Populo nomen duxiſſent, ut Meurſius, Pinedo, aliique putarunt, tunc Melite ipſa Colytto proxima, ſive finitima cenſeri non poſſet; quum portae illae *ἐν Κοίλῃ in Coele*, ſive prope Coelem Atticae Populum reperirentur; adeoque non Colyttus, ſed Coele, Melite Populo finitima habenda foret. Itaque Meurſii, Sponii, Pinedo, aliorumque pace ego dixerim *Melitem* illam, quae intra Vrbis moenia reperiebatur, a *Melite* Atticae Populo diſtinguendam eſſe, quae extra Vrbis moenia in Atticae regionis agro collocata fuerat; adeoque varia Scriptorum loca, quae de interiori, urbanaque Melite intelligi debent, temere prorſus ad Melitem aliam, Atticaeque Populum translata fuiſſe. Hinc ubi Plutarchus [3] aſſerit Phocionis domum adhuc aetate ſua *ἐν Μελίτῃ* oſtendi, facile urbanam Melitem illam expreſſit. Ita cum Marcellinus [4] aſſerit quod *πρὸς ταῖς Μελιτίσι πύλαις καλουμέναις ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα Κειμόνια μνήματα ad portas, quae Melitides vocantur, in Coele ſunt ea, quae Cimonia appellantur*;

mo-

(1) Athen. Attic. Lib. III. c. 12. (2) Lib. I. pag. 65. (3) In Phoci. (4) In Vita Thucyd.

monumenta, atque Pauſanias [1] ait Thucydidis ſepulcrum ὐ πόῤῥω πυλῶν Μελιτίδων *non procul a portis Melitidibus* reperiri, de urbana Melite intelligi debent; quum Marcellinus ipſe mox ſubdat quod Thucydides ἐν Ἀθήνησιν ἐτάφη πλησίον τῶν Μελιτίδων πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς, ὁ προσαγορεύεται Κοίλη *Athenis ſepultus eſt iuxta portas Melitidas in Atticae regionis loco, qui appellatur Coele*. Vbi vero Heſychius ait quod ἐν τῷ Μελιτέων δήμῳ οἶκός τις ἦν παμμεγέθης, εἰς ὃν Τραγῳδοὶ ἐμελέτων *in Melitenſium Populo ingens quaedam domus erat, in qua Tragoedi exercebantur*, de exteriori ſolum Melite intelligi poterit, in qua Tragoedi, prorſus ut in *Lenaeo* extra Vrbem poſito, exercebantur; quamvis haec omnia Meurſius, ac Pinedo ad unam, eamdemque Melitam temere revocaverint. Quemadmodum ergo *Colonus*, & *Ceramicus* unus intra Vrbem, *Colonus*, ac *Ceramicus* alter extra Vrbem fuerat, Atticaeque Populis non *interior*, ſed *exterior* ſolum Colonus, & Ceramicus inſcriptus erat, ita interior, ac exterior *Melite* admitti debet; ſed ita tamen ut *Populi* nomen exteriori ſolum Melite Colytto proximae concedatur.

XIII.

Athenis

DIS MANIBVS
Q. TVRRANIO MAXIMO
PRAECEPTORI ET
AMICO BONORVM
CONSILIORVM
SAGARIS AMIMI AVG SER.
VERNA EAROARI PROVINC.
ACHAIAE VICAR
MERENTI MEMORIAm

Notae in Marmor XIII.

Graecorum Marmorum ſeriem hic claudat Latina Inſcriptio non ſolum ut ab erroribus, qui irrepſerant, emende-

(1) Attic. c. 23.

detur; verum etiam ut aliqua ad Romanam hiſtoriam ſpectantia opportune illuſtrentur. *Turraniae* gentis memoria in pluribus monimentis aliis occurrit. Id vero obſervandum quod *Q. Turranius Maximus* Sagaris *Praeceptor, & Amicus bonorum conſiliorum* inſueta quidem, ſed eleganti, atque honorifica formula nominatur; perinde quaſi maximum, rarumque tamen, amici officium ſit conſiliis bonis amico adeſſe, ipſumque amici praeceptoris inſtar dirigere. Sagaris autem ille, qui Praeceptori, & amico merenti memoriam poſuit, *Anthimi* filius fuit, ſi rite ſecundam quarti verſus vocem refinxerim. Etenim in pluribus monimentis aliis, in quibus Auguſtorum Servi memorantur, repente poſt ipſorum nomen, patris nomen ſubiicitur, ut in exemplis mox proferendis apparet. Ex ſuperſtitibus autem literis, ipſarumque nexu nullum aliud nomen concinnius, atque facilius exſculpi poterit, quam ANTIMI; ſive, ſi duo characteres T, & H in unum coaluerint, ANTHIMI, quum praeſertim eiuſmodi *Servorum* nomina non Romana, ſed Graeca forent. Quod vero Sagaris ipſe *Auguſti Servus Verna* dicatur, id facile pluribus exemplis aliis, ſive Lapidibus illuſtrari vel confirmari poſſet, in quibus alteruter, vel etiam uterque ex titulis illis inter *Officia Domus Auguſtae* occurrit. Maxima potius obſcuritas, atque perplexitas in incondita voce EAROARI obſervatur. Quolibet tamen pignore contenderim ibi levi, faciliqué mutatione legendum eſſe ARCARI, ſive TARCARI; atque in penultimi verſus fine VICARIVS; ut nitide nempe exprimatur quod Sagaris *Arcarii Provinciae Achaiae Vicarius* fuit. Ac de *Arcariis* quidem, ipſorumque munere fuſe Reineſius [1], Pignorius [2], aliique plurimi, qui perſpicue oſtendunt eo nomine ſervos illos intelligi, qui privato publicoque Auguſtorum peculio ſervando, erogandoque praeerant, ut proinde ex pecuniarum *arca* nomen acceperint. Quod vero *Arcarii* quoque, *Diſpenſatorum* inſtar, *Vicarios*, atque Adminiſtros habuerint, ex duobus praeſertim Lapidibus oſtendi poteſt, in quorum altero apud Gruterum [3] legitur: *Aſcanius Philoxeni Ti. Claudii Caeſar Augu-*

(1) Claſ. VI. num. 70. (2) De Servis pag. 158. 159. (3) Pag. 580. num. 10.

guſti Servus Vic. Arcari; in alio vero apud Muratorium [1] habetur: *Calliſtus Phoebi Caeſaris Auguſti Arcari Vicar.* Itaque Sagaris noto iam, uſitatoque munere eius *Arcarii Vicarius* fuit, qui in Provincia Achaia cuſtodiendis ſervandiſque pecuniis electus erat; quemadmodum *Fauſtinus* ille, qui in Romano Lapide [2] dicitur SER. ACT. ARK. EX AFRICA Lucii Inſteii ſervus erat, itidemque *Actor Arcarii ex Africa*, Africae nempe Quaeſtori, vel Arcario in exigendis pecuniis, velut *actor*, ſive *exactor* inſerviebat. Etenim vix Cl. Interpreti conceſſerim ibi voces *ex Africa* Fauſtini *patriam* deſignare; non modo quod patria non regionis, ſed urbis, nomine deſignari debuiſſet; verum etiam quod in Muratoriano Marmore [3] *Ark. Provinciae Africae* legatur; quemadmodum prorſus in noſtro dicitur: *Arcari Provinciae Achaiae*. Ita quoque in Liviae Auguſtae Domo peculiarem quemdam *Arcarium* fuiſſe Marmor oſtendit, quod in ſepulcreto ipſius Libertorum inventum a Cl. Gorio [4], & Muratorio [5] editum fuit.

AMIANTVS
AVGVSTAE L. ARC.
IS. DAT. CHIO. HOMERIL. FRAT.

Quo certe loco, ut id obiter moneam, legendum arbitror HOMERI L. hoc eſt *Homeri Liberto*. Etenim in Sepulcreto ipſo titulus alius inventus eſt; in quo legitur [6]

AMIANTHVS LIVIAE
AD VENEREM
LIR. HOMERI. L
DED. AMIANTHVS. L

Quamvis ergo Cl. Muratorius exiſtimaverit Amianthum hunc Homeri verſus ad lyram decantaſſe ut voluptatem audienti Dominae crearet, perſpicuus tamen Epigra-

(1) Pag. 915. n. 1. (2) Gori Columb, Liviae pag. 263. (3) Pag 906. num. 4. (4) Columb. Liviae Aug. pag. 263. (5) Pag. 886. num. 5. (6) Murat. ibi n. 6.

graphes ſenſus hic poſtulat, ut, contracta voce LIR. aut femina, aut vir alius deſignetur *Homeri Libertus*, cui Amianthus ollam, aut locum dederit. Itaque ſicuti Amianthus cuidam LIR. *Homeri Liberto* ſecundam ollam conceſſit, ita quoque *Amianthus* alius *Chio Homeri Liberto* fratrique ſuo ollam aliam conceſſerat; niſi fortaſſe quis velit unum eumdemque Amianthum prius Auguſtae Liviae *ad Venerem*, mox *Arcarium* fuiſſe. Ceterum haec ipſa Liviae Auguſtae *Arca*, cui Amianthus praeerat, eximiam Inſcriptionem [1] aliam in mentem revocat, in qua *Titus Antonius Alphenus Arignotus* Ἐπίτροπος τοῦ Σεβαςοῦ Ἄρκης Λειβιάνης *Curator Auguſti Arcae Libianae* fuiſſe dicitur. Quis vero in explicando hoc Marmore nobis ediſſerat quid *Arcae Libianae*, ſive *Livianae* nomine intelligatur, cui Alphenus ille *Caracallae* Caeſaris aetate, adeoque ducentis fere poſt *Liviam Auguſtam* annis, praefuerit? Num ibi Λειβία pro Λιβύα ponitur, adeoque barbara, inſuetaque formula Arca *Libiana* vocatur illa, in quam pecuniae ex *Libya* collectae inferebantur, ſicuti ſupra *Arcarius ex Africa* nominatur? Num Arca quaedam publica alicubi fuerat, quae a *Livia* Auguſta nomen acceperat, ideoque *Liviana* dicebatur? Certe in eximio Fabretti [2] Marmore, in quo Fabrum, & Centenariorum Collegium memoratur, perſpicue recenſetur CVRATOR ARCAE TITIANAE COLLEGII SS. ideſt *ſupraſcripti*; ut proinde Arca quaedam a *Titi* nomine *Titiana* vocaretur. Itaque fortaſſe Arca alia a Liviae nomine *Liviana* appellari facile poterit, cui Alphenus ille Curator electus erat. Sed haec opportunius, ac diligentius alibi inquiri debent, quum INSCRIPTIONES ATTICAS hactenus ineditas hic illuſtrandas ſuſceperim.

(1) Murat. pag. 674. num. 1. (2) Inſcript. Domeſt.

OLYMPIAS CI.

An. 1. Periodi Iulianae 4338. Vrbis Conditae 378.
Chariſander Athenis Archon CCCVIII.

L. Papyrius
L. Menenius Lanatus III.
Ser. Cornelius
Ser. Sulpitius Praetextatus
Trib. Milit. Conſ. Pot.

Damon Thurius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [1], qui tum Archontis, tum Olympionicae nomen exhibuit: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Χαριάνδρου Ἠλεῖοι ἤγαγον Ὀλυμπιάδα πρώτην πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Δάμων Θούριος *Archonte Athenis Chariandro Elei Olympiadem primam ſupra centeſimam celebrarunt, qua vicit ſtadio Damon Thurius.* Archon ipſe, ſtadiique victor a Pauſania [2] memorantur, qui mox in anno 4. profertur.

Archontis autem Chariandri nomen apud Diodorum unum habebatur. At in Athenienſi Marmore, quod in anno ſuperiori laudavi, Archon ille *Chariſander* vocatur, atque inter *Calleam*, & *Hippodamantem* optime collocatur. Itaque nullus dubito, quin eximii Marmoris huius praeſidio verum Archontis nomen Diodoro, Faſtiſque ceteris reſtitui debeat.

Huic 1 Olympiadis anno celebrem victoriam ad Naxum a Chabria partam adſcribit Dodvellus [3]; quamvis illam Diodorus in anno ſuperiori collocaverit. Obſervat enim quod cum Ageſilaus morbo premeretur, a Lacedaemoniis contra Thebanos Cleombrotus miſſus fuit, eodemque anno, quo Cleombrotus exercitui praeerat, ait Xenophon [4] Chabriam cum Pollide Lacedaemoniorum navarcho dimicaſſe, magnamque victoriam retuliſſe, quod 16. Boëdromionis die contigiſſe docet Plutarchus [5]. Itaque Chabriae mors, quamvis a Diodoro in hoc anno 1. huius Olympia-

(1) Lib. XV. c. 36. (2) Arcad. c. 25. & Arcad. c. 27. (3) Annal. Xenoph. pag. 271. (4) Lib. V. c. 4. (5) De Glor. Ath.

dis collocetur, alibi tamen a Diodoro ipſo ad annum 3. Olymp. CV. revocatur, quod Nepotis (1), ac Xenophontis etiam hiſtoriae conſentit, qui Chabriam ipſum Sociali, & Chio bello interiiſſe teſtantur.

Huic Olympiadi Eubulus Athenienſis Euphranoris filius ex Cettis Atticae Populo a Suida tribuitur: Εὔβουλος Κήττιος Ἀθηναῖος, υἱὸς Εὐφράνορος Κωμικός. ἐδίδαξε δράματα κδʹ. ἦν δὲ κατὰ ἑκατοστὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα. *Eubulus Cettius Athenienſis, Euphranoris filius* [Comicus]. *Docuit Dramata* 24. *Floruit autem circa Olympiadem centeſimam primam*.

Anaxandrides autem Anaxandri filius Rhodius ex Camiro fuiſſe dicitur a Suida ἐν τοῖς ἀγῶσι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος Ὀλυμπιάδι ἑκατοστῇ πρώτῃ *in Certaminibus Philippi Macedonis Olympiade CI*. Qui certe Ludi non alii videntur, quam *Olympia* ipſa, quae apud Dium Macedoniae urbem agebantur, ut opportunius alibi (2) obſervavi.

An. $\frac{1}{2}$. Hippodamas Athenis Archon CCCIX.

C. Licinius C. F. P. N. Calvus Trib. Pleb.
L. Sextius Sex. F. Sextinus Lateranus

Anarchiae annus I.

Vnicus foret Diodorus (3), qui Archontem hunc nominaverit, niſi illud in Athenienſi Marmore nuper adſiluiſſet, in quo tamen non *Hippodamus*, ut a Diodoro, ſed ſuo, veroque nomine *Hippodamas* apppellatur.

Timotheus Chabriae, qui cum exercitu Abderitis opem laturus diſceſſerat, ſuffectus Corcyram ineunte vere occupavit, ac Lacedaemonios ad Leucadem ſuperavit (4); quamvis victoriam illam Diodorus in ſuperiorem annum revocaverit.

An. $\frac{2}{3}$. Socratides Athenis Archon CCCX.

Anarchiae annus II.

Socratidis nomen in Diodoro (5), atque Athenienſi

(1) In Chabria. (2) Diſſ. Agon. pag. [illegible] (3) Lib. XV. c. 38. (4) Xenoph. Lib. 5. c. 4. (5) Lib. XV. c. 4[illegible].

Marmore occurrit; ut proinde de ipſius nomine, ac ſitu, quem in Faſtis Atticis occupaverit, dubitare non liceat.

Quinetiam Socratides ipſe ſemel iterumque a Demoſthene in Oratione *adverſus Timotheum* memoratur; eiuſque mentionem in Suida quoque reperiri putavit Scaliger [1], ac Meurſius, ubi Suidas [2] ipſe teſtatur Philochorum Cycni filium Athenienſem peculiari Opere Archontum ſeriem a *Socratide* ad *Apollodorum* uſque texuiſſe. De alio tamen Socratide facilius id intelligendum eſſe opportunius alibi [3] conieci.

Cum Artaxerxes Memnon Perſarum rex Legatos in Graeciam miſiſſet, qui Graecorum animos firmo pacis foedere conciliarent, iis ſequeſtribus ita pax ſancita fuit, ut Athenienſes maris, Spartani terrae imperium obtinerent [4]. Eiuſmodi vero pacis conſilia partim 2. exeunti Olympiadis anno partim 3. ineunti adſcribi debent, quum Diodorus Legatorum adventum anno 2. res a Timotheo geſtas ante firmatam pacem anno 3. adſcripſerit.

Certe Demoſthenes [5] ſemel iterumque teſtatur ἐπὶ Σωκρατίδυ Ἄρχοντος Μυνυχιῶνος *Socratidis Archontis anno Munychione* menſe Timotheum *ſecundam* navigationem ſuſcepiſſe.

Huius Archontis anno, ſed exeunte, Chabrias Aexonenſis Pythia *tethrippo* vicit, ut nitide diſerteque tradit Demoſthenes [6]: Καὶ ὡς ἄλλυς τε πολλὺς ἐπὶ κῶμον ἔχων ἦλθεν αὐτὴν, κὴ ὡς Χαβρίαν τὸν Αἰξωνέα, ὅτε ἐνίκα ἐπὶ Σωκρατίδυ Ἄρχοντος τὰ Πύθια τῷ τεθρίππῳ *ad alios complures illam* Neaeram *comeſſatum ducebat, ac inter illos ad Chabriam Aexonenſem, quando Pythia tethrippo vicit Socratide Archonte*. Ex quo pulcherrimo diſertoque Demoſthenis teſtimonio in *Agoniſticis Diſſertationibus* inferendum eſſe demonſtravi quod Pythia non *ſecundis*, ſed *tertiis* ſolum, Olympiadum annis agebantur. Pythias autem illa, quae in Olympiadem hanc incidit, LIII. numerari debet.

Orphondas Thebanus Pauſania [7] teſte *curru pullorum equorum* in Pythicis Ludis ipſis victoriam obtinuit.

Tertio huius Olympiadis anno Evagoras Cypri rex

 non

(1) Collect. Hiſtor. pag. 328. (2) In Φιλόχορος. (3) Tom. II. pag. (4) Xenoph. Libr. VI. c. 2. (5) Adv. Timoth. (6) Adv. Neaeram. (7) Phocic. c. 7.

non a Nicocle filio, ut Diodorus [1] exiſtimat, ſed a Thraſydaeo Eunucho, interemptus fuit. Funebrem ipſius Orationem habuit Iſocrates.

An. $\frac{3}{4}$. Aſteius Athenis Archon CCCXI.
Anarchiae annus III.

Archontis huius Diodorus [2], Demoſthenes, Pauſanias, Ariſtoteles etiam ita meminere, ut ipſius quoque ſitum in Faſtis Atticis deſignaverint. Vt enim Diodorum praeteream, Pauſanias [3] ait: Ἐγένετο τῆς Ἑλίκης ἀπώλεια Ἀστείου μὲν Ἀθήνησιν ἔτι Ἄρχοντος, τετάρτῳ δὲ ἔτει τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν, ἣν Δάμων Θούριος ἐνίκα τὸ πρῶτον *contigit Helices* urbis *excidium Aſteio quidem adbuc Athenis Archonte, quarto autem anno Olympiadis centeſimae primae, qua Damon Thurius primo victoriam obtinuit*. Hunc ipſum Aſteii Archontis ſitum, ſimulque Plataeae cladem is alibi quoque demonſtravit: Ἐγένετο δὲ ἡ ἅλωσις Πλαταιᾶς ἡ δευτέρα, μάχης μὲν τρίτῳ τῆς ἐν Λεύκτροις ἔτει πρότερον, Ἀστείου δ' Ἀθήνησιν Ἄρχοντος *contigit autem ſecunda Plataeae clades tertio quidem anno ante pugnam Leuctricam, Archonte vero Athenis Aſteio*. Itaque, cum Leuctrica pugna in annum 2. Olympiadis CII. certiſſime inciderit, Aſteius Archon huic Olympiadis huius anno adſcribi debet. Ita Demoſthenes [4] cum *Aſteii* Archontis nomen memoraſſet, mox ipſum proximo ante Alciſthenem anno imperaſſe dicit: Διατρίψασα δ' ἐν τοῖς Μεγαροις δύο ἔτη τόν τε ἐπ' Ἀστείου Ἄρχοντος, καὶ Ἀλκισθένους ἐνιαυτὸν *commorata igitur Megaris eſt biennium & Aſteii, & Alciſthenis Archontis annum*. Iterumque in locis aliis [5], quae opportunius alibi protuli, Aſteium ipſum ſaepius memoravit.

Ineunte vere, tertioque Olympiadis anno exeunte rurſus utrimque, a Lacedaemoniis nimirum, atque Athenienſibus, bellici apparatus fiunt, ac Mnaſippus a Lacedaemoniis adverſus Corcyraeos mittitur, qui cum Corcyram ipſam terra marique diu obſediſſet, antequam 3 annus Olympicus ex-

(1) Libr. XV. c. 7. (2) Lib. XV. c. 48. (3) Achaic. c. 25. (4) Adver. Neaeram pag. 322. (5) Adv. Timoth.

exiret, interemptus eſt. Hinc Iphicrates Athenienſium dux variis in locis feliciter dimicavit [1].

Quod vero ad Ariſtotelem [2] attinet, is perſpicue docet quod Ὁ μέγας ἀςὴρ ἐφάνη μὲν χειμῶνος ἐν πάγοις, ϗ αἰθρίαις ἀφ᾽ ἑσπέρας, ἐπὶ Ἀριςαίυ Ἄρχοντος *magna ſtella apparuit quidem hyeme in gelu, & ſerenitate a veſpera, Ariſtaeo Archonte*. Meurſius [3] quidem ſubdubitat *an is ipſe Aſteius ſit, an priorum temporum aliquis, quem nos ignorare cogimur ob defectum hic Hiſtoriae*. Sed obſervare facile is potuit quod Ariſtoteles ſtellam illam ſibi conſpectam eſſe iam dixerat; adeoque Ariſtaeus ille, quo Archonte ipſa fulſerat, ad antiquiora tempora referri non poterat. Quid vero quod Diodorus [4] ipſe proximo, hoc eſt *Alciſthenis* Archontis, anno facem, aut trabem illam, veluti futurae Lacedaemoniorum cladis nunciam, fulſiſſe dixit? Λακεδαιμονίων ἔτη σχεδὸν πεντηκόσια τῆς Ἑλλάδος ἐχόντων τὴν ἡγεμονίαν, τὸ θεῖον προεσήμαινεν αὐτοῖς τῆς ἀρχῆς τὴν ἀναβολήν. ὤφθη μὲν γὰρ κατὰ τὸν ὐρανὸν ἐπὶ πολλὰς νύκτας λαμπὰς μεγάλη καιομένη ἀπὸ τῦ σχήματος ὀνομασθεῖσα πυρίνη δοκὶς *cum Lacedaemonii quingentis fere annis Graeciae principatu potiti fuiſſent, ipſis divinum Numen eius principatus iacturam praeſignificavit. Etenim fax ingens in caelo multis noctibus ardens apparuit, quae propter figuram ignea trabs appellata fuit*. Itaque exinde quoque Meurſius facile inferre poterat *Ariſtaeum*, ſive Aſteium illum, qui ab Ariſtotele memoratur, ad haec ipſa tempora revocandum eſſe; quamvis Diodorus ea ſolum de cauſa trabis deſcribendae tempus diſtulerit ut Leuctricam cladem, ſimulque ipſius praenunciam trabem uno eodemque anno memoraret. Sed controverſiam omnem hanc dirimit, ſimulque Aſteii Archontis ſitum egregie confirmat Oxonienſe Marmor, in quo legitur [5]: Ἀφ᾽ ὗ Ἀςυδάμας Ἀθήνησιν ἐνίκησεν, ἔτη ΗΠΙΙΙΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀςείυ. Κατεκάη δὲ τότε ϗ ἐν ὐρανῷ μέγας κομήτης *A quo Aſtydamas Athenis vicit, anni CIX. Archonte Athenis Aſteio. Arſit vero tunc in Caelo magnus Cometa*. Quamvis autem hic ab Auctore *Cometa*, a Diodoro *ignea trabs*, ab Ariſtotele *ſtella magna* vocetur, perſpicuum eſt tamen Scripto-

(1) Xenoph. Lib. VI. c. 2. (2) Meteor. Libr. I. c. 6 (3) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 2. (4) Lib. XV. c. 50. (5) Epoch. 72. lin. 83.

ptores omnes de uno eodemque phaenomeno Leuctricae cladis praenuncio loquutos eſſe.

OLYMPIAS CII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4342. Vrb. Cond. 382.
Alciſthenes Athenis Archon CCCXII.
Anarchiae annus IV.

Damon Thurius iterum *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [1]. Ita Pauſanias victorem illum tribus in locis [2] perſpicue memoravit.

Dinolochus Eleus Alcinoi filius *puerorum ſtadio* palmam obtinuit ex Pauſania [3].

Pyrrhus Eleus *equorum curſu* in Olympiis iisdem victor fuit, ut Pauſanias [4] ipſe teſtatur.

Troilus Alcinoi filius *adultorum equorum biga*, ſimulque *pullorum curru* victoriam obtinuit ex Pauſania [5].

Alciſthenis autem Archontis nomen, ſimulque ſitus, quem ille proximo poſt Aſteium anno obtinuit, ſuperiori Demoſthenis teſtimonio confirmatur; quemadmodum alibi [6] ſaepius *Alciſthenis* Archontis ille mentionem iniecit.

Huius autem Archontis anno pacem inter Athenienſes, Lacedaemonios, & Artaxerxem Perſarum regem ſancitam eſſe teſtatur Dionyſius [7]: Μετὰ γὰρ Ἀλκισθένην Ἄρχοντα, ἐφ' ὃ τὴν εἰρήνην Ἀθηναῖοίτε ϗ Λακεδαιμόνιοι ϗ Βασιλεὺς ὤμοσαν, ἀποδοὺς τὰ στρατεύματα Ἰφικράτης ἰδιώτης γίνεται *nam poſt Alciſthenem Archontem, ſub quo pacem Athenienſes, Lacedaemonii, & Rex ſanxerunt, copias reddens Iphicrates inter privatos eſſe coepit*. Pax tamen illa a Demoſthene ſequentis Archontis anno facta dicitur, fortaſſe quod exeunte ſolum Alciſthenis anno firmata illa fuerit.

Huius Archontis anno cum Plataeenſes Athenienſium partibus faverent, iiſque urbem tradere decreviſſent, a Thebanis praeventi ipſorum plurimi e patria tunc a Thebanis di-

(1) Libr. XV. c. 50. (2) Meſſen. c. . . . Achaic. c. 25. Arcadio. c. 27. (3) Eliac. II. c. 2. (4) Eliac. II. c. 1. (5) Eliac. II. c. 1. (6) Adv. Timoth. (7) In Lyſia.

diruta cum liberis, atque uxoribus Athenas ſe receperunt, ibique a Populo veterum beneficiorum memore civitatis iure donati ſunt [1]. Hoc quidem Plataicae urbis excidium Diodorus in ſuperioris Archontis anno collocavit; ſed Pauſanias hac in parte accuratior id Aſteio Archonte contigiſſe dicit.

An. $\frac{I}{2}$. Phraſiclides Athenis Archon CCCXIII. Anarchiae annus V.

Phraſiclides Archon a Diodoro [2], & Pauſania [3] quoque memoratur ubi Megalopolim Arcadiae urbem ipſius Archontis anno conditam eſſe teſtatur: Συνῳκίσθη ἡ Μεγάλη πόλις ἐνιαυτῷ τε τῷ αὐτῷ καὶ μησίν τε ὀλίγοις ἢ τὸ πταῖσμα ἐγένετο Λακεδαιμονίων τὸ ἐν Λεύκτροις, Φρασικλείδου μὲν Ἀθήνησιν ἄρχοντος, δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος καὶ δευτέρας *deducta autem Megalopolis eſt eodem anno, paucis poſt menſibus, quam Lacedaemonii Leuctricam cladem acceperunt, Archonte Athenis Phraſiclide, Olympiadis centeſimae ſecundae anno altero* Quod nimirum urbis aedificatio poſt annum ac menſes aliquot a Leuctrica pugna contigerit, quae Phraſiclidis Archontis anno pugnata fuerat. Ac certe quidem hoc anno 5. Hecatombaeonis Attici die Leuctrica pugna commiſſa fuit. Id perſpicue diſerteque Diodorus, & Pauſanias [4] teſtantur; idemque prorſus ex Marmoreo Chronico confirmatur [5]: Ἀφ' οὗ ἐν Λεύκτροις μάχη ἐγένετο Θηβαίων, καὶ Λακεδαιμονίων, ἣν ἐνίκων Θηβαῖοι, ἔτη ΗΠΠΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Φρασικλείδου, καὶ ἐτελεύτησε Κλεόμβροτος Λακεδαιμονίων βασιλεύς. *A qua in Leuctris pugna commiſſa fuit inter Thebanos, & Lacedaemonios, in qua vicere Thebani, anni CVII. Archonte Athenis Phraſiclide, & occubuit Cleombrotus Lacedaemoniorum rex.*

Ita nimirum Prideauxius, & Lydiatus hiulcum Marmoris locum ſupplendum eſſe conjecit, cum certe Cleombrotus Laconum rex in pugna illa interierit. Cum tamen in Marmore non ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ſed ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ, legatur, Palmerius ita ſupplendum exiſtimat Ἀφ' οὗ Ἀλέξανδρος Μακεδόνων βα-

(1) Diod. Lib XV. c. 46. & Iſocrat. in Plataic. (2) Lib. XV. c. 51. (3) Arcad. c. 27. (4) Eliac. II. c. ... (5) Epoch. 73. lin. 84.

βασιλεύει A quo Alexander Macedonibus imperavit. Siquidem hoc anno 3. Olymp. CII. Amyntae defuncto ſucceſſit Alexander, ut Diodorus teſtatur. Dodwellus autem ita locum ipſum ſupplendum eſſe arbitratur: Καὶ Ἀλεξάνδρυ δολοφονηθέντος Πτολεμαῖος τῶν Μακεδόνων βασιλεύει *& Alexandro fraude interempto Ptolemaeus Macedonibus imperat*: quod omirum Alexandro e vivis ſublato Ptolemaeus Alorites regnum occupaverit. Facile tamen in hac periodo duplex Epocha, ac hiſtoria reperitur. Itaque potius periochem illam ita refingendam arbitror καθ' ὃν Ἀλέξανδρος Μακεδόνων βασιλεύει *quo tempore Alexander Macedonibus imperat*.

Mire quoque conſentit Eratoſthenes apud Clementem [1], qui ab initio Peloponneſiaci belli ad Leuctricam pugnam annos 61. & ab Athenienſium clade prope Aegoſpotamos ad victoriam ipſorum Leuctricam 34 annos enumerat, quorum utrumque verum eſt, ſi de inchoatis ſolum annis, non abſolutis, intelligatur. Etenim Peloponneſiacum Bellum exeunte anno 1. Oly. LXXXVII. exarſit, atque Athenienſes ad Aegoſpotamos ſuperati ſunt anno 4. Oly. XCIII.

Perſpicue & Leuctricam pugnam, & Phraſiclidem, & pacem tunc initam Demoſthenes [2] memoravit: Γίγνεται ἡ εἰρήνη ἡ ἐπὶ Φρασικλείδυ Ἄρχοντος, καὶ ἡ μάχη ἡ ἐν Λεύκτροις Θηβαίων, καὶ Λακεδαιμονίων *pax Phraſiclide Archonte ſancitur, ac praelium inter Thebanos ac Lacedaemonios committitur*.

Scotuſſaeos etiam ab Alexandro Pheraeorum tyranno hoc anno ſuperatos eſſe teſtatur Pauſanias [3]: Αὐτὴ Σκοτυσσαίοις ἡ συμφορὰ Φρασικλείδυ μὲν ἐγένετο Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, δευτέρῳ δὲ Ὀλυμπιάδι ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν ἔτει δευτέρῳ *oppreſſit exitium hoc Scotuſſaeos Phraſiclide Athenis Archonte, alterius & centeſimae Olympiadis anno ſecundo*.

An. $\frac{2}{3}$. Dyſcinetus Athenis Archon CCCXIV.

L. Furius Sp F. L. N. Medulinus II.	
A Manlius A F A N. Capitolinus	Trib.
C. Valerius Potitus	Milit.
P. Valerius L. F L N Potitus Poplicola V.	Conſ.
Ser Sulpitius Praetextatus III.	Pot.
Ser. Cornelius Maluginenſis VI.	

Dy-

(1) Strom. Libr. I. (2) Adv. Neaer. pag. 522. (3) Eliac. II. c. 5.

Dyſcinetus Archon à Diodoro [1], ſimulque Pauſania [2] memoratur: *Κατῆλθον δὲ εἰς Πελοπόννησον οἱ Μεσσήνιοι καὶ ἀνεσώσαντο τὴν αὐτῶν ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ διακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον μετὰ Εἴρας ἅλωσιν, Δυσκινήτου μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, τρίτῳ δὲ ἔτει τῆς δευτέρας καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος* *rediere in Peloponneſum Meſſenii, reſque ſuas poſtliminio recepere ducentis & octoginta ſeptem annis poſt Irae expugnationem, Dyſcineto Athenis Archonte, Olympiadis centeſimae ſecundae anno tertio*.

Quo certe loci Meurſius *ἐνενήκοντα* reſcribendum eſſe obſervavit, ut Pauſanias ipſe ſibi conſpiret, qui Irae excidium Authoſtenis Archontis anno, hoc eſt 1 Olymp. XXVIII. contigiſſe iam dixerat; quemadmodum Pauſanias ipſe mox ſubdit Meſſenios Peloponneſo *tercentis* fere annis extorres fuiſſe. Demoſthenes [3] etiam Archontis huius meminit: *Ὁ δὲ πατὴρ ἐτελεύτησεν ἐπὶ Δυσνικήτου Ἄρχοντος* *pater autem obiit Dyſniceto Archonte*: ubi Meurſius ipſe *Δυσκινήτου* legendum eſſe coniecerat, ut in Pauſania reperitur. Hoc ipſum Archontis nomen in Marmoreo Chronico reſtitui debet [4] *Ἀφ' οὗ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος ὁ δεύτερος ἐνίκησεν Ἀθήνησιν, καὶ ᾠκίσθη Μεγάλη πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔτη ΗΠΙ. Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δυσκινήτου* *A quo Steſichorus ſecundus Himeraeus vicit Athenis, & condita Megalopolis in Arcadia anni CVI Archonte Athenis Dyſcineto*.

Itaque, licet in Marmore Archontis nomen exciderit, ac Megalopolis urbis aedificatio Phraſiclidis Archontis anno a Pauſania tribui videatur, commodius tamen huic anno, diſtinctoque Archonti adſcribi illa poterit; quemadmodum Nauſigenis Archontis anno, hoc eſt ineunte 1. Oly. CIII. anno, Diodoro [5] teſte, perfecta fuit.

An. 3/4. Lyſiſtratus Athenis Archon CCCXV.

Q. Servilius Q. F. Q. N. Priſcus Fidenas II.	
C. Veturius Craſſus Cicurinus II.	
A. Cornelius Coſſus	Trib. Mil.
M. Cornelius Maluginenſis	Conſ. Pot.
Q. Quinctius Cincinnatus	
M. Fabius K. F. M. N. Ambuſtus II.	

(1) Meſſen. c. 27. (2) Lib. XV. c. 57. (3) Orat. adv. Steph. II. (4) Epoch. 74. iin. 85. (5) Lib. XV. c. 72.

Archon ille non a Diodoro [1] ſolum, ſed a Plutarcho [2] quoque memoratur ubi de Aphareo Hippiae filio, ac adoptivo Iſocratis filio Tragico loquens ait: *Ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ Λυσιςράτου διδάσκειν ἄχρι Σωσιγένους ἐν ἔτεσιν εἰκοσιοκτὼ διδασκαλίας ἀςικὰς καθῆκεν ἕξ incipiens vero a Lyſiſtrato* Archonte *uſque ad Soſigenem viginti ſex Fabulas annis octo ac viginti docuit*. Iraque corrigendus Fabricius [3], qui cum haec ipſa de Aphareo iam memoraſſet, Tragoedias illas ab Iſocrate ſcriptas atque editas eſſe mox dicit.

Cum Lacedaemonii a Thebanis Pelopida, ac Epaminonda Ducibus acri praelio premerentur, Athenienſium opem implorant, qui Iphicratem ſuppetias ipſis laturum miſerunt; quemadmodum Chabrias variis in locis contra Boeotos feliciter dimicavit.

Huic 3. Olympiadis anno exeunti Iaſonis Phaerei caedem adſcribit Diodorus [4].

Dodvellus [5] autem caedem illam ad ſuperiorem annum 2. fere exeuntem revocandam eſſe putavit: quod nimirum Pythia non in *tertios*, ſed in *ſecundos*, Olympiadum annos inciderent. Sed ex vero Pythiorum tempore a me conſtituto perſpicue apparet Iaſonis mortem huic anno tribuendam eſſe.

OLYMPIAS CIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4346. Vrb. Cond. 386.
Nauſigenes Athenis Archon CCCXVI.

T. Quinctius Capitolinus
Ser. Cornelius M. F. Maluginenſis VII
Ser. Sulpicius M. F. Praetextatus IV. Trib. Milit.
Sp. Servilius C. F. C. N. Structus Conſ. Pot.
L. Papirius Sp. F. C. N. Craſſus
L. Veturius L. F. Sp. N. Craſſus Cicurinus

Pythoſtratus Athenienſis *ſtadio* vicit Olympia ex Diodoro

(1) Libr. XV. c. 61. (2) Vita X. Rhet. in Iſocr. (3) Tomo I. pag. 682. (4) Diod. XV. c. 64. & Xenoph. Lib. VI. (5) Annal. Xenoph. pag. 278.

ro [1]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ναυσιγένους Ὀλυμπιὰς ἤχθη τρίτη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Πυθόςρατος Ἀθηναῖος *Archonte Athenis Nauſigene Olympias tertia ſupra centeſimam celebrata fuit, qua vicit ſtadio Pythoſtratus Athenienſis.*

Sed victor ille ab Africano *Epheſius* appellatur, quod utrique nimirum civitati fortaſſe adſcriptus foret.

Damiſcus Meſſenius *puerorum ſtadio* in Ludis ipſis victoriam obtinuit ex Pauſania [2].

Archon ipſe in Oxonienſi quoque Marmore memoratur [3]: Ἀφ' οὗ Διονύσιος ὁ Σικελιώτης ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ υἱὸς Διονύσιος ἐτυραννεύσεν, καὶ Ἀλέξανδρος ἐν Φεραῖς βασιλεύει, ἔτη HIIII. Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ναυσιγένους *A quo Dionyſius Siculus obiit, filius autem eius Dionyſius tyrannidem occupavit, & Alexander Pheris regnat, anni CIV. Archonte Athenis Nauſigene.*

Poſtrema tamen periodi verba ita Palmerius [4] expreſſit: καὶ Ἀλεξάνδρου τελευτήσαντος Πτολεμαῖος βασιλεύει *& Alexandro moriente Ptolemaeus regnat.* Etenim Diodoro [5] teſte Ptolemaeus Alorites Amyntae hoc anno regnum ſuſcepit.

Hac Olympiade Eudoxus Gnidius a Laertio [6] floruiſſe dicitur: Ὁ δ' αὐτὸς Ἀπολλόδωρος φησὶ τὸν Κνίδιον Εὔδοξον ἀκμάσαι κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα *idem vero Apollodorus ait Eudoxum Gnidium circa centeſimam tertiam Olympiadem floruiſſe.*

An. $\frac{1}{2}$. Polyzelus Athenis Archon CCCXVII.

A. Cornelius Coſſus II.
M. Cornelius Maluginenſis II.
M. Geganius Macerinus Trib. Milit.
L. Veturius L. F. Sp. N. Craſſus Cicur. II. Conſ. Pot.
P. Valerius L. F. L. N. Potitus Poplicola VI.
P. Manlius A. F. A. N. Capitolinus II.

Archontem hunc memorat Diodorus [7], ac Dionyſius [8], qui hoc anno Ariſtotelem poſt Nicomachi patris mortem A-

(1) Libr. XV. c. 71. (2) Eliac. II. c. 2. (3) Epoch. 75. lin. 86 (4) Exercit. pag. .... (5) Libr. XV. c. 72. (6) Libr. VIII. ſegm. 90. (7) Libr. XV. c. 75. (8) Epiſt. ad Amm.

thenas conceſſiſſe dicit [1]: Ἐπὶ δὲ Πολυζήλου Ἄρχοντος τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ἔχων εἰς Ἀθήνας ἦλθε, καὶ συςαθεὶς Πλάτωνι, χρόνον εἰκοσαετῆ διέτριψε σὺν αὐτῷ *ſub Polyzelo Archonte, patre iam defuncto, duodeviceſimum annum agens Athenas conceſſit, Platonique adhaerens viginti annorum tempore cum illo verſatus eſt.* Archon ipſe a Demoſthene [2] nominatur ubi is de ſororis ſuae nuptiis diſſerens ait: Δύο μὲν γὰρ ἦν ἔτη, καὶ μεταξὺ τοῦ συνοικῆσαί τε τὴν γυναῖκα, καὶ φῆσαι τούτους πεποιῆσθαι τὴν ἀπόλειψιν. ἐγήματα μὲν γὰρ ἐπὶ Πολυζήλου Ἄρχοντος Σκιροφοριῶνος μηνὸς, ἡ δ' ἀπόλειψις ἐγράφη Ποσειδῶνος μηνὸς ἐπὶ Τιμοκράτους *biennium enim interceſſit interim dum & mulier mater familias fuit, & iſti eam diſceſſiſſe dixerunt. Nam, cum Polyzelo Archonte Scirophorione menſe nupſiſſet, divortium ſcriptum eſt Poſideone menſe ſub Timocrate.* Meurſius [3] ibi reſcribendum aſſerit τρία μὲν γὰρ ἔτη *tres enim anni*: quod inter Polyzelum, & Timocratem duo Archontes alii interceſſerint, atque a Scirophorione menſe ſub Polyzelo ad Poſideonem ſub Timocrate *anni tres & menſes ſex interceſſerint*. Sed certe ille fallitur, cum *duo* ſolum anni menſeſque *ſex* intercedant, adeoque nihil in Demoſthenis textu mutandum erit.

Exeunte 1. huius Olympiadis anno antequam Polyzelus magiſtratum ſuſciperet, Dionyſius ſenior Syracuſarum tyrannus e vivis exceſſit; quum 38. in imperio, ſive tyrannide annos exegiſſet, ut Cicero [4] quoque perſpicue teſtatur. Ipſi Dionyſius filius annis 12. ſucceſſit [5]. Dionyſii vero ſenioris mortem, adoque iunioris initium Elaphebolione menſe contigiſſe exinde collegit Dodvellus [6] quod Dionyſius ipſe in Lenaeis Athenienſium Feſtis, quae 12. Antheſterionis die agebantur, tragoedia viceriт, eiuſque victoriae nuncium Syracuſis ante mortem acceperit. Hinc optime Euſebius ipſe Dionyſii mortem anno 1. huius Olympiadis adſcripſit.

Ceterum hoc anno ita inter Athenienſes ac Lacedaemonios ſocietas inſtituta fuit, ut Athenienſes ipſi Thebanos in Theſſalia, Spartani vero bellum in Laconica urgerent (7).

An.

(1) Epiſt. ad Ammae. num. 5. (2) Adv. Onetor. I. (3) De Arch. Ath. Libr. IV. c. 4. (4) Diodor. Libr. XV. c. 73. (5) De Nat. Deor. Libr. II. c. 33. (6) Annal. Xenoph. pag. 282. (7) Xenoph. Lib. VII. c. 4.

An. $\frac{3}{4}$. Cephiſodorus Athenis Archon CCCXVIII.

L. Aimilius L. F. Mamercinus
L. Sextius Sex. F. Sextinus Lateranus. Coſſ.
Primus e Plebe

Diodorus [1] Archontem hunc exhibet, ſimulque Demoſthenes [2], qui ipſum Polyzelo ſucceſſiſſe afferit: Μετὰ τοίνυν τοῦτον τὸν Ἄρχοντα (Πολύζηλον) Κηφισόδωρος, καὶ Χίων *itaque poſt Archontem hunc (Polyzelum) Cephiſodorus, & Chion* imperarunt. Meminit etiam Iſaeus apud Dionyſium [3]: Τριηραρχοῦντος μοῦ ἐπὶ Κηφισοδώρου Ἄρχοντος *cum ego Cephiſodoro Archonte Trierarchi munus obirem.*

Quo tamen loco obſervandum eſt Archontem ipſum iterum a Dionyſio mox memorari; ſed *Cephiſodotum* tamen vocari; quemadmodum in Archontum ſerie *Cephiſodotus* Archon ante *Cephiſodorum* recenſetur. Itaque ſuſpicor verum Archontis huius nomen *Cephiſodotum* eſſe oportere; cum praeſertim *Cephiſodori* nomen in Oxonienſi Marmore Archonti anni 3. Oly. CV. tribuatur.

Mirari vero quis poterit quod Meurſius [4], ac Dodwellus [5] etiam *Cephiſodorum* hunc a Pauſania [6] memoratum eſſe putaverit ubi de Sciro loquens is ait: Πλησίον δὲ Σκίρου πεποίηται Κηφισοδώρου μνῆμα δήμου προστάντος, καὶ Φιλίππῳ τῷ Δημητρίου Μακεδόσι βασιλεύοντι ἐς τὰ μάλιστα ἐναντιωθέντος *prope Scirum Cephiſodori illius monumentum excitatum eſt, qui Populo praefuit, ac Philippo Demetrii filio, ac Macedonum regi maxime adverſatus eſt.* Etenim Philippus ille Demetrii anno Oly. regnum ſuſcepit, adeoque Cephiſodorus ille, qui illi obſtiterat, Oly. CIII. Archon eſſe non poterat. Id vero commodius quod Cephiſodorum huius anni Archontem ab Athenaeo memoratum eſſe putavit Meurſius, ubi Scriptor ille de *Praeguſtatoribus* loquens: ait Εὑρίσκω δὲ καὶ ψήφισμα ἐπὶ Κηφισοδώρου Ἄρχοντος Ἀθήνησι γενόμενον, ἐν ᾧ ὥσπερ τι σύστημα οἱ Προθένται εἰσὶ, καθάπερ καὶ οἱ Παράσιτοι ὀνομαζόμενοι, ἔχων οὕτως: Φωκος εἶπεν *invenio quoque Decretum ſub Cephiſodoro Archonte Athenis editum, in quo Praeguſtatores cuiuſdam Caetus in-*

ſtar

(1) Lib. XV. c. 76. (2) Adv. Onet. I. (3) In Iſaeo num. 5. & 7. (4) De Arch. Athen. Lib. IV. c. 4. (5) In Catal. Archont. (6) Attic. c. ...

Digitized by Google

ſtar habentur, ut ii, qui Paraſiti vocantur, atque ita concipitur: Phocus dixit.

Huius Archontis anno refert Diodorus *Themeſionem*, ſive potius, ut a Demoſthene [1], aliiſque [2] vocatur, *Themiſonem* Eretriae tyrannum Oropum urbem Athenienſium imperio ſubditam occupaſſe; ſed eam iterum ab Athenienſibus recuperatum eſſe.

Arcades cum Athenienſibus foedera pepigerunt, Corinthii quoque, Phliaſii, ac Argivi cum Thebanis; ut proinde *Laconicum*, & *Boeoticum* bellum, quod univerſam fere Graeciam implicuerat, diremptum fuerit: Ὅτε Λακωνικὸς, καὶ Βοιωτικὸς κληθεὶς πόλεμος κατελύθη, πλείω μείνας ἔτων πέντε, τὴν ἀρχὴν λαβὼν ἀπὸ τῶν Λευκτρικῶν *quando bellum, quod Laconicum, & Boeoticum appellatur, diremptum fuit, quod ultra quinquennium, a Leuctricis initium ducens, duraverat.* Leuctrica pugna ineunte anno 2. Olymp. CII commiſſa fuit, adeoque pax anno 3. huius Olympiadis firmata fuit.

An. $\frac{3}{4}$. Chion Athenis Archon CCCXVIIII.

L. Genucius M. F. Cn. N. Aventinenſis Coſſ.
Q. Servilius Q. F. Q. N. Abala

Chionis Diodorus [3], ac Demoſthenes antea laudatus meminit.

Pacis conſilia ſuperiori anno tacito fere Gentium conſenſu inita, hoc anno 4. violari caeperunt, quum Arcades contra Eleos de Laſione urbe certaverint, adeoque Athenienſes Arcadibus, Lacedaemonii Eleis ſociis faverent [4].

OLYMPIAS CIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4350. Vrb. Cond. 390.
Timocrates Athenis Archon CCCXX.

C. Sulpicius M. F. Q. N. Peticus Coſſ.
C. Licinius C. F. P. N. Calvus

Pho-

(1) Orat. de Coron. (2) Aeſchin. de falſa Legat. et adv. Cteſiph. (3) Lib. XV. c. 77. (4) Diod. ibi Xenoph. Libr. VII.

Phocides Athenienſis *ſtadio* vicit Olympia ex Diodoro [1]: Ἐπ' Ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Τιμοκράτους Ὀλυμπιὰς ὑπὸ Πισάτων, καὶ Ἀρκάδων ἤχθη τετάρτη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Φωκίδης Ἀθηναῖος. *Archonte Athenis Timocrate Olympias quarta ſupra centeſimam a Piſatis, & Arcadibus celebrata fuit, qua Phocides Athenienſis ſtadio victoriam obtinuit.* Africanus tamen Phocidem hunc non *ſtadio*, ſed πάλῃ *lucta*, viciſſe dicit. Ac certe quidem Pauſanias [2] hac Olympiade *Eubotam* Cyrenaeum *curſu*, fortaſſe etiam *curru*, victoriam obtinuiſſe memorat: Εὐβώτας ὁ Κυρηναῖος, ἅτε τὴν ἐσομένην οἱ δρόμου νίκην ἐν Ὀλυμπίᾳ παρὰ τοῦ μαντείου τοῦ ἐν Λιβύῃ προτετυσμένος τήν τε εἰκόνα ἐπεποίητο πρότερον, καὶ ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς ἀνηγορεύθη τε νικήσας, καὶ ἀνέθηκε τὴν εἰκόνα· λέγεται δὲ καὶ ὡς κρατήσειε καὶ ἅρματι ἐπ' Ὀλυμπιάδος ταύτης, ἣ λόγῳ τῷ Ἠλείων ἐστὶν ἀνολυμπιὰς τῶν ἀγωνοθετησάντων Ἀρκάδων ἕνεκα. *Eubotas Cyrenaeus, cum ei oraculum, quod eſt in Libya, victoriam in Olympia ex curſu praedixiſſet, ſtatuam ante ſibi faciendam curavit, eamque quo die victoriam eſt adeptus, dedicavit. Viciſſe eundem etiam curru ea ipſa Olympiade memorant, quam tamen Elei ratam non habent quod Arcades Ludis praefuerint.* At fieri fortaſſe potuit, ut Eubotas ille vel *diaulo*, vel *dolicho* palmam reportaverit; adeoque *ſtadii* victoria *Phocidi* adſcribi debeat.

Opportune vero obſervandum Olympiadem hanc ab Eleis *Anolympiadem* appellatam eſſe, quod illi non Elei, ſed Piſatae Arcadum ſocii praeſederint, ut hic Africanus adnotavit, atque de hac ipſa, & de Olympiade VIII. ex Pauſania [3] opportune iam obſervavi [4].

Soſtratus vero Sicyonius cognomento *Acrocherſites* vocatus *pancratio* in Ludis ipſis victoriam obtinuit, ut a Pauſania [5] erudimur, qui Soſtratum ipſum *duabus* aliis, ſed adhuc ignotis, Olympiadibus palmam retuliſſe dicit.

Ceterum Archon ipſe Timocrates ſemel iterumque a Demoſthene [6] memoratur, qui huius Archontis anno ſumpta virili toga Tutores ſuos Onetorem, atque Aphobum ac-

(1) Libr. XV. c. 78. (2) Eliac. II. c. 8. (3) Ibi c. 4. vide & Xenoph. Libr. VII. c. 4. (4) Ad Olymp. VIII. Tom. III. (5) Eliac. II. c. 4. (6) Adv. Onetor. I.

accuſavit. Dionyſius [1]: Ἄρχοντος δὲ Τιμοκράτους εἰς ἔτος ἦν ἐμβεβηκὼς ἑπτὰ καὶ δέκατον *Archonte vero Timocrate iam decimum ſeptimum aetatis annum attigerat*; atque Plutarchus [2] Τελειωθεὶς δὲ ἔλαττω παρὰ τῶν ἐπιτρόπων παραλαβὼν, ἔκρινεν αὐτοὺς ἐπιτροπῆς ἐπὶ Τιμοκράτους Ἄρχοντος *virilem togam adeptus tutores ſuos, quod ab iis minus aequo accepiſſet, male adminiſtratae tutelae accuſavit, Timocrate Archonte.*

An. $\frac{1}{4}$. Chariclides Athenis Archon CCCXXI.

L. Aimilius L. F. Mamercinus II. *Cn. Genucius M. F. M. N. Aventinenſis*	Coſſ.

Non Diodoro [3] ſolum, ſed Demoſtheni [4] quoque Archon ille memoratur: Ἦν δὲ ἔτος ὁ τοῦ βελτίστου πατὴρ Χαρικλείδου τοῦ ἄρξαντος *erat autem hic optimi illius Chariclidis pater, qui Archontis munere perfunctus fuit.*

Huius Archontis anno, quum Epaminondas Thebanorum imperator Peloponneſum invadere meditaretur, iunctis conſiliis, viribuſque Arcades, Elei, Achaei, Lacedaemonii, atque Athenienſes exercitum parant, ut Epaminondae, Thebaniſque adverſarentur, quod exeunti anno 1. atque 2. ineunti adſcribi debet [5].

An. $\frac{2}{3}$. Molon Athenis Archon CCCXXII.

Q. Servilius Q. F. Q. N. Abala II. *L. Genucius M. F. Cn. N. Aventinenſis II.*	Coſſ.

Archon ille a Diodoro [6], & Dionyſio [7] memoratur: ἐπὶ Μόλωνος Ἄρχοντος γεγενημένου τοῦ ἀδικήματος ποιεῖται τὸν λόγον *cum iniuria ſub Molone Archonte illata foret, Orationem habet.*

Secundo Olympiadis anno iam exeunte, hoc eſt 12. Scirophorionis Attici die [8], pugna ad Nautineam commiſ-

ſa

(1) Epiſt. ad Ammae. num. 4. (2) Vita X. Reth. in Demoſth. (3) Lib. XV. c. 81. (4) Adv. Midiam pag. ... (5) Xenoph. Libr. VII. c. 4. (6) Libr. XV. c. 90. (7) In Dinarcho, num. 13. (8) Plutarch. de Glor. Ath.

ſa fuit, atque Epaminondas Peloponneſum ingreſſus erat, ut Xenophon [1] teſtatur, qui hiſtoriam ab anno 2. Olymp. XCII. ad haec uſque tempora deduxit, adeoque 49. belli annos deſcripſit: Diodorus quidem 48. ſolum enumerat, quod annos illos in Faſtis recenſuerit; cum tamen ineunte vere anni 2. Olymp. CIV. 48. annus abſolutus eſſet, Mantinea victoria ad 49. annum ſpectavit.

Inde 24. Metagitnionis menſis die Trierarchis imperatum ut naves reducerent. Perſpicue id Demoſthenes [2] addito Archontis nomine memoravit: Ἑβδόμη γὰρ φθίνοντος Μεταγειτνιῶνος μηνὸς ἐπὶ Μόλωνος Ἄρχοντος, ἐκκλησίας γενομένης, καὶ εἰσαγγελθέντων ὑμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων ἐψηφίσασθε τὰς ναῦς καθέλκειν τοὺς Τριεράρχους *etenim viceſima quarta Metagitnionis menſis die, Molone Archonte, cum concio haberetur, & multa, magnaque negotia vobis nunciarentur, decreviſtis ut naves a Trierarchis reducerentur.*

Ceterum Gryllus Xenophontis filius in Mantineenſi clade interemptus fuit, ut Aelianus [3] teſtatur.

An. $\frac{3}{4}$. Nicophemus Athenis Archon CCCXXIII.

C. Licinius C. F. P. N. Calvus II.
C. Sulpitius M. F. Q. N. Peticus II. Coſſ.

Nicophemus hic a Diodoro [4], atque Aeſchine [5] memoratur ubi de Timarcho loquens is ait: Οὗτος βουλευτὴς ἐγένετο ἐπὶ Ἄρχοντος Νικοφήμου *hic Nicophemo Archonte ſenator fuit*. Inſignem vero Dodvelli errorem, qui Aeſchinem ibi de *Nicodemo* Archonte loquutum ait, qui anno $\frac{2}{3}$. Oly. LXXIV Faſtis inſcribitur, opportunius ibi demonſtravi. Ceterum Archon ipſe *ter* a Dionyſio *in Dinarcho* [6] nominatur, eiuſque ſitus in Archontum Faſtis indicatur, ubi dicit ἕκτος δὲ καὶ εἰκοστὸς ἐστὶν ἀπὸ Νικοφήμου Πυθόδημος *ſextus autem, ac viceſimus Archon a Nicophemo Pythodemus fuit*, ut alibi [7] iam demonſtravi. Denique Archon ipſe in Demoſthenis loco occurrit [8]. Ὁ δὲ πατὴρ ἐτελεύτησεν ἐπὶ Δυσνικήτου Ἄρχοντος, ὁ δὲ Φορμίων ...

(1) Libr. VII. c. 5. (2) Adv. Polyclem. (3) Var. Hiſt. Lib. III. c. 3. (4) Lib. XV. c. 95. (5) Adv. Timarch. (6) Num. 49. & 63. (7) Tom. III pag. 161. (8) Adv. Steph. II.

φηναῖος ἐγένετο ἐπὶ Νικοδήμου Ἄρχοντος δεκάτῳ ἔτει ὕϛερον ἢ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανε *pater autem obiit Dyſniceto Archonte, Phormio vero Athenienſis factus eſt Archonte Nicodemo decimo poſt anno quam pater noſter obiit*. Quo certe loco Meurſius optime reſcribendum eſſe iam viderat Νικοφήμου *Nicophemo*. Itaque, ſi Nicophemus hic a Dyſniceto *decimus* eſſe dicitur, perſpicue apparet ipſius nomen hoc anno Faſtis Atticis inſcribendum eſſe.

Huius Archontis anno Dinarchum Athenienſem Rhetorem natum eſſe conicit Dionyſius [1], adeoque ſeriem a *Nicophemo* incipiens LXX. Archontes mox inſequutos enumerat [2]; licet in eiuſmodi ſerie duo Archontum nomina exciderint, ut opportunius alibi demonſtravi.

In altero tamen Demoſthenis [3] loco Archon ipſe *Nicophemus* vocatur: Μαρτυροῦσι παρεῖναι πρὸς τῷ Διαιτητῇ ἐπὶ Νικοφήμου Ἄρχοντος *teſtantur ſe adfuiſſe apud Arbitrum, Nicophemo Archonte*.

Hoc anno Philippus Macedonum rex imperare coepit. Siquidem Laertius [4] de Platonis morte diſſerens ait: Ἐτελεύτα μὲν Φιλίππου βασιλεύοντος ἔτος τρισκαιδέκατον *obiit cum Philippus tertiodecimo iam anno imperaret*. Ergo, cum Platonis mors ineunte anno 1. Olymp. CVIII. contigerit, Philippi initium ad annum hunc ſpectaſſe debuit.

OLYMPIAS CV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4354. Vrb. Cond. 394.
Callimedes Athenis Archon CCCXXIV.

M. Fabius . . F. M. N. Ambuſtus
C. Poetelius C. F. Q. N. Libo Viſolus Coſſ.

Porus Cyrenaeus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, qui tamen hunc *Paurum* appellavit, & Diodoro [5]: Ἐπ᾽ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλιμήδους Ὀλυμπιὰς ἤχθη πέμπτη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ᾽ ἣν ἐνίκα ϛάδιον Πῶρος Κυρηναῖος *Archonte Athenis Callimede centeſima quinta Olympias celebrata fuit, qua ſtadio vicit* Po-

(1) In Dinar. Num. 4. (2) Num. 9. (3) Adv. Macartatum (4) Libr. III. ſeg. 40.
(5) Lib. XVI. c. 2.

Porus Cyrenaeus; idemque prorſus victoris nomen apud Pauſaniam [1] occurrit, ubi is de Delphico Templo a Phocenſibus expilato loquens ait τετάρτῳ δὲ ἔτει πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν, ἣν Πῶρος ἐνίκα Κυρηναῖος ϛάδιον *quintae & centeſimae Olympiadis, in qua ſtadii palmam Porus Cyrenaeus obtinuit, anno quarto*. A Dionyſio [2] quoque Archon ipſe *Callimedes* vocatur; ſed Laertius [3] tamen *Callidemidem* ipſum appellat ubi de Xenophontis morte diſſerens ait: Κατέϛρεψε δὲ ἔτει πρώτῳ τῆς πέμπτης καὶ ἑκατοϛῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Ἄρχοντος Καλλιδημίδου *obiit autem anno primo quintae, ac centeſimae Olympiadis, Archonte Athenis Callidemide*.

Fortaſſe Archon ipſe ab inedito Aeſchinis Scholiaſte memoratur, cuius inſigne teſtimonium in Olymp. LXXVII. anno $\frac{3}{4}$. iam protuli. Quamvis enim ibi *Calamio* quidam Archon memoretur, perſpicui tamen temporum characteres oſtendunt quod *Calamio* iſte poſt annum I. Olymp. CIV. imperavit, ut Timotheo duce Athenienſes in Thracia prope Amphipolim infeliciter dimicaverint, adeoque *nona*, ac poſtrema Athenienſium clades poſt *octavam* recenſeri potuerit, quae Timocratis Archontis anno, hoc eſt I. Olymp. CIV. contigiſſe dicitur. Accedit etiam, quod Athenienſes anno I. Olymp. CV. quo certe *Callimedes*, vel *Callidemides* Archon fuit, Amphipolim recuperare ſunt conati, ut Diodorus [4] teſtatur; adeoque facile hoc anno apud Amphipolim ipſam infeliciter dimicarunt, quod Aeſchinis Scholiaſtes *Calamione* Archonte contigiſſe memorat.

An. $\frac{1}{2}$. Euchariſtus Athenis Archon CCCXXV.

M. Popilius M. F. C. N. Laenas
Cn. Manlius L. F. A. N. Capitolinus Imperioſus Coſſ.

Euchariſti meminit Diodorus [5], & Dionyſius [6]. Huius Archontis anno teſtatur Diodorus Philippum Macedonum regem Legatos Athenas miſiſſe, qui ad foedera, pacemque ſecum ineundam hortarentur, nihilque ſibi in Amphipolim Thraciae urbem ſe vindicare faterentur.

(1) Phocic. c. 2. (2) In Dinarcho num. 9. (3) Libr. III. ſeg. 56. (4) Lib. XVI. c. 8. (5) Libr. XVI. c. 4. (6) In Dinarcho num. 9.

An. $\frac{2}{3}$. Cephiſodotus Athenis Archon CCCXXVI.

C. Fabius Ambuſtus
C. Plautius P. F. P. N. Proculus Coſſ.

Archontis huius nomen non in Diodoro [1] ſolum, & Dionyſio [2], ſed in Oxomenſi quoque Chronico nobis occurrit [3]: Ἀφ' οὗ Φωκεῖς τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἐσύλησαν ἔτη ΙΔΙΔΔΔΔΗΙΙ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Κηφισοδώρου *A quo Phocenſes Templum Delphicum expilarunt, anni XCIV. Archonte Athenis Cephiſodoro.* Quamvis enim ibi annorum charactères exciderint, atque Archon ipſe *Cephiſodorus* vocetur, hiſtoria tamen, quae huius Archontis anno contigiſſe dicitur, perſpicue certoque oſtendit numerum XCIV. ſimulque *Cephiſodoti* nomen legendum eſſe; ut immerito proinde Seldenus Epocham hanc ad annum $\frac{2}{3}$. Olymp CIII. atque *Cephiſodorum* Archontem revocaverit. Ita Palmerius hic minus feliciter accurateque legendum aſſerit ἔτη H. *anni C.* Etenim, ſi Palmerii emendatio admitteretur, hiſtoria haec in anno 1. Olymp. CIV. collocanda foret; in quo tamen nec *Cephiſodotus*, neque *Cephiſodorus*, ſed *Timocrates*, imperavit.

Hoc anno *Sociale* Bellum incepit, quo Athenienſes Chios, Rhodios, Coos, Byzantios rebellantes recipere conati Charetem, & Chabriam imperatores eligunt; quorum poſtremus glorioſa morte dimicans occubuit [4]. Quum vero Philippus Macedonum rex armorum gloria florere, regnique fines extendere caepiſſet, ex Potidaea urbe Athenienſium praeſidium deduxit, ipſumque comiter Athenienſium potentiam veritus in patriam dimiſit.

An. $\frac{3}{4}$. Agathocles Athenis Archon CCCXXVII.

Cn. Marcius L. F. C. N. Rutilus
Cn. Manlius L. F. A. N. Capitolinus Imperioſus Coſſ.

Agathocles ille a Diododoro [5], Dionyſio [6], Pauſa-

(1) Lib. XVI. c. 6. (2) In Dinarcho num. 9. (3) Epoch. 76. Lin. 87. (4) Diod. Lib. XVI. c. 7. (5) Lib. XVI. c. 9. (6) In Dinarcho, num. 9. & in Lyſia num. 13.

ſania & Oxonienſi quoque Marmore nominatur. Ac inſignis quidem Dionyſii locus in Olymp. VII. proferetur. Pauſanias vero Agathoclis Archontis anno Templum Delphicum a Phocenſibus expilatum eſſe teſtatur [1]: Τὴν δὲ τῶν Δελφῶν κατάληψιν ἐποιήσαντο οἱ Φωκεῖς Ἡρακλείδου μὲν Πρυτανεύοντος ἐν Δελφοῖς, καὶ Ἀγαθοκλέους Ἀθήνησιν Ἄρχοντος τετάρτῳ δὲ ἔτει πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν *Delphicum Templum diripere aggreſſi ſunt Phocenſes Heraclide quidem Delphis Prytane, & Agathocle Athenis Archonte, quarto autem anno quintae, ac centeſimae Olympiadis.*

At in Oxonienſi Marmore poſtquam eiuſmodi Phocenſium facinus ſuperioris Archontis anno adſcriptum fuerat, repente ſubiicitur [2] Ἀφ᾽ οὗ Τιμόθεος βιώσας ἔτη ΙΔΙΔΔΔΔ. ἐτελεύτησεν ἐν Ἀθήνησι, καὶ Φίλιππος τὴν πόλιν ἔκτισεν ὁ Φίλιππος Μακεδόνων βασιλεὺς, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Φεραῖος ἐτελεύτησεν, καὶ τοῦ Διονυσίου στρατηγὸς ὁ Δίων ἐνίκησεν, ἔτη ΙΔΙΔΔΔΔΙΙΙ. Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀγαθοκλέους *A quo Timotheus annos natus 90 diem obiit Athenis, & Philippos urbem condidit Philippus Macedonum rex, & Alexander Pheraeus occubuit, & Dionyſii praefectos Dion ſuperavit, anni XCIII. Archonte Athenis Agathocle.* Ita nimirum laceras Marmoris voces ad hiſtoriae fidem ſupplendas eſſe Prideauxius oſtendit, cum Diodoro [3] teſte Philippus Macedonum rex Philippos urbem condiderit, Alexander Pheraeus a coniuge iugulatus obierit, ac Dion Dionyſii Siculorum tyranni exercitum ſuperaverit.

Agathoclis eiusdem nomen in Demoſthene quoque obſervavi [4] ὑμῶν δέομαι ὅσοι ἐβούλευον, ἐπ᾽ Ἀγαθοκλέους Ἄρχοντος *Vos rogo, qui Agathocle Archonte in ſenatum itaſtis.*

Dyillus Athenienſis Hiſtoriam ſuam, quae XXVIII. Libros complectebatur, a Delphici Templi expilatione, quam huic anno adſcribedam eſſe iam vidimus, auſpicabatur.

OLYM-

(1) In Phocic. c. 2. (2) Epoch. 78. lin. 92. (3) Libr. XVI. c. 14. (4) Adv. Evergum.

OLYMPIAS CVI.

An. 4. Per. Iul. 4358. Vrb. Cond. 398.
Elpines Athenis Archon CCCXXVIII.

M. Fabius . . F. M. N. Ambuſtus II.
M. Popilius M. F. C. N. Laenas II. Coſſ.

Porus Cyrenaeus iterum *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Pauſania [1]; quamvis Diodorus [2] Porum hunc *Malienſem* vocaverit, adeoque Meurſius hunc ab altero diſtinguendum eſſe putaverit.

Philippus etiam Macedonum rex in Olympiis ipſis *celete* palmam obtinuit. Etenim Plutarchus [3] aſſerit ipſum uno eodemque tempore nuncium tum de victoria in Olympiis *celete* parta, tum de Paeonibus a Parmenione ſuperatis, tum de Alexandri filii nativitate accepiſſe. Itaque, cum Alexandri nativitas ipſo fere Olympiorum tempore contigerit, Philippi victoria huic anno adſcribi debet.

Hinc fallitur Euſebius, & Oxonienſis Chronici Scriptor, qui Alexandri ortum in anno 2. huius Olympiadis memoravit.

Elpines autem Archon non a Diodoro ſolum, ſed etiam a Dionyſio [4] nominatur, licet ipſum in Lyſia *Elpinicem* vocaverit ubi de bello ſociali loquens Iphicrate duce geſto ſic ait [5] Οὗτος ὁ πόλεμος πίπτει κατὰ Ἀγαθοκλέα, καὶ Ἐλπινίκην Ἄρχοντας *hoc bellum incidit in Agathoclem, & Elpinicem Archontas*. Meurſius *Elpinicem* ipſum a Demoſthene [6] memoratum eſſe putavit ubi ait: Αὗται ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπὶ Νικίου Ἑκατομβαιῶνος τρίτῃ ἱσταμένου *haec teſtimonia tertia Hecatombaeonis* menſis *die reddita ſunt ſub* Archonte *Nicia*. Sed obſcurum hunc locum opportunius alibi (7) expoſui, ipſumque de *Nicia* Pſeudeponymo potius Archonte intelligendum eſſe demonſtravi. Itaque Dodvellus etiam hic corrigendus, qui in Archontum Catalogo *Niciam* a Demoſthene nominatum unum eundemque cum *El-*

(1) Phocic. c. 2. (2) Lib. XVI. c. 15. (3) In Alexan. (4) In Dinarch. num. 9. (5) In Lyſia num. 13. (6) Orat. de Corona. (7) Tom. I. pag. 355.

Elpinice putavit, ipſumque Olymp. CVI. anno 1. adſcripſit.

Huius Archontis anno, medioque fere Hecatombaeone menſe, ſive Olympiorum tempore Alexander Macedo Philippi regis filius in lucem editus fuit. Certe Iuſtinus [1] aſſerit ipſum Olympiorum tempore natum fuiſſe; idque facile ex ipſius aetate conſtitui poterit, quae anno 1. Oly. CXIV. demonſtrabitur.

Hoc anno *Sociale* bellum Charete, Iphicrate, & Timotheo ducibus ab Athenienſibus continuatum fuit; atque Iphicrates ipſe, ac Timotheus veluti praelii periculum detrectantes imperio privati ſunt [2]. Ac Timotheus quidem centum talentis multatus fuit [3]; Iphicrates vero, quamvis a Diodoro capite damnatus dicatur, abſolutus fuit, ut a Poliaeno [4], & Nepote erudimur.

An $\frac{4}{2}$. Calliſtratus Athenis Archon CCCXXIX.

C. Sulpicius M. F. Q. N. Peticus III. Coſſ.
M. Valerius Poplicola

Superior Archon, eiuſque ſitus a Diodoro [5], ac Dionyſio demonſtratur Hic nimirum in *Dinarcho* [6] dicit quod Τιμόθεος τὰς εὐθύνας ὑπέσχησεν ἐπὶ Διοτίμου τοῦ μετὰ Καλλίστρατον *Timotheus rationes ſub Diotimo* Archonte *reddidit, qui poſt Calliſtratum* imperavit; atque alibi [7] de publicis Demoſthenis Orationibus differens ait: Δημοσίους λόγους ἤρξατο γράφειν ἐπὶ Καλλιστράτου Ἄρχοντος . . ἐπὶ δὲ Διοτίμου τοῦ μετὰ Καλλίστρατον ἐν Ἀθηναίοις πρώτην εἶπε δημηγορίαν *publicas Orationes ſcribere caepit ſub Calliſtrato Archonte . . . at ſub Diotimo Calliſtrati ſucceſſore primam Orationem publicam apud Athenienſes habuit*. Denique locus ipſe ab Oxonienſi Marmore confirmatur [8]: Ἀφ' οὗ Ἀλέξανδρος Μακεδόνων βασιλεὺς ἐγένετο ἔτη |Δ|ΔΔΔΔΙ. Ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλιστράτου, καὶ Ἀριστοτέλης ὁ Φιλόσοφος κατὰ τοῦτον *A quo Alexander Macedonum rex naſcebatur, anni XCI. Archonte Athenis Calliſtrato: quo tempore*

(1) Libr. XII. (2) Diodor. ibi c. 21. (3) Corn. Nep. in Iphicr. c. 3. (4) Stratagem. Lib. III. c. 9. 29. (5) Lib. XVI. c. 23. (6) Num. 13. (7) In Epiſt. ad Ammae. num. 4. (8) Epoch. 78. Lin. 91.

pore floruit Ariſtoteles Philoſophus. Quod tamen ad Alexandri Macedonis ortum attinet, ille ſuperiori anno certiſſime adſcribi debet; quamvis fortaſſe a quibusdam Veteribus integro ſerius anno memoraretur, quod etiam a Gellio (1), & Solino (2), & Euſebio factum conſpicimus.

Huius Archontis anno Phocenſe, ſacrumque bellum exarſiſſe ſcribit Diodorus, quod Scriptor ille hic quidem *novem*, alibi vero (3) *decem* annis viguiſſe memorat; quod *decennii* ſpatium a Pauſania (4) quoque, Athenaeo (5), & Aeſchine (6) diſerte traditur, licet Pauſanias belli Phocenſis initium in annum 4. Olymp. CV. incidiſſe dixerit.

An. 3. Diotimus Athenis Archon CCCXXX.

M. Fabius . . *F. M. N. Ambuſtus III.* Coſſ.
T. Quinctius Barbatus Capitolinus Criſpinus
Annales alii ex Livio habent
M. Popilius

Diotimi Archontis Diodorus (7), ac Dionyſius in *Dinarcho* (8) ſuperius laudatus, atque in *Epiſtola ad Ammaeam* (9), itemque Chronicum Marmor meminit, in cuius poſtrema Epocha legitur (10): Α'φ' ȣ̃ Κάλιππος Δίωνα ἀποκτείνας Συρακυσίων ἐτυράννευσεν ἔτη |Δ̄|ΔΔΔΔ Α"ρχοντος Α'θήνησι Διοτίμȣ *A quo Calippus, cum Dionem interfeciſſet, tyrannidem Syracuſis occupavit, anni XC. Archonte Athenis Diotimo*. Quandoquidem tamen tum in Seldeni apographo, tum in ipſo Marmore poſt characterem Κ character Λ reperitur, Prideauxius hic obſervavit facile quoque ſuppleri poſſe: Α'φ' ȣ̃ Κλέαρχος Ἡρακλεώτης Τύραννος ἐφονήθη ἔτη |Δ̄ ΔΔΔΠΙΙΙΙ Α"ρχοντος Α'θήνησι Εὐδήμȣ *A quo Clearchus Heracleae Tyrannus interemptus eſt, anni LXXXIX. Archonte Athenis Eudemo*; cum Clearchus ille, Diodoro (11) teſte, Eudemi Archontis anno ſit interemptus. Facilius tamen & Calippi, & Diotimi Archontis nomen inſerendum videtur, cum Chronici Scriptor ſingulos Syracuſanorum tyrannos, ipſorumque initia me-

(1) Libr. XVII. c. 21. (2) Cap. 43. (3) Cap. 60. (4) Libr. X. c. 2. (5) Libr. XIII. c. . . . (6) Adver. Cteſiph. (7) Lib. XVI. c. 16. (8) Num. 9. (9) Num. 9. (10) Epoch. 79. Lin. 92. (11) Ibi c. 91.

memoraverit. Ita Dionis caedes ab Euſebio quoque in anno 3. huius Olympiadis collocatur.

Hoc eodem anno Leuconem Boſphori regem poſt 40. imperii annos obiiſſe, regnumque Spartaco filio reliquiſſe teſtatur Diodorus [1]. Certe Demoſthenes [2] etiam in Oratione ſuperiori, hoc eſt Calliſtrati Archontis, anno habita Leuconem adhuc ſuperſtitem fuiſſe dicit.

An. $\frac{3}{4}$. Eudemus Athenis Archon CCCXXXI.

C. Sulpicius M. F. Q. N. Peticus IV.
M. Valerius Poplicola II. Coſſ.

Eudemus ille a Diodoro [3], ac Dionyſio in *Dinarcho* [4] recenſetur; iterumque apud Dionyſium [5] ipſum Eudemi mentio reperitur; quamvis ibi Θεόδημος *Theodemus* vocetur: Ἐπὶ δὲ Θεοδήμου τοῦ μετὰ Διότιμον ἄρξαντος τὸν κατὰ Τιμοκράτους λόγον ἔγραψε . . . . . μετὰ δὲ Εὔδημον ἦν Ἀριστόδημος Ἄρχων, ἐφ' οὗ τῶν κατὰ Φιλίππου δημηγοριῶν ἤρξατο *ſub Theodemo, qui poſt Diotimum Archon fuit, Orationem adverſus Timocratem ſcripſit . . . poſt Eudemum vero Ariſtodemus Archon fuit, ſub quo Conciones adverſus Philippum habere caepit.*

Hinc facile Scaligero occaſio arrepta ut Archontem hunc *Euthydemum* vocaret; quamvis alibi [6] ex Diodoro *Theodemum* ipſum vocaverit; eiuſque anno Syracuſarum tyrannidem ab Hipparino Dionyſii ſenioris filio, iunioriſque fratre occupatam ex Diodoro, ſimulque Euſebio memoraverit.

Eudemi Archontis anno Chares Athenienſium dux claſſe Helleſpontum ingreditur, Seſtum oppugnat; quumque Cerſobleptes Cotyis filius, & Thraciae dominus Philippo Macedoni infenſus univerſam fere, Cardia urbe excepta, ditionem Athenienſi Populo conceſſiſſet, cives illuc in colonias miſſi fuere [7].

Mauſolum Cariae Dynaſtam hoc anno e vivis exceſſiſſe, ipſique Artemiſiam ſororem & coniugem biennii tempore in imperio ſucceſſiſſe ſcribit Diodorus [8]. Certe Demoſthe-

(1) Cap. 31. (2) Orat. adv. Lept. (3) Lib. XVI. c. 32. (4) Num. 13. (5) Epiſt. ad Ammae. num. 4. (6) Ad. Chr. Euſ. pag. 116. (7) Diodor. c. 34. (8) Cap. 46.

Digitized by Google

nes [1] in Oratione Theſſali Archontis anno, hoc eſt $\frac{1}{2}$. Olymp. CVII. habita tunc regem, hoc eſt *Idrieum*, Cariae imperaſſe demonſtrat.

OLYMPIAS CVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4362. Vrb. Cond. 402.
Ariſtodemus Athenis Archon CCCXXXII.

P. Valerius Poplicola
C. Marcus L. F. C. N. Rutilus II. Coſſ.

Smicrinas Tarentinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [2], qui non Archontis modo, ſed Olympionicae quoque nomen expreſſit: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ἀριςοδήμου Ὀλυμπιὰς ἤχθη ἑβδόμη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Σμικρίνας Ταραντῖνος *Archonte Athenis Ariſtodemo Olympias centeſima ſeptima celebrata fuit, qua ſtadio vicit Smicrinas Tarentinus*. Ab Africano tamen victor ille Μικρίνας appellatur. Quod vero ad Archontem attinet, is perſpicue a Dionyſio nominatur, eiusque ſitus in Archontum Faſtis oſtenditur. Quemadmodum enim *Ariſtodemi* Archontis *in Dinarcho* [3] ſemel iterumque meminit, ita in *Epiſtola ad Ammaeam* [4] ait: Μετὰ Θεόδημον ἦν Ἀριςόδημος Ἄρχων, ἐφ' ὗ τῶν κατὰ Φιλίππου δημογοριῶν ἦρξε . . Ἐπὶ δὲ Θεέλλου, τοῦ μετ' Ἀριςόδημον τὴν περὶ τῶν Ῥοδίων ἀπήγγειλε δημογορίαν *poſt Theodemum Archon erat Ariſtodemus, ſub quo Orationes contra Philippum habere caepit . . ſub Theello autem Ariſtodemi ſucceſſore Concionem de Rhodiis habuit*.

Huius Archontis anno Diodorus [5] aſſerit Athenienſes ſuppetias Phayllo Phocenſium imperatori, Nauſicle duce, miſiſſe, qui contra Boeotos dimicabat, a quibus variis in locis Phocenſes ſuperati ſunt.

Huius etiam Ariſtodemi Archontis anno colonos in Samum ab Athenienſibus miſſos eſſe ſcribit Dionyſius [6]; idque perſpicuo quoque Laërtii teſtimonio confirmatur, qui Neoclem Epicuri patrem illuc cum colonis aliis conceſſiſſe di-

cit,

(1) De Rhodior. libert. (2) Libr. XVI. c. 37. (3) Num. 9. & 13. (4) Num. 4. (5) Cap. 37. (6) In Dinar. num. 9. & 13.

cit, ibique Epicurum ad octavum uſque decimumque aetatis annum vixiſſe, donec nimirum Athenienſibus a Perdicca expulſis Inſula Samiis reſtituta fuit. Itaque, cum 18. Epicuri annus in 1. Olymp. CXIV. inciderit, atque Perdiccas Samios in inſulam anno 2. Diodoro teſte revocaverit, colonia Samum miſſa ad Ariſtodemi Archontis annum ſpectavit. Hinc ineditus Aeſchinis Scholiaſtes fallitur, qui ait εἰς Σάμον ἔπεμψαν κληρέχους Ἀθηναῖοι ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικοφήμου *colonos Samum miſere Athenienſes Archonte Athenienſi Nicophemo*; niſi fortaſſe in vitiato ipſius textu pro Νικοφήμου reſcribatur Ἀριστοδήμου, cum Nicophemus ille anno 4. Olymp. CIV. imperaverit. Ita quoque numerorum notae in Diodori textu vitiatae ſunt ubi is dicit quod Perdiccas Samios κατήγαγεν εἰς τὴν πατρίδα πεφευγότας ἔτη τρισὶ πλείω τῶν τεσσαράκοντα *tres ultra quadraginta annos extorres in patriam reduxit*. Siquidem ab anno 1. Olymp. CVII. quo expulſi, ad annum uſque 2. Olymp. CXIV. quo ſunt reſtituti, nonniſi 30. anni interceſſere, adeoque in Diodori textu non τεσσαράκοντα, ſed τριάκοντα, reſcribi debet.

An. $\frac{4}{2}$. Theſſalus Athenis Archon CCCXXXIII.

C. Sulpicius M. F. Q. N. Peticus V.
T. Quinctius Pennus Cincinnatus Coſſ.

Theſſalus Archon a Diodoro (1), ſimulque Dionyſio (2) nominatur: Ὁ μὲν γὰρ Δημοσθένους περὶ τοῦ ὀνόματος, ὃν δεδηλώκαμεν, λόγος, ἐν ᾧ τούτων μέμνηται, κατὰ Θεσσαλὸν, ἢ Ἀπολλόδωρον Ἄρχοντα τετέλεσται *etenim Demoſthenis Oratio de Nomine quam indicavimus, & in qua horum mentio habetur, Theſſali, vel Apollodori Archontis anno abſoluta fuit*. Alibi (3) tamen a Dionyſio ipſo *Theellus*, ac *Thellus* vocatur, ut ſuperius eſt obſervatum; iterumque nomen ipſum occurrit: Ἐπὶ δὲ Καλλιμάχου τοῦ τρίτου μετὰ Θέηλλον Ἄρχοντος τρεῖς διέθετο δημηγορικοὺς *ſub Callimacho, qui poſt Theellum Archontem tertius fuit, tres publicas Orationes habuit*. Quinetiam alibi *Thellum* ipſum appellat: Εἴρηται γὰρ ἐπὶ Θεοφίλου, ἢ Θεμιστοκλέους Ἄρχοντος μετὰ Θέλλον ἀνιόντα ἐνιαυτῷ τρίτῳ *etenim* haec

D 2 Ola-

(1) Libr. XVI. c. 40. (2) In Dinarcho num. 9. (3) Epiſt. ad Ammaeum, num. 4.

Oratio *ſub Theophilo*, *vel Themiſtocle recitata fuit*, *qui tertio poſt Thellum anno imperavit*.

An. $\frac{2}{3}$. Apollodorus Athenis Archon CCCXXXIV.

M. Popilius M. F. C. N. Laenas III.
L. Cornelius Scipio Coſſ.

Archontis Diodorus [1], & Dionyſius [2] meminit; eiuſque Archontis anno Salaminam Cypri urbem ab Evagora, & Phocione Athenienſium duce obſeſſam fuiſſe narrat Diodorus.

An. $\frac{3}{4}$. Callimachus Pergaſenſis Athenis Archon CCCXXXV.

L. Furius M. F. Camillus
Ap. Claudius P. F. Ap. N. Craſſinus Regillenſis Coſſ.

Callimachus Archon a Diodoro [3], ſimulque Dionyſio memoratur, qui in *Epiſtola ad Ammaeam* [4] ipſius nomen, ac ſitum saepius expreſſit. Sic Athenaeus [5] ubi de Platonis morte loquitur, ait: Δύο γὰρ καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη μετάλλαξεν, ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ μετὰ Καλλίμαχον *cum duo & octoginta annos vixiſſet*, *obiit ſub Theophilo*, *qui poſt Callimachum* Archon *fuit*. Sed illuſtrius etiam Plutarchus (6) Archontis nomen, ſimulque ſitum expreſſit: Ἑπτὰ δὲ καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονώς, λογιζομένοις ἀπὸ Δεξιθέου εἰς Καλλίμαχον, ἐφ᾽ οὗ παρ᾽ Ὀλυνθίων ἧκε πρεσβεία περὶ τῆς βοηθείας, ἐπεὶ ἐπιέζοντο ὑπὸ Φιλίππου τῷ πολέμῳ, ἔπεισε ἐκπέμψαι τὴν βοήθειαν *triginta annos natus*, *ſi a Dexitheo ad Callimachum* Archontem *numeres*, *ſub quo Olynthii*, *cum a Philippo bello premerentur*, *Legatos auxilia petitum miſerunt*, *opem ferendam eſſe perſuaſit*.

Itaque vides Callimachum hunc a Dexitheo, qui anno 4. Olymp. XCIII. Archon fuit, *triceſimum ſeptimum* recenſeri; adeoque Callimachum ipſum ad annum hunc 3 Olymp. CVII. referri. Callimachum ipſum addito quoque Populi Attici nomine memoravit Dionyſius (7) Philochori verba

(1) Lib. XVI. c. 46. (2) In Dinarcho num. 9. (3) Lib. XVI. c. 52. (4) Num. 4. & 9. (5) Lib. V. (6) Vita X. Rhet. in Demoſth. (7) In Ep. ad Ammae. n. 9.

ba tranſcribens: Καλλίμαχος Περγασῆθεν *Callimachus Pergaſenſis*.

OLYMPIAS CVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4366. Vrb. Cond. 406.
Theophilus Athenis Archon CCCXXXVI.

M. Popilius M. F. C. N. Laenas IV.
M. Valerius M. F. M. N. Corvus Coſſ.

Polycles Cyrenaeus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano. Diodorus (1) etiam victoris huius, itemque Archontis nomen exhibuit: Ἀθήνησι μὲν ἦρχε Θεόφιλος, Ὀλυμπιὰς δ' ἤχθη ὀγδόη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Πολυκλῆς Κυρηναῖος *Athenis quidem Archon erat Theophilus, Olympias vero octava ſupra centeſimam celebrata fuit, qua ſtadio vicit Polycles Cyrenaeus*. Vtrumque Pauſanias (2) etiam expreſſit, qui hoc anno Phocicum, Sacrumve bellum diremptum eſſe teſtatur: Δεκάτῳ δὲ ὕςερον ἔτει μετὰ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν ἐπέθηκεν ὁ Φίλιππος πέρας τῷ πολέμῳ Φωκικῷ τε, καὶ ἱερῷ κληθέντι αὐτῷ, Θεοφίλου μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, ὀγδόης δὲ Ὀλυμπιάδος καὶ ἑκατοςῆς ἔτει τῷ πρώτῳ, ἣν Πολυκλῆς ἐνίκα ςάδιον Κυρηναῖος *decimo poſt anno quam Templum exſpoliatum eſt, bello huic, quod idem Phocicum, & Sacrum appellarunt, finem Philippus impoſuit, Theophilo quidem Athenis Archonte, anno vero primo Olympiadis octavae, & centeſimae, qua Polycles Cyrenaeus ſtadio vicit.* Nec alio certe, quam *Theophili* nomine Archon ipſe a Dionyſio (3), Demoſthene (4), Athenaeo (5), Laertio (6), & Plutarcho (7), deſignatur; ut nullus propemodum Archon alius afferri poſſit, cuius nomen, ac ſitus pluribus atque illuſtrioribus Veterum teſtimoniis aſſeratur, ut in Diſſertatione *de Platonis aetate* iam demonſtravi. Itaque neceſſario corrigendus Dionyſii locus, in quo Archon ipſe *Theominetur*, alibique *Thumedur* vocatur. Etenim, ut Dionyſius oſtendat Orationem adverſus Boeotum Demoſthenis eſſe, non

Di-

(1) Libr. XVI. c. 53. (2) Phocic. c. 3. (3) In Dinarcho num. 13 & Epiſt. ad Ammae. numer. 5. 10. (4) Adver. Pantaenet. (5) Libr. V. (6) Libr. II. & Lib. V. (7) Vit. X. Rhet. in Demoſth.

Dinarchi ait: *Μέμνηται γὰρ ὡς νεωςὶ τῆς εἰς Πύλας ἐξόδυ γεγενημένης. Ἡ δ' εἰς Ἀθηναίων ἔξοδος ἐπὶ Θυμήδυ Ἄρχοντος ἐγένετο τρισκαιδέκατον ἔτος Δεινάρχυ ἔχοντος meminit enim Athenienſium incurſus in Pylas tanquam recens facti, incurſus autem ille Athenienſium in . . . Thumede Archonte contigit, cum Dinarchus tertium decimum aetatis annum ageret*: quem Dionyſii locum hactenus depravatum reſtitui poſſe videtur ſi legatur *ἡ δὲ εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἔξοδος Athenienſium incurſus in Pylas*. Siquidem Dionyſius ipſe antea *Pylas*, atque Athenienſes illic militantes memoraverat. Sed Demoſthenes [1] perſpicue docet quod tunc *εἰς Ταμύνας Tamynas* Athenienſes milites profecti fuerant, paucîſque interiectis ſubdit milites ipſos ex Euboea reverſos eſſe; ergo utrobique in Dionyſii textu *εἰς Ταμύνας Tamynas* reſcribi debet. Thumedum autem hunc non alium eſſe poſſe, quam Theophilum, perſpicue apparet quod Dinarchus anno 4. Olymp. CIV. in lucem editus tunc *tertium decimumque* aetatis annum egiſſe dicitur.

Hoc autem anno Platonem e vivis exceſſiſſe nitide diſerteque teſtatur Athenaeus: *Πλάτων δὲ γεννᾶται ἐπὶ Ἀπολλοδώρυ τῦ μετ' Εὐθύδημον ἄρξαντος. δύο δὲ κ̀ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη μετήλλαξεν ἐπὶ Θεοφίλυ τῦ μετὰ Καλλίμαχον, ὃς ἐςιν ὀγδοηκοςὸς κ̀ δεύτερος Plato autem naſcitur ſub Apollodoro, qui poſt Euthydemum Archon fuit; quum vero duos & octoginta annos vixiſſet obiit ſub Theophilo Callimachi ſucceſſore, qui* ab Apollodoro *ſecundus & octogeſimus Archon fuit*. Id vero non natali ipſius die, hoc 7. Thargelionis Attici, ut Seneca auctore clariſſimis Viris hactenus creditum, ſed ante Gamelionis initium, contigiſſe, perſpicuis, opinor, certiſque rationibus demonſtravi; ut nullus proinde de Platonis obitu, ac aetate ambigendi locus ſuperſit.

Platoni vero Speuſippus in Schola vel Academia ſucceſſit. Laërtius [2]: *Διεδέξατο δ' αὐτὸν Σπεύσιππος Εὐρυμέδοντος Ἀθηναῖος, τὸν δὲ δῆμον Μυῤῥινύσιος ἦν . . . κ̀ ἐσχολάρχησεν ἔτη ὀκτὼ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ὀγδόης κ̀ ἑκατοςῆς Ὀλυμπιάδος ſucceſſit autem ei Speuſippus Eurymedontis filius Athenienſis pago Myrrhinuſius . . octo autem annos Scholae praefuit a centeſima octava Olympiade initium ſumens*.

An.

(1) Adv. Boeot. de nomine. (2) Libr. IV. ſeg. 1.

An. $\frac{1}{2}$. Themiſtocles Athenis Archon CCCXXXVII.

C. Plautius Venno
T. Manlius L. F. A. N. Imperioſus Torquatus Coſſ.

Themiſtoclis huius Diodorus [1], ac Dionyſius [2] meminit, diſerteque ipſum Theophili ſucceſſorem is facit [3]: Μετὰ γὰρ Ἄρχοντα Καλλίμαχον Θεόφιλός ἐςιν Ἄρχων, ἔπειτα Θεμιςοκλῆς *etenim poſt Archontem Callimachum Theophilus Archon eſt, deinde Themiſtocles.*

Huius Archontis anno, poſtquam Olynthiorum urbs a Philippo capta, atque direpta fuerat, pax & foedera ab Athenienſibus cum Philippo rege conſtituta ſunt, ut praeter Diodorum Dionyſius ipſe teſtatur [4]: Μετὰ τὴν Ὀλυνθίων ἅλωσιν, Ἄρχοντος Θεμιςοκλέυς, συνθῆκαι Φιλίππῳ πρὸς Ἀθηναίυς ἐγένοντο περὶ τῆς συμμαχίας *poſt Olynthiorum cladem Themiſtocle Athenis Archonte de belli ſocietate pacta cum Philippo, atque Athenienſibus ſancita ſunt*. Eademque prorſus hiſtoria, temporumque ratio ab Aeſchine [5] quoque, addito *Themiſtoclis* Archontis nomine, memoratur, ut ex ipſius verbis apparet, quae opportunius alibi [6] iam protuli.

Huius Archontis anno Orationem illam a Dinarcho recitatam eſſe teſtatur Dionyſius [7], qua Ninus ſacerdos Menecli uxor damnata fuit.

Denique ad ineuntem ipſum 2. Olympiadis annum Mneſiphilum Archontem referendum eſſe iam monui [8], cuius Archontis nomen Decretis 30. Hecatombaeonis, & 11. Maemacterionis die editis praefixum conſpicitur. Quamvis enim Meurſius Mneſiphilum hunc Eponymis aliis adſcripſerit; perſpicue tamen oſtendi ipſum Pſeudeponymum eſſe oportere, atque anno 2. Olymp. CVIII. adſcribendum fuiſſe.

An. $\frac{2}{3}$. Archias Athenis Archon CCCXXXVIII.

M. Valerius M. F. M. N. Corvus II.
C. Poetelius C. F. C. N. Libo Viſolus Coſſ.

In

(1) Lib. XVI. c. 56. (2) In Dinarch. (3) Epiſt. ad Ammae. n. 11. (4) Ibi. (5) Adverſ. Cteſiph. (6) Tom. I. pag. 137. (7) In Dinarcho (8) Tom. I. pag. 350.

In Diodoro [1], itemque Dionyſio [2] Archontis huius nomen occurrit: Μετὰ δὲ Θεμιστοκλέα Ἀρχίας. *μετὰ δὲ Ἀρχίαν ἐστὶν Εὔβουλος poſt Themiſtoclem* Archon invenitur *Archias, poſt Archiam Eubulus*; alibique [3]: Ὁ *μὲν λόγος γέγονεν ἐπ' Ἀρχίου τοῦ μετὰ Θεμιστοκλέα haec quidem Oratio habita fuit ſub Archia, qui poſt Themiſtoclem* Archon *fuit*. Itaque corrigendus Dionyſii locus ubi in Archontum Catalogo [4] *Ἀρχίδας Archidas* vocatur.

Huius Archontis anno ſacrum, vel Phocenſe bellum Phocenſium ipſorum clade diremptum eſſe teſtatur Diodorus Sed quum idem ipſe iam dixerit bellum illud Agathoclis Archontis anno incepiſſe, ipſius exitus cum Pauſania [5] ad Theophili Archontis annum hoc eſt 1. huius Olymp. referri debet. Quum tamen Aeſchines [6] ſemel iterumque dicat Phocenſe bellum *decem* continuos annos duraſſe, ac Diodorus [7] ipſi *undecim* annos adſcribat, ipſius exitus in Archiae Archontis annum, adeoque 2. huius Olympiadis exeuntem conferri comode poterit. Quod vero Phocenſis excidii tempus ex vero Pythiorum Ludorum tempore deduxit Palmerius, Petavius, Veſlingius, id unum oſtendit quod clades illa ante Munychionem menſem anni 3. certiſſime contigit, quo Pythia edebantur, ut opportunius alibi demonſtravi; quamvis Petavius, aliique plurimi Ludos illos ſecundis Olympiadum adſcripſerint. Verum an clades illa paucis ſolum menſibus, aut integri anni ſpatio Ludos praeceſſerit, incertum eſt; longeque veriſimilius exiſtimo Phocenſes Scirophorione menſe, adeoque exeunte anno 3. ſuperatos fuiſſe, paucisque interiectis menſibus Pythia celebrata fuiſſe; ut opprtunius alibi [8] demonſtravi.

An. $\frac{3}{4}$. Eubulus Athenis Archon CCCXXXIX.

M. Fabius Dorſo
Ser. Sulpicius Camerinus Coſſ.

Non Diodoro [9] ſolum, ſed Laërtio [10] quoque, ac Dio-

(1) Libr. XVI. c: 59. (2) Epiſt. ad Am. num. 11. (3) In Dinarcho n. 11. (4) Ibi num 9. (5) Phoc. c. 3. (6) Orat. de falſa Leg & adv. Cleſiph. (7) Cap. 14. (8) Tom. I. pag. 136. (9) Libr. XVI. c. 66. (10) Lib. V. Leg. 198.

Dionyſio (1) Eubulus ille memoratur. Etenim; quum Laërtius de Ariſtotele loquens dixiſſet: Ε'ις Μιτυλήνην ἦλθη ἐπὶ Α'ρχοντος Ε'υβέλȣ τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης ϗ ἑκατοςῆς Ο'λυμπιάδος *Mitylenem conceſſit Arcbonte* Athenis *Eubulo quarto anno octavae & centeſimae Olympiadis*, Dionyſius. (2) ipſe dicit ϗ τριετῆ χρόνον παρ᾽ αὐτῷ τρίψας ἐπ᾽ Ε'υβέλȣ Α'ρχοντος εἰς Μιτυλήνην ἐχωρίσθη *triumque annorum ſpatium apud ipſum moratus*, *ſub Arcbonte Eubulo Mitylenem ſeceſſit*. Alibi Dionyſius ipſe *Nicomacbi*, ſimulque *Eubuli* ſitum expreſſit: Ε'πὶ Νικομάχȣ Α'ρχοντος εἴρηται ὁ λέγων ἐπ᾽ Ε'υβέλȣ μὲν μισθώσασθαι τὸ μέταλλον. τρία δὲ ἔτη ἐργασάμενος ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τȣ̃ πλησίον ἔχοντος μέταλλα, λαχεῖν αὐτῷ τὴν δίκην κατὰ Νικόμαχον Α'ρχοντα *baec Oratio ſub Nicomacbo Arcbonte babita eſt. Etenim ait ſe Eubuli quidem Arcbontis anno metalli fodinam mercede duxiſſe: cum vero tribus annis in illa operatus eſſet, ab eo, qui prope fodinam habebat, eiectum litem ipſi intentaſſe Arcbonte Nicomacbo*.

Itaque, cum conſtanter adeo Archon ille *Eubulus* vocetur, corrigendus erit Dionyſii locus (3), ubi in Archontum Catalogo *Eudorus* appellatur.

OLYMPIAS CIX.

An. $\frac{1}{4}$. Per Iul. 4370. Vrb. Cond. 410.
Lyciſcus Athenis Archon CCCXL.

C. Marcius L. F. C. N. Rutilus III. Coſſ.
T Manlius L. F. A N. Imperioſus Torquatus II.

Ariſtolochus Athenienſis *Stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro (4): Ε'π᾽ Α'ρχοντος Α'θήνησι Λυκίσκȣ Ο'λυμπιὰς ἤχθη ἑκατοςὴ ϗ ἐννάτη, καθ᾽ ἣν ἐνίκα ςάδιον Α'ριςόλοχος Α'θηναῖος *Arcbonte Atbenis Lyciſco Olympias celebrata fuit nona ac centeſima, qua Stadio vicit Ariſtolocbus Atbenienſis*. Archon ipſe a Dionyſio (5) memoratur: Οὗτος ὁ ἀγὼν εἴρηται ἐπ᾽ Α'ρχοντος Ε'υβέλȣ, ἢ Λυκίσκȣ τȣ̃ μετ᾽ Εὔβȣλον *baec controverſia agitata fuit ſub Arcbonte Eubulo, vel Lyciſco Eubuli ſucceſſo-*

(1) In Dinarcho num 11. (2) Epiſt. ad Ammae. num. 5. & 11. (3) In. Dinar. n. 9. (4) Lib. XVI. c. 69. (5) In Dinarcho num. 9. & 11.

re, alibique (1): Μετὰ Ἀρχίαν ἐςὶν Εὔβυλος, εἶτα Λυκίσκος: μετὰ Λυκίσκόν ἐςιν Ἄρχων Πυθόδοτος *poſt Archiam Archon eſt Eubulus, deinde Lyciſcus: poſt Lyciſcum Archon eſt Pythodotus*. Denique Demoſtheni (2) quoque Lyciſcus ille memoratur: Πάντες γὰρ ἴςε τὺς ἐπὶ Λυκίσκυ Ἄρχοντος Θεσμοθέτας ἀποχειροτονηθέντας ἐν τῷ δήμῳ διὰ τῦτον *ſcitis enim omnes Theſmothetas, qui Lyciſco Archonte fuerunt, propter ipſum fuiſſe improbatos*.

An. $\frac{2}{4}$. Pythodotus Athenis Archon CCCXLI.

M. Valerius M. F. M. N. Corvus III.
A. Cornelius P. F. A. N. Coſſus Arvina Coſſ.

Praeter Diodorum (3), perſpicue Pythodoti meminit Laërtius (4) ubi de Ariſtotele diſſerens ait: Ἐπὶ Πυθοδότυ δ᾽ ἐλθεῖν πρὸς Φίλιππον τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐννάτης κ̀ ἑκατοςῆς Ὀλυμπιάδος *ſub Pythodoto autem veniſſe* Ariſtotelem *ad Philippum anno ſecundo nonae ac centeſimae Olympiadis*; quod totidem fere verbis, addito *Pythodoti* Archontis nomine, Dionyſius (5) expreſſit; alibique citato Philochori Opere: Ἔςι δὲ ὁ χρόνος κατὰ Πυθόδοτον Ἄρχοντα, ὡς δηλοῖ Φιλόχορος σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπὶ τύτυ τῦ Ἄρχοντος *tempus autem* iſtud *incurrit in Pythodoti Archontis annum, ut oſtendit Philochorus una cum aliis ubi de hoc Archonte*.

Archon ipſe, ſed depravato tamen nomine, a Demoſthene (6) memoratur: ψηφισαμένων δὲ ταῦτα τῶν δικαςῶν, διέγραψεν ὁ Ἄρχων Πυθόδωρος κατὰ τὸν νόμον τὴν τυτυῒ τῦ Ὀλυμπιοδώρυ ἀμφισβήτησιν *quod cum Iudices decreviſſent, Archon Pythodorus ipſius Olympiodori poſtulationem ex lege abolevit*. Meurſius ibi *Pythodorum* anni 2. Olymp. CXI. Archontem memorari putavit. Perſpicuis tamen temporum characteribus obſervavi, ibi *Pythodotum* legendum eſſe. Subdit enim Demoſthenes Olympiodorum illum *Pythodori* Archontis eius anno in Acarnania una cum Athenienſibus aliis dimicaſſe. Sed expeditio illa in Acarnaniam non anno 1. Oly. CXI.

(1) Epiſt. ad Ammae. n. 11. (2) Adv. Theocrin. pag. 511. (3) Libr. XVI. c. 70. (4) Libr. V. ſeg. 109. (5) In Dinar. num. 9. & 13. Epiſt. ad Ammae. num. 5. & 11. (6) Adv. Olympiod.

CXI. ſed 2. Olymp. CIX. ſuſcepta fuit; ergo in Demoſthenis textu *Pythodoti* nomen reſtitui debet.

An. $\frac{4}{3}$. Soſigenes Athenis Archon CCCXLII.

Q. Servilius Q. F. Q. N. Abala
C. Marcius L. F. C. N. Rutilus IV. Coſſ.

In aſſerendo Soſigenis loco tum Diodorus (1), tum Dionyſius (2) conveniunt, qui pluribus in locis Soſigenem hunc veluti Pythodoti ſucceſſorem exhibet. Ita Plutarchus (3) de Aphareo Iſocratis filio loquens ait: Ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ Λυσιστράτου ἄχρι Σωσιγένους ἐν ἔτεσι εἰκοσιοκτὼ διδασκαλίας ἀστικὰς καθῆκεν ἓξ *orſus a Lyſiſtrato* Archonte *uſque ad Soſigenem docere, octo ac viginti annorum ſpatio urbanas Fabulas edidit ſex & viginti*.

Huius Archontis anno 20. Gamelionis Attici die Epicurus Neoclis filius ex Gargetto Atticae Populo in lucem editus eſt. Laërtius (4): Ἐγεννήθη κατά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐννάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Σωσιγένους Ἄρχοντος μηνὸς Γαμηλιῶνος ἑβδόμῃ, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτὰ *naſcitur, ut ait Apollodorus in Chronicis, centeſimae nonae Olympiadis anno tertio, Soſigene Archonte menſis Gamelionis die ſeptimo, ſeptem annis poſt Platonis obitum*.

Annus ipſe Menandro Diopithis filio natalis fuit, ut ex Marmore Romae poſito perſpicue erudimur (5), quod in anno 3. Olymp. CXXII. proferetur, ubi de Menandri ipſius aetate, ac morte agendum erit.

Hoc eodem anno Iſocrates *Panathenaicam* Orationem edidit. Etenim Cicero (6) teſtatur Orationem illam ab Iſocrate *quarto*, & *nonageſimo* anno ſcriptam fuiſſe, ipſumque *quinquennium* poſtea vixiſſe. Itaque, cum Iſocratis mors in annum 3. Olymp. CX. inciderit, Oratio ineunte anno 3. huius Olympiadis edita fuit, qua maiora *Panathenaea* celebrata ſunt.

(1) Lib. XVI. c. 73. (2) In Dinar. num. 9. Epiſt. ad Ammae. num. 11. (3) Vita X. Rhet. in Iſocr. (4) Libr. X. ſeg. 9. (5) Gruter. pag. 918. n. 12. (6) In Catone.

Denique obſervandum huic anno 3. Polyclis Archontis nomen Faſtis Atticis inſcribi oportere, quum illud Decreto ſextadecima Boëdromionis menſis die edito praefigatur, idque non alteri, quam huic anno convenire poſſe videatur, ut opportunius alibi [1] demonſtravi.

An. $\frac{3}{4}$. Nicomachus Athenis Archon CCCXLIII.

L. Aimilius L. F. L. N. Mamercinus Privenas Coſſ.
C. Plautius Venno II.

Laidas Thebanus *pancratio puerorum* Pythiade LXI. quae in hunc ipſum Olympiadis annum 3. incidiſſe debuit, palmam obtinuit [2].

Diodorus [3], & Dionyſius [4] etiam Nicomachum Archontem veluti Soſigenis ſucceſſorem exhibent. Ab Ariſtotele [5] quoque Archon ipſe memoratur, ubi Cometen ipſo imperante fulſiſſe dicit: Ἔτι δὲ ἐπ᾽ Ἄρχοντος ἐγένετο Νικομάχυ Ἀθήνησι ὀλίγας ἡμέρας Κομήτης. *inſuper etiam Nicomachi* Archontis *Athenienſis* anno *paucis diebus Cometa fuit*. Cometa ipſe a Plinio [6] quoque memoratur: *Semel adhuc iubae effigies mutata in haſtam eſt Olympiade CVIII. Vrbis anno CCCXCVIII.* Vbi Meurſius reſcribendum aſſerit *Olympiade CVIIII. Vrbis anno CCCCXIII.*

Hoc ipſo Nicomachi Archontis anno *Neocles*, & *Nicocles*, veluti Pſeudeponymi Archontes imperarunt, ipſorumque nomina Decretis iis praefiguntur, quibus Athenis ultima Boëdromionis menſis die Legatos eligendos eſſe ſancitur, qui naves a Philipppo Selymbrianos obſidente interceptas repeterent, ac Legatos ipſos re infecta Athenas rediiſſe dicitur, quae fuſius alibi [7] iam expoſui.

OLYM.

(1) Tom. I. pag. 351. (2) Pauſan. Phoc. c. 7. (3) Lib. XVI. c. 74. (4) In Dinar. num. 9. 11. 13. & Epiſt. ad Ammae. num. 11. (5) Meteorol. Lib. 1. c. 7. (6) Lib. II. c. 25. (7) Tom. 1. pag. 353.

OLYMPIAS CX.

An. $\frac{1}{1}$. Per Iul. 4374. Vrb. Cond. 414.
Theophraſtus Alcenſis Athenis Archon CCCXLIV.

T. Manlius L. F. A. N. Imperioſus Torquatus III. Coſſ.
P. Decius Q. F. Mus

Anticles Athenienſis *ſtadio* vicit Olympia ex Diodoro [1]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Θεοφράστου Ὀλυμπιὰς ἤχθη δεκάτη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Ἀντικλῆς ὁ Ἀθηναῖος *Archonte Athenis Theophraſto centeſima decima Olympias celebrata fuit, qua ſtadio vicit Anticles Athenienſis*. In Africano vero lacuna, quae in ipſius textum irrepſit, victoris huius nomen abſorbuit. Archon ipſe veluti Nicomachi ſucceſſor a Dionyſio [2] exhibetur: Μετὰ Σωσιγένην Ἄρχων ἐστὶ Νικόμαχος, ἐπὶ Νικομάχου Θεόφραστος *poſt Soſigenem Archon occurrit Nicomachus, poſt Nicomachum Theophraſtus*; eiuſque Archontis anno inducias inter Philippum, atque Athenienſes diremptas eſſe dicitur: Ἐπὶ δὲ Θεοφράστου τοῦ μετὰ Νικόμαχον ἄρξαντος ἐλύθησαν *ſub Theophraſto, qui poſt Nicomachum Archon fuit, ſolutae ſunt*. Hoc ipſo Archonte Aeſchines ab Athenienſibus Pylagoras electus fuit, ut perſpicuo Aeſchinis [3] ipſius teſtimonio iam demonſtravi.

Philippus vero Macedonum rex Perinthum Thraciae urbem obſedit, ut Dionyſius [4] Philochori locum exſcribens teſtatur: Θεόφραστος Ἁλαιεύς. Ἐπὶ τούτου Φίλιππος τὸ μὲν πρῶτον ἀναπλεύσας Περίνθῳ προσέβαλεν *Theophraſtus Alaeenſis. Sub hoc Philippus tunc primum claſſem Perintho admovit*.

Hoc ipſo 1. Olympiadis huius anno Mneſithides ille Archontis, ſed Pſeudeponymi, munere perfunctus fuit, cuius nomen Decreto 6. Antheſterionis die Athenis edito praefixum fuit. Quamvis enim Meurſius illum cum Mneſitheo an. 4. Olymp. LXXX. Archonte confuderit, perſpicuis tamen, certiſque argumentis oſtendi [5] quod anno 1. Olymp. CX. Novemviris, aut certe Pſeudeponymis Archontibus adſcribi ille debet.

Ita

(1) Lib. XVI. c. 77. (2) Epiſt. ad Ammae. num. 11. & in Dinar. num 9. (3) Adv. Cteſiph. (4) Epiſt. ad Ammae. loc. cit. (5) Tom. I. pag. 356.

Ita quoque facile huic anno veluti Pſeudeponymum Athenis Archontem *Niciam* illud tribuendum eſſe iam dixi [1], qui a Demoſthene memoratur, quamvis a Meurſio cum *Elpine*, vel *Elpinice* confundatur.

Ceterum ex Decretis illis, quae a Demoſthene [2] proferuntur, perſpicue apparet Athenienſes Perinthiis, ac Byzantiis a Philippo obſeſſis ingentes ſuppetias miſiſſe; eique claſſi Phocionem praefectum eſſe Plutarchus [3] memoravit. Itaque Athenienſium, aliorumque concurſu territus Philippus iterum pacem cum Athenienſibus ipſis obſidione intermiſſa firmavit.

An. $\frac{4}{2}$. LyſimachidesAcharnenſisAthenisArchonCCCXLV.

Ti. Aimilius Mamercinus.
Q. Publilius Q. F. Q. N. Philo Coſſ.

Frequens Archontis huius mentio apud Dionyſium occurrit tum *in Dinarcho* [4], tum *in Epiſtola ad Ammaeam* [5]; unde facile ſitus etiam apparet, quo Faſtis inſcribi ille debeat; quemadmodum in Diodoro [6] quoque conſpicitur. Perſpicue quoque ſitus ipſe a Laërtio [7] demonſtratur ubi de Speuſippi morte, & Xenocratis ſucceſſione diſſerens ait: *Διεδέξατο δὲ Σπεύσιππον, καὶ ἀφηγήσατο τῆς σχολῆς πέντε καὶ εἴκοσι ἔτη, ἐπὶ Λυσιμαχίδου ἀρξάμενος, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος* *ſuſcepit autem a Speuſippo Scholam, ac praefuit annos quinque & viginti incipiens ſub Lyſimachide* Archonte *anno ſecundo centeſimae decimae Olympiadis*. Hinc Speuſippi mors non ineunte hac Olympiade, ut Scaliger exiſtimavit, ſed hoc anno 2, contigit; cumque Laërtius aſſerit quod ipſe *ἐσχολάρχησεν ἔτη ὀκτὼ* *Scholae praefuit annis octo*, de abſolutis annis intelligi debet, cum fere medio Olymp. CVIII. anno 1. Platoni defuncto ſucceſſerit.

Porro Lyſimachidem hunc *Acharnenſem* fuiſſe ex Philochori verbis apud Dionyſium apparet, qui huius Archontis anno Elateam Vrbem a Philippo occupatam fuiſſe [8] teſtatur. Diodorus quidem id ſequentis Archontis anno conti-

(1) Ibi pag. pag. 355. (2) De Coron. (3) In Phoc. (4) Num. 9. (5) Num. 11. (6) Libr. XVI. c. 82. (7) Lib. IV. ſegm. 14. (8) Epiſt. ad Ammae. num. 11.

tigiſſe dicit [1]; ſed ille quae extremo anni 2. tempore contigerunt, facile ad ineuntem 3. revocavit.

An. $\frac{2}{3}$. Chaerondas Athenis Archon CCCXLVI.

L. Furius Sp. F. M. N. Camillus
C. Maenius P. F. P. N. Coſſ.

Chaerondae nomen ſaepius non in Diodoro [2] ſolum, ſed etiam in Aeſchine, Demoſthene, Plutarcho, Dionyſioque nobis occurrit; quorum teſtimonia Meurſius [3] accuratiſſime exſcripſit. In eo tamen Cl. hunc Virum de Faſtis Atticis, omnique Graeca Hiſtoria immortaliter meritum perſpicue certoque deceptum eſſe iam monui [4], quod in ſingulis teſtimoniis illis unum eumdemque Eponymum huius anni Archontem deſignatum eſſe putavit, adeoque teſtimonia ſingula ad annum hunc revocavit. Ego vero ſingulos temporum characteres ſubtilius explorans teſtimonia quaedam ad Eponymum huius anni Archontem referenda eſſe demonſtravi; cum cetera ad Chaerondam alium, vel certe Chaerondam ipſum, ſed tunc Pſeudeponymum, referenda ſint, qui ſuperiori ſolum Olympiadis eiusdem anno inter Novemviros imperavit. Haec aliaque id genus plura eo loci fuſius expoſita ſunt, in quo verum Chaerondae Archontis annum, Veterumque teſtimonia, quibus adſtruitur, explicavi.

Huius Archontis anno Athenienſes, Corinthii, ac Thebani Demoſthenis opera foederati prope Chaeroneam a Philippo ſuperati ſunt [5], atque Iſocrates accepto cladis nuncio e vivis exceſſit. Dionyſius [6]: Ἐτελεύτα τὸν βίον ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης δυοῖν δέοντα βεβιωκὼς ἔτη *obiit ſub Chaeronda Archonte paucis diebus poſt pugnam Chaeronae commiſſam*. Plutarchus [7] etiam id aſſerit: Ἐτελεύτα δὲ ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος ἀπαγγελθέντων τῶν περὶ Χαιρωνείαν ἐν τῇ Ἱπποκράτους παλαίστρᾳ πυθόμενος *mortuus eſt ſub Chaeronda Archonte cum in Hippocratis palaeſtra nuncium de Chaeronaea clade accepiſſet*.

Ceterum Athenienſes inſigni hac clade proſtrati Lyſiclem

(1) Cap. 84. (2) Lib. XVI c. 84. (3) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 11. (4) Tom. I. pag. 358. (5) Diodor. ibid. c. 85. (6) In Iſocr. n. 1. (7) Vita X. Rhet. in Iſocr.

clem belli ducem capitali ſupplicio multarunt, quum ipſum Lycurgus Rhetor accuſaſſet. Philippus tamen victoria moderate uſus amicitiam, ac ſocietatem cum Atheniensibus renovavit; praeſidioque Thebis impoſito Boeotis etiam pacem conceſſit [1].

An. $\frac{3}{4}$. Phrynicus Athenis Archon CCCXLVII.

C. Sulpicius Ser. F. Q. N. Longus
P. Ailius Paetus Coſſ.

Diodoro [2] in Archontis nomine, ac ſitu conſentit Dionyſius [3].

OLYMPIAS CXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul 4378. Vrb. Cond. 418.
Pythodemus Athenis Archon CCCXLVIII.

L. Papirius L. F. M. N. Craſſus
K. Duilius Coſſ.

Cleomantis Clitorius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro. Corrigendus hic obiter magnus Scaliger, qui *Xenodamum Anticyrenſem* hac Olympiade *pancratio* viciſſe dicit; cum victoria illa ad Oly. CCXI. ſpectaverit. Diodorus [4] tum Olympionicae, tum Archontis etiam meminit, ſed *Pythodorum* ipſum appellat: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Πυθοδώρυ Ὀλυμπιὰς ἤχθη πρώτη πρὸς ταῖς ἑκατὸν ϗ δέκα, καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Κλεόμαντις Κλιτόριος *Archonte Athenis Pythodoro undecima ſupra centeſimam Olympias celebrata fuit, qua ſtadio vicit Cleomantis Clitorius*. Ita a Demoſthene [5] *Pythodori* nomen effertur: Ψηφισαμένων δὲ ταῦτα τῶν δικαςῶν, διέγραψεν ὁ Ἄρχων Πυθόδωρος κατὰ τὸν νόμον τὴν τυτυῒ τῦ Ὀλυμπιοδώρυ ἀμφισβήτησιν *quum haec autem Iudices conſtituiſſent, Pythodorus Archon hanc Olympiodori controverſiam iuxta leges ſuſtulit*. Sed Meurſii pace iam demonſtratum quod ibi *Py-*

(1) Diod. ibi. c. 87. (2) Lib. XVI. c. 89. (3) In Dinarcho num. 9. (4) Libr. XVI. c. 91. (5) Adv. Olympiod.

Pythodotus reſcribi debet, ut ad Oly. CIX. iam obſervavi.

A Dionyſio [1] tamen Archon ille *Pythodemus* vocatur: Ἕκτος καὶ εἰκοστὸς ἐστιν ἀπὸ Νικοφήμου Πυθόδημος *Pythodemus autem a Nicophemo ſextus ac viceſimus Archon eſt*; idemque prorſus Archontis nomen in Arriano [2] occurrit, ubi Philippum Macedonum regem huius Archontis anno interemptum eſſe teſtatur: Λέγεται Φίλιππος τελευτῆσαι ἐπὶ Ἄρχοντος Πυθοδήμου Ἀθήνησι *Philippus Archonte Athenis Pythodemo obiiſſe dicitur*.

Eiuſmodi vero mortem ineunte 1. Olympiadis huius anno, hoc eſt Metagitnione, vel Boëdromione menſe, contigiſſe ex Alexandri regno perſpicue certoque deduci poterit; quum Alexander 28. Thargelionis Attici die anno 1. Olymp. CXIV. e vivis exceſſerit, poſtquam annos 12. menſeſque 8. in regno exegiſſet, ut opportunius ibi oſtendetur.

An. $\frac{1}{2}$. Evaenetus Athenis Archon CCCXLIX.

M. Valerius Corvus IV.
M. Atilius M. F. Regulus Coſſ.

Archontis nomen in Diodoro [3], ac Dionyſio ſemel [4] iterumque occurrit [5] ubi de Ariſtotele Dionyſius loquens ait: Μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν, ἐπὶ Εὐαινέτου Ἄρχοντος, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἐσχόλασεν ἐν Λυκείῳ χρόνον ἐτῶν δώδεκα *at poſt Philippi mortem, Evaeneto Athenis Archonte, Athenas veniens Scholae praefuit in Lyceo annis duodecim*. Ita propemodum Clemens [6], qui ab Heraclidarum deſcenſu, ſive reditum in Peloponneſum, ad Evaeneti Archontis annum 715. annos fluxiſſe dicit: Ἀπὸ τούτου, ἐπ' Εὐαίνετον Ἄρχοντα, ἐφ' οὗ φασὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι, ἔτη ἑπτακόσια δεκαπέντε *ab hoc uſque ad Evaenetum Archontem, cuius anno ferunt Alexandrum in Aſiam traieciſſe*, numerantur *anni ſeptingenti quindecim*.

Huius Archontis anno Thebae ab Alexandro Macedonum rege circa *Myſteria*, hoc eſt 20 Boëdromionis Attici diem, everſae ſunt. Quamvis enim Euſebius victoriam ex

(1) In Dinarcho num. 4. (2) De Exped Alex. Libr. I. (3) Libr. XVII. c. 2.
(4) In Dinarcho num. 9. (5) Epiſt. ad Ammae. num. 5. (6) Strom. Libr. I.

Illyriis, Thracibuſque partam, pugnam ad Granicum, Thebarumque cladem anno 3. memoraverit, Diodorus tamen perſpicuos temporis characteres adiecit, quibus excidium illud hoc anno contigiſſe demonſtratur.

Alexander Thebana victoria elatus legatos Athenas miſit, qui Oratores X atque ipſum inprimis Demoſthenem, & Lycurgum ſibi infenſos dedi poſtularent. Phocion Demoſthenis adverſarius a Populo Demoſthenis oratione commoto exilio damnatus fuit, Demadiſque arte lenitus Alexander [1]. Rex ipſe ineunte vere in Aſiam traiecit Evaeneto Archonte, ut teſtatur Clemens [2], quamvis Diodorus traiectum illum in proxime ſequentem annum revocaverit.

An. $\frac{3}{4}$. Cteſicles Athenis Archon CCCL.

Ti. Veturius Calvinus
Sp Poſthumius Albinus Coſſ.

Cteſiclis praeter Diodorum [3], ac Dionyſium [4] Plutarchus [5] etiam meminit in Lycurgi Rhetoris Vita: Ἐψηφίσατο δὲ καὶ Διοτίμῳ Διοπείθους Εὐωνυμεῖ τιμὰς ἐπὶ Κτεσικλέους Ἄρχοντος *decrevit etiam honores Diotimo Diopithis filio Evonymenſi ſub Cteſicle* Athenis *Archonte*. Itaque Cteſicles ipſe ab alio cognomine diſtingui debet, quem contra Meurſium Pſeudeponymum habendum eſſe demonſtravi [6].

An. $\frac{3}{4}$. Nicocrates Athenis Archon CCCLI.

A. Cornelius P. F. A. N. Coſſus Arvina II.
Cn. Domitius Coſſ.

Lycormas Lariſſaeus *celete pullorum* Pythiade LXIII. palmam retulit, ut a Pauſania [7] erudimur.

Cteſicli Nicocratem ſucceſſiſſe ſcribit Diodorus [8], ac Dionyſius [9]; idemque Archontis nomen in Arriano [10] reperitur ubi de pugna ille loquitur, quae ad Iſſum flumen com-

(1) Diod. ibi. c. 15. (2) Strom. Lib. I. (3) Libr. XVI. c. 17. (4) In Dinarch. num. 9. (5) Vita X. Rhet in Lycur. (6) Faſt. Attic Tom. I. pag. 346. (7) Phoc. c. 7. (8) Lib. XVII. c. 29. (9) In Dinar. num. 9. (10) De Exped. Alex. Lib II.

commiſſa fuit: Τῦτο τέλος τῇ μάχῃ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθηναίοις Νικοκράτυς μηνὸς Μαιμακτηριῶνος *hunc finem praelium illud habuit ſub Archonte Athenis Nicocrate, Maemacterione menſe*. Ita nimirum *Nicoſtrati* nomen, quod in editis Arriani Codicibus habebatur, in Nicocratis refingi debet.

OLYMPIAS CXII.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4382. Vrb. Cond. 422.
Nicetes Athenis Archon CCCLII.

L. Valerius Potitus Flaccus
M. Claudius Marcellus Coſſ.

Euryalus Chalcidenſis *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro. Sed in efferendo tum Olympionicae, tum Archontis nomine mira varietas obſervatur. Etenim victor ille ab Africano Εὐρύλας *Eurylas* appellatur, a Diodoro Γρύλος *Grylos*, unde Scaligero *Gryllus* is nominatur.

Calippus Athenienſis *pentathlo* in Ludis ipſis palmam retulit ex Africano. Victoriam ipſam Pauſanias [1] etiam, diſſimulato Olympiadis numero, memoravit.

Archon autem a Dionyſio [2] *Nicetes*, a Diodoro [3] *Niceratus* nominatur: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικηράτυ Ὀλυμπιὰς ἤχθη δευτέρα πρὸς ταῖς ἑκατὸν κὴ δέκα, καθ' ἣν ςάδιον ἐνίκα Γρύλος Χαλκιδεὺς *Archonte Athenis Nicerato Olympias duodecima ſupra centeſimam celebrata fuit, qua Grylus Chalcidenſis e ſtadio palmam obtinuit*. At Arrianus [4] *Anicetem* ipſum appellat: Τύροι μὲν δὲ ὕτως ἑάλω ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀνικήτυ Ἀθήνησι, μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος *atque ita quidem Tyrus exciſa fuit Archonte Athenis Aniceto, Hecatombaeone menſe*.

An. $\frac{2}{2}$. Ariſtophanes Athenis Archon CCCLIII.

L. Papirius Sp. F. L. N. Curſor
C. Poetelius C. F. C. N. Libo Viſolus II. Coſſ.

F 2 Dio-

(1) Eliac. I. c. 21. (2) In Dinarcho num. 9. (3) Libr. XVII. c. 40. (4) De Exped. Alex. Libr. II.

Diodori [1], Dionyſii [2], & Arriani [3] quoque calculo Archontis huius nomen, ac ſitus oſtenditur, qui huius Archontis anno de praelio ad Arbela commiſſo loquens ait: Τȣ̃το τέλος τῇ μάχῃ ταύτῃ ἐγένετο ἐπὶ Α῎ρχοντος Α᾿θήνησιν Α᾿ριςοφάνȣς μηνὸς Πυανεψιῶνος *finem hunc habuit haec pugna Archonte Athenis Ariſtophane, Pyanepſione menſe*.

Hoc eodem anno Alexandria in Aegypto condita fuit [4]; quamvis id Solinus [5] ad ſuperiorem annum 1. revocaverit. Euſebius id *ſeptimo* Alexandri anno contigiſſe memorat; adeoque in anno 2. huius collocavit.

An. $\frac{2}{3}$. Ariſtophon Athenis Archon CCCLIV.

L. Papirius L. F. M. N. Craſſus II.
L. Plautius Venno Coſſ.

Huius Archontis nomen in Diodoro [6], ac Dionyſio [7] reperitur; qui celebrem controverſiam illam, quae inter Aeſchinem, ac Demoſthenem exarſerat, hoc anno diremptam eſſe teſtatur, quum uterque Rhetor Orationem *de Corona* in totius fere Graeciae, quae Athenas confluxerat, conventu recitaſſet [8]: Οὗτος γὰρ μόνος λόγος εἰς δικαςήριον εἰσελήλυθεν μετὰ τὸν πόλεμον, ἐπ᾿ Α᾿ριςοφῶντος Α῎ρχοντος μὲν ἐνιαυτὸν μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ὀκτὼ δὲ μετὰ Φιλίππȣ τελευτὴν, καθ᾿ ὃν χρόνον Α᾿λέξανδρος τὴν ἐν Α᾿ρβήλοις ἐνίκα μάχην *haec enim ſola Oratio in iudicium venit poſt bellum, Ariſtophonte Archonte, unico quidem anno poſt Chaeronenſe praelium, octo vero poſt Philippi mortem, quo tempore Alexander pugna Arbelis commiſſa victoriam obtinuit*. Inſignem hunc Dionyſii locum Meurſius [9] depravatum eſſe contendit, ibique reſcribendum aſſerit ὀγδόον μὲν ἐνιαυτὸν μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἕκτον δὲ μετὰ τὴν Φιλίππȣ τελευτὴν *octavo quidem anno poſt Chaeronenſe praelium, ſexto vero poſt Philippi mortem*; cum a Chaeronenſi clade ad Ariſtophontis Archontis annum *octo*, a Philippi vero morte *ſex* interceſſerint. Ita quoque corrigendum aſſerit Plutarchi [10] locum, in quo nunc ha-

(1) Lib. XVII. c. 49. (2) In Dinar. n. 9. (3) Exped Alex. Lib. III. c. 15. (4) Diod. c. 52. (5) Cap. (6) Lib. XVII. c. 62. (7) In Dinarch. num. 9. (8) Epiſt. ad Ammae. num. 12. (9) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 13. (10) In Demoſth.

habetur Ἐισήχθη τότε ϗ ἡ περὶ τῦ ςεφάνυ γραφὴ κατὰ Κτησιφῶντος, γραφεῖσα μὲν ἐπὶ Χαιρώνδυ Ἄρχοντος μικρὸν ἐπάνω τῶν Χαιρωνικῶν, κριθεῖσα δ' ὕςερον ἔτεσι δέκα, ἐπ' Ἀρισοφῶντος *ſub idem tempus in forum deducta eſt etiam actio in Cteſiphontem de Corona, intentata quidem Chaeronda Archonte paulo ante praelium Chaeronenſe, diiudicata vero decennio poſt ſub Ariſtophonte*, ubi reſcribi iubet ἔτεσιν ὀκτὼ *cum a pugna illa Chaeronenſi ad hunc Archontem anni ſint tantum octo*. Clariſſimum tamen Virum utrobique falli, adeoque perperam Plutarchi locum ſollicitare opportunius alibi [1] demonſtravi; quum Meurſius ipſe a Chaerondae Eponymi Archontis anno calculum ſubduxerit, quum potius a Pſeudeponymi Chaerondae aetate ineundus eſſet; qui anno 2. Olymp. CX. Novemviris inſcriptus fuit, ipſoque tunc praeſidente Aeſchines decretum a Cteſiphonte propoſitum accuſavit.

Itaque controverſia illa anno 2. Olymp. CX. inſtituta fuit, tandemque hoc anno, fortaſſe Poſideone menſe, ut alibi conieci, dirempta fuit. Certe controverſiam hanc huius Archontis anno agitatam fuiſſe Theophraſtus [2] etiam oſtendit, qui loquacis eſſe dixit Προσδιηγήσασθαι ϗ τὴν ἐπ' Ἀρισοφῶντος πότε γενομένην τῦ Ῥήτορος μάχην *ediſſerere etiam Rhetoris pugnam, quae ſub Ariſtophonte contigit*.

Denique Ariſtophontis mentio in Arriano [3] quoque reperitur, ubi Darium Perſarum regem hoc anno interemptum eſſe teſtatur: τῦτο τὸ τέλος Δαρείῳ ἐγένετο ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθηναίοις Ἀρισοφῶντος μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος *finem hunc Darius habuit Archonte Athenis Ariſtophonte, menſe Hecatombaeone*.

An. $\frac{3}{4}$. Cephiſophon Athenis Archon CCCLV.

L. Aimilius L. F. L. N. Mamercinus II. Coſſ.
C. Plautius P. F. P. N. Decianus

Diodorus [4] quidem Archontem, hunc *Cephiſontem* appellat, at in Dionyſio [5] *Cephiſophon* nominatur, unde facile in Diodoro quoque *Cephiſophon* reſtitui debet.

OLYM-

(1) Tom. I. pag. 358. (2) Character. c. 8. (3) De Exped. Alex. Lib. III. (4) Lib. XVII. c. 74. (5) In Dinar. num. 9.

OLYMPIAS CXIII.

An. ⅟₄. Per. Iul. 4386. Vrb Cond. 426.
Euthycritus Athenis Archon CCCLVI.

P. Cornelius Scapula
P. Plautius C. F. P. N. Proculus Coſſ.

Clito Macedo *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, ſed ipſius nomen in Diodori textu excidit.

Argeus Argivus *dolicho* in Olympiis ipſis palmam obtinuit, victoriaque parta ipſius nuncium eadem ipſa die in patriam attulit. Africanus: Ἀργεὺς Ἀργεῖος δόλιχον. ὃς ἐν Ἄργει τὴν ἑαυτοῦ νίκην αὐθημερὸν ἀνήγγειλεν *Argeus Argivus dolicho vicit, qui eodem ipſo die victoriae a ſe partae nuncius Argos advenit.*

Ceterum Archon a Diodoro [1], ac Dionyſio [2] *Eutychritus*, a Scaligero vero *Euthycrates* appellatur: quod nimirum in vitiatis quibusdam Dionyſii Codicibus ita nomen illud occurreret. Sed verum tamen Archontis nomen ex Attico Marmore oſtendi, probarique poterit, quod a Sponio [3] Athenis exſcriptum, moxque illuſtrandis Atticae Populis editum fuit.

ΑΙΓΗΙΣ ΑΝΔΡΩΝ ΕΝΙΚΑ
ΕΥΑΓΙΔΗΣ ΚΤΗΣΙΟΥ ΦΙΛΑΙΔΗΣ ΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ ΕΠΙΔΑΜΝΙΟΣ ΗΥΛΕΙ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΛΟΚΡΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕ
ΕΥΘΥΚΡΙΤΟΣ ΗΡΧΕΝ

Aegeis Tribus *virorum* certamine *vicit;*
Evagides Cteſiae filius *Philaides Choragum egit,*
Lyſimachides Epidamnius modos fecit,
Charilaus Locrus docuit,
Euthycritus Archon erat.

Facile ad hanc ipſam, vel ſuperiorem Olympiadem revocari poſſe putaverim victoriam, quam Dioxippus Athenien-

(1) Lib. XVII. c. 82. (2) In Dinar. num. 9. (3) Pop. Attic. Art 163. pag. 214.

nienſis *pugilatu* in Olympiis Ludis obtinuit. Etenim ille Alexandri Magni aetate vixit [1], eoque regnante viciſſe videtur, cum mortem mox ſibi conſciverit anno 3. Olymp. CXIII.

Opportune vero nunc obſervandum ab hoc *Euthycrito* uſque ad *Apollodorum*, qui anno 2. Olymp. CXV. Archon fuit, Eponymorum Archontum ſeriem in Diodoro, ſimulque Dionyſio interruptam, mireque vitiatam eſſe; ut opportunius alibi [2] expoſui, ſimulque veram rationem indicavi, qua uterque ex Scriptoribus aliis ſuppleri, ſibique conſtare poſſit; ut proinde ex utroque rite emendato eadem prorſus atque ſincera Archontum ſeries habeatur, ut ibi fuſius explicatum fuit, proximiſque etiam annis opportune indicabitur.

Philemon Comicus hac Olympiade ineunte Fabulas docere caepit. Etenim Auctor περὶ Κωμῳδίας *de Comoedia* aſſerit id ante Olymp. CXIII contigiſſe, aſſeritque ab illo 97 Dramata edita fuiſſe, quod etiam Diodoro [3] affirmatum. Quod vero ad ipſius aetatem attinet, Diodorus ipſe 99 annos eum vixiſſe tradit, Suidas 96. Lucianus [4] 97. eiuſque mors anno 3. Olymp CXXIX. contigiſſe debuit, quo Diodorus ipſius mentionem iniecit.

Ita Crates Thebanus hac Olympiade Athenis floruiſſe dicitur a Laertio [5]: Ἤκμαζε δὲ κατὰ τὴν τρίτην, καὶ δεκάτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα *floruit vero circa Olympiadem centeſimam decimam tertiam*.

An. $\frac{1}{4}$. Hegemon Athenis Archon CCCLVII.

L. Cornelius Lentulus
Q. Publius Q. F. Q. N. Philo II. Coſſ.

In huius Olympiadis anno ceteriſque pone ſequentibus Diodori Faſtos a Dionyſio, ceteriſque Scriptoribus diſſidere fuſe atque opportune iam monui [6]; ſimulque legem expoſui, qua hiatus ille, qui in Diodori Faſtos irrepſerat, ſuppleri debet. Itaque, licet Diodorus *Chremetem* Archontem

huic

(1) Diod. XVII. c. 101. (2) Tom. II. pag. 33. (3) Lib. XXIII. c. 7. (4) Macrob. c. 15. (5) Lib. VI. ſeg. 87. (6) Tom. II. pag.

huic anno adſcribere videatur, perſpicuis tamen certiſque characteribus, & argumentis oſtendi in Diodori Libris, ac hiſtoria lacunam hic reperiri, quae *Hegemonis* Archontis nomen, atque annum abſorbuerit. Ac certe quidem Eponymum huius anni Archontem fuiſſe *Hegemonem* non modo ex nitida Dionyſii [1] ſerie deducitur, qui poſt *Euthycritum* repente *Hegemonem* collocavit, ſed etiam ex Arriano [2], qui Alexandri victoriam ex Poro partam huius Archontis anno contigiſſe memorat: Τᾶτο τὸ τέλος τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Πῶρόν τε, κὴ τὰς ἐπέκεινα τᾶ Ἰδάσπυ ποταμᾶ Ἴνδὰς Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο *hic finis belli, quod Alexander adverſus Porum, atque Indos trans Idaſpem fluvium poſitos geſſit*.

An. $\frac{2}{3}$. Chremes Athenis Archon CCCLVIII.

L. Papirius Sp. F. L. N. Curſor, vel *Mugillanus* Coſſ.
C. Poetelius C. F. C. N. Libo Viſolus

Chremetem anno 3. Oly. CXIII. poſt Hegemonem imperaſſe perſpicuo diſertoque Dionyſii [3] teſtimonio erudimur; Diodorus [4] quidem Chremetem ipſum in *ſecundo* Olympiadis huius anno collocaſſe videtur, ut Anticlem *tertio*, Soſiclem *quarto* tribueret. Sed opportune iam monui [5] Diodori Faſtos ita vitiatos eſſe oportere, ut anno 2. *Hegemon* inſeri, & 4. *Soſicles* expungi debeat; quo certe Diodori, ſimulque Dionyſii ſeries mire conſpirabit. Itaque huic anno ex ipſa quoque Diodori hypotheſi Chremes Archon adſcribi debet.

Ceterum 3. huius Olympiadis anno Harpalus Macedo, qui regiae Gazae praefectus erat, Athenas ex Perſide cum ingenti auri copia confugit, ut Plutarchus [6], Dionyſius [7], Pauſanias [8], aliique plurimi memorarunt.

An.

(1) In Dinarcho num. 9. (2) Exped. Alex. Libr. V. (3) In Dinarcho num. 9. (4) Lib XVII. c. 87. (5) Tomo II. pag. (6) In Demoſth. (7) In Dinarcho. (8) Attic.

An. $\frac{4}{4}$. Anticles Athenis Archon CCCLIX.

L. Furius Sp. F. M. N. Camillus II.
D. Iunius Brutus Scaeva Coſſ.

Chremeti non Archontem alium, quam *Anticlem*, ſucceſſiſſe tum ex Diodori (1), tum ex Dionyſii (2) ſerie perſpicue apparet; cum tamen ex Dionyſio quidem Anticles ille 4. ex Diodoro vero anno 3. tribuendus videatur. Verum ex ipſa quoque Diodori hiſtoria, certiſque temporum characteribus, qui in illo ſuperſunt, perſpicuum eſſe deprehendi Anticlem ipſum non alteri, quam poſtremo huius Olympiadis anno, tribuendum eſſe. Quamvis enim illi *Soſicles* a Diodoro adſcribi videatur, quem Dionyſius indictum praeterit, ſatis, opinor, oſtendi (3) *Soſiclem* illum ex Faſtis expungendum eſſe, neque aliunde in Diodori textum irrepſiſſe, quam ex falſa Critici coniectura, qui, cum in vitiatis Diodori libris, poſtquam Hegemonis Archontis nomen exciderat, Archontem unum deeſſe conſpiceret, *Anticlem* ita diſcerpſit, ut *Soſicles* etiam fieret; niſi fortaſſe, cum Soſicles ſuffectus eſſet, adeoque uni eidemque Olympiadis anno tribuendus, Anticlem 3. Soſiclem 4. Olympiadis huius anno adſcripſit.

Certe Dionyſius (4) Anticlis huius imperium circa Alexandri mortem contigiſſe dicit: ἣν ἐπ' Ἀντικλέους Ἄρχοντος ἀπελογήσατο περὶ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν *quam* Orationem *Anticle Archonte recitavit, circa Alexandri mortem*.

OLYMPIAS CXIV.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 4390. Vrb. Cond. 430.
Hegeſias Athenis Archon CCCLX.

Dictator, & Magiſtri Equitum

Micinas Rhodius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro (5).

(1) Libr. XVII. c. 110. (2) In Dinar. num. 9. & Epiſt. ad Ammae. num. 13. (3) Tom. II. pag. 31. (4) Epiſt. ad Ammae. c. 13. (5) Lib. XVII. c. 113.

At in Dionyſii ſerie, vel Archontum Catalogo, *Hegeſias* ille prorſus omittitur, atque in illo poſt *Anticlem* Archontis Cephiſodori nomen occurrit, qui a Diodoro proxime poſt Hegeſiam collocatur. Itaque accuratam illam Dionyſii ſeriem hic abruptam, ac mutilam eſſe demonſtravi [1]; ut proinde in illa annuus Archon unus *Hegeſias*, & fortaſſe quoque vel *Soſicles*, vel *Cephiſodorus* alter adiungi debeat, qui uno eodemque Anticlis anno ante Hegeſiam imperaverit. Ita nimirum optime Dionyſii ſeries cum emendata iam, vel reſtituta Diodori ſerie conſpirabit, & in Archontum Catalogo apud Dionyſium LXX. Archontum nomina haberi iam poterunt, quos ille recenſendos ſuſceperat.

Quod enim Hegeſias ille huic anno 1. Olympiadis CXIV. adſcribi debeat peſpicuo quoque Arriani [2] teſtimonio demonſtratur, qui Alexandri mortem huius Archontis anno conſignat: Ἐτελεύτα μὲν δὴ Ἀλέξανδρος τῇ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι ἐπὶ Ἡγησίου Ἄρχοντος Ἀθήνησιν *obiit vero Alexander quarta decima Olympiade ſupra centeſimam* ſub *Hegeſia Athenis Archonte*. Ita Ioſephus [3] Alexandri mortem Olympiadi CXIV. adſcribit: Ἀλέξανδρον δὲ τεθνάναι πάντες ὁμολογοῦσιν ἐπὶ τῆς ἑκατοστῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος *Alexandrum vero fatentur omnes Olympiade centeſima decima quarta obiiſſe*. Eiuſmodi vero mortem in annum *primum* incidiſſe ex ipſius aetate manifeſtiſſime demonſtratur. Etenim Arrianus ait quod ille vixit annos 32. menſeſque 8. anniſque 12. octoque menſibus regnum tenuit. Itaque, cum Alexander Thargelione menſe, ut ait Aelianus [4], hoc eſt Plutarcho teſte 28. Daeſii Macedonici, ſive Thargelionis Attici die e vivis exceſſerit, annoque 1. Olymp. CVI. Hecatombaeonis Attici initio in lucem editus ſit, ipſius mors exeunti fere anno 1. Oly. CXIV. adſcribi debet. Video quidem doctiſſimos etiam Viros in definienda Alexandri morte ſententias alias amplecti. Iuſtinus [5] ait ipſum annos 33. unicumque inſuper menſem vixiſſe. Euſebius 33. aetatis anno, ſimulque 4. ſuperioris Olympiadis e vivis exceſſiſſe dicit. Sed, ut veteres illos minuſque accuratos Scriptores diſſimulem, Petavius Alexandri mortem ineunte anno 1. Olymp.

(1) Tom. II. pag. 24. (2) De Exped. Alex. Lib. VII. (3) Contra Appion. Lib. I. (4) Var. Hiſt. Lib. XII. c. 17. (5) Lib. XII.

Olymp. CXIV. hoc eſt 19. Iulii menſis die anno P. I. 4390. adſcribit [1]; adeoque ipſum 32. ſolidos annos, paucoſque inſuper dies vixiſſe contendit. Hinc Petavius ipſe Thot Alexandri, a quo veluti cardine ſucceſſorum Regum aetas, ac tempora numerantur, atque in annum P. I. 4390. certiſſime inciderat, proxime poſt Alexandri mortem incepiſſe voluit; ut proinde Thot Philippi, qui Cenſorino [2] teſte *ab exceſſu Alexandri* numerari coeperat, Alexandri mortem, ac Philippi Arrhidaei initium proxime conſequatur. Quod vero Plutarchus ex Diariis afferat Alexandrum 28. Daeſii Macedonici, ſive Thargelionis Attici, die obiiſſe, adeoque mortem hanc ad exeuntem fere Olympiadis annum, ſive Per. Iul. 4391. revocaſſe videatur, facile cum Scriptoribus aliis componi poſſe putavit Petavius; quod nimirum, mutata Macedonicorum menſium ſerie, Lous non Hecatombaeoni, ſed Boëdromioni, adeoque Daeſius non amplius Thargelioni Attico, ut prius, ſed Hecatombaeoni potius reſponderit, ut ex Philippi regis Epiſtola apud Demoſthenem inferri poſſe arbitratur. Doctiſſimi tamen atque immortalis Viri pace neque Alexandri mors ab exeunte anno 1. huius Olympiadis dimoveri, neque Macedonum Daeſius cum Hecatombaeone Attico committi poterit. Siquidem inſignis ille Demoſthenis locus, in quo Macedonum Lous cum Boëdromione Attico committitur, perſpicue certoque vitiatus haberi debet, ut opportune iam alibi demonſtravi; adeoque ſemper Lous Hecatombaeoni, Daeſius Thargelioni reſpondit. Itaque, ſi Alexander Daeſio menſe propemodum exituro interiit, ipſius mors ad annum Olympicum exeuntem, ideoque P. I. 4391. referri debebit; cum praeſertim Arrianus ipſum 32. annos, atque 8. inſuper menſes vixiſſe dixerit, quod fieri, vel intelligi ſane non poſſet, ſi eodem ipſo Hecatombaeone menſe, quo in lucem prodierat, obiiſſet. Exinde vero certiſſime inferri debet quod Thot Philippi, vel celeberrimus Aerae cardo non ab eo anno deduci debet, qui proxime Alexandri mortem eſt inſequutus, ſed ab illo potius, qui mortem ipſam proxime anteceſſit; quod etiam in Thot Philopatoris obſervatum eſſe iam monui.

(1) Doctr. Temp. Lib. X. c. 33. 34. (2) De die natali c. 18.

Eadem porro dies, quae Alexandrum regem ſuſtulit, Diogeni quoque Cynico Corinthi fatalis fuit, ut a Laërtio, & Plutarcho erudimur. Etenim Plutarchus [1] ait: Ἐμνήσθησαν δὲ καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως τελευτῆς, καὶ τῆς Διογένους τοῦ κυνὸς ἡμέρᾳ μιᾷ γενομένης *meminerunt etiam mortis Alexandri regis, Diogeniſque Cynici, quae eadem die contigit.* Ita Laërtius [2]: Δημήτριος φησὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἀλέξανδρον μὲν ἐν Βαβυλῶνι, Διογένην δ' ἐν Κορίνθῳ τελευτῆσαι *Demetrius dicit eadem die Alexandrum Babylone, Diogenemque Corinthi obiiſſe.* Atque exinde facile natus Suidae error, qui Diogenis, ac Alexandri mortem Olymp. CXIII. adſcripſit: ἐπὶ τῆς ριγ' Ὀλυμπιάδος κατέστρεψε τὸν βίον *Olympiade CXIII. e vita exceſſit.* Itaque corrigendus etiam Hieronymus [3], qui Diogenem obiiſſe dicit dum Olympici Ludi agerentur.

An. $\frac{1}{2}$. Cephiſodorus Athenis Archon CCCLXI.

C. Sulpicius Ser. F. Q. N. Longus II.
Q. Aulius Q. F. A. N. Cerretanus Coſſ.

Cephiſodori nomen, ac ſitus tum a Diodoro [4], tum a Dionyſio [5] quoque perſpicue exhibetur, ſi tamen utraque ſeries rite ſuppleta, ac emendata iam fuerit, ut alibi [6] demonſtravi. Arrianus [7] etiam *Cephiſodori* nomen expreſſit, eoque imperante Clearchum ſolviſſe memorat; unde Palmerius [8] aſſerit quod *magnae tenebrae huic loco affunduntur*, quum *Cephiſodori* nomen in Faſtis poſt Hegeſiam occurrat, cuius Archontis anno Alexander e vivis exceſſerat. Ego vero *Cephiſodorum* illum, qui ab Arriano memoratur, ab Eponymo huius anni Archonte diſtinguendum, atque facilius ad annum 4. ſuperioris Olympiadis, veluti Anticli ſuffectum, revocandum eſſe conieci [9].

Denique Cephiſodorum hunc ab Athenaeo [10] quoque memoratum eſſe demonſtravi [11]; quamvis Meurſius incertum eſſe putaverit an Athenaei verba ad Cephiſodorum alium referri debeant, qui anno $\frac{2}{1}$. Olymp. CIII. imperavit.

Hoc anno Antipater ab Athenienſibus, ceteriſque Graecis

(1) Symp. Lib. VIII. qu. 1.
(2) Lib. VI. ſegm. 79.
(3) Adv. Iovinian. Libr. II.
(4) Lib. XVIII. c. 2.
(5) In Dinar. & Epiſt. ad Ammae. n. 5.
(6) Tom. II. pag. 33.
(7) In Indic. c. 22.
(8) Exercit.
(9) Tom. II. pag. 30.
(10) Lib. IV.
(11) Tom. II. pag. 101.

cis una foederatis ingenti praelio ſuperatus in *Lamiam* Theſsaliae urbem confugit; unde bellum illud *Lamiacum* appellatur. Sed, cum Antipater ipſe diu a Graecis obſeſsus poſt Leoſthenis Athenienſium Imperatoris caedem ſoluta iam obſidione Graecos ipſos adortus eſſet, inſignem de illis victoriam reportavit. Certe Euſebius in anno 2. huius Olympiadis ait: *Λαμιακὸς πόλεμος ἐκινήθη Lamiacum bellum excitatum fuit*; ac Diodorus [1] ipſe varios Lamiaci belli caſus huius Archontis anno memoravit; quemadmodum Samios, qui Dionyſio [2] teſte anno 1. Olymp. CVII. patria ab Athenienſibus expulſi fuerant, non 43. ut in Diodoro legitur, ſed 33. poſt annos a Perdicca patriae ac libertati reſtitutos eſſe teſtatur, ut in Ariſtodemi Archontis anno, hoc eſt 1. Olymp. CVII. demonſtravi.

Ariſtoteli vero hoc ipſo Olympiadis anno Theophraſtus in Peripatetica Schola ſucceſſit, ut perſpicue teſtatur Laërtius [3]: *Ἀριστοτέλους εἰς Χαλκίδα ὑποχωρήσαντος αὐτὸς διεδέξατο τὴν Σχολὴν Ὀλυμπιάδι τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ Ariſtotele in Chalcidem profecto ipſe in Scholae regimine ſucceſſit Olympiade centeſima quarta decima*. Atque eiuſmodi quidem Laërtii locum tum Palmerius, tum Menagius etiam depravatum eſſe contendunt, quod nimirum Ariſtoteles nonniſi anno 3. Olymp. CXIV. in Chalcidem ſecedens obierit. Ego vero nihil in Laërtii textu mutaverim. Siquidem, ubi ille dicit Theophraſtum *Olympiade CXIV.* ſucceſſiſſe, non de 1. Olympiadis eius anno intelligi profecto debet, cum *tertium* quoque deſignare potuerit, dum praeſertim Ariſtotelis mortem ſequentis Archontis anno contigiſſe iam dixiſſet.

An. $\frac{3}{2}$. Philocles Athenis Archon CCCLXII.

Q. Fabius M. F. Maximus Rullianus
L. Fulvius L. F. L. N. Curvus Coſſ.

Diodori [4], ſimulque Dionyſii [5] teſtimonio Philoclis huius nomen, ac ſitus aſſeritur. Quinetiam ex perſpicuo Laërtii [6] loco utrumque facile demonſtratur ubi Ariſtotelem

(1) Lib. XVIII. c. 18. (2) In Dinarcho. (3) Lib. V. ſeg. 36. (4) Lib. XVIII. c. 26. (5) In Dinar. num. 9. (6) Lib. V. ſeg. 10.

lem huius Archontis anno obiiſſe teſtatur: Εἶτα ἀπᾶραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης, καὶ ἑκατοςῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν πυ καὶ ἑξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην καταςρέψαι ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φιλοκλέυς. *mox perrexiſſe in Chalcidem tertio anno centeſimae quartae decimae Olympiadis, morboque periiſſe cum eſſet annorum ferme ſexaginta trium. Quo etiam tempore Demoſthenes in Calauria defunctus ſit ſub Philocle* Archonte. Ab Ariſtophanico tamen Scholiaſte [1] Archon ille non *Philocles*, ſed *Diocles* appellatur. Μένανδρος Διοπείθους υἱὸς Ἀθηναῖος . . ἐδίδαξε πρῶτον, ἔφηβος ὤν, ἐπὶ Διοκλέυς *Menander Diopithis filius Athenienſis, . . docuit primum, cum adbuc ephebus eſſet, ſub* Archonte *Diocle*. Itaque, cum Menander anno 3. Oly. CIX. in lucem editus ſit, *Philoclis* Archontis anno 20. aetatis annum egerit, adeoque licet ex Ephebis abſoluto iam *duodevicesimo* aetatis anno exceſſerit, facile tamen *ephebus* adhuc, vel adoleſceos appellari ille potuit.

Quod vero Meurſius Archontem ipſum a Demoſthene [2] *Polyclem*, a Plutarcho *Dioclem* appellari dixerat, accurate iam alibi [3] confutavi, certiſque temporum characteribus oſtendi Archontes illos *Pſeudeponymos* eſſe oportere.

Philoclis huius Archontis anno ſcribit Dionyſius [4] praeſidium in Munychia a Caſſandro, frementibus atque in ſeditionem pronis Athenienſibus, impoſitum fuiſse. Φιλοκλῆς. Ἐπὶ τούτου τὴν Φρουρὰν ἐδέξαντο Ἀθηναῖοι, καὶ ὁ δῆμος κατελύθη. Ἄρχιππος, κ. τ. λ. *Philocles. Sub hoc praeſidium recepere Athenienſes, ac Populus ſolutus eſt. Archippus* &c. Id vero 20. Boëdromionis die contigiſse Plutarchus [5] oſtendit, ubi de Demoſthenis morte loquitur: Οὐ μὲν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπέλαυσε τῆς πατρίδος κατελθὼν, ἀλλὰ ταχὺ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων συντριβέντων. Μεταγειτνιῶνος μὲν ἡ περὶ Κρανῶνα μάχη συνέπεσε, Βοηδρομιῶνος δὲ πάρηλθεν εἰς Μουνιχίαν ἡ Φρουρά; Πυανεψιῶνος δὲ Δημοσθένης ἀπέθανε . . . . κατέςρεψε δὲ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Πυανεψιῶνος μηνὸς, ἐν ᾗ τὴν σκυθρωποτάτην τῶν θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγουσαι παρὰ τῷ θεῷ νηςεύουσιν αἱ γυναῖκες *Sed poſt reditum non diu patria frui ei licuit, cum ſtatim res Graecorum concidiſſent. Etenim Metagitnione quidem pugna ad Cranonem commiſſa fuit; Boëdro-*

(1) In Prolegom. (2) Orat. de Corona. (3) Tomo I. pag. 292. (4) In Dinarcho num. 9. (5) In Demoſth.

dromione vero praeſidium Munychiam eſt ingreſſum, Pyanepſione vero Demoſthenes obiit . . . interiit autem ſextadecima Pyanepſionis die, qua mulieres religioſiſſimum Theſmophoriorum diem agentes apud Deam Cererem *ieiunant*; alibique (1) de Phocione loquens ait: Εἰκάδι γὰρ ἡ Φρουρὰ Βοηδρομιῶνος εἰσήχθη, Μυστηρίων ὄντων, ἢ τὸν Ἴακχον ἐξ ἄστεως Ἐλευσῖνα δὲ πέμπουσιν *etenim viceſima Boëdromionis die, cum Myſteria agerentur, & Bacchum ex urbe Eleuſinam deferunt, praeſidium in Munychiam intravit.*

Quod vero ad Demoſthenis mortem attinet, corrigendus obiter Plutarchi locus, in quo dicitur ipſum 50. aetatis annum attigiſſe. Siquidem ab anno 4. Oly. XCVIII. quo ipſum natum eſse iam vidimus, ad annum hunc, Pyanepſionemque menſem 58 ſolidi anni menſeſque *ſex* intercesſere. Itaque in vitiato Plutarchi textu ἓξ, καὶ πεντήκοντα reſcribi debet.

An $\frac{3}{4}$. Archippus Athenis Archon CCCLXIII.

Ti. Veturius Calvinus II. | Coſſ.
Sp. Poſthumius Albinus II. |

Archippus iſte a Dionyſio (2) repente poſt Philoclem collocatur; quamvis a Diodoro (3), in cuius textu duorum Archontum nomina, & hiſtoriae, quae iis imperantibus memoratae fuerant, exciderunt, *Apollodorus* Philoclis ſucceſſor exprimatur. Itaque Diodoro *Archippi* nomen reſtitui debet; nulluſque dubitandi locus ſupererit quin Archippus ille ineunte anno 4. huius Olympiadis Archontis munus ſuſceperit.

Hoc anno ſcribit Euſebius quod Μένανδρος ὁ κωμικὸς Ποιητὴς πρῶτον δρᾶμα διδάξας Ὀργὴν ἐνίκησε *Menander comicus Poëta primam Fabulam edens*, Ὀργὴν nomine, *victoriam obtinuit*.

OLYM.

(1) In Phoc. (2) In Dinar. num. 9. (3) Lib. XVII. c. 43.

OLYMPIAS CXV.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 4394. Vrb. Cond. 434.
Neaechmus Athenis Archon CCCLXIV.

L. Papirius Sp. F. L. N. Curſor II.
Q. Publilius Q. F. Q. N. Philo III. Coſſ.

Damaſias Amphipolita *ſtadio* vicit Olympia ex Africano. Diodorus enim Olympionicam hunc praeterit, quod & Neaechmi Archontis nomen, reſque *primo* Olympiadis huius anno ab eo memoratae in ipſius textu prorſus exciderint. Itaque huius etiam *Neaechmi* Archontis nomen in Diodori Faſtis agnoſci, vel reſtitui debet; ſicque mira perturbatio, quae in Faſtis Atticis tres Olympiadas CXIII, CXIV. CXV. infecit, omnino dirimetur; atque Diodorus ipſe cum Dionyſio, ceteriſque Scriptoribus plane conſentiet. Ac certe quidem, quod *Neaechmus* Archon Atticis Faſtis inferendus ſit, eximium quoque Marmor oſtendit, quod Athenis exſcriptum edidit Sponius [1]

ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ ΘΡΑΣΥΛΛΟΥ ΔΕΚΕΛΕΥΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΧΟΡΗΓΩΝ ΝΙΚΗΣΑΣ ΑΝΔΡΑΣΙΝ ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΙ ΦΙΛΗΙ
ΕΥΙΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ ΗΥΛΕΙ ΝΕΑΙΧΜΟΣ ΗΡΧΕΝ
ΚΑΡΚΙΔΑΜΟΣ ΣΩΤΙΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕΝ
Thraſyllus Thraſylli filius *Decelenſis dicavit*
Cum Choragum agens in Virorum certamine victoriam
Hippothoontidi Tribui retuliſſet,
Evius Chalcidenſis modos fecit, Neaechmus Archon erat,
Carcidamus Sotius Fabulam docuit.

An. $\frac{2}{4}$. Apollodorus Athenis Archon CCCLXV.

L. Papirius Sp. F. L. N. Curſor III.
Q. Aulius Q. F. A. N. Cerretanus Coſſ.

In Archontis Apollodori nomine, ac ſitu Diodorus [2] ac

(1) Pop. Attic. Artic. 35. pag. 111. (2) Lib. XVIII. c. 44.

ac Dionyſius [1] etiam conſpirat; ſi modo in Diodoro inter Apollodorum, ac Philoclem anno $\frac{3}{4}$. ſuperioris Olympiadis Archontem duo Archontes alii, *Archippus* ſcilicet, ac *Neaechmus* inſerantur; adeoque Appollodorus iſte non 4. ſuperioris, ſed 2. huius Olympiadis anno tribuatur.

Ceterum huius Archontis anno Athenienſes Demadem ad Antipatrum miſere, ut praeſidium Munychiae impoſitum, quod ille ſe facturum receperat, amoveret. Ille tamen & Demadem, & Demeam eius filium trucidavit paullo ante quam Antipater ipſe moreretur [2]. At Caſſander, ut Athenienſium, aliorumque Graecorum animos in Antipatrum propenſos ſibi conciliaret, omnibus libertatem, ac democratiam conceſſit, iuſſitque ut ipſorum exules *πρὸ τῆς τριακάδος τȣ̃ Ξανθικȣ̃ μηνὸς ante triceſimum Xanthici menſis* diem in Vrbibus reciperentur. Athenienſibus ipſis Sami imperium pridem iis a Perdicca ereptum reſtituit.

Hoc anno Eumenes Cappadociae rex Antigono regi a ſuis traditur, moxque fame interimitur, cum quinque & quadraginta annos natus foret. Id ineunte 3. vel exeunte 2. huius Olympiadis anno contigiſſe collatis invicem Nepotis, Diodori, Plutarchi locis oſtendi [3], quamvis Diorus ipſius mortem in anno 1. Oly. CXVI. collocaverit.

An. $\frac{3}{4}$. Archippus Athenis Archon CCCLXVI.

L. Plautius L. F. L. N. Venno
M. Foslius C. F. M. N. Flaccinator Coſſ.

Archippum hunc Apollodoro ſucceſſiſſe nitide diſerteque tum in Diodoro [4], tum in Dionyſio [5] quoque apparet. Facile Archippus ipſe a Theophraſto [6] quoque memoratur ubi de uredine loquens ait: *Ἐγένετο δὲ πρότερόν τε πολλάκις ἤδη, καὶ ἐπ' Ἀρχίππȣ contigit & antea ſaepius, & etiam ſub Archippo.* Eiuſmodi vero Archippi ſitum ex Diodori calculo fuſius, atque opportunius alibi [7] demonſtravi.

Huius autem Archontis anno Phocionem hauſta cicuta obiiſſe ex variis temporum characteribus oſtendi poteſt.

(1) In Dinar. num. 9. (2) Diod. Lib. XVIII. c. 48. (3) Tom. II. pag. 18. (4) Lib. XVIII. c. 58. (5) In Dinar. n. 9. (6) Hiſt. Plant. Lib. IV. c. 17. (7) Tom. II. p. 18.

Quod vero Meurſius [1] hoc eodem anno paullo ante mortem Phocionem ipſum Archontis munere perfunctum eſſe, ipſique defuncto Archippum hunc ſucceſſiſſe ſcribit, quamvis Cl. Dodvello [2] rectius exiſtimetur, opportunius tamen alibi [3] confutavi; ſimulque oſtendi eximium illum Athenienſium ducem nunquam Eponymum Athenis Archontem fuiſſe, quamvis a Plutarcho [4] Στρατηγὸς, κ̧ Ἄρχων *Strategus, & Archon* dicatur.

Hoc eodem anno Demetrius Phalereus Athenienſem Vrbem regendam ſuſcepit, quod ille munus honoremque *decem* annis obtinuit. Certe Laërtius [5] aſſerit quod ille τῆς πόλεως ἐξηγήσατο ἔτη δέκα *Vrbi praefuit annos decem*; idemque Demetrii principatus a Cicerone [6] quoque memoratur. Antequam tamen Demetrius urbem regendam ſuſciperet, dum Nicanor praeſidium a Caſſandro Munychiae impoſitum moderabatur, Caſſander ipſe ex Macedonia ad Antigonum profectus erat, adeoque Polyſperchon, qui Alexandri filiorum tutor erat, Atticam invadere meditabatur; datiſque ad Nicanorem litteris iuſſit ut Piraeeum, ac Munychiam Athenienſibus reſtitueret, quamvis deinde Athenas adveniens Alexander cives concepta ſpe fraudaſſet. Itaque Phocion Alexandro favens capitali ſententia damnatus hauſto veneno interiit. Tandem Athenienſes pace cum Caſſandro inita Demetrium Phalereum velut Vrbis curatorem, ac Praeſidem a Caſſandro recepere.

An. $\frac{3}{4}$. Demogenes Athenis Archon CCCLXVII.

Q. Aimilius Q. F. L. N. Barbula
C. Iunius C. F. C. N. Bubulcus Brutus Coſſ.

Diodoro [7], ſimulque Dionyſio [8] Demogenes hic Archippi ſucceſſor exhibetur.

Huius autem Archontis anno Syracuſis Agathoclis tyrannidem incepiſſe dicit Diodorus: aſſeritque quod *ad annum, qui tyrannidem Agathoclis praecedit, a capta Troia* 866.

(1) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 15. (2) In Archont. Catal. (3) Tom. I. pag. 365 (4) In Phocio. (5) Lib. V. ſeg. 75. Diod. c. 64. (6) De Leg. Lib. III. (7) Lib. XIX. c. 2. (8) In Dinar. num. 9.

866. *anni colliguntur*. Itaque, cum a capta Troia ad annum 1. Olymp. I. Diodorus ipſe 408. annos numeraverit [1], perſpicue apparet initium illud, ac Demogenis magiſtratum ex Diodori calculo in annum 4 Olymp. CXV. collocandum eſſe; ut proinde Archippus ipſius praeceſſor ad annum 3. Olymp. CXV. a Meurſio prorſus immerito revocetur.

Ineunti 4. huius Olympiadis anno Arrhidaeus Alexandri Magni filius una cum Eurydice coniuge interemptus fuit. Etenim Diodorus [2] non modo caedem illam Demogenis Archontis anno adſcribit; verum etiam aſſerit ipſum anno 6. ac menſibus 4. imperaſſe. Itaque, cum Alexander Thargelione menſe anni 1. Olymp. CXIV. obierit, Arrhidaei mors Boëdromioni menſi, ſive Maemacterioni huius anni 4. adſcribenda erit.

OLYMPIAS CXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4398. Vrb. Cond. 438.
Democlides Sphettius Athenis Archon CCCLXVIII.

Sp. Nautius Sp. F. Sp. N. Rutilus
M. Popilius M. F. M. N. Laenas Coſſ.

Dinomenes Lacon *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [3]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δημοκλείδου Ὀλυμπιὰς ὑπῆρχεν ἕκτη πρὸς ταῖς ἑκατὸν καὶ δέκα, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Δεινομένης Λάκων *Archonte Athenis Democlide Olympias ſextadecima ſupra centeſimam acta fuit, qua ſtadio vicit Dinomenes Lacon*. Ab Africano tamen, & Scaligero [4] victor ille *Demoſthenes* appellatur: unde Dodvellus [5] incaute aſſeruit Archontem ipſum ab Euſebio *Demoſthenem* vocari.

Archontis vero Democlidis nomen non a Diodoro ſolum, ſed a Dionyſio [6] quoque exhibetur; cumque Plutarchus Democlidis Sphettii in *Demetrii regis Vita* meminerit, vix dubitaverim hunc unum, eundemque fuiſſe, qui Eponymus Athenis Archon proceſſit.

Quum Caſſander Thebanam urbem iam ab anno 2. Oly.

 CXI.

(1) Lib. I. c. 5. (2) Lib. XIX. c. 11. (3) Lib. XIX. c. 17. (4) Collect. Hiſt. pag. 333. (5) In Catal. Arch. (6) In Dinar. num. 9.

CXI ab Alexandro everſam *viceſimo* tandem anno reſtaurari cuperet, Athenienſes ipſi opes, atque ſubſidia contulere, maximamque muri partem pecunia ſua inſtaurarunt [1].

An. $\frac{1}{2}$. Praxibulus Athenis Archon CCCLXIX.

L. Papirius Sp. F. L. N. Curſor IV.
Q. Poblilius Q. F. Q. N. Philo IV. Coſſ.

Praeter Diodorum [2], ac Dionyſium [3] Theophraſtus [4] etiam Praxibulum hunc memoravit: Oὐ παλαιὸν δ' ἐςὶν, ἀλλὰ περὶ ἔτη μάλιςα ἐνενήκοντα, εἰς Α῎ρχοντα Πραξίβυλον *antiquum vero non eſt, ſed ante annos maxime nonaginta, ante Praxibulum Archontem*. Hinc Plinius [5] ipſe Theophraſti inſtar de cinnabaris inventione differens ait: *Theophraſtus nonaginta annis ante Praxibulum Athenienſium Magiſtratum tradit inventum*. Itaque cinnabaris inventi tempus ad Olymp. XCIII. annum 4. referri debet, ut ibi quoque obſervavimus.

Illud autem hic opportune obſervandum, quod Caſſander, Diodoro [6] teſte, hoc ipſo 2. Olympiadis anno *Nemeacis* Ludis interfuit, antequam in Macedoniam rediret. Petavius, Dodvellus, ac Veslingius ipſe putavit tum Nemeos Ludos, tum Caſſandri reditum, qui proxime ſequenti anno contigerat, ad annum hunc a Diodoro revocatos fuiſſe, quod ipſorum quilibet Nemea *primis*, ac *tertiis* Olympiadum annis inſtaurari conſueviſſe cenſeret. Sed inſignem hunc errorem opportunius alibi in *Agoniſticis Diſſertationibus* demonſtravi; ut proinde Diodoro haec erroris labes inuri non debeat.

An. $\frac{2}{3}$. Nicodorus Athenis Archon CCCLXX.

M. Poetelius M. F. M. N. Libo
C. Sulpicius Ser. F. Q. N. Longus III. Coſſ.

Solo Diodori [7], ac Dionyſii [8] teſtimonio Nicodori nomen, & ſitus oſtendi poteſt. Etenim Plinius huius quidem

(1) Diod. ibi c. 54. (2) Lib. XIX. c. 55. (3) In Dinar. n. 9. (4) De Lapidib. (5) Lib. XXXIII. c. 7. (6) Ibi c. 64. (7) Lib. XIX. c. 66. (8) In Dinar. n. 9.

dem Archontis nomen expreſſit, ſed, quum annorum numerus in eius textu vitiatus ſit, ex Faſtis ipſis corrigendus erit. Ait enim [1]: *Clitarchus in eo Volumine, quod ſcripſit Nicodoro Athenienſium Magiſtratui, qui fuit Urbis noſtrae CCCCLX. anno*. Annus ille Vrb. Cond. cum 2. Oly. CXX. concurrit, quo *Nicoſtratus* Archon fuit. Ergo in Plinii textu vel Nicoſtratus legi, vel potius numerus CCCCXL. reſcribi debet.

Huius Archontis anno Xenocrates e vivis exceſſit; ipſique Polemon in Platonica Schola ſucceſſit. Siquidem Laërtius [2] aſſerit quod Polemon ὅτως ἐγένετο φιλόπονος ὡς ὑπερβάλλεσθαι τὺς ἄλλυς, καὶ αὐτὸν διαδέξασθαι τὴν σχολὴν ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς ἕκτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοςῆς Ὀλυμπιάδος *laboris adeo patiens fuit, ut alios ſuperaret, ac ipſe Scholam regeret ab Olympiade centeſima decima ſexta incipiens*. Hinc, cum Xenocrates anno 2. Olymp. CX. Speuſippo ſuccedens per 25. annos Scholae praefuerit, ut Laërtius ipſe iam dixerat, Polemonis initium huic anno adſcribi debet.

An. $\frac{3}{4}$. Theophraſtus Athenis Archon CCCLXXI.

L. Papirius Sp. F. L. N. Curſor V.
C. Iunius C. F. C. N. Bubulcus Brutus II. Coſſ.

Archon ille a Diodoro [3], Dionyſioque [4] nobis exhibetur; ut proinde de ipſius nomine, ac ſitu dubitare non liceat.

OLYMPIAS CXVII.

An. $\frac{1}{4}$: Per. Iul. 4402. Vrb. Cond. 442.
Polemon Athenis Archon CCCLXXII.

M. Valerius M. F. M. N. Maximus
P. Decius P. F. Q. N. Mus Coſſ.

Parmenion Mitylenaeus *Radio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [5]: Ἀθήνησι ἦρχε Πολέμων. ἤχθη δὲ Ὀλυμπιάς.

(1) Lib. III. c. 5. (2) Lib. III. ſeg. 17. (3) Lib. XIX. c. 73. (4) In Dinar. num. 9. (5) Lib. XIX. c. 77.

πιὰς κατὰ τῦτον ἑβδόμη πρὸς ταῖς ἑκατὸν κ̧ δέκα, καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Παρμενίων Μιτυληναῖος *Athenis Archon erat Polemon*, *& acta fuit Olympias centeſima decima ſeptima*, *qua Parmenion Mitylenaeus ſtadio palmam obtinuit*. At victor ille ab Africano *Parmenides* appellatur.

Archontis vero nomen, ac ſitus perſpicue in Dionyſii [1] quoque ſerie nobis occurrit.

Huius Archontis anno narrat Diodorus [2] Ptolemaeum Antigoni regis Legatum; quum Caſſander in Macedoniam digreſſus foret, in Atticam veniſſe, adeoque Athenienſes libertatis recuperandae ſtudio incenſos Demetrium ipſum Phalereum, qui Caſſandri nomine Vrbem regebat, adegiſſe, ut cum Antigono rege ſocietatem iniret.

Illud hic etiam opportune obſervandum, quod ab hoc anno 1. Oly. CXVII. Antiocheni, atque Arabes etiam in Aera ſua, quam *Alexandri*, ſive δικέρωτος *bicornis* appellant, annos numerare coeperunt; quamvis initium ipſum 13. annis Alexandri morte poſterius ſit [3].

An. $\frac{2}{2}$. Simonides Athenis Archon CCCLXXIII.

C. Iunius C. F. C. N. Bubulcus Brutus III.
Q. Aimilius Q. F. L. N. Barbula II. Coſſ.

Archontis huius nomen, ac ſitus perſpicue a Diodoro [4], Dionyſio [5], ac Theophraſto [6] quoque indicatur. Etenim ille de laſerpitio differens ait: Φασὶ οἱ Κυρηναῖοι φανῆναι τὸ σίλφιον ἔτεσι πρότερον, ἢ αὐτοὶ τὴν πόλιν ᾤκησαν, ἕπτα. οἰκῦσι δὲ μάλιςα περὶ τριακόσια εἰς Σιμωνίδην Α'ρχοντα Α'θήνησιν *Cyrenenſes aſſerunt laſerpitium appuruiſſe ſeptem annis antequam ipſi Vrbem incolerent.* Vrbem vero *habitare coeperunt trecentis circiter annis ante Simonidem Athenis Archontem.*

Itaque a Cyrenarum conditu ad Simonidis Archontis annum 300. circiter annos Theophraſtus enumerat, quod cum Solini [7] teſtimonio mire conſentit, qui Cyrenas a Batto Lacedaemonio *Olympiade prima & quadrageſima* condi-

(1) In Dinar. num. 9. (2) Ibi. c. 78. (3) Vid. Scal. Anim. in Euſeb. pag. 119. Petav. Doctr. Temp. Lib. X. (4) Lib. XIX. c. 105. (5) In Dinar. num. 9. (6) Hiſt. Plantar. Lib. VI. c. 3. (7) Cap. 30.

ditas eſſe teſtatur; quamvis Plinius (1) Theophraſti locum exſcribens Cyrenas CXLIII. Romae Vrbis Conditae anno aedificatas eſſe putaverit.

An $\frac{2}{3}$. Hieromnemon Athenis Archon CCCLXXIV.

Q. Fabius M. F. M. N. Maximus Rullianus II.
C. Marcius C. F. L. N. Rutilus Coſſ.

Hic etiam Archon a Diodoro (2), ſimulque Dionyſio (3) memoratur. Diodorus autem ad Hieromnemonis Archontis annum, quo Agathocles Syracuſarum tyrannus in Africam traiecit, a Troia diruta numerat annos 880. quod cum Diodori calculo ſemel iterumque iam alibi conſtituto conſtare non poterit, niſi facili levique mutatione 870. reſcribatur.

Epicurus hoc anno Mitylene primum, tum Lampſaci Scholam inſtituit. Siquidem Laërtius (4) aſſerit Scholam illam 32. aetatis anno ab ipſo inſtitutam fuiſſe, qui in *ſecundum* hunc Olympiadis annum incidit. Quum vero Laërtius ipſe alibi (5) ſcribit Epicurum ἐπὶ Ἀναξικράτους *ſub Anaxicrate* Archonte Athenas veniſſe, poſtquam Scholae Lampſaci, ac Mitylene inſtitutae per *quinquennium* praefuerat, de affecto ſolum quinquennii ſpatio intelligi debet, cum Anaxicrates anno 2. ſequentis Olympiadis imperaverit.

An. $\frac{3}{4}$. Demetrius Phalereus Athenis Archon CCCLXXV.

Dictator, & Magiſtri Equitum

Ceteros Archontes omnes & ingenii gloria & doctrinae praeſtantia ſuperavit Eponymus huius anni Archon Demetrius, qui Vrbem ipſam difficillimis temporibus *decennio* gubernavit. Itaque non modo ſupremam hanc Archontis Eponymi dignitatem merito obtinuit, ut proinde in Faſtis tum a Diodoro (6), tum a Dionyſio (7) quoque collocetur, verum etiam in ſolemni Dionyſiorum pompa, quam ille pro Epony-

(1) Libr. XIV. c. 3. (2) Libr. XX. c. 3. (3) In Dinar. num. 9. (4) Libr. X. ſeg. 15. (5) Segm. 2. (6) Lib. XX. c. 27. (7) In Dinar. num. 9.

ponymi Archontis munere celebravit, a Choro carminibus honoratus fuit, ut ex Athenaeo [1] erudimur: Ε'ν δὲ τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἣν ἔπεμπεν Α'ρχων γενόμενος, ᾖδεν χορὸς εἰς αὐτὸν ποιήματα *in Dionyſiorum pompa, quam ipſe dum Archon foret inſtituit, Chorus in ipſum Poëmata cecinit.* Tunc facile Demetrius ipſe Faſtis iam inſcriptus Archontum omnium ſeriem, hoc eſt Α'ρχόντων Α'ναγραφὴν adornavit, quae, quamvis a Laërtio [2] in Anaxagora, ac ſemel iterumque in Thalete [3] laudetur, in recenſendis tamen Demetrii ipſius ſcriptis omittitur.

Quum Euryclides Hierophanta Theodorum Atheum apud Areopagitas impietatis accuſaſſet, Demetrius Phalereus ipſum iudicio ereptum ad Ptolemaeum Soterem miſit; ut Euſebius in anno 4. huius Olympiadis memoravit.

Hoc eodem anno 3. propemodum exeunte LXIX. Pythias celebrata fuit, in qua Ptolemaeus Lagi filius *biga pullorum equorum* victoriam obtinuit, ut a Pauſania [4] erudimur.

OLYMPIAS CXVIII.

An. 1/4. Per. Iul. 4406. Vrb. Cond. 446.
Charinus Athenis Archon CCCLXXVI.

P. Decius P. F. Q. N. Mus II.
Q. Fabius M. F. Maximus Rullus III. Coſſ.

Apollonides Tegeates *ſtadio* vicit Olympia ex Diodoro; quamvis in Africano victoria illa *Andromeni Corinthio* tribuatur, quem inſequenti quoque Olympiade viciſſe ille memorat.

Antenor Athenienſis, ſive Mileſius *pancratio* in Ludis ipſis palmam obtinuit: Africanus: Α'ντήνωρ Α'θηναῖος, ἢ Μιλήσιος παγκράτιον, ἀκόντιον, περιοδονίκης ἄλειπτος ἐν ταῖς τρίσιν ἡλικίαις *Antenor Athenienſis, vel Mileſius pancratio & iaculo vicit, fuitque Periodonica invictus inter trium aetatum certantes*, pueros nimirum, adoleſcentes, ac adultos viros.

Ita

(1) Libr. XII. c. 11. (2) Libr. II. ſegm. 7. (3) Libr. I. ſegm. 22. (4) Phocic. c. 7.

Ita Epónymus huius anni Archon a Diodoro quidem *Charinus* vocatur [1]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Χαρίνου παρὰ τοῖς Ἠλείοις Ὀλυμπιὰς ἤχθη ὀγδόη πρὸς ταῖς ἑκατὸν καὶ δέκα, καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Ἀπολλωνίδης Τεγεάτης *Archonte Athenis Charino apud Eleos Olympias octava ac decima ſupra centeſimam celebrata fuit, qua ſtadio vicit Apollonides Tegeates;* in Dionyſio [2] vero *Caerimus* appellatur. Sed vitiatum hunc Dionyſii locum corrigendum eſſe demonſtrat Seneca [3], qui Archontem hunc, Diodori inſtar, *Charinum* vocavit, ubi de Epicuri Epiſtolis loquens ait: *Hoc certe Epicurus in his Epiſtolis ait, quas ſcripſit, Charino Magiſtratu, ad Polyaenum.*

Archontem ipſum a Pauſania memorari tum Sylburgius, tum Khunius exiſtimarunt. Etenim, quum Pauſanias [4] Equum Durium ex aere Athenis poſitum deſcripſiſſet, ſubdit: Ἀνδριάντων δὲ ὅσοι μετὰ τὸν ἵππον ἑκήκασιν, ἐπὶ Χαρίνου μὲν ὁπλιτοδρομεῖν ἀσκήσαντος τὴν εἰκόνα ἐποίησε Κριτίας *inter ceteras vero ſtatuas, quae poſitae ſecundum Equum ſunt, Epicharmi, qui ſe in armatorum curſu exercuit ſub Charino, imaginem videas a Critia factam.* Amaſaeus reſcribi iuſſerat Ἐπιχάρμου, Khunius ἐπὶ Χαρίνου retinendum aſſerit, ut exprimatur Critiam Archonte Charino *viri in armis currentis ſtatuam* feciſſe.

Hoc anno Athenis a Demetrio Phalereo cenſus inſtitutus fuit, ut ex Athenaeo [5] erudimur: Κτησικλῆς δ' ἐν τρίτῃ Χρονικῶν τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν φησὶν Ὀλυμπιάδι, Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν *Cteſicles Libro Chronicorum tertio ſcribit centeſima & decima Olympiade Demetrium Phalereum Atticae incolas recenſuiſſe.* Quo certe loci Olymp. CXVIII. numerus Scaligero [6] duce reponi debet; quamvis Scaliger ipſe vitiatum Athenaei textum alibi [7] ſequutus cenſum illum in anno 2. Olymp. CX. collocaverit.

(1) Libr. XX. c. 37. (2) In Dinar. num. 9. (3) Epiſt. XVIII. (4) Attic. c. 23. (5) Lib. VI. c. 20. (6) In Euſeb. Chr. pag. 220. (7) Collect. Hiſt. pag. 332.

An $\frac{2}{\alpha}$. Anaxicrates Athenis Archon CCCLXXVII.

Ap. Claudius C. F. Ap. N. Caecus
L. Volumnius C. F. C. N. Flamma Violenſis Coſſ.

Frequens Archontis huius mentio tum in Dionyſio, tum in ceteris etiam Scriptoribus reperitur. Ac Dionyſius [1] quidem aſſerit quod huius Archontis anno *ἡ καταςαθεῖσα ὑπὸ Κασσάνδρου ὀλιγαρχία κατελύθη . . . ἐπὶ Ἀναξικράτους Ἄρχοντος κατέλυσαν τὴν ἐν τῇ Μουνυχίᾳ φρουρὰν ὑπὸ Κασσάνδρου καταςαθεῖσαν οἱ περὶ Ἀντίγονον, καὶ Δημήτριον βασιλεῖς Oligarchia a Caſſandro conſtituta ſublata fuit . . . ſub Anaxicrate Archonte praeſidium a Caſſandro Munychiae impoſitum Antigonus, ac Demetrius reges ſuſtulerunt*, ſubditque quod Dinarchus *ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐκ Εὐβοίᾳ τὸν ἀπὸ Ἀναξικράτους ἕως Φιλίππου πεντεκαίδεκα ἔτη γενόμενον ἐκεῖ διέτριψεν in Chalcidem Euboeae veniens temporis ſpatium ab Anaxicrate Archonte ad Philippum uſque intercedens, quod quindecim annorum fuit, ibi moratus eſt*. Eadem fere in *Dinarchi Vita* Plutarchus [2]: *Ἐπ' Ἀναξικράτους Ἄρχοντος ἔφυγεν εἰς Χαλκίδα ſub Anaxicrate Archonte aufugit in Chalcidem*. Itaque ex his perſpicuis temporum characteribus manifeſte apparet Anaxicratem hunc anno 2. Olymp. CXVIII. imperaſſe, cui a Diodoro [3] quoque tum Anaxicratis nomen, tum Oligarchiae, praeſidiique finis tribuitur.

Archon ipſe a Laërtio [4] quoque memoratur, qui, cum Epicurum Samo Colophonem conceſſiſſe ſcripſiſſet, ſubdit: *Χρόνον δέ τινα διατρίψαντα αὐτόθι καὶ μαθητὰς ἀθροίσαντα φησὶν Ἡρακλείδης πάλιν ἐπανελθεῖν εἰς Ἀθήνας ἐπὶ Ἀναξικράτους ubi cum aliquandiu commoratus eſſet, congregaſſetque diſcipulos, Athenas iterum rediiſſe Archonte Anaxicrate dicit Heraclides*.

Denique Plutarchus [5] huius Archontis anno aeream ſtatuam Lycurgo Rhetori decretam eſſe teſtatur: *Ἀνάκειται δὲ αὐτοῦ χαλκῆ εἰκὼν ἐν Κεραμικῷ κατὰ ψήφισμα ἐπὶ Ἀναξικράτους Ἄρχοντος aerea ipſius ſtatua in Ceramico poſita eſt iuxta decretum ſub Anaxicrate Archonte editum.*

Hu-

(1) In Dinar. num. 2. & 3. (2) Vita X. Rhet. (3) Lib. XX. c. 45. (4) Lib. X. ſeg. 2. (5) Vit. X. Rhet. in Lycurgo.

Huius autem Archontis anno exeunte Thargelione menſe Munychia, quae a Caſſandro occupata fuerat [1], a Demetrio Antigoni regis filio ſuperata, atque Athenienſibus reſtituta fuit [2]; quemamdmodum prius Megara quoque liberaverat [3]. Tum vero Athenienſes ipſi laetitia, effuſaque aſſentatione perciti non modo Antigono, Demetrioque aureas ſtatuas prope Harmodium, atque Ariſtogitonem collocarunt; verum etiam illos *Servatorum* nomine decorarunt, ipſis Sacerdotes conſecrarunt, duaſque novas Tribus adiecere, quarum una *Antigonis*, alia *Demetrias* vocaretur.

Itaque hoc 2. Olympiadis anno Demetrius Phalereus, qui Caſſandri regis nomine Athenienſium urbi praeerat, atque anno ſuperiori Eponymi Archontis munere perfunctus erat, reddita Athenis libertate in Aegyptum conceſſiſſe videtur, quamvis id Euſebius in anno 1. memoraverit: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς Ἀθηναίοις ἀποδοὺς τὴν δημοκρατίαν ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον *Demetrius Phalereus reſtituta Athenienſibus Democratia in Aegyptum venit*. Mox Demetrius ipſe ab ingratis civibus capitis abſens damnatus, & 360 ſtatuae, quae ipſi Athenis excitatae fuerant, everſae ſunt.

An. 3/4. Coroebus Athenis Archon CCCLXXVIII.

Q. Marcius Q. F. Q. N. Tremulus
P. Cornelius A. F. P. N. Arvina Coſſ.

Anaxicrati *Corybum* ſucceſſiſſe dicit Diodorus [4], ſed Archontem hunc Dionyſius [5] *Coroebum* vocavit; primuſque certe cenſeri ille debet, qui Ἱερεὺς Σωτήρων *Sacerdos Servatorum* vocatus fuerit, quos ſublatis Eponymis Archontibus in Antigoni, & Demetrii honorem inſtitutos eſſe iam monui [6].

Ineunte Coroebi Archontis anno, decimus quintus a pugna Lamiaca annus agebatur. Siquidem pugna illa anno 1. Oly. CXIV. proxime poſt Alexandri mortem contigerat.

Huius Archontis anno lex edita videtur, qua Philoſophi Athenis excedere iubebantur. Legem hanc memorat

 in

(1) Plutar. in Demoſth. (2) Diodor. ibi c. 45. (3) Dionyſ. & Plutar. in Demetr. (4) Lib. XX. c. 73. (5) In Dinar. num. 9. (6) Tom. I. pag. 39.

in *Theophraſti Vita* Laërtius [1]: Ἀπεδήμησε πρὸς ὀλίγον καὶ οὗτος, καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι. Σοφοκλέους τοῦ Ἀμφικλείδου νόμον εἰσενεγκόντος, μηδένα τῶν φιλοσόφων σχολῆς ἀφηγεῖσθαι, ἂν μὴ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δόξῃ· εἰ δὲ μή, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. Ἀλλὰ αὖθις ἐπανῆλθον εἰς νέωτα Φιλλίωνος τὸν Σοφοκλέα γραψαμένου παρανόμων *ſeceſſit ad breve tempus & ipſe, omneſque Philoſophi reliqui. Nam Sophocles Amphiclidae filius legem tulerat, ne quis Philoſophorum praeeſſet ſcholae, niſi id Senatus, ac Plebs decreviſſet; qui ſecus faceret, capite damnaretur. Verum ſequentis anni principio reverſi ſunt, cum a Phillione Sophocli dies dictus eſſet*. Eandem quoque legem iisdem fere verbis memorat Pollux [2], atque Athenaeus [3], qui addit καθ᾽ οὗ Σοφοκλέους λόγον ἔγραψε Φίλων Ἀριστοτέλους γνώριμος, Ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ Σοφοκλέως Δημοχάρους πεποιηκότος τοῦ Δημοσθένους ἀνεψιοῦ *contra quem Sophoclem Orationem ſcripſit Philo Ariſtotelis familiaris, quum Sophoclis Apologiam Demochares Demoſthenis conſobrinus feciſſet*. Vbi vides, Scriptorem illum *Philonem* ab Athenaeo, *Phillionem* a Laërtio vocari. Certe Laërtius ipſe mox [4] *Philionem Alopecenſem* memorat. Sophocles autem ille, qui iniuſtam adeo legem tulerat, Anticlidae filius *Sunienſis* erat, ut Pollux obſervavit. Itaque praeclare fallitur Fabricius [5] vir ſane de Graecis Latiniſque Litteris immortaliter meritus, qui laudato Athenaei loco, in quo legitur: Δημοχάρης ὁ Ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Σοφοκλέους πρὸς Φίλωνα. *Demochares Rhetor in Oratione pro Sophocle ad Philonem*, ibi de Sophocle Tragico rem eſſe dicit, qui iampridem Olymp. XCIII. e vivis exceſſerat.

An. $\frac{3}{4}$. Euxenippus Athenis Archon CCCLXXIX.

L. Poſthumius L. F. Sp. N. Megellus
Ti. Minucius Augurinus, cui ſuffectus Coſſ.
M. Fulvius L. F. L. N. Curvus Paetinus

Quamvis Archon ille a Diodoro [6] *Xenippus* vocetur, *Euxenippus* tamen appellandus erit, quum Dionyſius [7] ita eius

(1) Libr. V. ſeg. 38. (2) Libr. IX. c. 5. (3) Libr. XIII. c. 9. (4) Segm. 57. (5) Bibl. Graec. Tomo I. pag. 620. (6) Libr. XX. c. 81. (7) In Dinar. n. 9.

eius nomen ſemel iterumque nobis expreſſerit. Quid vero quod Meurſius [1] inſigni ſane oſcitantia Archontem ipſum a Plutarcho [2] *Xeniam* appellatum eſſe putavit, ubi de Hyperide loquens ait Γραψάμενος δὲ καὶ τὴν Φωκίωνος δωρεὰν, ἣν ἔγραψε Μειδίας Μειδίου Ἀναγυράσιος ἐπὶ Ξενίου Ἄρχοντος, Γαμηλιῶνος ἑβδόμῃ φθίνοντος, ἡττήθη *cum honores Phocioni a Midia Anagyraſio Midiae filio decretos accuſaſſet, ſub Xenia Archonte, Gamelionis menſis vigeſima quarta die ſuperatus eſt*. Phocion anno 3. Olymp. CXV. atque Hyperides ipſe anno 3. Oly. CXIV. e vivis exceſſerat, ergo Hyperides huius *Xenippi*, vel *Euxenippi* anno honores Phocioni decernere certe non poterat; adeoque *Xenias* ille, qui a Plutarcho memoratur, Hyperide Phocioneque ſuperſtitibus imperavit, ac *Pſeudeponymus* ſolum Archon haberi debet, ut opportunius alibi [3] iam demonſtratum. Itaque corrigendus Dodvelli [4] locus, in quo Euxenippum hunc a Plutarcho *Xeniam* vocari putavit.

OLYMPIAS CXIX.

An. 1. Per Iul. 4410. Vrb. Cond. 450.
Pherecles Athenis Archon CCCLXXX.

P. Sempronius P. F. C. N. Sophus
P. Sulpicius Ser. F. P. N. Saverrio Coſſ.

Andromenes Corinthius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [5]: Ἀθήνησι μὲν ἦρχε Φερεκλῆς, Ὀλυμπιὰς δ' ἤχθη παρὰ τοῖς Ἠλείοις ἐννάτη πρὸς ἑκατὸν δέκα *Athenis quidem Archon fuit Pherecles, Olympias vero decima nona ſupra centeſimam ab Eleis celebrata fuit*. Dionyſius [6] etiam in Archontum ſerie Phereclem hunc Euxenippi ſucceſſorem exhibet.

An.

(1) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 16. (2) Vita X. Rhet. in Hyperide. (3) Tom. I. pag 365. (4) Catalog. Archon. (5) Lib. XX. c. 91. (6) In Dinar. num. 1.

An. $\frac{1}{2}$. Leoſtratus Athenis Archon CCCLXXXI.

Ser. Corn. Cn. F. Cn. Lentulus
L. Genucius Aventinenſis Coſſ.

Leoſtrati nomen ac ſitum Diodorus [1], atque Dionyſius [2] indicarunt.

An. $\frac{2}{3}$. Nicocles Athenis Archon CCCLXXXII.

M. Livius F. C. N. Denter
M. Aimilius L. F. L. N. Paullus Coſſ.

In efferendo Archontis nomine, ac ſitu Dionyſius [3] optime cum Diodoro [4] conſpirat. Atque utinam quidem aureum illud Diodori opus integrum ad haec uſque tempora perveniſſet, ut ipſius praeſidio tum plurima Hiſtoriae capita, tum pleni Archontum Athenienſium Faſti haberi poſſent! Quandoquidem vero perpetua illa Archontum ſeries a Diodoro contexta nos deſerit, ac *Nicocles* iſte omnium poſtremus apud illum occurrit, Archontes ceteros mox inſequentes vel ex Scriptoribus aliis, vel ex Marmoribus inquirere, atque proferre conabimur.

Ceterum Meurſius ipſe iam viderat Nicoclem huius anni Archontem ab alio *Nicocle* diſtinguendum eſſe, qui a Demoſthene [5] nominatur, ut opportunius alibi obſervavi. Neque tamen Meurſius ipſe ex hoc aliiſque pluribus Veterum teſtimoniis, & exemplis deprehenderat Archontes aliquos a Demoſthene memoratos *Pſeudeponymos* eſſe oportere, adeoque ex Faſtis Atticis expungendos. Certe Nicoclem hunc Demoſtheni laudatum ad Olymp. CIX. referendum eſſe iam demonſtravi [6].

Huius Archontis anno cum rex Demetrius, qui Munychione menſe Athenas advenerat, poſtquam *minora* Myſteria Antheſterione menſe peracta fuerant, & antequam *maiorum* tempus ingrueret, quae Boëdromione agebantur, utri-

(1) Lib. XX. c. 102. (2) In Dinar. num. 9. (3) In Dinar. (4) Lib. XX. c. 106.
(5) Orat. de Corona pag. 343. (6) Tom. I. pag. 339.

utriſque Myſteriis initiari cuperet, Stratocle legem ferente ſancitum fuit ut *Munychion* menſis *Antheſterion* vocaretur; peractiſque *minoribus* Myſteris *Munychion* ipſe *Boëdromion* appellaretur (1).

An. $\frac{3}{4}$. Calliarchus Athenis Archon CCCLXXXIII.

Dictator, & Magiſtri Equitum

Vnicus eſt Dionyſii (2) locus, qui Calliarchum hunc memoraverit, atque in Faſtis poſt Archontem Nicoclem collocaverit.

OLYMPIAS CXX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4414. Vrb. Cond. 454.
Hegemachus Athenis Archon CCCLXXXIV.

Q. Appuleius . . F. C. N. Panſa
M. Valerius M. F. M. N. Corvus V. Coſſ.

Pythagoras Magneſius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, quamvis in vitiato Pauſaniae textu victoria illa Idaeo Cyrenaeo tribuatur, qui Olymp. CXXVI. palmam obtinuit, ut ibi oſtendetur.

Ceras Argivus *lucta* in Olympiis ipſis palmam obtinuit ex Africano: Κέρας Ἀργῶος, ὃς χηλὰς ἀπέσπα βοός.

Huic ipſi Olympiadi victoria adſcribi poterit, quam Herodorus Megarenſis *cantu in periodo* reportavit. Etenim Athenaeo (3), & Polluce (4) teſtibus Demetrii Polioretae aetate ille floruit, palmamque ipſam ex Athenaeo quidem *decem*, ex Polluce vero *ſeptemdecim* vicibus obtinuit; quod ſane non de Olympiis ſolum, ſed de ceteris etiam Graeciae Ludis intelligi debet.

Quemadmodum Archon Hegemachus a Dionyſio (5) ſolo memoratur, ita quoque Olympionica ab Africano ſolum nominatur, cum in Diodoro tum Archontum, tum Olym-

(1) Diod. cap. 110. & Plutar. in Demetr. (2) In Dinar. num. 9. (3) Libr. X. c. 3. (4) Libr. IV. ſeg. 89. 90. (5) In Dinar. num. 9.

Digitized by Google

Olympionicarum ſeries una cum poſtremis ipſius Libris exciderit.

Hac Olympiade Arceſilas Academicae Sectae alumnus a Laërtio [1] floruiſſe dicitur: Ἤκμαζε περὶ τὴν ἐικοςὴν, ϰ̀ ἑκατοςὴν Ὀλυμπιάδα *floruit circa viceſimam tertiam ſupra centeſimam Olympiadem*.

An. $\frac{1}{2}$. Euctemon Athenis Archon CCCLXXXV.

M. Fulvius Cn. F. Cn. N. Paetinus
T. Manlius T. F. T. N. Torquatus, cui ſuffectus Coſſ.
M. Valerius M. F. M. N. Corvus VI.

Euctemonis Archontis nomen Dionyſio ſoli debemus.

Eius autem Archontis anno, cum iampridem Athenienſes adverſam Demetrii Poliorcetae regis fortunam conſpicati ab illo defeciſſent, coortaque ſeditione Lachares ibi tyrannidem moliri coepiſſet, Demetrius ipſe diviſis Athenienſium animis Vrbem facilius recipere ſe poſſe arbitratus claſſem, quae tempeſtate perierat, inſtauravit, Eleuſinam, ac Rhamnuntem appulit, urbem denique a Lachare proditam, extremaque cibi inopia laborantem occupavit. Deinde vero, cum praeſidium in Muſeo reliquiſſet, ne quid ab inſidiis, ac ſeditioſis civibus metuere poſſet, in Laconiam irrupit, ut Spartam ipſam, ſuperato iam prope Mantineam Archidamo rege, imperio ſuo ſubiiceret [2]. Quamvis autem haec a Plutarcho ſimul memorentur, Lacharis tamen proditio, ac fuga, ideoque Demetrii victoria facile ad ſequentes annos revocari poterit.

An. $\frac{2}{3}$. Mneſidemus Athenis Archon CCCLXXXVI.

L. Cornelius Cn. F. Scipio
Cn. Fulvius Cn. F. Cn. N. Maximus Centumalus Coſſ.

Euctemoni Mneſidemum ſucceſſiſſe ſolius Dionyſii teſtimonio erudimur. Hoc imperante Caſſander Macedoniae rex,

(1) Lib. IV. ſeg. 45. (2) Plutar. in Demetr.

rex, poſtquam 19. annos in regno exegerat; tabe interiit [1]; eius filii Antipater, ac Alexander poſt Philippi natu maximi mortem inter ſe de regno certarunt.

An. $\frac{3}{4}$. Antiphates Athenis Archon CCCLXXXVII.

Q. Fabius Maximus Rullianus IV. Coſſ.
P. Decius Mus III.

Antiphatis Archontis memoriam Dionyſius unus conſervavit.

OLYMPIAS CXXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4418. Vrb. Cond. 458.
Nicias Athenis Archon CCCLXXXVIII.

L. Volumnius Flamma Violens II. Coſſ.
Ap. Claudius Caecus II.

Pythagoras Magneſius iterum *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Niciae vero Archontis nomen, ac ſitus Dionyſio [2] auctore aſſeritur.

An. $\frac{2}{4}$. Nicoſtratus Athenis Archon CCCLXXXIX.

Q. Fabius Maximus Rullianus V. Coſſ.
P. Decius Mus IV.

Niciae Nicoſtratum hunc ſucceſſiſſe dicit Dionyſius [3]; nullumque aliud veterum Scriptorum teſtimonium nobis affulget, quo Nicoſtrati nomen, ac ſitus confirmetur. Niſi tamen plurimum fallor, Nicoſtrati noſtri nomen in vitiato Athenaei loco reſtitui poterit, in quo Scriptor ille de *Paraſitis* loquens ait [4]: Ἐπὶ δὲ ἱερᾶς φυλῆς Παράσιτοι ἐπὶ Λυκοςράτου Γαργηττίου Περικλῆς Περικλείτου Πιθεὺς, Χαρῖνος Δημοχάρους Γαργήττιος *Sub Lycoſtrato Gargettio e ſacra Tribu Pa-*

(1) Euſeb. Chr. (2) In Dinar. num. 9. (3) In Dinar. num. 9. (4) Lib. VI. c. 6.

raſiti fuerunt *Pericles Pericliti Pittbeus*, *Cbarinus Democbaris Gargettius*. Quamvis enim Meurſius [1] ibi *Lyſiſtrati* nomen legendum, adeoque Lycoſtratum hunc ad annum 4. Oly. CII. revocari poſſe coniecerit, facilius tamen *Lycoſtratus* in *Nicoſtratum* refingi poterit.

An. $\frac{2}{3}$. Olympiodorus Athenis Archon CCCXC.

L. Poſtumius Megellus II.
M. Atilius Regulus Coſſ.

Hic etiam Archon ex ſola Dionyſii ſerie nobis affulget; eiuſque anno Demetrius, Alexandro Macedonum rege ſublato, regnum invaſit, eoque ſex annis potitus eſt.

An. $\frac{3}{4}$. Philippus Athenis Archon CCCXCI.

L. Papirius Curſor
Sp. Carvilius Maximus Coſſ.

Philippum hunc a Dionyſio [2] memoratum atque huic Olympiadis anno tributum eſſe iam vidimus, dum Archontes ſingulos ab Anaxicratis anno recenſens Dionyſius in Philippo definit, ibique accuratam illam LXX. Archontum ſeriem, quam *in Dinarcbo* contexendam ſuſceperat, abſolvit. Itaque Dionyſii quoque ſplendor, ac praeſidium hic fere nos deſerit, ut proinde in reliquis Archontibus expiſcandis fontes alii ſint adeundi.

Ceterum huius Philippi Archontis anno ſcribit Dionyſius [3] quod Dinarchus *ἐξελθὼν τῆς πόλεως, ϗ ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐν Ἐυβοίᾳ τὸν ἀπ' Ἀναξικράτυς χρόνον ἕως Φιλίππυ πεντεκαιδεκαέτη γενομένον ἐκεῖ διέτριψε ex Vrbe excedens, venienſque Cbalcidem in Euboea temporis ſpatium ab Anaxicrate ad Pbilippum uſque, quod quindecim annorum fuit, ibi moratus eſt*; atque exinde deduxit quod Orationes illae, quae *ἀπ' Ἀναξικράτυς ἕως Φιλίππυ ab Anaxicrate ad Pbilippum uſque* ſcriptae fuerant, atque ſub Dinarchi nomine circumferebantur, ipſi ſuppoſitae, & apocryphae cenſeri debent.

Quod

(1) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 3. (2) In Dinarcho num. 9. (3) Ibi num. 2.

Quod vero Meurſius (1) ac Dodvellus (2) etiam Philippum hunc a Dionyſio memoratum a Plutarcho *Diphilum* appellari putarunt, opportunius in anno 1. Olymp. CXXIII. refelletur.

Huius Archontis anno, ut Dionyſius teſtatur, Demetrius eos omnes, qui Athenis exſulaverant, in patriam redire permiſit; adeoque Dinarchus ipſe ex Chalcide Athenas migravit, ubi ſeptuagenario maior brevi obiiſſe videtur.

Itaque corrigendus hic obiter inſignis Fabricii (3) error, qui, cum in Plutarcho (4) legiſſet Dinarchum Corinthium inſidiis Polyperchontis occiſum fuiſſe, idque Olympiadis CXXI. anno 3. contigiſſe crederet, Dinarchum Rhetorem hunc eſſe putavit; cum tamen Dinarchus ille ante Phocionem, hoc eſt annum 3. Olymp. CXV. obiiſſe dicatur a Plutarcho, quod nulla ratione Dinarcho Rhetori conveniret. Ergo Dinarchus ille Corinthius a Plutarcho memoratus a Rhetore diſtingui debet, quamvis hic etiam Corintho oriundus a nonnullis dicatur.

OLYMPIAS CXXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4422. Vrb. Cond. 462.
. . . . Athenis Archon CCCXCII.

Q. Fabius Maximus Gurges
D. Iunius Brutus Scaeva Coſſ.

Antigonus Macedo *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Archontis vero nomen ignorare nunc cogimur: quod frequentiſſime in ſequentibus etiam annis continget, ubi neque ex Scriptoribus, neque ex Marmoribus ſplendor ullus affulget.

An. $\frac{1}{2}$. . . . . Archon CCCXCIII.

L. Poſtumius Megillus II.
C. Iunius Brutus Bubulcus Coſſ.

(1) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 17. (2) In Catal. Arch. (3) Biblioth. Graec. Tom. I. pag. 936. (4) In Phocio.

An. $\frac{2}{3}$. Philippus Athenis Archon CCCXCIV.

P. Cornelius Rufinus
L. Poſtumius Megellus II. Coſſ.
M. Curius Dentatus

Archontis Philippi nomen ex praeſtanti Marmore affulget, quod Romae poſitum reperitur, atque a Grutero [1] iampridem editum fuerat.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΠΕΙΘΟΥΣ
ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΕΠΙ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΣΩΣΙΓΕΝΟΥΣ
ΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝ ΕΤΩΝ Ν'
ΚΑΙ Β'. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟ Β'
ΚΑΙ Λ' ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙ
ΟΥ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ
Menander Diopithis filius
Cephiſienſis natus eſt ſub
Archonte Athenis *Soſigene*,
obiit annos natus quinquaginta
& duos ſub Archonte
Philippo, ſecundo ac triceſimo
anno regni Ptolemaei Soteris

Eadem prorſus Inſcriptio, depravato tamen Archontis nomine, apud Gruterum [2] ipſum occurrit, cum ibi legatur ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΦΡΑΙΠΑΟΣ.

Itaque, ſi Menander 52. aetatis anno e vivis exceſſit, atque Soſigene Archonte, hoc eſt anno 3. Olymp. CIX. natus erat, 52. ipſius annus, adeoque Philippi magiſtratus in 3. huius Olympiadis CXXII. incidiſſe debuit. Id optime, accurateque ex adiecto Ptolemaei regis anno confirmatur. Siquidem ille anno 4. Olymp. CXIV. Archippo Archonte regnum ſuſcepit; ideoque 32. ipſius annus cum 3. Olym-

(1) Pag. 1027. num. 2. (2) Pag. 918. num. 12.

3. Olympiadis CXXII. concurrit; quamvis Scaliger hic annos illos ab Alexandri morte numeratos eſſe putaverit, ſibique tamen inconſtans Philippum hunc in anno 2. Oly. CXXIII. collocaverit. Denique Olympiade CXXII. Menandrum obiiſſe Euſebius etiam adnotavit, quamvis ipſius mortem non in 3. ſed in 1. Olympiadis anno collocaverit.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . Archon CCCXCV.

M. Valerius Maximus Corvinus
Q. Caedicius Noctua Coſſ.

Tertio huius Olympiadis anno iam exeunte Pythia Delphis ab univerſis Graecis celebrari debebant; ſed, quum Aetoli prope Delphos agerent, aditumque intercluderent, Demetrius rex Pythicos Ludos Athenis celebravit.

OLYMPIAS CXXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4426. Vrb. Cond. 466.
Diphilus Athenis Archon CCCXCVI.

Q. Marcius Tremulus II.
P. Cornelius Arvina II. Coſſ.

Antigonus Macedo iterum *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Diphili vero Archontis nomen hoc anno Faſtis Atticis inferendum eſſe ipſe omnium primus contra Meurſium, ac Dodvellum oſtendi (1). Etenim Plutarchus ipſe, qui dixerat ab Athenienſibus in Antigoni, ac Demetrii honorem *Archontis Eponymi* loco Ἱερεῖς τῶν Σωτήρων *Servatorum Sacerdotes* creatos eſſe, ut in anno 3. Olymp. CXVIII. obſervavi; mox ſubdit, quod Ἀθηναῖοι ἀπέστησαν ἀυτῦ, καὶ τόντε Δίφιλον, ὃς ἦν Ἱερεὺς τῶν Σωτήρων ἀναγεγραμμένος, ἐκ τῶν Ἐπωνύμων ἀνελόν, Ἄρχοντας ἀιρεῖσθαι πάλιν, ὥσπερ ἦν πάτριον, ψηφισάμενοι *Athenienſes ab illo defecerunt, ac Diphilum, qui Servatorum ſacerdos inſcriptus erat, ex Eponymorum Faſtis* ex-

(1) Tom. I. pag. 91.

expunxerunt: ſanciveruntque ut Archontes denuo, quod de more iis erat, crearentur.

Id vero ab Athenienſibus peractum eſſe, poſtquam Demetrius *ſeptem* annis Macedoniae regnum, quod anno 2. Olymp. CXXI. ſuſceperat, occupaſſet, pluribus Plutarchi teſtimoniis demonſtravi. Ergo Demetrii clades, Athenienſium ab illo defectio, ideoque Diphilus ipſius *Sacerdos*, aut Eponymus Athenis Archon ad annum 4. Oly. CXXII. ſive 1. Oly. CXXIII. perſpicue referri debet; adeoque Meurſii ſimulque Dodvelli ſententia refelli, quorum uterque Diphilum hunc a Plutarcho memoratum unum eumdemque fuiſſe voluit, qui a Dionyſio *Philippus* vocatur, atque anno 4. Oly. CXXI. imperavit.

Ceterum hoc anno Demetrius Athenarum imperio privatus, Vrbem invadere decrevit; ſed Cratetis Philoſophi hortatu in Aſiam ſeceſſit [1]. Interim Pyrrhus Epiri rex ab Athenienſibus accerſitus in Acropoli ſacrificavit; cum pridem expulſo Demetrio Macedonia regnum 7. menſium ſpatio occupaſſet [2].

An. $\frac{2}{2}$. Diocles Athenis Archon CCCXCVII.

M. Claudius Marcellus Corvinus
C. Nautius Rutilus Coſſ.

Dioclis huius Archontis nomen huic anno adſcribendum eſſe contra Meurſium, Dodvellum, ceteroſque Faſtorum Scriptores ex pulcherrimo Plutarchi loco, variiſque Veterum teſtimoniis una conlatis oſtendi [3]. Etenim Plutarchus Decretum Pytharati Archontis anno, hoc eſt 2. Oly. CXXVII. factum exhibet, in quo honores, & victus in Prytaneo conceditur Δημοχάρει Λάχητος Λευκονιεῖ . . . ὀχυρωσαμένῳ τὴν πόλιν ἐπὶ τȣ̃ τετραετȣ̃ς πολέμȣ, ϗ εἰρήνην, ϗ ἀνοχὰς, ϗ συμμαχίαν ποιησαμένῳ πρὸς Βοιωτȣ́ς· ἀνθ' ὧν ἐξέπεσεν ἀπὸ τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον, ϗ ὡς καθῆλθεν ἐπὶ Διοκλέȣς Ἄρχοντος ὑπὸ τȣ̃ δήμȣ *Demochari Lachetis filio Leuconienſi, qui Vrbem munivit ſub bellum quatuor annorum, pacem, inducias, ſocietatem cum Boeotis compoſuit: ob quae eiectus Vrbe fuit ab iis, qui Populi* po-

(1) Plutar. in Demetr. (2) Idem in Pyrrho. (3) Tom. II. pag. 96.

poteſtatem everterunt. Reverſus Archonte Diocle, Populo revocante. Ex pluribus teſtimoniis aliis oſtendi Democharem ipſum veluti Demetrii regis adverſarium ab illo Athenis eiectum fuiſſe anno $\frac{2}{3}$. Olymp. CXIX. quo Nicocles Archon erat. Itaque, cum Demochares ab exilio ipſo non a Rege, Dinarchi inſtar, ſed *a Populo* revocatus dicatur, perſpicue apparet quod ipſius reditus ad illa tempora referri debet, quo Athenienſes a Demetrii regis imperio defecerant, Diphilumque ipſius Sacerdotem in ordinem redegerant, quod anno $\frac{2}{1}$. huius Olympiadis contigiſſe iam vidimus.

Ergo *Diocles* ille proxime poſt *Diphilum* Faſtis inſcribi debet; ut nimirum Populus repente poſt recuperatam libertatem, Demetriique iugum excuſſum cives a Demetrio expulſos in patriam revocaverit. Certe reditum hunc ante Oly. CXXIV. contigiſſe ex variis Legationibus illis apparet, quas Demochares ipſe ad Lyſimachum, ac Ptolemaeum obiiſſe dicitur, cum Ptolemaeus ipſe anno 1. Oly. CXXIV. e vivis exceſſerit. Itaque mire ab Hiſtoria, atque Plutarchi ſententia aberrat Meurſius, qui *Dioclem* hunc una cum *Philocle* confundendum eſſe putavit; qui anno 3. Olymp. CXIV. Eponymorum Faſtis inſcribitur.

An. $\frac{2}{3}$. . . . . Athenis Archon CCCXCVIII.

M Valerius Maximus Potitus Coſſ.
C. Aelius Poetus
et mox *Q. Hortenſius* Dictator

An. $\frac{3}{4}$. . . . . Athenis Archon CCCIC.

C. Claudius Canina Coſſ.
M. Aemilius Lepidus

OLYMPIAS CXXIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4430. Vrb. Cond. 470.
. . . . . . Athenis Archon CCCC.

C. Servilius Tucca Coſſ.
L. Caecilius Metellus Denter

Phi-

Philomelus Pharſalius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Hic annus trium regum morte inſignis fuit; cum Ptolemaeus Soter Lagi filius Aegypti rex, Lyſimachus Macedoniae, ſeptemque menſibus poſt illum Seleucus Syriae rex [1], tandemque Ptolemaeus Ceraunus interierit; ut proinde Polybius afferat reges quatuor hac Olympiade CXXIV. obiiſſe.

Demetrius quoque Phalereus, qui vivente Ptolemaeo Sotere plurimum apud ipſum floruit, a Ptolemaeo illius ſucceſſore exilio pulſus, animique aegritudine perculſus aſpidis morſu ſibi mortem conſcivit.

An. $\frac{1}{2}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCI.

P. Cornelius Dolabella Maximus
Cn. Domitius Calvinus Coſſ.

An. $\frac{2}{3}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCII.

C. Fabricius Luſcinus
Q. Aemilius Papus Coſſ.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCIII.

L. Aemilius Barbula
Q. Marcius Philippus Coſſ.

Hic annus Chryſippo Stoicae ſectae lumini natalis fuit. Siquidem Laërtius [2] afferit illum Olympiade CXLIII. obiiſſe eum tres ac ſeptuaginta annos vixiſſet. Ergo ipſius ortus in annum 4. huius Olympiadis incidiſſe debuit. Quamvis autem Lucianus in *Macrobius* ipſi 81. aetatis annos adſcribat, Laërtius tamen hic illi praeferendus videtur, cum Suidam ſuffragatorem, ac vadem invenerit; adeoque potius in Luciani, quam Laërtii textum error irrepſiſſe videatur.

OLYM-

(1) Polyb. Lib. II. & Iuſtin. Lib. XVII. (2) Lib. VII. ſeg. 184.

OLYMPIAS CXXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4434. Vrb. Cond. 474.
Gorgias Athenis Archon CCCCIV.

P. Valerius Laevinus
Tib. Coruncanus Coſſ.

Ladas Aegienſis *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Pauſania, qui mox in anno 2. proferetur.

Gorgiae vero Archontis nomen eximio Plutarchi (1) loco demonſtratur. Ille nimirum aſſerit huius Archontis anno ſtatuam Demoſtheni dicatam, honoreſque ipſius gentilibus decretos fuiſſe: Χρόνῳ δὲ ὕϛερον Ἀθηναῖοι σίτησίν τε ἐν Πρυτανείῳ τοῖς συγγενέσι τῦ Δημοσθένυς ἔδοσαν, ϗ αὐτῷ τετελευτηκότι τὴν εἰκόνα ἀνέθεσαν ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ Γοργίυ Α῎ρχοντος *deinde vero Athenienſes & victum in Prytaneo Demoſthenis gentilibus dederunt, & ipſi iam defuncto ſtatuam in foro erexerunt ſub Gorgia Archonte*.

Quamvis autem ibi Plutarchus annum diſſimulaverit, quo Gorgias ille imperavit; perſpicue tamen ex altero Plutarchi loco deduci ille poterit, in quo *decimo* tandem poſt anno honores illos iterum Pytharati Archontis anno decretos eſſe teſtatur: Ω῟ ϗ αὐτῷ πάλιν ὁ υἱὸς Λάχης Δημοχάρυς Λευκονιεὺς ᾐτήσατο δωρεὰς ἐπὶ Πυθαράθυ Α῎ρχοντος δεκάτῳ ὕϛερον εἰς τὴν τῆς εἰκόνος ϛᾶσιν ἐν ἀγορᾷ *cui quoque Laches Democharis filius Leuconienſis dona poſtulavit ſub Pytharato Archonte, decimo poſt anno quam ſtatua in foro collocata fuerat*. Itaque, cum Pytharatus anno 2. Oly. CXXVII imperaverit, Gorgias, qui *decimus* ante ipſum imperaverat, anno 1. Olymp. CXXV. adſcribi debet.

An. $\frac{1}{2}$. Anaxicrates Athenis Archon CCCCV.

P. Sulpicius Saverrio
P. Decius Mus Coſſ.

(1) Vita X. Rhet. in Demoſth.

Anaxicratis Archontis nomen, ſimulque ſitum perſpicue oſtendit Pauſanias [1], qui de Celtarum adventu in Graeciam diſſerens ait: Ἐγένετο δὲ τῶν Κελτῶν ϛρατεία τε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ϗ ἡ ἀπώλεια, Ἀναξικράτȣς Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, δευτέρῳ ἔτει τῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ εἴκοσι ϗ ἑκατὸν, ἣν Λάδας Αἰγιεὺς ἐνίκα ϛάδιον. Τῷ δ' ἔτει ἐφεξῆς, Δημοκλέȣς Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, οἱ δ' αὖθις ἐς τὴν Ἀσίαν διαβαίνȣσιν οἱ Κελτοί *facta in Graeciam irruptione, Galli deleti ſunt, Anaxicrate Athenis Archonte, anno ſecundo centeſimae viceſimae quintae Olympiadis, qua ſtadio vicit Ladas Aegienſis. Inſequenti vero anno, Democle Athenis Archonte, Galli rurſus in Aſiam tranſmiſere.*

An. $\frac{-}{3}$. Democles Athenis Archon CCCCVI.

C. Fabricius Luſcinus II.
Q. Aemilius Papus II. Coſſ.

Superior Pauſaniae locus, in quo Democles Anaxicrati ſucceſſiſſe dicitur, Archontis huius ſitum oſtendit, quem is in Faſtis Atticis occupavit.

Menedemus Eretrienſis, paullo poſt quam Antigonus Macedonum rex barbaros apud Lyſimachiam fudiſſet, e vivis exceſſit [2]. Itaque, cum clades illa anno 3. Oly. CXXV. contigerit, Menedemi obitus ad Olympiadem hanc referri facile poterit. Quandoquidem vero Menedemus ipſe poſt militiam Platonem audiviſſe dicitur [3], ſi moriente Platone anno 1. Oly. CVIII. *viceſimum* ſaltem aetatis annum agebat, *octogeſimum* aetatis annum is attigit. Itaque, licet in Laërtio dicatur ἐτελεύτα τέταρτον ϗ ἑβδομηκοϛὸν ἔτος βίȣς *obiit cum quatuor & ſeptuaginta annos vixiſſet*, ibi facile vel ὀγδοηκοϛὸν, ſive potius ἐνενηκοϛὸν reſcribi debet.

Huic ipſi Olympiadi Aratus Solis Ciliciae oriundus adſcribi poterit, quum hoc ipſo anno florere, ac celebrari coeperit. Etenim, cum Athenis Menedemum antea laudatum, & Perſaeum Zenonis Stoici diſcipulum audiviſſet, una cum Perſaeo in Macedoniam ad Antigonum Gonatam ivit, eiuſque nuptias cum Phila Seleuci Nicatoris filia carmine celebravit; tantique a Rege eſt habitus, ut reliquum vitae tem-

(1) Phocic. c. 23. (2) Laert. Lib. II. ſeg. 141. (3) Seg. 125.

pus in Macedonia apud regem ipſum tranſegerit. Itaque, cum Perſaei, atque Arati iter primo Antigoni imperantis anno contigiſſe videatur, ut ad annum 1. Oly. CXXVIII. obſervabitur, Arati florentis initium huic anno commode affingi poterit.

An $\frac{3}{4}$. . . . . Athenis Archon CCCCVII.

P. Cornelius Rufinus II.
C. Iunius Brutus Bubulcus Coſſ.

OLYMPIAS CXXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4438. Vrb. Cond. 478.
. . . . . . Athenis Archon CCCCVIII.

Q. Fabius Gurges II.
C. Genucius Clepſina Coſſ.

Idaeus, vel Nicator Cyrenaeus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Pauſania [1], in quo tamen, librarii errore, Olympiadis CXX. numerus reperitur. Etenim de Hierone Hieroclis filio loquens, qui a Syracuſanis imperator electus fuit, ait: τὴν ἀρχὴν εἶχεν ἔτει δευτέρῳ Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ταῖς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν, ἣν Κυρηναῖος στάδιον ἐνίκησεν Ἰδαῖος *imperium obtinuit anno ſecundo Olympiadis centeſimae viceſimae, qua ſtadio vicit Idaeus Cyrenenſis*. Itaque legendum ἕκτης Ὀλυμπιάδος.

Eratoſthenes Aglai filius hac Olympiade Cyrene in Lybia in lucem editus memoratur: Suidas Ἐρατοσθένης . . . ἐτέχθη ρκϛʹ Ὀλυμπιάδι, καὶ ἐτελεύτησεν πʹ ἐτῶν γεγονώς *Eratoſthenes natus eſt Olympiade CXXVI. obiitque anno aetatis 80.*

Hic idem annus Euphorioni Chalcidenſi Poëtae, ac Philoſopho natalis fuit. Suidas: Εὐφορίων ἐγεννήθη ἐν τῇ ρκϛʹ Ὀλυμπιάδι, ὅτε καὶ Πύῤῥος ἡττήθη ὑπὸ Ῥωμαίων *Euphorion natus eſt Olympiade CXXVI. quo tempore etiam Pyrrhus a Romanis victus fuit.*

(1) Eliac. II. c. 12.

An. $\frac{1}{2}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCIX.

Manius Curius Dentatus II.
L. Cornelius Lentulus Caudinus. Coſſ.

An. $\frac{2}{3}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCX.

Manius Curius Dentatus III.
Ser. Cornelius Merenda Coſſ.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCXI.

C. Fabius Dorſo Licinus
C. Claudius Canina II. Coſſ.

Huic anno Euſebius Polemonis mortem adſcribit; cui in Platonica Schola Arceſilas Pitanaeus ex Aeolide, & Crates Athenienſis Populo Thriaſius ſucceſſerint. Quamvis tamen Crates ipſe, & Crantor etiam Solenſis Polemonis ſucceſſores dicantur, id tamen Arceſilae ſoli concedi debet; cum praeſertim Crantor, Laërtio [1] teſte, ante Polemonem, & Cratetem obierit; atque Euſebius hoc anno Arceſilam non Platoni ſucceſſiſſe, ſed floruiſſe dicat.

OLYMPIAS CXXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4442. Vrb. Cond. 482.
. . . . . . Athenis Archon CCCCXII.

L. Papirius Curſor II.
Sp. Calviſius Maximus II. Coſſ.

Perigenes Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

An.

(1) Lib. IV, ſeg. 27.

An $\frac{1}{2}$. Pytharatus Athenis Archon CCCCXIII.

C. Quinctius Claudus
L. Genucius Clepſina Coſſ.

Pytharati nomen, ac ſitum, ſimulque Epicuri mortem, quae ipſius Archontis anno contigerat, Laërtius [1] memoravit: Ἐπειθ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν, ϗ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἑβδόμης ϗ εἰκοστῆς ϗ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτου, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα *deinde Athenas rediiſſe*, & ibi *defunctum eſſe anno ſecundo centeſimae viceſimae ſeptimae Olympiadis ſub Pytharato* Archonte, *cum vixiſſet annos ſeptuaginta duos*. Sic Cicero [2] Archontem ipſum, Epicuri aetatem, ac mortem expreſſit: *Morietur Epicurus cum duo, & ſeptuaginta annos vixerit, Archonte Pytharato*. Vix ille tamen ſecundum ac ſeptuageſimum aetatis annum inceperat. Siquidem Clemens Alexandrinus [3] ait ipſum decima Gamelionis menſis die obiiſſe; adeoque, cum ſeptima eiusdem menſis natus eſſet, poſtremi huius anni tres ſolum dies exegit. Quamvis autem ſeptima die natus, decima obierit, eius tamen natalis memoria quotannis ab ipſius ſectatoribus *viceſima* agebatur; atque ita ſane Plinii locus intelligendus ubi ait quod Epicuraei *natali ejus viceſima luna ſacrificant, feriaſque omni menſe cuſtodiunt, quas Icadas vocant* [4].

Pytharatus ipſe a Plutarcho [5] memoratur ubi Pſephiſma ille protulit, quo Democharis Demoſthenis agnato honores, ac ſtatua, ab Athenienſibus conceſſi fuerant: Ἄρχων Πυθάρατος. Λάχης Δημοχάρους Λευκονιεὺς αἰτεῖ δωρεὰν τὴν βουλὴν, ϗ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων Δημοχάρει Λάχητος Λευκονοιεῖ, εἰκόνα χαλκῆν ἐν ἀγορᾷ, ϗ σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ *Archon Pytharatus. Laches Democharis* filius *Leuconienſis poſtulat a Senatu, & Populo Athenienſium praemium Demochari Lachetis* filio *Leuconienſi*, nimirum *ſtatuam aeream in foro, & victum in Prytaneo*.

Hoc ipſo Olympiadis huius anno Ptolemaeus Evergetes

(1) Lib. X. ſeg. 15. (2) De Fato c. 9. (3) Strom. Lib. I. (4) Lib. XXXV. c. 2.
(5) Vita X. Rhet. in Demoſth.

tes imperare coepit, ſub quo Callimachus Cyrenenſis Poëta floruit, ut a Suida [1] erudimur: *Καὶ παρέτεινε μέχρι τῦ Ἐυεργέτυ κληθέντος Πτολεμαίυ. Ὀλυμπιὰς δὲ ἦν ἑκατοςὴ κ̀ εἰκοςὴ ἑβδόμη, ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Ἐυεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας manſitque uſque ad Ptolemaeum cognomento Evergetem. Erat autem Olympias CXXVII. cuius anno ſecundo Ptolemaeus Evergetes regnare coepit.*

An. $\frac{2}{3}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCXIV.

C. Genucius Clepſina II.
Cn. Cornelius Blaſio Coſſ.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCXV.

Q. Ogulnius Gallus
C. Fabius Pictor Coſſ.

Hoc anno Strato Arceſilai filius Lampſacenus Theophraſti in Peripatetica Schola ſucceſſor obiiſſe videtur. Etenim Laërtius [2] aſſerit ipſum Olymp. CXXIII Scholam regendam coepiſſe, ipſique 18 annis praefuiſſe; tum [3] de Lycone, qui Stratoni ſucceſſerat, loquens ait: *Ἀφηγήσατο τῆς σχόλης ἔτη τέσσαρα πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα, Στράτωνος αὐτὸν ἐν ταῖς διαθήκαις καταλίποντος κατὰ τὴν ἑβδόμην κ̀ ἐκοςὴν κ̀ ἑκατοςὴν Ὀλυμπιάδα Scholae principatum tenuit annos quatuor ſupra quadraginta, cum illum ſibi ſucceſſorem in teſtamento Strato reliquiſſet Olympiade CXXVII.*

Huic anno verum Hieronis Syracuſarum regis initium adſcribitur, ut ex Polybii calculo demonſtravit Caſaubonus.

OLYMPIAS CXXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4446. Vrb Cond. 486.
. . . . . . Athenis Archon CCCCXVI.

P. Sempronius Sophus
Ap. Claudius Craſſus Rufus Coſſ.

Se-

(1) In Καλλίμ. (2) Lib. V. ſeg. 58. (3) Ibi ſeg. 68.

Seleucus Macedo *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Beliſtiche Macedo femina *biga pullorum equorum* in Olympiis ipſis palmam obtinuit, ut a Pauſania [1] erudimur.

Primo huius Olympiadis anno Zenonis Stoici mortem adſcribit Euſebius: Ζήνωνα Στωικὸν θανόντα Κλεάνθης μαθητὴς διεδέξατο *Zenonem Stoicum defunctum Cleanthes* eius *auditor excepit*. Ceterum de Zenonis aetate ita diſſident Veteres, ut alii quidem 72. alii vero 98. annos ipſi conceſſerint. Haec altera tamen opinio veriſimilior videtur, non modo quod ipſa a Luciano quoque confirmetur, verum etiam quod ipſe Zeno in Epiſtola ad Antigonum regem ſcripta [2] dixerit ſe octogeſimum annum egiſſe. Si tamen Laërtio fides, Zenonis mors ante Olympiadem CXXX. contigiſſe non potuit, cum Laërtius [3] aſſerat Zenonem ad Antigonum regem miſiſſe Perſaeum auditorem, civemque ſuum, qui ἤκμαζε κατὰ τὴν τριακοστὴν, ϗ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, ἤδη γέροντος ὄντος Ζήνωνος *florebat Olympiade centeſima triceſima*, *Zenone iam ſene*. Cumque Epicurus ipſe, qui anno 2. Oly. CXXVII. interiit, Perſaeum cum Antigono congreſſum memoret, perſpicue apparet quod Zeno ante Oly. CXXVII. *octogeſimum* annum abſolverat. Quinetiam, niſi plurimum fallor, Perſaei, atque Arati iter in Macedoniam 3. Olymp. CXXV. anno adſcribendum videtur, quo Antigonus Gonata regnum ſuſceperat. Siquidem Epiſtola, qua is Zenonem Stoicum ad ſe perhumaniter acciverat, ut regem, ſimulque gentem Macedonum erudiret, facile primo eius imperii, regnique ſuſcepti anno tribuenda videtur.

An. $\frac{1}{2}$. ...... Athenis Archon CCCCXVII.

M. Atilius Regulus
L. Iulius Libo Coſſ.

An. $\frac{2}{3}$. ...... Athenis Archon CCCCXVIII.

Num. Fabius Pictor
D. Iunius Pera Coſſ.

An.

(1) Eliac. I. c. 8. (2) Laert. Lib. VII. ſeg. 28. (3) Libr. VII. ſeg. 6. & 10.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCXIX.

Q. Fabius Maximus Gurges III. Coſſ.
L. Mamilius Vitulus
ſive potius
P. Decius Mus

OLYMPIAS CXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4450. Vrb. Cond. 490.
Diognetus Athenis Archon CCCCXX.

Ap. Claudius Caudex Coſſ.
M. Fulvius Flaccus

Philinus Cous Hegeſipolidis filius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano; qui proximae quoque Olympiadis victorem illum exhibuit. Quinetiam Pauſanias [1] aſſerit ipſum quinquies *curſu* victoriam retuliſſe.

Archontis autem Diogneti nomen in eximii, ac praeſtantiſſimi Marmoris fronte nobis occurrit, quod in Paro Inſula olim poſitum, mox Arundelli Comitis opera in Angliam translatum, atque Oxonii collocatum fuit, ideoque Marmor *Parium*, vel *Arundellianum*, vel *Oxonienſe* vocari ſolet; quamvis etiam frequentiſſime *Marmoreum Chronicon* appelletur. Itaque Marmor, aut Chronicum ipſum ita exorditur: Ἀνέγραψα τοὺς ἄνωθεν χρόνους ἀρξάμενος ἀπὸ Κέκροπος τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Ἀθηνῶν ἕως Ἄρχοντος ἐν Πάρῳ Ἀστυάνακτος, Ἀθήνησι δὲ Διογνήτου *deſcripſi ſuperiora tempora incipiens a Cecrope, qui primus Athenis regnavit, uſque ad Archontem in Paro quidem Aſtyanactem, Athenis vero Diognetum*. Itaque, cum ex pluribus Archontum locis, qui mox in Marmore recenſentur, perſpicue certoque appareat Scriptorem hunc annorum numerum ad annum 1 Olymp. CXXIX. veluti terminum, retuliſſe, atque ab illo calculum conſtanter iniiſſe, Diognetus ille, quo Archonte ſe ſcribere profitetur, huic anno 1. Oly. CXXIX. adſcribendus erit.

Hic

(1) Eliac. II. c. 17.

Hic autem annus in Graeca, Romanaque Hiſtoria celeberrimus, ac inſignis fuit. Eo nimirum Punicum Bellum 1. incepit, cum Appius Claudius Romanorum Conſul in Siciliam traiiciens Hieronem regem ita fregerit, ut ille Meſſana fugiens Syracuſas redire compulſus ſit, ubi pacis conſilia ultro citroque ſuſcepta ſunt. Ab eiuſmodi Belli initio Hiſtoriam ſuam Polybius exorditur.

An. $\frac{1}{4}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCXXI.

Manius Valerius Maximus Meſſala
Manius Otacilius Craſſus Coſſ.

An. $\frac{2}{3}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCXXII.

L. Poſthumius Megellus
Q. Mamilius Vitulus Coſſ.

Hoc anno, vel potius ſequente, Antiochus Syriae rex cognomento Θεός *Deus* imperare coepit.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . . Athenis Archon CCCCXXIII.

L. Valerius Flaccus
T. Otacilius Craſſus Coſſ.

Philemon Comicus hoc anno e vivis exceſſit (1); cum annis 96. iuxta Suidam, aut 97. iuxta Lucianum vixiſſet. Certe 90. aetatis annum ſuperaſſe ille debuit, cum Auctor Libri περὶ Κωμῳδίας *de Comoedia* ipſum Fabulas edere coepiſſe dixerit ante Olympiadem CXIII.

Ac nihil eſt ſane, in quo frequentius Hiſtorici diſſidere conſueverint, quam in exprimenda Philoſophorum, aut illuſtrium Virorum aetate; quamvis fortaſſe varietas illa, ac diſſidium ex vitiatis plerumque Codicibus oriatur. Sic, ut illuſtre exemplum hic proferam, ſimulque veram Theophraſti aetatem definiam, Theophraſtus ipſe initio *Characterum* ſe Librum illum edidiſſe dicit cum 99. aeta-

(1) Diodor. Lib. XXIII. c. 7.

tis annum ageret; idque Tzezes [1] etiam aperte teſtatur. Hieronymus in *Epiſtola ad Nepotianum* Theophraſtum ipſum ad 107. annum perveniſſe dicit. Laërtius [2] vero perſpicue diſerteque ſcribit quod Theophraſtus *ἐτελεύτα γεραιὸς, βιοὺς ἔτη πέντε, καὶ ὀγδοήκοντα obiit ſenex annos agens octoginta quinque*. Itaque Caſaubonus, ut Laërtium cum ceteris componat, ait in Laërtii textu pro ΠΕ 85. reſcribendum eſſe ΡΘ 109., ſive ΡΖ 107. Ego vero nihil in Laërtii textu mutandum eſſe putaverim. Siquidem Theophraſtus, quamvis Leucippum, ſive Alcippum, Platonem, & Ariſtotelem audierit, Ariſtotele tamen ſenior eſſe non poterat, non modo quod ipſi, veluti Praeceptori, in Peripatetica Schola ſucceſſerit; verum etiam quod Ariſtoteles moriens Theophraſtum ipſum ſibi generum deſignaverit. Ergo anno 3. Olymp. CXIV. quo Ariſtoteles *ſexagenario* maior e vivis exceſſit, Theophraſtus vix 60. aetatis annum attigerat, adeoque ipſius nativitas Olymp. C. antiquior eſſe non potuit. Sed Theophraſtus anno 1. Olymp. CXXIII. obiit, cum Laërtius [3] de Stratone Theophraſti ſucceſſore loquens aſſerat quod ipſe *σχολαρχεῖν δὲ, κατά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἤρξατο τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι τῆς σχολῆς ἀφηγησάμενος ἔτη ὀκτωκαίδεκα. Scholae praefici coepit, ut Apollodorus in Chronicis refert, Olympiade CXXIII. eamque annis octodecim tenuit*. Ergo, ſi Theophraſti vita ab Olympiade C. ad Olympiadem CXXIII. extendatur, annis 85. diuturnior eſſe non poterit, ut in Laërtii textu definitur. Ac certe quidem neque Cicero, neque Lucianus, neque Cenſorinus in recenſendis *Longaevis* Theophraſtum memorarunt; quod fieri certe vix poterat, ſi ad 99. vel 107. annum perveniſſet. Itaque perſpicuus error in Theophraſti textum irrepſit, ut proinde Hieronymi aetate ΡΖ 107. nunc autem ϞΘ 99. habeatur.

Hoc eodem anno 4. Olymp. CXXIX. Nicomedes Bithyniae rex Aſtacum urbem inſtaurans ipſam *Nicomediam* appellavit, ut Euſebius teſtatur; qui in annum ipſum Antiochi Syriae regis initium ponit, qui Θεός *Deus* eſt cognominatus.

Ad annum hunc; & Pythiadem LXXXI. tunc Delphis

(1) Chiliad. IX. (2) Libr. V. ſeg. 40. (3) Ibi ſeg. 58.

phis celebratam victoriam in Pythiis ipſis a Philino Coo Hegeſipolidis filio *curſu* partam revocaverim. Quamvis enim quatuor victoriarum tempus, quas ille Pauſania [1] teſte reportavit, incertum ſit; facile tamen ipſarum aliqua huic Olympiadi adſcribi poterit, qua *curſu* palmam in Olympiis etiam obtinuit.

OLYMPIAS CXXX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4454. Vrb. Cond. 494.
Arrhenides Athenis Archon CCCCXXIV.

Cn. Cornelius Scipio
C. Duilius Nepos Coſſ.

Philinus Cous iterum *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Arrhenidae vero Archontis nomen hoc anno Faſtis Atticis inſerendum eſſe putavi, non quod perſpicui temporis characteres afferri poſſint, ſed quod non obſcuris indiciis id coniicere fortaſſe liceat. Scribit Laërtius quod Antigonus Macedonum rex Zenonem invitavit ut in Macedoniam contenderet, ſed a Zenone Perſaeum miſſum fuiſſe, qui Olympiade CXXX. florebat, Zenone iam ſene. Ea vero de cauſſa, ut opinor, hac Olympiade Perſaeum floruiſſe dicit Laërtius, non quod tunc temporis a Zenone in Macedoniam miſſus fuerit, cum iter illud Epicuro adhuc ſuperſtite contigerit, hoc eſt ante Oly. CXXVII. ac fortaſſe anno 3. Oly. CXXV. quo Antigonus Macedoniae regnum ſuſcepit, ac facile Zenonem accivit, ut ſe, adeoque Macedonas omnes erudiret; verum potius quod ea Olympiade Perſaeus illuſtrius, Zenone defuncto, florere coeperit.

Itaque facile Zenonis mors ineunti huic Olympiadi adſcribi debet. Quandoquidem vero ſubdit Laërtius quod Antigonus ipſe audita Zenonis morte per Thraſonem legatum Athenienſes rogavit ut Zenoni ſepulturae locum in Ceramico decernerent, decretum ipſum exſcripſit, quo tum honor ille, tum alii plures Zenoni delati ſunt [2]: *Ἐπ' Ἀῤῥενίδου Ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Ἀκαμαντίδος, πέμπτης Πρυτανείας, Μαιμα-*

(1) Eliac. II. c. 17. (2) Lib. VII. ſeg. 10.

μακτεριῶνος δεκάτῃ ὑςέρᾳ , τρίτῃ κ) εἰκοςῇ τῆς Πρυτανείας, ἐκκλησίᾳ κυρίᾳ. Τῶν Προέδρων ἐπεψήφισεν Ι῞ππων Κρατιςοτέλους Ξυμπετέων, κ) οἱ Συμπρόεδροι, Θράσων Θράσωνος Α᾽νακαιεὺς εἶπεν Sub Arrhenida Archonte , ſub Acamantide Tribu , *quinta Prytania , Maemacterionis* 21. *viceſimo tertio Prytaniae die , concione rata . Ex Proëdris ſuffragia perrogavit Hippo Cratiſtotelis* filius *Xympeteon, & collegae Proëdri; Thraſo Thraſonis filius Anaceus dixit*. Tandemque ſubiicitur Thraſonem ipſum, qui decreti ferendi auctor fuerat , ſepulcri quoque conſtruendi curatorem electum fuiſſe. Quum ergo decretum eo anno editum ſit, quo Zeno e vivis exceſſit, ſi mors illa ineunti huic Olympiadi adſcribi poſſit, Arrhenides quoque hoc anno Faſtis Atticis adſcribendus erit. Ac certe quidem ſi Zenonis Stoici mors ad hanc uſque Olympiadem differatur , non modo longaeva ipſius aetas facilius admitti poterit, verum etiam intelligi cur Chryſippus , qui anno 1. Olymp. CXXV. in lucem editus fuerat, ipſius auditor eſſe potuerit , ut a pluribus affirmatum ſcribit Laërtius (1).

Ad hanc Olympiadem, niſi fortaſſe melius ad antiquiorem aliam, referri debent honores Beroſo Chaldaeo ab Athenienſibus habiti, cum ipſi *ob divinas praedictiones publice in Gymnaſio ſtatuam inaurata lingua poſuere* , ut teſtatur Plinius (2). Quamvis enim ille Alexandro Magno coaevus fuerit, Hiſtoriam tamen ſuam poſt annum 2 Oly. CXXVIII. edidiſſe videtur, ut optime Voſſius coniecit. Siquidem Plinius (3) ait Beroſum Hiſtoria ſua memoriam 480. annorum tradidiſſe , qui ſane non alii eſſe poſſunt , quam in Aera Nabonaſſari apud Chaldaeos uſurpata numerati . Ergo , cum Aerae illius initium in annum 2. Olymp. VIII. inciderit, Beroſi Hiſtoria in annum 3. Oly. CXXVIII. incidiſſet. Quandoquidem vero Beroſus Hiſtoriam hanc, Euſebio teſte, Antiocho *Soteri* , vel potius *Deo* dicavit, quem anno ſuperiori imperium iniiſſe vidimus , facile Hiſtoriam ipſam hoc anno ille edidit. Quaenam vero fuerint praedictiones illae divinae, quae ipſi ſtatuae honorem ab Athenienſibus impetrarunt , ignorare nunc cogimur. Si in Hiſtoria ipſa Aſtronomicae praedictiones, aut quidpiam aliud con-

(1) Lib. VII. ſeg. 179. (2) Lib. VII. c. 37. (3) Lib. VI. c. 55.

continebatur, quod Athenienſibus admirationi tunc fuerit, ſtatuae tituliqne honor ad haec ipſa tempora referendus erit. Longe tamen veriſimilius exiſtimo Beroſum hanc nominis divinaeque ſcientiae gloriam ſibi iampridem comparaſſe, cum, ut Vitruvii verbis utar (1), *in Inſula, & Civitate Coo conſedit, ibique aperuit diſciplinam*.

OLYMPIAS CXXXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4458. Vrb. Cond. 498.

M. Atilius Regulus
L. Manlius Vulſo Coſſ.

Ammonius Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Tlepolemus autem Lycius omnium primus *celete pullo* tunc primum inſtituto palmam obtinuit. Pauſanias (2): Συνέθεσαν δὲ ὕϛερον ϗ πῶλον κέλητα . . Τληπόλεμον δὲ Λύκιον ἀναγορευθῆναι λέγουσιν ἐπὶ τῷ κέλητι ἐπὶ τῆς πρώτης, ϗ τριακοϛῆς, ϗ ἑκατοϛῆς Ὀλυμπιάδος *receperunt deinde etiam deſultorium pullum, ac Tlepolemum Lycium viciſſe ferunt celete, prima ac triceſima ſupra centeſimam Olympiadem*.

Huius Olympiadis anno 1. notat Euſebius quod Ἀθηναίοις Ἀντίγονος τὴν ἐλευθερίαν ἀπέδωκεν *Athenienſibus Antigonus libertatem reſtituit*. Antigonus ille *Gonatas* dicebatur quod Gonis in Theſſalia nutritus eſſet, ac Macedoniae regnum anno 3. Olymp. CXXV. iam obtinuerat; & quemadmodum Aratum, Zenonem, Perſaeum, alioſque Graecos doctrinae gloria inſignes perhumaniter complectebatur, ita quoque facile Athenienſibus libertatem conceſſit. Certe, Suida teſte, is a Graecis *Evergetes* appellatus fuit; cum praeſertim Cleomenem Lacedaemoniorum regem bello captum humaniſſime tractaſſet.

Iterum tamen Athenas ipſas a Macedonibus occupatas eſſe demonſtrat quod illae demum ab Arato Achaeorum Praetore, expulſo inde Macedonum milite, in libertatem vindicatae fuerint Olymp. CXXXIV.

OLYM-

(1) Lib. IX. c. 7. (2) Eliac. I. c. 8.

OLYMPIAS CXXXII.

Xenophanes Aetolus *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CXXXIII.

Simylus Neapolites *ſtadio* victor. *Afric.*

Secundo huius Olympiadis anno Ptolemaeo Philadelpho eius filius cognomento *Evergetes* in Aegypti regno ſucceſſit, qui Eratoſthenem Athenis Alexandriam accivit, ut Suidas teſtatur. Eratoſthenes autem Alexandriae anno 1. Olymp CXLVI. *octoginta* annos natus interiit ſub Ptolemaeo Philopatore, qui anno 4. Olymp. CXXXIX. Evergeti patri ſucceſſit.

OLYMPIAS CXXXIV.

Alcidas Lacon *ſtadio* victor. *Afric.*

Secundo huius Olympiadis anno Aratus Achaeorum Praetor Acrocorinthum, ſive Corinthiorum arcem occupavit, cum inde praeſidium expuliſſet, quod ab Antigono Macedoniae rege ipſi impoſitum fuerat. Quum vero Perſaeus Zenonis Cittiei auditor, qui Athenis ad Antigonum miſſus iam fuerat, Corinthi veluti praeſidii dux reperiretur, ab Arato occiſus fuit, ut teſtatur Pauſanias [1], adeoque Perſaei Philoſophi mors huic anno adſcribi debet; quamvis Plutarchus [2] ex Scriptoribus aliis memoret Perſaeum ex arce iam ſuperata aufugiſſe.

Itaque, cum Aratus feliciter adeo in Peloponneſo contra Macedones dimicaſſet, indignum ratus Piraeeum, aliaque Athenienſium loca a Macedonum militibus occupari, neque tamen aperta vi liberari ea poſſe conſpiceret, 150. talentorum pretio praeſidiorum Praefectum corrupit, Atticamque regionem a Macedonum iugo liberavit [3].

Anno quarto Lacydes Cyrene in Lybia natus Athenis Ar-

(1) Corinth. c. 8. (2) In Arato. (3) Pauſ. ibi.

Digitized by Google

Arceſilao tunc defuncto in Academica Schola ſucceſſit, eamque viginti ſex annis tenuit. Laërtius [1]: *ἐτελεύτησε δὲ σχολαρχεῖν ἀρξάμενος τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς τετάρτης, καὶ τριακοστῆς, καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἀφηγησάμενος ἓξ πρὸς τοῖς εἴκοσι ἔτη obiit autem, cum ſcholam adminiſtrare coepiſſet quarto anno Olympiadis CXXXIV. viginti ſex annis in ſchola conſumptis.* Itaque corrigendus Fabricii [2] locus, in quo Lacydem ipſum hoc anno obiiſſe dicit, quod Petavius quoque iam ſcripſerat. Certe Arceſilaus ad Eumenis Philetaeri fratris, ac Pergami regis aetatem pervenit, cum et ipſum adiverit, & ab illo dona receperit, ut teſtatur Laërtius [3]. Ergo, cum Eumenes ille Oly. CXXIX. anno 1. regnum ſuſceperit, Arceſilaus uſque ad Olympiadem illam vivere debuit. Ita quoque, cum Lacydes in horto illo docere conſueverit, quem Attalus Pergami rex inſtrui curaverat, Attalus autem ipſe hoc anno 3. huius Olympiadis regnum ſuſceperit, Lacydis mors huic anno adſcribi certe non poterit.

OLYMPIAS CXXXV.

Erato Aetolus *ſtadio* victor. *Afric.*

Cleoxenus Alexandrinus *pugilatu*.

OLYMPIAS CXXXVI.

Pythocles Sicyonius *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CXXXVII.

Meneſtheus Bargyleites *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CXXXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4486. Vrb. Cond. 526.

Q. Fabius Maximus II.
Sp. Carvilius Maximus II. Coſſ.

De-

(1) Lib. IV. ſeg. 61. (2) Bibl. Graec. Tom. II. pag. 62. (3) Libr. IV. ſeg. 38.

Demetrius Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Hac ipſa Olympiade Scaliger in Hiſtoriarum Collectaneis Eutelidam Lacedaemonium *puerorum pentathlo* victorem fuiſſe dicit; cum tamen victoria illa Oly. XXXVIII. contigerit ex Pauſania [1], atque in ea Olympiade Scaliger ipſam memoraverit.

Quum 2. ſuperioris Olympiadis anno Agroni Illyriorum regi Teuta uxor ſucceſſiſſet, atque in finitimos populos piraticam exerceret, Romani *Illyricum* Bellum adverſus illam ſuſcepere, quo preſſa, ineunte vere huius anni, regina pacem a Romanis impetravit. Hac Romanorum victoria permoti Corinthii Romanos Iſthmiorum participes mox futuros ſanxerunt, ac Romani ipſi tunc primum Legatos ad Athenienſes miſerunt, qui pacis foedera cum Illyriis inita nunciarent [2].

Hac Olympiade e vivis exceſſit Lycon, qui, cum Stratoni in Peripatetica Schola Olymp CXXVII. ſucceſſiſſet, ipſi per annos 44 praefuit [3] Lyconi vero Ariſto Iulietes ſucceſſit, quem morientem excepit Crotolaus.

OLYMPIAS CXXXIX.

Iolaidas Argivus *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CXL.

An. 1. Per. Iul. 4494. Vrb. Cond. 534.

L. Veturius Philo
C. Lutatius Coſſ.

Zopyrus Syracuſius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Ineunte vero hac Olympiade, nimirum 2. ipſius anno, *Sociale* Bellum ab Aetolis ſuſceptum exarſit adverſus Achaeos, quibus Philippus Macedonum rex opes, copiaſque ſuas coniunxerat [4], poſtquam poſtremo ſuperioris Olympiadis anno Antigono Gonatae ſucceſſerat.

Oppor-

(1) Eliac. I. c. 9. & II. c. 25. (2) Polyb. Lib. II. pag. 13. (3) Laert. Libr. V. ſeg. 68. (4) Polyb. Lib. IV. pag. 26.

Opportune vero obſervandum quod Phylarchi Atheniensis civis hiſtoria, quae a Pyrrhi in Peloponneſum expeditione ordiebatur, ad hanc uſque Olympiadem, ſive ad annum 4. Olymp. CXXXIX. perveniebat, cum Suidas aſſerat hiſtoriam illam uſque ad Ptolemaei Evergerae mortem deductam eſſe, quae eo anno contigerat, quo Ptolemaeus Philopatori ipſi ſucceſſit.

OLYMPIAS CXLI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4498. Vrb. Cond. 538.

L. Aemilius Paullus II. Coſſ.
C. Terentius Varro

Dorotheus Rhodius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Clitomachus autem Thebanus *pancratio* palmam obtinuit ex Pauſania [1]; quemadmodum Paeanius Damatrii filius Eleus *lucta* victor fuit, ut Pauſanias ipſe teſtatur, atque Africanus etiam memoravit.

Quandoquidem vero Suidas aſſerit quod Clitomachus ille in Iſthmiis una eademque die *pugilatu*, & *pancratio*, in Pythiis *pancratio*, in Olympiis autem δεύτερος ἂν μετὰ Θάσιον ἐπὶ παγκρατίῳ τε ἀνηγορεύθη καὶ πυγμῇ *ſecundus poſt Thaſium pancratio, ſimulque pugilatu victor renunciatus fuit*; facile eius Thaſii victoria *pancratio*, & *pugilatu* parta ad ſuperiorem Olympiadem referri poterit.

Lacydes hoc anno *ſolus ex omni memoria vivus* [2] Academicam Scholam Athenis Telecli, & Evandro reliquit, paulloque poſt obiiſſe videtur. Siquidem Laërtius, cum dixiſſet Lacydem anno 4. Olymp. CXXXIV. Scholam regendam ſuſcepiſſe, *vigintiſex* annis hoc munere perfunctum eſſe teſtatur.

Exeunte fere anno 3. huius Olympiadis Carneades eximium Academicae Sectae lumen Cyrene in Libia ortus eſt, ut ex ipſius aetate, mortiſque tempore ad annum 1. Olympiadis CLXIII. obſervabitur. Eum vero ſeptima Thar-

(1) Eliac. II. c. 15. (2) Laert. Lib. IV. ſeg. 61.

gelionis Attici die, quo *Carnia* Feſta Cyrene agebantur, in lucem prodiiſſe ſcribit Plutarchus [1].

In Pythiis vero Ludis, qui Pythiade CXCIII. hoc eſt exeunte *tertio* huius Olympiadis anno celebrati ſunt, Clitomachus Thebanus *pancratio*, & Paeanius Damatrii filius Eleus *lucta* victoriam obtinuit, ut a Pauſania [2] erudimur.

OLYMPIAS CXLII.

An. $\frac{1}{2}$. Per. Iul. 4502. Vrb. Cond. 542.

Q. Fulvius Flaccus III.
Ap. Claudius Pulcher Coſſ.

Crates Thebanus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Caper autem Eleus Pythagorae filius *lucta*, & *pancratio ſecundus* ab Hercule in Olympiis ipſis palmam obtinuit ex Pauſania [3], Suida, & Africano, qui tamen ipſum *Carum* appellat. Vna vero eademque die Caper ipſe Clitomachum *pancratio*, *lucta* vero Paeanium ſuperavit; quorum uterque multas palmas retulerat, ut ſuperiori Olympiade obſervatum fuit.

Clitomachus tamen *lucta* victor fuit, ut Pauſanias teſtatur [4].

Philippus Demetrii filius Macedonum rex Athenarum urbem obſedit, ſed cum a Romanis, Rhodiis, atque Attalo Pergami duce Athenienſes ſuppetias obtinuiſſent, regis milites ſoluta urbis obſidione quidquid ſacri, & amoeni tum in pomeriis Vrbis, tum in Attica regione fuit immani horridaque clade diripuerunt [5].

Itaque tunc Athenae Macedonum iugo ſolutae prorſus liberae, ac Romano Populo ſolo ſocietatis foedere coniunctae fuerant. Meurſius [6] quidem aſſerit illas tunc temporis a Romanis, *uti antea a Macedonibus*, praeſidium habuiſſe. Sed Livii loca, quibus ille ſententiam hanc ſuam ſuperſtruxit, perſpicue quidem oſtendunt a L. Apluſtio Legato naves *ad praeſidium Athenarum* relictas fuiſſe, itemque

(1) Symp. Lib. VIII. qu. 1. (2) Eliac. II. c. 15. 16. (3) Eliac. I. c. 21. (4) Eliac. II. c. 15. (5) Liv. Lib. XXXI. Zonar. Lib. IX. (6) Fort. Ath. c. 10.

que milites veluti *in Athenarum praeſidium* in urbe fuiſſe, ut eam nimirum contra Philippi claſſem, & exercitum tutarentur; nullibi vero demonſtrant praeſidium illud urbi veluti occupatae a Romanis impoſitum fuiſſe, quod ab Antipatro, & Caſſandro Macedonibus factum eſſe iam vidimus.

Pythiade XCIV. quae in *tertium* huius Olympiadis annum incidit, Pylades Megalopolitanus *citharoedia* victoriam obtinuit [1]: certe ante Philopoemenis victoriam adverſus Machanidam, quae 3. ſequentis Olympiadis anno parta fuit.

OLYMPIAS CXLIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4506. Vrb. Cond. 546.

BIBLIOTHECA ... 1894

M. Marcellus V.
T. Quinctius Criſpinus Coſſ.

Heraclitus Samius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Huic Olympiadi, ac facile quidem ineunti, Chryſippi mors adſcribi debet, qui quamvis Solis Ciliciae urbe oriundus eſſet, Athenis tamen Stoicae diſciplinae princeps fuit. Teſtatur ex Apollodoro Laërtius [2] ipſum ἀπελθεῖν ἐξ ἀνθρώπων τρία, καὶ ἑβδομήκοντα βιώσαντα ἔτη κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετταρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα *exceſſiſſe ex hominibus cum 73. aetatis annos egiſſet circa CXLIII. Olympiadem*, quod totidem fere verbis Suidas expreſſit; quamvis Lucianus [3] illi 81. aetatis annos conceſſerit. Itaque, ſi Diogenes Babylonius ipſius auditor ei in Schola, ut videtur, ſucceſſit, 60. fere annorum ſpatio Scholam ipſam obtinuit; cum ante annum V. C. 604. 88. annos natus obierit.

OLYMPIAS CXLIV.

Heraclides Salaminius *ſtadio* victor. *Afric.*

(1) Pauſan. Arcad. c. 50. & Plutar. in Philopoem. (2) Libr. VII. ſeg. 184.
(3) In Macrob.

OLYMPIAS CXLV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4514. Vrb. Cond. 554.

P Sulpitius Galba
C. Aurelius Cotta Coſſ.

Pyrrhias Aetolus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Non plurimum vero ego fallar ſi Pyrrhiam hunc Olympiorum victorem unum eundemque fuiſſe exiſtimem, qui excitato iam Sociali Aetolorum Bello ab Aetolis ipſis ad Eleos, veluti ipſorum dux futurus, miſſus fuit. Certe Polybius [1] ducem hunc *Pyrrhiam Aetolum* appellavit; exemplis autem aliis plane compertum Olympionicas Belli quoque duces electos fuiſſe.

Quum vero *puerorum pancratium* Agonibus aliis adiectum foret, primus ex illo Phaedimus Aeolenſis palmam obtinuit. Pauſanias [2]: Πέμπτῃ δὲ ἐπὶ ταῖς τεσσαράκοντα ϗ ἑκατὸν Ὀλυμπιάδι ἆθλα ἐτέθη παγκρατίου παισὶ, ϗ ἐνίκα Φαίδιμος Αἰολεὺς ἐκ πόλεως Τρῳάδος *Olympiade CXLV puerile pancratium inſtitutum fuit, vicitque Phaedimus Aeolenſis ex urbe Troade* Sic Africanus, niſi quod ille victorem hunc *Alexandrinum* appellat. Facile tamen diſſidium componi, ſuaque auctoritas Pauſaniae conſtare poterit, ſi obſervetur *Troadem* urbem aliquando etiam *Alexandriam* vocatam fuiſſe, eamque interdum quidem *Troadi* regioni, interdum etiam *Aeolidi* tributam fuiſſe, quae, cum prius *Myſia* diceretur, mox occupantibus illam Aeoliis Graecis, *Aeolis* vocata fuit. Itaque Phaedimus tum *Alexandrinus*, tum *Troadenſis*, tum *Aeolius* vocari potuit.

Moſchus autem Colophonius *puerorum pugilatu* victor fuit, iſque omnium unus παιδικὴν Περίοδον, univerſos nempe inter Pueros Agones vicit, ut Africanus teſtatur.

Anno autem primo Olympiadis huius Romani Philippo Macedoniae regi bellum indixerunt quod ille tum Attalum Pergami regem, tum Athenienſes, alioſque Graecos Ro-

(1) Lib IV. pag. 30. (2) Eliac. I. c. 8.

Romanis foederatos infeſtaſſet [1]. Itaque T. Quinctius Flamininus in Graeciam ad ferendam Athenienſibus, ceteriſque Graecis opem miſſus fuit [2].

Anno 3. Quinctius Flamininus Conſul, eiuſque frater L. Quinctius Philippum Macedoniae regem Attalo rege, atque Aetolis opem ferentibus terreſtri, ac navali praelio ſuperarunt. Athenienſes Attalo, ac Romanis foederati regem invitarunt ut Athenas veniret, eumque una cum Romanis Legatis appellentem miro Athenienſes plauſu, ac pompa exceperunt. Tunc addita nova Tribus ex regis nomine Attalis vocata, eiuſque ſtatua inter Heroes Tribuum *Eponymos* excitata. Cumque Rhodiorum quoque Legati Athenas veniſſent, ac cives ad bellum Philippo indicendum hortati forent, Athenienſes Rhodiorum Populo coronam decreverunt, Rhodiiſque omnibus ſingulos omnino Athenienſium civium honores, ac iura conceſſerunt [3].

Non diu tamen his honoribus Attalus ſuperſtes fuit; nam hoc ipſo anno moriens Eumenem filium in Pergami regno ſucceſſorem habuit [4], qui 40 annis illud obtinuit.

OLYMPIAS CXLVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4518. Vrb. Cond. 558.

L. Furius Purpureo
M. Claudius Marcellus Coſſ.

Micion Boeotus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Hoc eodem anno Olympico ineunte Iſthmici quoque Ludi celebrati ſunt, in quibus, facta a Romanis cum Philippo Macedonum rege pace, univerſis Graeciae Civitatibus ita libertas a Romanis reſtituta fuit, ut ſuis legibus uti poſſent. Eiuſmodi vero inſigne Romani Populi ac Flaminini Imperatoris beneficium in ipſo Iſthmiorum ludicro praeconis voce publicatum fuit [5].

(1) Liv. Libr. XXXIII. Polyb. Lib. XV. & Plut. in Flamin. (2) Pauſan. Phocic. c. 36. (3) Polyb. Excer. I gat. num. 3 & Liv. Lib. XXXI. (4) Strabo Lib. XIII. pag. 624. (5) Polyb. Exc. Legat. num. 9. & Liv. Libr. XXXII. c. 32. & Euſeb. in Chron.

OLYMPIAS CXLVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4522. Vrb. Cond. 562.

L. Quinctius Flamininus
C. Domitius Abenobarbus Coſſ.

Agemachus Cyzicenus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Clitus vero, vel *Clitoſtus*, ſive, ut Scaligero legendum videtur, *Cleoſtratus*, Rhodius in Ludis ipſis *lucta* palmam obtinuit.

Ineunte hac Olympiade bellum a Romanis cum Antiocho Syriae rege ſuſceptum fuit, qui Hannibalis, atque Aetolorum ſuaſu Graeciam, atque Inſulas occupaverat, atque hoc ipſo anno hyemem in Euboea inſula tranſegerat. Itaque proximo anno miſſus Manius Acilius Conſul, qui Graecas urbes ab Antiocho occupatas liberaret [1]. Athenis tamen hoc ipſo anno tranquillitas reſtituta fuerat. Etenim, cum plebs Antiocho faveret, L Quinctius Athenas veniens, & Apollodorum defectionis auctorem exilio puniens, civitatem in Romanorum ſocietate conſervavit.

Anno $\frac{1}{2}$. A. Atilius praefectus Romanae claſſis Antiochi regis claſſem inſequutus hoſtium naves partim fugavit, partim diſiecit, ac partim etiam cepit. Victor una cum captis navibus Piraeeum Athenienſium foederatorum portum intravit, maximamque tritici copiam Athenienſibus diſtribuit [2].

Anno $\frac{2}{3}$. cum Amphyſſa Aetolorum urbs a Manio Acilio Conſule obſideretur, Athenienſes Aetolorum calamitatibus permoti Legatos ad L Cornelium Scipionem Conſulem, & Acilii ſucceſſorem miſerunt, quibus ſequeſtribus Aetoli inducias impetrarunt. Legatorum princeps fuit Echedemus [3].

Ita prorſus inſequenti anno, cum Aetoli ſuperato iam, victoque Antiocho rege rebus ſuis deſperarent, Rhodios, atque Athenienſes exorarunt, ut Legatos Romam mitterent,

(1) Livius Lib. XXXV. (2) Liv. Lib. XXXVI. c. 20. (3) Polyb. Exc. Leg. num. 27. & Liv. Lib. XXXVII. c. 6.

rent, qui Senatus iram adverſus Aetolos lenirent [1]; iiſque ſequeſtribus pax a Romanis Aetolis conceſſa, ſimulque cum Antiocho rege foedus initum fuit. Hanc ipſam Athenienſium legationem memorans Livius [2] Leonem Hiceſiae filium hoc munere perfunctum eſſe teſtatur.

OLYMPIAS CXLVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4526. Vrb. Cond. 566.

M. Livius Salinator
M. Valerius Meſſala Coſſ.

Acuſilaus Megalopolites *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Hoc anno Philochori Athenienſis civis, ac Hiſtorici mortem memorandam putavi, cum illa 1 huius Olympiadis anno poſterior eſſe non poſſit. Etenim Suidas ait Philochorum ipſum Antigoni regis inſidiis peremptum eſſe quod Ptolemaeo Aegypti regi faveret; eiuſque aetatem ita deſcripſerat, ut Philochorum Erathoſthene iam ſene adoleſcentem fuiſſe dixerit. Hinc optime Voſſius [3] obſervavit in Suidae textu non Ἀντιγόνου, ſed Ἀντιόχου legendum eſſe. Siquidem Antigonus *Doſon* obiit anno 4 Oly. CXXXIX. dum Eratoſthenes 54. aetatis annum ageret; ideoque Philochorus adhuc adoleſcens occiſus eſſet. Sin vero *Antiochus* reſcribatur, erit Antiochus cognomento *Magnus*, qui ab anno 1. Olymp. CXXXIX. ad 1. Olympiadis huius imperavit, & Ptolemaeo Philopatori, Epiphani, & Philometori coaevus fuit.

In hac ſane hypotheſi perſpicue apparet quod anno 1. Oly. CXLVI. quo Eratoſthenes *octogenarius* obiit, Philochorus *quadrageſimum* circiter aetatis annum egerit, ideoque extremis Antiochi Magni temporibus quinquagenario maior foret. Ceterum de variis praeclariſque Philochori Scriptis Suidas ipſe aliique Veteres conſuli poſſunt; praeſertim vero de Archontum Eponymorum ſerie, quam ille contexuit, ut opportune iam alibi [4] expoſui.

OLYM-

(1) Polyb. ib. num. 26. (2) Lib. XXXVIII. c. 10. (3) De Hiſtor. Graec. Lib. I. c. 18. (4) Tom. II. pag. 3. & 90.

OLYMPIAS CIL.

Hippoſtratus Seleucienſis *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CL.

Oneſicrates Salaminius *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4538. Vrb. Cond. 578.

Q. Petilius Spurinus
Cn. Cornelius Scipio Hiſpalus Coſſ.
ipſique defuncto ſuffectus
C. Valerius Laevinus

Thymulus Aſpendius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Primo Olympiadis huius anno Antiochus *Epiphanes* Seleuco in Syriae regno ſucceſſit; proximeque anno liberalitate, ac mira prorſus in extruendis tum ſacris, tum profanis aedibus magnificentia Graecorum omnium amorem ſibi conciliavit. Etenim, ut ait Livius [1], *magnificentiae in Deos vel Iovis Olympii templum Athenis unum in terris inchoatum pro magnitudine Dei poteſt teſtis eſſe. Sed & Delon aris inſignibus, ſtatuarumque copia exornavit* Haec autem non ita intelligi profecto debent ut Antiochus ille Olympii Iovis templum Athenis inchoaverit; cum longe prius inceptum, tandemque ab Hadriano Auguſto dicatum fuerit, ut in Olymp. CCXXVII. obſervabitur; ſed quod templum ipſum iampridem inceptum novis operibus auxerit, atque exornaverit.

OLYMPIAS CLII.

Demetrius Megarenſis *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYM-

(1) Lib. XLI. c. 20.

OLYMPIAS CLIII.

An. ½. Per. Iul. 4546. Vrb. Cond. 586.

L. Aemilius Paullus II. Coſſ.
C. Licinius Craſſus

Ariſtander Lesbius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.
Ineunte primo Olympiadis huius anno Perſes Macedonum rex a L. Aemilio ſuperatus, ac Macedonia in Provinciae Romanae formam redacta, Macedonicum regnum, in quo viginti reges initio a Carano ducto imperaverant, extinctum fuit. Atticae naves, atque Athenienſes cives Macedonas exoſi Romanis eo in bello ſuppetias tulerunt, victoriaque parta a Romanis honorati ſunt. Etenim *L. Aemilius autumni fere tempore*, cum varias Graeciae urbes luſtraſſet, *Oropum Atticae* venit, Athenas inde conceſſit, ac *ſacrificio Minervae praeſidi arcis in urbe facto profectus Corinthum altero die pervenit* (1).

OLYMPIAS CLIV.

Leonidas Rhodius *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLV.

An. ½. Per. Iul. 4554. Vrb. Cond. 594.

L. Anicius Gallus Coſſ.
M. Cornelius Cethegus

Leonidas Rhodius, qui ſuperiori Olympiade *ſtadio* palmam retulerat, hac ipſa quoque & proxime inſequenti *ſtadio* victor fuit. Itaque Pauſanias (2) ait quod ille *quater* Olympia vicit, coronaſque *duodecim* reportavit, quod nimirum in Olympicis Ludis non *ſtadio* ſolum, ſed aliis etiam certaminum generibus, victoriam ſit conſequutus.

(1) Liv. Lib. XLV. c. 27. 28. (2) Eliac. II. c. 13.

OLYMPIAS CLVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4558. Vrb. Cond. 598.

L. Cornelius Lentulus
C. Marcius Figulus II. Coſſ.

Leonidas Rhodius tertiam *ſtadio* palmam obtinuit, ex Africano.

In Olympiis autem ipſis, niſi plurimum fortaſſe fallor, *lucta*, & *pancratio* victor fuit *tertius* ab Hercule Ariſtomenes & ipſe Rhodius. Ac certe quidem Ariſtomenem hunc *lucta*, & *pancratio* aliquando viciſſe teſtatur Pauſanias [1]; quod certe poſt Olymp. CXLII. contigiſſe debuit, qua Caper *ſecundus* ab Hercule, & ante CLXXII. qua Protophanes *quartus* ab Hercule victor memoratur, ceterique poſt Herculem victores ab Africano uſque ad Olymp. CCXXXII. recenſentur. Quod autem victoria illa huic uni Olympiadi adſcribenda ſit ex Africano deprehendi, quem hoc loco mutilum eſſe obſervavi. Cum enim ad Oly. CLIV. dixiſſet Λεωνίδας Ῥόδιος, στάδιον *Leonidas Rhodius ſtadio*, ad CLV. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον, στάδιον *idem ipſe ſtadio iterum*, ad CLVI. ſcribit ὁ αὐτὸς τὸ τρίτον. Ῥόδιος, τρίτος ἀφ' Ἡρακλέους πάλην ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον *idem ipſe tertio, Rhodius tertius ab Hercule lucta ſimul, & pancratio*. Itaque in Africani textu ante vocem Ῥόδιος eius victoris nomen excidit, qui *lucta ſimul*, & *pancratio* palmam retulerat: alioquin, ſi vox illa Ῥόδιος ad Leonidam ipſum referatur, in hac Olympiade *ſtadii* victor deeſſet. Quem vero potius hunc *Rhodium* fuiſſe dicemus, quam Ariſtomenem, quem *lucta & pancratio* his temporibus victoriam adeptum eſſe iam vidimus? In Graecis quidem Collectaneis apud Scaligerum Africano ſubiectis inter Caprum, & Protophanem *Leonidas Rhodius* veluti *lucta & pancratio* victor memoratur; ſed id ex vitiato Africani textu, Criticique infelicis manu profluxiſſe conſpicitur.

Hoc anno Polemo Evegeti filius Atheinenſis civis, at-

(1) Eliac. I. c. 21.

atque Atticarum rerum Scriptor memorandus videtur. Quamvis enim ipſius aetas accurate definiri non poſſit, Suidas tamen aſſerit ipſum Ariſtophanis Byzantii aequalem fuiſſe. Ariſtophanes autem ille Polemonis coaevus, eius Ariſtarchi magiſter fuit, qui Suida teſte Olymp. CLVI. floruit, & Ptolemaei Philometoris filium erudivit. Ergo Polemo paullo Ariſtarcho ſenior fuit, & circa Olympiadem hanc, qua Ariſtarchus floruiſſe dicitur, e vivis exceſſit.

Ceterum ex variis Polemonis huius Operibus, quae accurate a Voſſio [1] recenſentur, illud in primis ad haec uſque tempora perennare merebatur, quod inſcriptum fuerat περὶ τῶν κατὰ πόλεις Ἐπιγραμμάτων *de Inſcriptionibus, quae in* Graeciae *urbibus ſunt*. Etenim ex illo immenſus fere ſplendor in plurima Atticae hiſtoriae capita, praeſertim vero in *Faſtos Atticos*, redundaret.

Paullo Polemone recentior fuit Apollodorus Aſclepiadae filius & ipſe Athenienſis, quippe qui Suida teſte Ariſtarchi Grammatici & Panaetii Rhodii, Diogeniſque Stoici diſcipulus fuit [2]. Praeclarum ipſius Opus Χρονικὰ *Chronica* inſcriptum ſaepiſſime memoravi, quod utinam maximo hiſtoriae, & eruditionis bono ſupereſſet!

Dodvellus [3] quidem, ipſique inhaerens Fabricius [4] aſſerit illum Chronica haec ſua ad annum uſque 1040. ab Ilii excidio, nimirum 4. Olymp. CLVIII. perduxiſſe, eademque Attalo II. Pergami regi dicaſſe, qui anno 3. Olymp. CLX. e vivis exceſſit. Quum tamen Apollodorus ipſe Carneadis mortem in anno 4. Olymp. CXLII. memoraverit, ut inferius oſtendetur, perſpicue apparet ipſius hiſtoriam in Olymp. CLVIII. deſinere non potuiſſe. Itaque aut Scymni Chii locus, ubi tempus illud exprimitur, vitiatus eſt, aut Apollodorus ipſe Chronicis ſuis Attalo regi iam oblatis partem aliam adiecit, in qua tempora mox inſequuta deſcripſit.

Certe, ſi quis Scymni locum accuratius inſpexerit, non immerito ſuſpicabitur Apollodori Chronica uſque ad Olymp. CLXII. perveniſſe. Etenim Scymnus [5] ad Nicomedem Bithy-

(1) De Hiſt. Graec. Libr. I. c. 18. (2) Vid. Voſſ. Lib. I. c. 20. (3) Diſſert. de aetate Scymni. (4) Biblioth. Graec. Tom. II. pag. 661. (5) Vid. Fabric. Tom. III. pag. 35.

thyniae regem ſcribens anno 3. Oly. CLXII. diſſimulato Apollodori nomine laudat eius Χρονογραφίαν στοιχῦσαν ἄχρι τῦ νῦν *ſiue Chronographiam verſibus deſcriptam ad hoc uſque tempus.*

Athenienſes, qui Macedonico bello proventus, atque opes omnes inſumpſerant, ac Pauſania (1) teſte Graecorum omnium egentiſſimi evaſerant, Oropum urbem ſociam diripuerunt. Quum vero Oropii ad Romanum Senatum iniuriam hanc ſibi temere irrogatam detuliſſent, Sicyoniis a Senatu imperatum ut debitam multam Athenienſibus imponerent. Itaque a Sicyoniis quingentorum talentorum multa Athenienſibus inflicta fuit. Ut poenam hanc deprecarentur Athenienſes tres Sectarum principes, qui tunc Athenis florebant, Romam ablegarunt (2), Carneadem nempe Academicum, Diogenem Stoicum, & Critolaum Peripateticum, qui, cum in Senatu patriae cauſſam egiſſent, impetrarunt, ut multa *centum* dumtaxat talentorum ab Athenienſibus ſolvi deberet. Celebrem hanc legationem 2. Olymp. huius anno contigiſſe teſtatur Cicero (3), qui Legatos illos *P. Scipione, & M. Marcello* Coſſ. Romam veniſſe dicit, hoc eſt anno V. C. 598. dum Plutarcho (4) teſte Cato Cenſorius iam ſenex foret, quippe qui anno V. C. 584. iam 65. aetatis annum ageret (5).; adeoque Legatis illis Romae degentibus 80. ferme annos natus eſſet. Itaque perſpicue eorum ſententia refelli debet, qui legationem illam ad annum V. C. 532. referendam eſſe putarunt; cum praeſertim ex Pauſania (6) conſtet Oropi direptionem poſt ea tempora contigiſſe, quibus, Perſe Macedonum rege iam ſuperato, Macedonia Romanorum Provincia evaſerat, quod anno demum V. C. 587. factum fuit. Ceterum Pauſanias ipſe teſtatur quod aetate ſua Oropus, quae olim ad Boeotos ſpectaverat, ab Athenienſibus tenebatur (7).

Ex tribus autem Legatis illis Carneades uſque ad Olymp. CLXII. ſuperſtes fuit; Diogenes vero obita iam legatione brevi defunctus videtur; cum Cicero (8) ipſum anno 604. quo loquentem Catonem inducit, Diogenem iam obi-

(1) Achaic. c. 11. (2) Plin. Lib. VII. c. 30. Gell. Lib. VII. c. 14. Macr. Sat. I. c. 5. Cic. Tuſc. IV. c. 3. (3) Acad. IV. c. 45. (4) In Catone. (5) Cic. de Seneſt. c. 5. (6) Achaic. c. 11. (7) Attic. c. 34. (8) De Seneſt. c. 5. & 7.

obiiſſe demonſtret; adeoque ſi is 88. annos vixit, ut teſtatur Lucianus [1], *octogenario* maior iter ſuſcepit. Critolaus vero ad annum V. C. 650. perveniſſe legitur apud Ciceronem [2], ubi Craſſo Athenis degente floruiſſe dicitur: *Peripatetici Critolaus*, *&* *Diodorus*. Sed ibi legendum erit *Peripatetici Critolai Diodorus*.

Ceterum tantum abeſt ut Athenienſes Oropiis centum talentorum multam ſibi irrogatam perſolverint, ut potius non multo poſt Oropios iterum vexaverint; &, quidquid praedae atque opum relictum fuerat, Athenas adſportaverint [3].

OLYMPIAS CLVII.

Leonidas Rhodius *ſtadio* victor IV. *Afric.*

OLYMPIAS CLVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4566. Vrb. Cond. 606.

Sp. Poſtumius Albinus
L. Calpurnius Piſo Coſſ.

Ortho Syracuſius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano. Pauſanias tamen mox proferendus *Diodorum Sicyonium* veluti *ſtadii* victorem memoravit; quamvis Olympionicam illum cum CLX. Olympiade, & Corinthi clade coniunxerit, quod a vera temporum ſerie aberrare conſpicitur.

An. $\frac{2}{3}$. Antitheus Athenis Archon DXXXVIII.

C. Cornelius Lentulus
L. Mummius Coſſ.

Athenienſis Archontis nomen conſervavit Pauſanias [4], qui de Achaico Bello loquens ait: Ὁ δὲ πόλεμος ἔσχεν οὕτος τέλος, Ἀντιθέν μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, Ὀλυμπιάδι δὲ ἑξηκοστῇ πρὸς ταῖς

(1) In Macrob. (2) De Orat. Lib. I. cap. 11. (3) Pauſ. Achaic. cap. 12. (4) Achaic. cap. 16.

ταῖς ἑκατὸν, ἣν ἐνίκα Διόδωρος Σικυώνιος *confectum eſt hoc bellum Antitheo quidem Athenis Archonte*, *Olympiade vero CLX.*, *qua vicit Diodorus Sicyonius*. Plinius (1) vero Corinthum captam eſſe dicit *Olympiadis CLVI. anno 3. noſtrae Vrbis DCVIII.* cumque annus ille V. C. 608. iuxta Olympiadum calculum a Plinio ſaepe uſurpatum cum 3. Olymp. CLXI. concurrat, Harduinus in Plinio legendum aſſerit Olympiadis CLXI. Ac certe quidem ex pluribus Plinii locis invicem collatis apparet quod ille 12. ſolidis annis, aut tribus integris Olympiadibus a Varronis Epocha abhorret: atque V. C. annos ita cum Olympicis annis committit ac ſi Vrbs Roma anno 3. Oly. IX. condita foret. Itaque in hac hypotheſi Corinthi clades, quae a Plinio anno V. C. 608. tribuitur, in Pliniano calculo anno 3. Oly. CLXI. vere tamen anno 3. Olymp. CLVIII adſcribenda foret. Appianus (2) autem cladis huius tempus obſcurius expreſſit, ubi Corinthum occupatam, & everſam fuiſſe dicit ἀμφὶ τὰς ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν Ὀλυμπιάδας *circa centeſimam ac ſexageſimam Olympiadem*. Hinc fortaſſe Scaliger in *Collectaneis* anſam arripuit ut Corinthi cladem ab aliquibus Olympiadis CLVIII. anno 2. ab aliis anno 1. Olymp. CLX. adſcribi cenſeret, ideoque ad Olymp. hanc adnotaret Ἀντίθεος πάλιν *Antitheus iterum* Archon: perinde quaſi Antitheus ſemel, iterumque Archontis Eponymi munere perfunctus fuerit.

Quod vero Pauſanias hac Olympiade, qua Corinthus occupata & incenſa fuit, Diodorum Sicyonium Olympiis viciſſe dicit, ita intelligi fortaſſe debet, ut is vel *lucta*, vel alio certaminis genere palmam retulerit. Siquidem in Africani ſerie tunc Ortho Syracuſius veluti *ſtadii* victor memoratur; niſi fortaſſe in alterutro Scriptore mendum irrepſerit.

Ceterum L. Mummius Conſul confecto Achaico Bello tributum univerſae Graeciae indixit, concilia ſuſtulit, Romaeque ſancitum ut quotannis Praetor in Graeciam mitteretur, qui *Achaiae Praetor* dicebatur. Hinc, licet Athenis eadem Reipublicae forma, Magiſtratuum varietas, & Archontis Eponymi dignitas, ac nomen perſeveraverit, gra-

vio-

(1) Lib. XXXIV. cap. 2. (2) De Bello Pun. pag. 84.

Digitized by Google

viores tamen cauſſae ad hunc ipſum *Achaiae Praetorem*, veluti ſupremum Graeciae tribunal, deferebantur, ut opportune iam alibi demonſtravi [1].

OLYMPIAS CLIX.

Alcimus Cyzicenus *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLX.

Anodocus Cyzicenus *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXI.

Antipater Epirota *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXII.

An. $\frac{1}{2}$. Per. Iul. 4582. Vrb. Cond. 622.

Heraclitus Athenis Archon DLII.

P. Popilius Laenas
P. Rupilius Nepos Coſſ.

Damon Delphus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Heracliti Archontis nomen hoc loco Faſtis inſcripſi quod illum Meurſius ex Paullo Diacono ſe deprehendiſſe putaverit. Ille nimirum ad annum V. C. 621. cum de Servili Bello in Sicilia excitato dixiſſet, adnotavit [2]: *In Metallis quoque Athenienſium idem tumultus ſervilis ab Heraclito Praetore diſcuſſus eſt*. Ac certe quidem tumultus ille, ac Servile Bellum in Attica excitatum Athenaeus, [3] etiam memoravit, additque ſervos cuſtodibus interemptis acropolim in Sunio promontorio poſitam occupaſſe, Atticam diu populationibus vexaſſe, eo tempore, quo ſecunda Servorum defectio in Sicilia excitata fuit.

Ita

(1) Vid. Pauſan. Achaic. cap. 16. (2) Hiſt. Miſcel. Libr. IV. (3) Lib. VI. cap. 20.

Ita Diodorus (1), cum Servile Bellum in Sicilia excitatum deſcriberet, ait: ϰ̀ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπὲρ χιλίων, ἔντε Δήλῳ, ϰ̀ κατ᾽ ἄλλους πολλοὺς τόπους *in Attica vero pluſquam mille* ſervi ſunt interempti, *inque Delo, & aliis multis locis*.

Vereor tamen ne in explicando *Praetoris* nomine Meurſius hic aberraverit, ubi *Praetoris* voce Archontem Eponymum deſignari putavit. Quemadmodum enim opportunius alibi (2) oſtendi, *Strategi* quoque Athenis eligebantur, qui bellicis rebus praeeſſent, ac militibus imperarent, adeoque Reipublicae tranquillitatem curarent, hoſtes propulſarent, ac ſeditioſos compeſcerent. Hinc Phocionem, quem Meurſius ipſe Eponymorum Faſtis inſcripſerat, expungendum demonſtravi, cum ille a Plutarcho Στρατηγὸς ſolum, hoc eſt *exercitui Praefectus*, vel *Praetor* dicatur. Itaque Heraclitus etiam eodem ipſo jure non Eponymus Archon, ſed *Strategus* habendus erit, quod ipſum *Praetoris* nomen perſpicue oſtendit, atque ex compreſſa Servorum ſeditione deduci poterit: quod ſane non ad Archontem Eponymum, ſed ad Strategum potius ſpectaſſe debuit.

OLYMPIAS CLXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4586. Vrb. Cond. 626.

Cn. Octavius
T. Annius Coſſ.

Timotheus Trallianus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Huic anno Carneadis Academici Philoſophi mortem tribuendam eſſe putaverim, de qua ſuperiori ſeculo doctiſſimi Viri accerrime diſputarunt. Etenim Laërtius (3) perſpicue diſerteque dicit: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τετάρτῳ τῆς δευτέρας ϰ̀ ἑξακοστῆς ϰ̀ εκατοστῆς Ὀλυμπιάδος *ait Apollodorus in Chronicis eum humanis exceſſiſſe rebus anno quarto Olympiadis CLXII.* Eiuſmodi vero Laërtii, vel Apollodori verba ita explicanda putat Stanleius, ut anno illo non *defunctum*, ſed *natum* Carneadem

(1) Eclog. II. Lib. XXXIV. pag. 605. (2) Tom. I. pag. 366. (3) Lib. IV, ſeg. 65.

dem fuiſſe dixerit. Obſervat enim quod Antonius, Cicerone [1] teſte, dum Proconſul in Cilicia foret, Carneadem adhuc ſuperſtitem Athenis audivit; ideoque, cum Antonii Proconſulatus in annum V. C. 652. ſive 3. Oly. CLXIX. inciderit, Carneadis mors Olympiadi CLXIII. adſcribi non poſſet. Addere etiam poterat Stanleius quod Craſſus, qui ſane Q. Caepione, & C. Laelio Coſſ. ortus erat [2], hoc eſt anno V. C 614. dum ex Macedonia Quaeſtor Athenas veniſſet, Carneadem viventem reperit [3], quod circa annum V. C. 650. contigiſſe debuit. Itaque Stanleius Carneadis mortem longe ſerius contigiſſe putat; ideoque a Laërtio non *mortis*, ſed *ortus* annum expreſſum eſſe contendit. Salmaſius [4] tamen, ac Ionſius [5] in utroque Ciceronis loco non *Carneadem*, ſed *Charmidem* reſcribendum eſſe iam viderant, idque veterum Codicum praeſidio a Criticis aliis aſſeritur. Ac certe quidem, ut argumenta cetera a Criticis illis allata diſſimulem, idem ipſe Ciceronis locus, qui fraudi fuerat, oſtendit ibi de Charmide, non vero *Carneade* rem eſſe. Ait enim Cicero *florente Academia, quod eam Carneades, Clitomachus, & Aeſchines obtinebant. Erat etiam Metrodorus, qui cum illis una illam ipſum Carneadem diligentius audierat, hominem omnium in dicendo, ut ferebant, acerrimum, & copioſiſſimum* [6]. Quis hic aperte non videat Craſſum de Carneadis eloquentia ex fama ſolum, non praeſentia, iudicaſſe; adeoque Craſſum cum Carneade verſatum non eſſe? Quis, ubi viderit tres antea Philoſophos memorari, mox aſſeri quod Metrodorus *una cum illis* Carneadem audiverat, Carneadem ipſum a tribus illis diſtinguendum eſſe non intelligat; adeoque primo loco Carneadem memorari non potuiſſe? Itaque, ſi ex variis Ciceronis locis *Carneadis* nomen expungatur, ibique *Charmidis* nomen reponatur, quem idem Cicero Carneadis una cum Clitomacho auditorem fuiſſe dicit [7], nihil eſt certe cur Carneadis vita ad annum V. C. 652. protrahatur. Accedit etiam quod Laërtius ait τελευτῶντος αὐτοῦ φασὶν ἔκλειψιν γενέσθαι σελήνης *ipſo defuncto eclipſim*

(1) De Orat. Libr. I. c. 18. & II. c. 88. (2) Cicer. in Bruto c. 43. (3) Id. de Orat Lib. I. c. 11. (4) Plinian. Exerc. p. 50. (5) Hiſtor. Phil. Lib. II. c. 14. (6) Ib. Libr. I. c. 11. (7) Orator. c. 16.

Lunae contigiſſe; eclipſis autem illa exeunte fere anno 1. Olymp. CLXIII. in Tabulis memoratur; & quamvis illo iam defuncto contigerit, optime tamen ad Carneadis mortem referri illa potuit, adeoque mortis tempus a Laërtio propoſitum mire confirmat.

Quandoquidem vero Scriptores alii contenderant Carneadem noſtrum ad antiquiora potius tempora referendum eſſe, quod a Cicerone [1] Carneades *Epicuro perfamiliaris* fuiſſe dicatur, opportune obſervandum id de alio prorſus Carneade intelligendum eſſe; quemadmodum certe Antipater ille, qui hauſto veneno ante Carneadis noſtri mortem interiit [2], Antipater Tyrius eſſe non potuit, ut Aldobrandinus, ac Menagius perperam exiſtimarunt; cum Cicero in Officiorum Libris [3], quos anno V. C. 709. exaravit, Antipatrum Tyrium *nuper Athenis mortuum* fuiſſe dixerit.

Ceterum Carneades ipſe ex Cicerone [4] quidem, & Valerio Maximo [5] 90., ex Laërtio vero, & Luciano [6] 85. annos vixit, quorum calculum exactiorem eſſe putaverim; cum Cicero, & ipſi inhaerens Valerius id obiter rotundoque numero expreſſiſſe videantur.

Defuncto Carneadi in Academica Schola ſucceſſit Clitomachus Diogneti filius Carthaginienſis.

An. $\frac{2}{3}$. Agathocles Athenis Archon DLVIII.

Eponymi Archontis huius nomen Pſephiſmati inſcriptum conſpicitur, quod Athenis in Hyrcani Iudaeorum Pontificis honorem editum a Ioſepho [7] exhibetur; variiſque mendis reſperſum opportunius alibi emendavi [8]. Quod vero decretum ipſum, adeoque Agathocles Archon ad hunc annum referri debeat, exinde facile inferri poteſt, quod Ioſephus perſpicue diſerteque dicat Athenienſium, ac Romanorum decreta *ἐγένετο ἐπὶ Ὑρκάνȣ Ἀρχιερέως, ϗ Ἐθνάρχȣ ἔτȣς ἐννάτȣ facta ſunt Hyrcani ſacerdotis, & Ethnarchae anno nono*. Itaque, cum Hyrcanus ſenior, ac iunioris avus Pontificatum ſuſceperit anno 2. Olymp. CLXI. V. C. 619.

nonus

(1) Fin. Libr. V. c. 31. (2) Laert. Lib. IV. ſ. 64. (3) Lib. II. c. 24. (4) Acad. Quaeſt Lib. IV. c. 6. (5) Lib. VIII. c. 5. (6) In Macrob. (7) Antiqui Iudaic. Lib. XIV. c. 8. (8) Tom. I. pag. 281.

nonus ipſius annus, ideoque Agathoclis magiſtratus in $\frac{2}{3}$. huius Olympiadis annum referri debet. Quo ſane loco miram Ioſephi hallucinationem obſervare cum Petavio [1] decet, quum Ioſephus de Hyrcano iuniore loquens, rebuſque geſtis anno V. C. 710. Romanorum, atque Athenienſium Pſephiſmata repente ſubiecerit, quae non ad iuniorem, ſed potius ſeniorem, non ad annum V. C. 710. ſed 627. ſpectabant.

Syncellus [2] quidem Legationem illam ab Hyrcano, & Herode miſſam fuiſſe ſcribit, eamque circa tertium Auguſti Caeſaris annum contigiſſe indicat; tuncque Pſephiſma ab Athenienſibus de amicitia ſervanda Legatis conceſſum eſſe teſtatur; ſed ipſe quoque perturbata apud Ioſephum temporum ſerie deceptus fuit.

An. $\frac{3}{4}$. Iaſon Athenis Archon DLIX.

Eponymus hic Archon a Phlegonte memoratur [3] ubi Androgynum Romae viſum ait Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἰάσονος, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Πλαυτίου, καὶ Σέξτου Καρμινίου Ὑιαίου, καὶ Μάρκου Φουλβίου Φλάκκου *Archonte Athenis Iaſone, Conſulibus Romae Marco Plautio, & Sexto Carminio. Hyiaeo, ac M. Fulvio Flacco*. Meurſius [4] hoc loci reſcribendum putaverat καὶ Σεντίου Αὐγουρίνου *& Sentio Augurino*, ideoque hiſtoriam illam referendam aſſerit ad annum V. C. 909. quo 19. Antonino Pio imperii annus agebatur; quod nimirum in Panvinii Faſtis *Sentio Augurino* collega ponatur *Marcus Plautius Sylvanus*. Noriſius [5] tamen, aliique obſervarunt *Sentii Augurini* Collegam fuiſſe *Marcum Ceionium Silvanum*, vel, ut alibi legitur, *Iulium Silvanum*; ideoque in Phlegontis textu pro καὶ Σέξτου Καρμινίου Ὑιαίου legendum erit Ὑψαίου, καὶ Μάρκου Φουλβίου Φλάκκου *& M. Fulvio Flacco*, qui certe cum Marco Plautio Hypſaeo anno ab V. C. 629. hoc eſt $\frac{3}{4}$. Olymp. CLXIII. Conſul proceſſit.

Ergo etiam Iaſonis Archontis nomen huic anno inſerendum erit.

(1) Doctr. Temp. Lib. I. c. 26. & Lib. X. c. 56. (2) Pag. 243. (3) De Mirabil. c. 10. (4) In Notis ad Phlegont. (5) Epiſt. Conſ. pag. 97.

OLYMPIAS CLXIV.

Boeotus Sicyonius *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXV.

Acuſilaus Cyzicenus *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXVI. & CLXVII.

Chryſogonus Nicaeenſis *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXVIII.

Nicomachus Philadelphienſis *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXIX.

Nicodemus Lacon *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXX.

Simmias Seleucienſis a Tigri *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXXI.

Parmeniſcus Corcyraeus *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXXII.

Eudamus Cous *ſtadio* victor. *Afric.*

Protophanes Magnes *lucta*, & *pancratio quartus* ab Hercule. Afric.

OLYMPIAS CLXXIII.

An. $\frac{1}{2}$. Per. Iul. 4626. Vrb. Cond. 666.
Athenion Athenis Archon DXCVI.

L. Cornelius Sulla
Q. Pompeius Rufus Coſſ.

Parmeniſcus Corcyraeus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano; quemadmodum *ſtadio* ipſo Olymp. CLXXI. palmam retulerat.

Hoc anno, quo Mithridates Ponti rex Athenas occupavit, ſupremam Archontis Eponymi dignitatem ab *Athenione*, ſive, ut ab aliis vocatur, *Ariſtione* ſuſceptam fuiſſe non obſcuris, opinor, indiciis opportunius alibi [1] demonſtravi; ut proinde ipſius nomen hic Faſtis inferendum putaverim. Certe Mithridatem regem hoc anno Macedoniam, Thraciam, Graeciam, atque Athenas ipſas obtinuiſſe ex Appiano [2], Plutarcho [3], & Livio [4] erudimur.

Itaque plerique Athenienſium optimates haec patriae infortunia declinantes Romam migrarunt. Ita Cicero [5] de ſeipſo loquens ait: *cum princeps Academiae Philo cum Athenienſium optimatibus Mithridatico bello domo profugiſſet, Romamque veniſſet, totum ei me tradidi*. Hic autem Philo Lariſſaeus *quartam* Academiam Athenis invexerat [6], eique defuncto ſucceſſit Antiochus Aſcalonita, quem Cicero Athenis anno V. C. 685. audivit [7].

An. $\frac{2}{3}$. Cum Athenarum Vrbs diuturna, gravique obſidione a L. Sylla Romani exercitus Imperatore preſſa fuiſſet, tandem civibus ad extrema redactis ſuperata, & occupata fuit primo Antheſterionis menſis die, qui eo anno in ipſius Martii Romani Kalendas inciderat. Caedes, incendia, rapinae, quibus miſerrima Vrbs ab Imperatore Sylla, efferatiſque militibus direpta fuit, fuſe a Plutarcho [8], aliiſque Scriptoribus deſcribuntur. Piraeeus quoque mox a Sylla occupa-

(1) Tom. II. pag. 101. (2) Mithridat. (3) In Sylla & Pomp. (4) Epitome 78. (5) Brut. c. 89. (6) Empiric. Hypoth. Lib. I. ſeg. 33. (7) Ibid. c. 91. (8) In Sylla.

cupatus, ac navale, ſive armamentarium ibi iampridem a Philone exſtructum incenſum fuit.

Vna vero cum manubiis, ditiſſimiſque ſpoliis, quae ex direpta Vrbe Athenienſi Romam delata ſunt, Ariſtotelis etiam ſcripta, quae iampridem Apellico Teius Athenienſis civis Mithridatis Magni aetate coëmerat, una cum Apelliconis bibliotheca Romam invecta fuere, ibique a Tyrannione Grammatico recenſita, variaſque in claſſes diſtributa ſunt (1).

Quamvis tamen ingentem adeo cladem Athenienſes a Syllae militibus perpeſſi forent, ipſorum tamen civitas, ut teſtatur Strabo (2), qui Tiberii Caeſaris aetate floruit, μέχρι νῦν ἐλευθερίᾳ τέ ἐςι καὶ τιμῇ παρὰ τοῖς Ρ'ωμαίοις *ad hanc uſque diem libera, atque apud Romanos in bonore eſt.*

OLYMPIAS CLXXIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4630. Vrb. Cond. 670.

L. Cornelius Cinna IV.
Cn. Papirius Carbo II. Coſſ.

Eius, qui hac Olympiade *ſtadio* palmam obtinuit, nomen in mutilo Africani textu deſideratur.

OLYMPIAS CLXXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4634. Vrb. Cond. 674.

L. Cornelius Sulla II.
Q. Caecilius Metellus Coſſ.

Epaenetus Argivus in Olympicis Ludis *puerorum ſtadio* palmam obtinuit, perinde quaſi hac Olympiade ſola puerorum certamina peracta fuerint, Σύλλα πάντας ἐις Ρ῞ώμην μεταπεμψαμένυ *cum Sylla omnes Romam miſiſſet*, ut ait Africanus. Ac certe quidem Appianus (3) etiam de inita Romae a L. Sylla dictatura loquens ait Ο'λυμπιάδων ὑσῶν ἐν Ε῞λλη-

(1) Plut. in Syll. Strab. Lib. XIII. pag. 608. Athenae. Lib. V. c. 13. (2) Lib. IX. (3) Bell. Civil. Lib. I. pag. 422.

Ε῎λλησιν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε, ϗ ἐδενὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ τότε ἀγωνίσματος, πλὴν ϛαδίυ δρόμυ, γενομένυ. Τὺς γαρ ἀθλητὰς, ϗ τὰ ἄλλα θεάματα πάντα ὁ Σύλλας ἐσ Ρὼμην μετεκέκλητο ἐποιεικεία Μιθριδατείων ἔργων ἢ τῶν Ι᾿ταλικῶν *peracta apud Graecos Olympiade CLXXV. quo tempore nullum in Olympia certamen, praeter curſum in ſtadio, fuit; nam Athletas, ceteraque ludicra univerſa in Vrbem Sylla Mithridatici, atque civilis Belli occaſione tranſtulerat*. Itaque, licet Africanus Epaeneto *ſtadio inter pueros* victoriam adſcripſerit, facile tamen hic illam *inter viros* obtinuit, cum Appiano teſte Sylla ſolum, conſuetumque *ſtadii curſum* in Graecia reliquerit.

An. $\frac{1}{2}$. Hoc anno *ſecundo* huius Olympiadis Cicero, cum antea Sex. Roſcium Romae defendiſſet, Athenas conceſſit, ut ibi in Oratoria, ceteriſque liberalibus Artibus erudiretur (1). Triennii ſpatio Tullium Athenis ſubſtitiſſe dicit Hieronymus; cum tamen ſex ſolum menſes Athenis exegerit, ibique Myſteriis initiatus fuerit (2).

OLYMPIAS CLXXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4638. Vrb. Cond. 678.

Cn. Octavius
C. Scribonius Curio Coſſ.

Dion Cypariſſienſis *ſtadio* in Olympiis victor ex Africano.

OLYMPIAS CLXXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4642. Vrb. Cond. 682.

L. Gellius Poplicola
Cn. Cornelius Lentulus Clodianus Coſſ.

Hecatomnus Eleus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, & Phlegonte, a quo tamen victor ille *Mileſius* vocatur, fortaſſe quod is, aliorum Hieronicarum inſtar, plurium Ci-

(1) Plutar. in Cicer. Vid. Gell. Lib. XV. c. 27. (2) Cic. de Legib. Lib. II. c. 14.

Civitatum iure atque honore donatus eſſet. Neque *ſtadio* ſolum, ſed *diaulo* quoque, & *armato curſu* viciſſe eum memorat Phlegon, adeoque tres coronas ex Olympiis retuliſſe.

Ceterum inſignis ille Phlegontis locus, quem nobis Photius (1) conſervavit, reliquos etiam victores omnes enumerat, qui in Olympiis ipſis vario certaminum genere palmas reportarunt, quos eodem ordine hic ſubiiciendos putavi.

Hypſicles Sicyonius *dolicho*
Caius Romanus *dolicho* facile *puerorum*
Aritonymias Cous *pentathlo*
Soterichus Eleus *pugilatu puerorum*
Ariſtolochus Eleus *tethrippo*
Clitias Eleus *biga pullorum equorum*
Iſidorus Alexandrinus *lucta*
Aptotus *periodo*
Atyanas Hippocratis f. Atramyttenus *pugilatu virorum*
Sphodrias Sicyonius *pancratio*
Soſigenes Aſianus *ſtadio puerorum*
Apollophanes Cypariſſienſis *lucta puerorum*
Calas Eleus *pancratio puerorum*
Agemon Eleus *celete*
Hellanicus Eleus *biga*, & *tethrippo pullorum equorum*
Calippus Pelaeus *celete pullo*.

Ex hoc illuſtri Phlegontis loco non modo Victorum horum nomina affulſere; verum etiam maxima certaminum varietas deprehendi poteſt, quae iis temporibus, afflictis etiam Graecorum rebus, committebantur.

An. $\frac{2}{3}$. Magnus Gaius Athenis Archon DCXIV.

Cn. Pompeius Magnus
M. Licinius Craſſus Coſſ.

Plane dubitans, mihique ipſi diffidens huius *Magni Gaii* nomen Faſtis hic infero, quod is a Ioanne Sariſberienſi Craſſi Conſulis anno *Athenienſium Maior* vocetur, idque for-

(1) Cod. 97.

fortaſſe de Archontis Eponymi dignitate intelligi poſſit ; quamvis integer contextus hunc *Strategum* potius, aut *Polemarchum* fuiſſe ſubindicet, ut iam alibi opportune demonſtravi [1]. Ex ipſa vero Sarisberienſis, vel certe antiquioris Auctoris, quam ille exſcripſit, narratione perſpicue apparet tunc temporis Athenienſes *Romani Populi ſocios*, *amicoſque* fuiſſe. Id vero de eius etiam belli tempore intelligi facile debet, quo L. Lucullus Ponto ſubacto, pulſoque Mithridate rege, ac Tigrane ſuperato ingentem Populo Romano gloriam reportavit, quod anno 4. huius Olympiadis CLXXVII. contigiſſe Phlegon [2] teſtatur.

O L Y M P I A S CLXXVIII.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 4646. Vrb. Cond. 686.

L. Caecilius Metellus
Q. Marcius Rex Coſſ.

Dinocles Hypepaenus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Strato Alexandrinus Chorragi filius *lucta*, *& pancratio* quinctus ab Hercule victoriam in Ludis ipſis obtinuit ex Africano, qui tamen victorem hunc *Stratonicum* appellat. Victor ipſe a Pauſania [3] quoque, & Aeliano [4] memoratur.

Philoſtratus vero Rhodius *pugilatu* palmam adeptus eſt [5]; quamvis a Iudicibus multatus eſſet quod victoriam hanc ab Eudelo antagoniſta pecunia comparaſſet.

Hac ipſa Olympiade victorias illas contigiſſe putaverim, quibus idem Strato Alexandrinus tum in *Pythiis*, tum in *Nemeis* Ludis palmam obtinuit, ut Aelianus ipſe teſtatur. Quamvis enim Scriptor ille verum harum victoriarum tempus non expreſſerit, facile tamen ipſae circa hanc Olympiadem contigerunt, qua is eodem *luctae*, *& pancratii* certamine in Olympiis viciſſe legitur.

(1) Tom. II. pag. 103. (2) Apud Phot. Cod. 97. (3) Eliac. I. c. 21. & Achaic. c. 23. (4) Var. Hiſt. Lib. IV. c. 15. (5) Pauſ. Eliac. I. c. 21.

Digitized by Google

An. $\frac{4}{2}$. Quum Pompeius hoc anno V. C. 687 extraordinarium imperium ſuſcepiſſet ut adverſus Piratas bellum gereret, bellum ipſum, ut ait Cicero, extrema hieme apparavit, ineunte vere ſuſcepit, media aeſtate confecit. Interim vero parta iam fortaſſe victoria Athenienſem urbem ingreſſus eſt; ibique duas Inſcriptiones ab aſſentatoribus civibus poſitas invenit: Ἐφ' ὅσον ἄνθρωπος οἶδας, ἐπὶ τοσοῦτον εἶ Θεός: *quatenus te hominem eſſe agnoſcis, eatenus Deus es*. Alia: Προσεδοκῶμεν, προσεκυνοῦμεν, εἴδομεν, προπέμπομεν *Expectabamus, adorabamus, vidimus, deducimus* (1). Fortaſſe tamen haec ad proximam Olympiadem referri poſſunt, qua certe Pompeius Athenienſem urbem adivit.

OLYMPIAS CLXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4650. Vrb. Cond. 690.

L. Iulius Caeſar
C. Marcius Figulus Coſſ.

Andreas Lacedaemonius *ſtadio* victoriam in Olympiis obtinuit ex Africano.

Ad ineuntem Olympiadem hanc facile revocaverim, quod de Pompeio memorat Plutarchus (2); ipſum nempe Philoſophos Athenis florentes maximo prorſus honore proſequutum eſſe, publicoque Civitatis aerario quinquaginta talenta largitum eſſe, ut Vrbis moenia iam diruta inſtaurarentur. Quo plane beneficii, ac humanitatis genere adeo ſibi Athenienſium animos devinxit Pompeius, ut exorto mox civili bello, cives ipſius partes amplexati ſint. Certe Pompeius Mithridate iam defuncto Athenas conceſſit, ut inde in Italiam triumphaturus tranſiret, quod anno V. C. 692. adſcribi debet.

OLYM-

(1) Zonar. Annal. Lib. IX. num. 3. (2) In Pompeio.

OLYMPIAS CLXXX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4654. Vrb. Cond. 694.
Herodes Athenis Archon DCXXIV.

Q. Caecilius Metellus Celer
L. Afranius Coſſ.

Andromachus, Ambraciota *ſtadio* vicit Olympia ex Africano, quem Dodvellus *Andronicum* appellavit.

Archontis autem Eponymi nomen Diodorus (1) nobis expreſſit ubi de Iulii Caeſaris expeditionibus loquens ait: *τύτυ δ' αἱ πρῶται πράξεις ἀπετελέσθησαν Ὀλυμπιάδος τῆς ἑκατοςῆς ϗ ὀγδοηκοςῆς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἡρώδυ* *cuius res principio geſtae incidant in primum Olympiadis CLXXX. annum, Archonte tum Athenis Herode*. Ac certe quidem ineunte hac Olympiade Caeſar in Luſitaniam profectus ibi bellum geſſit, ſequentique anno Conſulatum obtinuit (2). Itaque corrigendus hic obiter Petavii locus, in quo Caeſaris conſulatum, & Herodis imperium anno 2. huius Olympiadis adſcripſit.

OLYMPIAS CLXXXI.

An. $\frac{4}{2}$. Per. Iul. 4658. Vrb. Cond. 698.

Cn. Cornelius Lentulus Marcellinus
L. Marcius Philippus Coſſ.

Lamachus Tauromenita *ſtadio* vicit Olympia. *Africanus.*

OLYMPIAS CLXXXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4662. Vrb. Cond. 702.
Polycharmus Athenis Archon DCXXXII.

Cn. Pompeius Magnus ſine Collega Coſ.

Q 2 Au-

(1) Lib. I. c. 4. (2) Dio Lib. XXXVII.

Auteſion Argivus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano. In Olympiis ipſis Mario Alexandrinus Marionis filius *lucta & pancratio* palmam *ſextus* ab Hercule obtinuit, ut Africanus ipſe, & Pauſanias [1] teſtatur.

Polycharmi Archontis nomen, quod in contexendis Faſtis primum omiſerat, ſecundis curis adiecit Meurſius. Etenim Cicero [2] ad Atticum ſcribens ait: *Cum Patron mecum egiſſet, ut peterem a veſtro Areopago ὑπομνηματισμὸν tollerent, quem Polycharmo Praetore fecerant*. Decretum autem illud, ut ex univerſo Epiſtolae contextu apparet, in C. Memmii gratiam factum erat, ut Athenis eo in loco aedem exſtruere is poſſet, in quo Epicurus habitaverat: quod cum Patroni, ceteriſque Epicuraeis Magiſtri memoriae iniurium videretur, decretum ipſum reſcindi poſtulabant. Itaque, cum Ciceronis Epiſtola pridie Nonas Quintiles anno V. C. 702. ſcripta ſit, facile decretum exeunte poſtremo ſuperioris Olympiadis anno factum fuit, ideoque Polycharmus, cuius nomen veluti perſpicua temporis nota exprimitur, Eponymorum Faſtis inſcribi tunc debet.

An. $\frac{3}{4}$. Quum civile bellum inter Iulium Caeſarem, & Pompeium excitatum foret, Athenienſes Reipublicae Romanae partes tutati Pompeio vires, conſilia, opeſque ſuas contulerunt. Itaque Q. Fufius Calenus Caeſaris Legatus occupato iam Piraeeo Athenas contendit; ſed, cum urbem probe munitam invadere, ac ſuperare non poſſet, circumiectos agros diripuit [3].

Quandoquidem vero Athenienſes in Mithridatico bello regi adhaeſerant, eoque victo Ariobarzanis Cappadociae regis ope in Romanorum gratiam redierant, huius fortaſſe beneficii memores ſtatuam, ac titulum Ariobarzani Athenis excitarunt, quem opportune iam alibi protuli [4], ac explicavi. Quamvis autem tempus, quo id vere contigerit, definiri non poſſit, perſpicuum eſt, tamen hoc inter Olympiadem CLXXX. & CLXXXV. contigiſſe, ut ex Ariobarzanis aetate iam demonſtravi.

Ita quoque ad eadem tempora referendam eſſe iam dixi Ariobarzanis ipſius liberalitatem, qua Odeum Athenis ex-

(1) Eliac. l. c. 21. (2) Lib. V. Epiſt. 11. (3) Dio. Lib. XLII. pag. 215. (4) Inſcript. Attic. p. XLVII.

exſtruxit, ut ex alio Marmore a me publicato deprehendi poteſt [1].

OLYMPIAS CLXXXIII.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 4666. Vrb. Cond. 706.

C. Iulius Caeſar II.
P. Servilius Vatia Iſauricus Coſſ.

Theodorus Meſſenius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano. Quum Pompeius hoc anno in Pharſalicis campis a Caeſare ſuperatus eſſet, Athenienſes, qui Pompeio iam faverant, in Caeſaris partes ſponte conceſſere. Is vero iniuriarum immemor humaniter illos excepit, hanc ſe defunctis gratiam habere dicens, praeclaris nempe Viris, qui Athenis floruerant [2].

An. $\frac{1}{2}$. Hoc anno, quum M. Marcellus Athenis interemptus eſſet, Servius Sulpicius ipſius amicus ei ſepulcri locum in Academia obtinuit, marmoreumque tumulum ab Athenienſibus exſtrui iuſſit, quod illi veteri religione prohiberi ſe dicerent ne intra Vrbis moenia ſepulcri locum concederent [3].

An. $\frac{3}{3}$. In *tertio* Olympiadis huius anno Diodori Siculi Hiſtoria deſinit, qua 1138. annorum ſeriem Libris XL. accuratiſſime, atque uberrime complexus erat. Maximam tamen eiuſmodi Operis partem temporis edacitas, atque exſcriptorum ſocordia nobis eripuit.

OLYMPIAS CLXXXIV.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 4670. Vrb. Cond. 710.

C. Iulius Caeſar Dictator V.
M. Antonius Magiſter Equitum Coſſ.

Theodorus Meſſenius, qui ſuperiori Olympiade *ſtadio* vi-

(1) Ibi pag. LVI. (2) Dion. Lib. XLII. pag. 215. (3) Cic. Epiſt. Fam. Lib. IV. ep. 12.

vicerat, hac etiam *ſtadii* victoriam adeptus eſt. *Africanus.*

Quum Iulius Caeſar hoc anno V. C. 710 Idibus Martiis a Bruto, & Caſſio in curia vulneribus confoſſus, atque occiſus eſſet, Athenienſes coniuratis, ac parricidis illis ſtatuas iuxta Harmodii, atque Ariſtogitonis ſtatuas excitarunt [1]. Etenim parricidae illi, cum ſibi ab Auguſto metuerent, anno V. C. 712. Roma digreſſi Athenas migrarunt, ibique honorifice excepti ſunt.

OLYMPIAS CLXXXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4674. Vrb. Cond. 714.

Cn. Domitius Calvinus II.
C. Aſinius Pollio Coſſ.

Ariſto Thurius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

An. $\frac{1}{2}$. Secundo huius Olympiadis anno, quum Antonius in Sex. Pompeii, & Caeſaris gratiam rediiſſet, in Graeciam recedens Athenis hyemavit. Allato Athenas nuncio quod Labienus Parthos ſuperaſſet, Antonius ἐπὶ τούτοις εἱστία τοὺς Ἕλληνας, ἐγυμνασιάρχει δὲ Ἀθηναίοις, καὶ τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα καταλιπὼν οἴκοι μετὰ τῶν Γυμνασιαρχῶν ῥαβδῶν ἐν ἱματίῳ καὶ φαικασίοις προῄει *huius victoriae gratia Graecos convivio excepit; gymnicos Ludos Athenienſibus praebuit; relictiſque domi inſignibus Imperatoriis, cum virgis Gymnaſiarchicis in pallio, & phaecaſiis proceſſit* [2].

Humanitate vero, ac munificentia illa Athenienſium animos adeo ſibi devinxit Antonius, ut cum ſe Διόνυσον νέον *Dionyſum novum*, vel *iuniorem* diceret, eoque nomine a ceteris etiam appellari cuperet, Athenienſes, immodico aſſentandi ſtudio perciti, ipſi Palladem Athenienſis Vrbis Praeſidem in coniugem deſponderint. Quod quidem Athenienſium munus, ac decretum ſibi gratiſſimum eſſe dixit Antonius, ſed dotis tamen nomine decies centena drachmarum millia exegit [3].

Ante-

(1) Dion. Lib. XLVII. pag. 386. (2) Plutar. in Anton. Appian in Parth. pag. 156.
(3) Dio Lib. XLVIII. pag. 434. Zonar. Annal. Libr. IX. c. 23.

Antequam tamen deridicula haec ſponſalia cum Pallade inita forent, Antonius primo Olympiadis huius anno poſt Fulviae coniugis mortem Octaviam Octavii Caeſaris ſororem duxerat, quam deinde Cleopatrae amore inceuſus repudiavit.

OLYMPIAS CLXXXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4678. Vrb. Cond. 718.

L. Gellius Poplicola
M. Cocceius Nerva Coſſ.

Scamander Alexandrinus *ſtadio* victor in Olympiis ex Africano.

OLYMPIAS CLXXXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4682. Vrb. Cond. 722.

Cn. Domitius Aenobarbus
C. Soſius Coſſ.

Sopater Argivus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Hoc anno, quum Antonius ex Aegypto Athenas una cum Cleopatra adveniſſet, Ludis, iocis, ac ſpectaculis mirifice indulſit, ut teſtatur Plutarchus (1). Ζηλοτυποῦσα δὲ Κλεοπάτρα τὰς Ὀκταβίας ἐν τῇ πόλει τιμὰς (ἠγαπήθη γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἡ Ὀκταβίας μάλιστα) πολλαῖς ἀνελάμβανε φιλοτιμίαις τὸν δῆμον. Οἱ δὲ τιμὰς αὐτοὶ ψηφισάμενοι πρέσβεις ἔπεμψαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὸ ψήφισμα κομίζοντας, ὧν εἷς ἦν Ἀντώνιος ὡς δὴ πολίτης Ἀθηναίων, καὶ δὴ καταστὰς ἐπ᾽ αὐτῆς λόγον ὑπὲρ τῆς πόλεως διεξῆλθεν *aemulatione autem Cleopatra bonorum, quos ibi acceperat Octavia* Antonii uxor, *nam Octaviam Athenienſes in primis habebant caram, proſequuta eſt multis largitionibus Populum. Illi invicem, decretis huic honoribus, Legatos domum ad Plebiſcitum ei perferendum miſerunt, inter quos An-*

(1) In Antonio.

Antonius fuit, utpote civis Athenienſis, orationemque apud eam Civitatis nomine habuit.

An. $\frac{I}{2}$. Hoc anno V. C. 723. Per. Iul. 4683. Antonius una cum Cleopatra Athenis diſcedens claſſem inſtruxit, ut cum Caeſare Auguſto confligeret. Inter alia oſtenta, quae Antonii cladem portendere videbantur, illud etiam a Plutarcho [1] memoratur, quod vis turbinis *καὶ τὺς Ε᾽υμενῦς, ϗ Α᾽ττάλυ κολοσσὺς ἐπιγεγραμμένυς Α᾽ντωνίυς μόνυς ἐκ πολλῶν ἀνέτρεψε etiam Eumenis, & Attali coloſſos, qui inſcripto Antonii nomine Antonii vocabantur, ſolos ex multis proſtravit*. Quo illuſtri Plutarchi loco erudimur Athenis olim ingentes Attali, & Eumenis regum ſtatuas, ſive coloſſos excitatos fuiſſe, qui mox ab Athenienſibus deleta veteri epigraphe, *Antonii* nomine inſcripti, & *Antonii* vocati ſunt.

Quinetiam Antonio, & Cleopatrae ſtatuas Deorum forma factas in arce collocatas fuiſſe, eaſque paullo ante Actiacum bellum fulmine everſas memorat Dio [2].

Infauſtis autem his portentis, ſive potius Antonii ſocordia factum, ut ipſius claſſis ab Auguſto prope Actium 2. Septembris Iuliani die vinceretur, poſtquam Antonius, & Cleopatra in Aegyptum contenderant, ubi anno proximo uterque violentam ſibi mortem conſcivit. Octavianus autem Caeſar eodem anno V. C. 724. & facile 29. Auguſti Iuliani die Alexandriam ingreſſus eſt, ex quo non immerito factum putatur ut Aegyptii civilis anni cardinem, ſive *Thoth* antea retrogradum ei diei conſtanter illigaverint, ut adhibito in poſterum embolimo, vel intercalari die ſemper civilis annus a 29. Auguſti die inciperet; quum praeſertim anno V. C. 729. mobilis ac retrogradi veteris anni cardo vel Thoth in eamdem illam 29. Auguſti diem incidiſſet [3]. Itaque civilis novi anni feriem nonniſi anno V. C. 729. ab Aegyptiis inſtitutam eſſe ſubtiliter, ac ingenioſe Petavius demonſtravit; ſimulque obſervavit *Actiacos* annos ab anno V. C. 724.; Auguſtaeos ab anno V. C. 727.; annos denique *Actiacos fixos* ab anno V. C. 729. incepiſſe.

An.

(1) In Anton. (2) Libr. L. pag. 429. (3) Vid. Petav. Doctr. Temp. Libr. X. c. 73.

An. $\frac{4}{3}$. Actiaca Caeſaris Auguſti victoria, quae novam Athenis, alibique Gentium rerum faciem invexit, opportune me monet, ut aliqua de *Auguſtaeis*, & *Aegyptiis* annis hic memorem; ideoque nonnulla, quae in altero Operis huius Volumine expoſueram, ſubtilius adhuc explorem, atque ab iis, quae obiecta fuerant, accurate vindicem.

Ac de *Auguſtalibus* quidem, vel *Auguſtaeis* annis Scriptores omnes una veluti voce conſpirant [1] quod a Kal. Ianuariis inceperint anno ab V. C. 727. P. I. 4687. dum priores ſex menſes exacti iam forent anni 1. Olymp. CLXXXVIII.

Actiacos autem Aegyptiorum annos, a die 29. Auguſti anno V. C. 724. P. I. 4684. adeoque affecto iam 3. huius Olympiadis anno numeratos eſſe plerique omnes conſtanter aſſerunt, ut alibi [2] iam demonſtravi; quemadmodum pluribus oſtendi annos illos, qui apud Aegyptios ipſos *fixi*, vel ab immoto conſtantique cardine numerati dicuntur, a die 29. menſis Auguſti anno V. C. 729. Per. Iul. 4689. incepiſſe. Itaque pluribus iiſque opinor perſpicuis, certiſque rationibus, & exemplis contra doctiſſimum Maſſeium evici, Aegyptios Iulianum annum aliquando adoptaſſe; non vero mobilem, ac retrogradum perpetuo retinuiſſe, quod ille tamen non una tantum de cauſſa contra Chronologorum chorum ſentire ſe dixerat.

Quandoquidem vero vir doctiſſimus edito iam ſecundo Faſtorum meorum volumine veterem ſententiam ſuam adverſus me tueri, & maxima tamen, ac mira prorſus humanitate, ab argumentis illis, quae protuleram, vindicare voluit, e re futurum putaverim, ſi receptam, mihique probatam opinionem accuratius adhuc confirmem, eamque, quod mirari quis poterit, eodem illo Marmore, vel exemplo demonſtrem, quod Cl. Virum in oppoſitam ſententiam vel invitum impulerat.

Atque, ut a primo exordiar, quum ex innumeris Ptolemaei locis appareat annos illos, in quibus ille tum ſuas, tum antiquiorum Aſtronomorum τηρήσεις conſignavit, prorſus mobiles fuiſſe, eorumque initium, ſive Thot, ſi cum an-

(1) Vid. Petav. doctr. Temp. Libr. X. c. 72. (2) Tom. II. pag. 396.

anno Iuliano conferatur, ſemper *retrogradum* eſſe oportere; dixi retrogrados, aut vagos annos illos Ptolemaei aetate non *civiles*, ſed *aſtronomicos* ſolum habendos eſſe; adeoque ex Ptolemaei, Cenſorini, aliorumque teſtimoniis inferri non poſſe quod apud Aegyptios *civiles* anni adhuc retrogradi forent. Reponit Vir. Cl. [1] *mihi ſemper mirum viſum eſt Aſtronomis mobilem, & retrogradum annum ab eximiis Scriptoribus tribui, nihil enim minus Aſtronomicum videtur mihi, quam ſex horis neglectis, ſolarique curſu diminuto annum mancum, incompletumque conſtituere. Intercalabant ergo Aſtronomi, & civilis annus ſolus neque horas, neque diem ſuperaddebat*. Ergo annus ille, qui a Ptolemaeo deſcribitur, ac certe mobilis & retrogradus eſſe debuit, ex Maffeji ſententia, non *aſtronomicus*, ſed *civilis* erat. Sed, ne plurima perſequar, quae reponi facile hic poſſent, perſpicuum teſtimonium aliud a Chronologis aliis omiſſum ex Ptolemaeo nunc proferam, quo aperte erudimur ipſius aetate non *aſtronomicum*, ſed *civilem* annum fixum, atque ab immobili cardine deductum eſſe.

Scriptor ille aliorum Veterum inſtar *Parapegma* quoddam deſcribere volens, in quo ſingulis anni diebus accurate indicaretur ſidus, quod ea die oriri, vel occidere debebat, facile intellexit id in anno *mobili*, ſive *retrograde* praeſtari non poſſe; in quo ſiderum ortus modo in unum, modo in alterum menſis alicuius diem incidiſſet. Etenim in veteris, ac retrogradi Aegyptii anni forma, ſtella illa, quae hoc anno 16. Iulii die oriebatur, poſt 4. annos die 15. orta foret; & poſt 720. annos eius ortus in 16. Ianuarii diem incidiſſet. Ergo, ut Parapegma perpetuum eſſe poſſet, annus ille ſeligendus erat, qui ſingulis quaternis annis diem unum, velut *embolimum*, ſive *intercalarem* insereret. Ita nimirum ſiderum ortus, atque occaſus in eumdem illum menſis diem erat rediturus, cui ſemel in Parapegmate tributus erat. Itaque Ptolemaeus Kalendarium illud, aut Parapegma in anno Iuliano fixo, atque immobili concinnandum eſſe putavit.

Eam vero anni formam a ſe uſurpatam, ſimulque cauſſam cur ipſam ſelegerit, ita deſcribit Ptolemaeus [2];

Κε-

(1) Maſ. Veron. pag. 481. (2) Apud Fabric. Bibl. Graec. Lib. IV. c. 14. pag. 431.

Κεχρήμεθα δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ ἔτους χρονογραφίᾳ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἔθος ἐπουσίας ἐν ταῖς ἐμβολίμοις διὰ τετραετηρίδος ἡμέρας ἀποδιδομένης ἐπὶ πολὺν χρόνον δύνασθαι τὰς αὐτὰς φάσεις ταῖς ὁμωνύμοις ἡμέραις ὡς ἐπὶ πᾶν ἐκλαμβάνεσθαι. Quem ſane locum Fridericus Bonaventura, qui omnium primus aureolum hunc Ptolemaei Libellum, ſed Latine ſolum, vulgavit quum minime eius ſenſum aſſequutus foret, ita reddidit: *Adhibemus autem anni deſcriptionem, qui apud nos in uſu eſt, ne dierum aequivocatio ob intercalationem quarto quoque anno factam in notandis, excipiendiſque apparitionibus committeretur.* Legendum arbitror *διὰ τὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος*, latinoque reddendum: *uſi autem ſumus ea anni deſcriptione*, vel forma, *quae apud nos eſt; propterea quod, quum ob exceſſum, qui quolibet anno in diebus embolimis, reperitur*, cuiuslibet *tetraëteridis ſpatio integra dies addatur*, idcirco *diu eaedem apparentiae in eoſdem*, ſive *eodem nomine* ac numero *deſignatos dies fere omninò incidere poſſunt*. Quis aperte non videat eam prorſus anni formam hic a Ptolemaeo accurate deſcribi, in qua dies una tetraëteridis ſpatio adiungenda foret, ex iis exceſſibus, aut horis conflata, quae ſingulis annis ſupererant: ut ita nimirum iidem ſiderum ortus, & occaſus, qui certo cuidam diei in Parapegmate adſcripti fuerant, etiam poſt multum temporis ſpatium, neglectis minutiis, in eoſdem fere dies redirent? Ergo, ſi Ptolemaeus hanc anni formam vocat *καθ' ἡμᾶς*, ſive id ad *tempus*, ſive ad *locum* referatur, perſpicue apparet quod eius aetate in Aegypto civilis annus *intercalarem* diem, ſive ſex epagomenas tetraëteride qualibet admittebat; ideoque Thoth, annique civilis cardo non, ut antea, *retrogradus*, ſed *fixus*, ac *immobilis* habebatur. Sed ſcrupulum, ac dubium omne Ptolemaeus ipſe prorſus excludit ubi mox in Parapegmatis initio civilem annum hunc antea deſcriptum ita exorditur.

α. Θωθ, καθ' ἡμας κθ' Αὐγούστου.
1. Thoth, apud nos 29 Auguſti.

Ergo perennis illa, & conſtans anni forma, quam Ptolemaeus deſcripſit, a prima die menſis Thoth, ſimulque 29. Auguſti Romani die exorditur; quae ſane forma, annique deſcriptio *ἐπὶ πολὺν χρόνον multo tempore* conſervari,

 ſide-

ſiderumque phaſes in eosdem dies reſtituere non poterat, niſi 1. menſis Thoth in communibus annis 29., in intercalaribus 30. Auguſti die reſponderet. Ergo Antonini Caeſaris aetate, qua Ptolemaeus ſcribebat, Aegyptii *civilis* anni cardo prorſus immobilis in diem 29. Auguſti incidebat. Ac certe quidem ex illuſtri Gruteriani Marmoris exemplo manifeſtiſſime oſtendi (1) quod 8. Antonini Caeſaris anno, ſive Chr. 144. undecima Aegyptii Pachon cum ſexta Romani Maii die concurrebat; ideoque Aegyptius Thoth, ſive civilis anni initium in 29. Auguſti diem inciderat. Id optime profecto vidit Maffeius; ſed *nihil* tamen exemplum illud *evincere* dicit. *Neque enim*, inquit, *eas dies perpetuo congruiſſe, easdemque fuiſſe declarat; ſed docet illo ſic contigiſſe. Dies, qua Emben Serapidis cultores honorarunt, ſexta Maii Romanis erat, Alexandrinis Pachon undecima. Conſideratio haec obiectiones conſimiles diluit omnes.*

Subtilis haec doctiſſimi Viri conſideratio exemplorum vim plane dilueret, ſi ex veteris Aegyptii anni forma, quam ille tuetur, anno Chr. 145 una eademque dies Romanis *ſexta Maii*, Alexandrinis *Pachon undecima* eſſe potuiſſet; ideoque anno 145. Thoth in 29. Auguſti diem incidiſſet. At ex retrogradi veteriſque Aegyptii anni forma anno Chr. 145. Thoth in 18. Romani Iulii diem incidiſſet; ergo quod eo Chriſti anno ſic contigerit ex veteris anni forma pendere certe non poterit, adeoque ex nova anni forma deduci debet.

Accedit etiam quod ſi concurſus ille diei *ſextae* Maii cum *undecima* Pachon, ideſt 1. Thoth cum 29. Auguſti, eo ſolum anno ex veteris Aegyptii anni lege contigiſſet, concurſus ipſe nonniſi peracto iam 1440. annorum ſpatio iterum contingere, vel redire potuiſſet. Sed pulcherrimo tamen Theonis teſtimonio perſpicue oſtendi (2) quod etiam anno Chr. 364. prima Thoth in eamdem illam 29. Auguſti diem incidit; ergo concurſus ille veteris anni formae repugnat, certoque oſtendit quod anno Chr. 145. & 364. Thoth ab eadem illa 29. Auguſti diem ſemper incepit, quod in nova ſolum anni forma intelligi ſalvarique poteſt. Ergo tantum abeſt ut eiuſmodi conſideratio has, & conſimiles obie-

(1) Tom. II. pag. 398. (2) Tom. II. pag. 398.

obiectiones omnes diluat, ut potius veterem anni formam evertat, ipſique adverſetur.

Denique illuſtre teſtimonium aliud hic proferam, quo perſpicue certoque confirmatur Antonini Caeſaris, adeoque Ptolemaei aetate vulgares, aut civiles Aegyptiorum annos exeunte Sextili menſe incepiſſe. Arrianus [1] Nicomedienſis, qui Adriani, atque Antonini temporibus floruit [2], de Rubri maris emporio loquens ait merces in illud inferri *ἀπὸ μηνὸς Ἰανυαρίυ μέχρι τῦ Σεπτεμβρίυ, ὅ ἐςιν ἀπὸ Τυβὶ ἕως Θώθ*: *a menſe Ianuario uſque ad Septembrem*, *ideſt ab* Aegyptio menſe *Tybi uſque ad Thoth*; alibique [3] ſubdit Περὶ τὸν Ἰύλιον μῆνα, ὅς ἐςιν Ἐπιφί: *circa menſem Iulium*, *qui eſt* Aegyptius *Epiphi*, quod mox ſemel, iterumque diſerte repetit. Ergo in civilibus annis, quibus Aegyptii, & Rubri maris accolae utebantur, menſis Thoth Romano Septembri reſpondebat, adeoque ab exeunte Auguſto veluti immoto, & conſtanti cardine ducebatur.

Video tamen, Cl. virum praeſidium, ſpemque omnem in eo praeſertim Marmore collocaſſe, in quo 25. Phaophi dies in Hebraeorum Scenopegiam, adeoque in Iudaicum *Tiſri*, Romanorumque *Octobrem* incidiſſe legitur; quod fieri non poſſe putavit Maffeius, niſi Thoth *undecima* Auguſti die incepiſſet. Etenim, inquit ille, in Marmore, quod anno LV. Auguſtano, hoc eſt V. C. 779. ſculptum fuit, perſpicue diſerteque legitur decretum quoddam 25. *Phaophi die Tabernaculorum conventus tempore* editum fuiſſe. Conventus autem ille, vel Tabernaculorum feriae a 15. Tiſri Iudaici die ad 22. agebatur. Itaque, quum ex Syncello 15. Tiſri dies in 7. Octobris Romani diem incideret, ut 25. Phaophi inter 15. & 22. Tiſri, ſive 7. & 14. Octobris cadere poſſet, prima Phaophi inter 12. & 19. Septembris, ideoque prima Thoth inter 13 & 20. Auguſti Romani diem incidiſſe debuit; atque ubi quinque epagomenae inter Thoth, & Phaophi inſerantur, initium ipſius Thoth inter 8. & 15. Auguſti diem incidiſſet.

Haec quae iam pridem eruditiſſimus Vir ediderat [4], perſpicua adeo, atque explorata putavit, ut argumentis a me

(1) In Periplo pag. 146. (2) Vid. Phot. Cod. 58. (3) Pag. 164. (4) Muſ. Ver. pag. 344.

me prolatis occurrens dixerit [1]: *Nemo, opinor, inficias ierit me hac ratione non oſtendiſſe qui potuerint, imo qui debuerint Hebraeorum Scenopegia in Phaophi diem 25. eo anno incidere, quod eveniſſe Inſcriptio docet, & quod, ſi poſt Alexandriam captam Aegyptii Iuliana methodo utebantur, evenire nullo modo poterat. Huius nodi ſolutio aſſerti veritatem comprobat. Qui reiicere, atque adverſari vellet, quo alio cogitato inſigne monumentum intelligi, atque explicari poſſet, afferre tenebatur.*

Itaque ut nodum hunc dirimam, veramque rationem oſtendam, quo inſigne monumentum hoc intelligi, atque explicari poſſit, ſimulque ex hoc ipſo Marmore Cl. Viri ſententiam everti demonſtrem, obſervari plurimum velim illud hic perperam veluti certum, atque exploratum aſſeri, quod 15. Tiſri dies in 7. Octobris Iuliani diem incidebat: perinde quaſi Iudaicus Tiſri ſemper a 23. Septembris die incepiſſe deberet. Id perſpicue ſane Iudaici menſis indoli certoque repugnat, qui *lunaris* erat, adeoque ipſius neomenia cum certo quodam Romani menſis die coniungi non poterat, ſed ultra citraque per varios menſis Romani dies vagabatur. Certe Petavius obſervavit [2] quod Iulii Caeſaris aetate *inter Septembris 2. & Octobris 3. neomenia Tiſri ultro citroque vagabatur*; ſicuti Dodwellus [3] perſpicuo Ioſephi teſtimonio demonſtravit quod anno Chr. 66. V. C. 819. ultima Scenopegiae dies, ſive 22 Iudaici Tiſri, in 1. Octobris diem incidit; ut proinde neomenia Tiſri in 10. Septembris inciderit; quemadmodum prorſus oſtendit quod anno V. C. 717. neomenia Tiſri cum 28. Septembris Iuliani die concurrerat. Itaque Syncello quum ait 15. Tiſri diem cum 8. Phaophi Aegyptii & 7. Octobris die concurriſſe, non ea profecto mens fuit ut concurſum illum perennem, perpetuum, & conſtantem eſſe putaret (quis enim lunaris, ac ſolaris menſis dies ſemper aequabili numero ac lege progredi, atque invicem componi poſſe arbitretur?) ſed indicare ille voluit eo anno, quo ſcribebat, 15. Iudaici Tiſri diem in 8. Phaophi Aegyptii, ſimulque 7. Romani Octobris diem incidiſſe. Ergo ex Syncelli loco, qui Cl. Viro fraudi fuit, nihil prorſus aliud exſculpi poteſt, niſi quod

(1) Pag. 482. (2) Doctr. Temp. Lib. II. c. 30. (3) De Cyclis Diſſ. IX. ſect. 30.

quod eo anno quo Syncellus haec ſcribebat, 15. Tiſri cum 7. Octobris & 8. Phaophi concurrerat, ideoque 25. Phaophi dies poſt Scenopegiae finem erat futurus. Quemadmodum vero annis aliis neomenia Tiſri citius haberi, atque ante 22. Septembris Romani, atque 20. Thoth Aegyptii contingere poterat, ita quoque 25. Phaophi ante 22. Iudaici Tiſri, vel Scenopegiae finem incidiſſet. Certe, ſi Aegyptius Thoth a 29. Auguſti die, ideoque Phaophi a 28. Septembris die ducatur, 25. Phaophi dies cum 22. Octobris die concurreret, quae ſimul etiam 22. Iudaici Tiſri, vel ultima Scenopegiae dies, eſſe poterat iis annis, quibus neomenia Tiſri in ipſas Kalendas Octobris incidiſſet. Itaque, ut inſigne Monumentum illud, aut Marmor a Cl. Maffeio propoſitum exponatur, non recentior illa, ac vera Aegyptii anni forma negari, ſed vera ac perennis Iudaici anni forma conſtitui, ſervarique debet, omniſque nodus facile dirimetur.

Quemadmodum enim ex Iudaici anni forma contingere profecto poterat ut in anno quodam neomenia Tiſri in Kalendas Octobres incideret, adeoque in nova Aegyptii anni forma 25. Phaophi dies cum 22. Octobris vel Scenopegiae ultima concurreret; quid prohibet quin concurſus ille eo prorſus anno contigerit, quo Decretum illud a Iudaeis editum, Marmorique inſculptum fuit?

Age vero, ne coniecturis ſolum, ſed perſpicuis potius, certiſque characteribus id oſtendatur, ſubtilius inquiramus an concurſus ille, vel neomeniae ſitus ex ipſo Marmore deprehendi poſſit. Ex Scaligeri ſimulque Petavii Tabulis apparet quod anno Chr. 27. vel V. C. 780. neomenia menſis Tiſri in 1. Octobris diem incidiſſe debuit. Eiuſmodi vero annus ab V. C. 780. ab Actiaca quidem victoria 56. foret; quum tamen in Marmore 55. annus exprimatur, Itaque, ſi in Marmore Actiaca Aera uſurpata ſupponatur, unius anni diſcrimen hic haberetur, quod fortaſſe Berenices incolae ſecundo poſt Actiacam victoriam anno Aeram hanc ſuam inſtituerint, quod ab aliis etiam factum conſpicimus. Certe Syncellus [1] veterem aliquem Scriptorem ſequutus ait quod: Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τῦ ιδ' ἔτυς ἀριθμῦσι τὺς Αὐ-

γύςυ

(1) Pag. 248.

γῆς χρόνυς *Alexandrini ab anno* 14. *Auguſti tempora numerant*; ideoque ſignificat Alexandrinorum Epocham ab anno V. C. 724. deduci; ut ſi proinde Berenices incolae Alexandrinorum inſtar annos ab anno 14. Auguſti, ſive V. C. 724. numeraverint, 55. annus in Marmore expreſſus in annum V. C. 779. incideret; quum civilis Iudaeorum & Aegyptiorum annus ab autumno inciperet, adeoque ipſius cardo civilis Romanorum anni initium praecederet. Quod ſi non *Actiaca*, ſed *Auguſtaea* potius Aera hic adhibita ſupponatur, ut Cl. Maffeius optime exiſtimavit, quum Auguſti nomen Octaviano Caeſari anno V. C. 727. conceſſum fuerit, 55. annus in hac Epocha computatus, ac Iudaeorum more autumno inchoatus in annum V. C. 781. adhuc labentem incideret.

Denique, quum ex Kalendario, quod Conſulum Faſtis a Noriſio vulgatis adtexitur, anno V. C. 782. neomenia Tiſri in ipſas Octobris Kalendas inciderit, 55. annus inde retrograda ſerie numeratus in annum V. C. 727. incideret, adeoque in hac hypotheſi Berenicenſes novae Epochae initium exeunte Sextili menſe anno V. C. 727. ſumpſiſſent, quum ante menſes octo Octaviano Caeſari *Auguſti* nomen conceſſum foret. Quandoquidem vero tum in deſignandis neomeniis unius aut alterius diei diſcrimen haberi, & Epochae initium aut unius aut alterius anni ſpatio differri potuit, res accurate conſtitui, vel definiri non poteſt. Quaecumque tamen hypotheſis eligatur, perſpicue certoque conſtabit quod aliquo ex annis illis antea indicatis neomenia Tiſri in Kalendas Octobres incidiſſe debuit.

Hiſce vero iam rite conſtitutis manifeſtiſſime apparet quod ex hoc ipſo Marmore aut monumento, quo Cl. Maffeius hypotheſim ſuam perſpicue, certoque confirmari dixerat, oppoſita potius confirmatur, certoque demonſtratur, quod anno V. C. 780. ſive, ſi mavis 782. Aegyptii fixum, aut Iulianum annum receperant, ut ipſius initium in 29. Auguſti Iuliani diem conſtanter incideret. Etenim ſi Tabernaculorum conventus aut extrema Scenopegiae dies hoc eſt 22. Iudaici Tiſri eo anno in 22. Octobris Iuliani, ſimulque 25. Aegyptii Phaophi diem inciderat, dubitari certe non poterit, quin Phaophi initium Thoth in 29. Auguſti,

OLYMPIAS CXCI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4698. Vrb. Cond. 738.

L. Domitius Ahenobarbus
P. Cornelius Scipio Coſſ.

Diodorus Tyaneus *ſtadio* in Olympiis victor ex Africano.

OLYMPIAS CXCII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4702. Vrb. Cond. 742.

M. Valerius Meſſala
P. Sulpicius Quirinus Coſſ.

Diophanes Aeolenſis *ſtadio* victor. *Africanus*.
Polyctor Eleus Damonici filius *pugilatu puerorum* in Olympiis ipſis palmam obtinuit ex Pauſania (1).

OLYMPIAS CXCIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4706. Vrb. Cond. 746.

C. Martius Cenſorinus
C. Aſinius Gallus Coſſ.

Artemidorus Thyatirenus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

OLYMPIAS CXCIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4710. Vrb. Cond. 750.

C. Calviſius Sabinus
L. Paſſienus Rufus Coſſ.

Demaratus Epheſius *ſtadio* victor ex Africano.

(1) Eliac. l. c. 21.

OLYMPIAS CXCV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4714. Vrb. Cond. 754. Chriſti 1.

C. Iulius Caeſar
L. Aemilius Paullus Coſſ.

Demaratus Epheſius, qui ſuperiori Olympiade palmam retulerat, hac etiam *ſtadii* curſu victor fuit ex Africano.

Poſtremus ſuperioris Olympiadis annus, ſimulque primus ineuntis huius cum primo ex annis illis concurrit, quos a Chriſto nato numeramus, atque anni *vulgaris Aerae Chriſtianae* vocari ſolent. Etenim, quum Chriſtus ipſe in hac Aera, quae a Dionyſio Exiguo inſtituta fuit, natus ſupponatur 25. Decembris die exeunte iam anno ab V. C. 753. poſtquam ſuperiori aeſtate *quartus* Olympiadis CXCIV. annus inceptus erat, primus Aerae Chriſtianae vulgaris annus, qui a proximis Ianuarii Kalendis una cum civili Romanorum anno 754. exorditur ſex poſtremis Olympiadis CXCIV. primiſque ſex Olympiadis CXCV. menſibus reſpondet; ut fuſius & accuratius in Prolegomenis ad Tomum III. obſervavi. Itaque deinceps praeter annos Olympicos, & Periodi Iulianae, & Vrbis Conditae annos etiam a Chriſto nato, ſive vulgaris Aerae Chriſtianae praefigemus, ut rerum geſtarum ſeries hoc etiam clariori, magiſque uſitato temporum charactere deſignetur.

OLYMPIAS CXCVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4718. Vrb. Cond. 758. Chr. 5.

L. Valerius Meſſala Voluſius
Cn. Cornelius Cinna Magnus Coſſ.

Pammenes Magnes e Magneſia Maeandro proxima *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

OLYM-

OLYMPIAS CXCVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4722. Vrb. Cond. 762. Chr. 9.
Rhoemetalces Thraciae Rex Athenis Archon DCXCII.

P. Sulpicius Camerinus
C. Poppaeus Sabinus Coſſ.

Aſiaticus Halicarnaſseus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Rhoemetalcem Regem Athenis aliquando Archontis Eponymi munere perfunctum eſſe ex illuſtri Attico Marmore iam demonſtravi [1], idque de antiquiori ſolum Rhoemetalce intelligendum eſſe conieci, qui Auguſto coaevus, & carus fuit, quum Romanos in Dalmatico bello anno V. C. 759. iuviſſet. Cognominis autem alius Thraciae, vel potius Boſphori rex Reſcyporidis fortaſſe filius Rhoemetalces Antonini Pii aetate vixit; quumque inter ipſum, eiuſque patruum controverſia de regni ſucceſſione excitata foret, uterque Romam a Caeſare accitus fuit, regnumque Rhoemetalci confirmatum: quod circa annum V. C. 900. contigiſſe debuit; ut ex Boſphori regum hiſtoria apud Vaillantium [2] conſpicitur.

Quod vero ſenior potius, quam iunior, in Marmore memoretur exinde facile ſuſpicari quis poſſit, quod rara admodum Romana nomina in ipſo memorentur: quum tamen in iis, quae Hadriani, atque Antonini temporibus exarata ſunt, frequentiſſima occurrant. Itaque facilius hic ſenior Rhoemetalces indicabitur, qui militari gloria, & Auguſti Caeſaris amicitia clarior fuit, ut proinde facile ab Athenienſibus ipſi ſuprema apud illos dignitas offerri potuerit; unde ipſum hac Olympiade Faſtis inſcripſi quod Dalmaticum Bellum ſuperiori anno Rhoemetalcis etiam opera feliciter confectum fuerit.

Si cui tamen inſigne Monumentum illud ad iuniorem Rhoemetalcem referre libeat, praeſidium aliquod ex Philoſtrato habere ille poterit, qui Rhoemetalcem hunc Boſpho-

(1) Tom. II. pag. 194. (2) Pag. 275.

ſphori regem ait [1] in variis Ioniae Vrbibus verſatum eſſe, ut erudiretur. Itaque fortaſſe tunc Athenas etiam conceſſit, ibique a civibus Archontis Eponymi dignitate decorari ille potuit.

Ceterum hic opportune obſervandum quod Latinum Marmor alibi [2] a me prolatum, in quo *C. Iuli regis Rhoemetalcis* nomen occurrit, ad iuniorem potius referendum arbitror, qui Romam profectus *Iuliam Tyndarin libertam* ſuam ſecum duxiſſe potuit, eique morienti Romae titulus excitari potuiſſe videtur: quod de ſeniore Rhoemetalce effingi non poteſt. Quod ſi *Caii Iulii* nomen ſeniori Rhoemetalci ab Auguſto communicatum fuit, ut Fabrettus coniecerat, perſpicuum fiet quod illud idem nomen apud poſteros etiam conſervatum fuit, atque a iuniore quoque Rhoemetalce uſurpatum.

OLYMPIAS CIIC.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4726. Vrb. Cond. 766. Chr. 13.

C. Silius Nepos
L. Munatius Plancus Coſſ.

Diophanes Pruſaeenſis *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Ariſtaeas vero Stratonicenſis, vel Maeandrius *lucta*, & *pancratio* ſimul victoriam *ſeptimus* ab Hercule in Ludis ipſis obtinuit. Hic victor a Pauſania [3] quoque memoratur.

Circa haec tempora Athenienſes ſeditionem adverſus Auguſtum Caeſarem, vel Romanos tentarunt. Etenim Oroſius [4], cum praemiſiſſet Iani Templum *tertio* iam ab Auguſto clauſum fuiſſe, ac duodecim fere annorum ſpatio portas illas rubigine quoque obſignatas eſſe; ſubdit quod *ſub extrema ſenectute Auguſti pulſatae Athenienſium ſeditione*, & *Dacorum commotione patuerunt*. Syncellus [5] autem ad annum Chr. 13. hoc eſt V. C. 766., adnotavit: Ἀθηναῖοι ϛατιάζειν ἀρξάμενοι, κολασθέντες ἐπαύσαντο *Athenienſes res novas*

(1) Vitae Sophiſt. Libr. I. num. 25. c. 4. (2) Tom. II. pag. 195. (3) Eliac. I. c. 21. (4) Lib. VI. c. 22. & Paul. Diac. Lib. VII. (5) Pag. 253.

vas quum moliti fuiſſent, caſtigati quieverunt. Euſebius tamen, quem Syncellus exſcripſit, haec in anno 1. ſuperiori Olympiadis memoravit.

Facilius tamen ſeditionem hanc ad Olympiadis huius initium revocaverim, quum Auguſtus ineunte anno 2. qui in annum V. C. 767. incidit, e vivis exceſſerit XIV. Kalendas Septembris.

An. $\frac{2}{3}$. Zeno Menneae filius Phlyenſis Athenis Archon DCIIC.

Druſus Caeſar Tiberii Aug. filius
C. Norbanus Flaccus Coſſ.

Archontis Zenonis nomen Eponymorum Faſtis anno 3. Oly. CIIC. ſive 1. Oly. CC. inferendum eſſe iam monui ex pulcherrimo Athenienſium Marmore, quod alibi exhibui [1]. Huic vero potius anno nunc adſcripſi, quod in illum *primus* Druſi Caeſaris Conſulatus inciderit.

OLYMPIAS CIC.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4730. Vrb. Cond. 770. Chr. 17.

C. Caelius Rufus
L. Pompeius Flaccus Coſſ.

Aeſchines Mileſius alioque nomine Glacias *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Quum vero in Olympiis ipſis *equorum curſus*, qui iampridem ſublatus fuerat, reſtitutus eſſet, Tiberius Caeſar *tethrippo* palmam obtinuit, ut Africanus ipſe teſtatur.

An. $\frac{1}{2}$. Germanicus Caeſar, quum Nicopoli Conſulatum ſecundum iniiſſet, mox adiit *Athenas, foederique ſociae, & vetuſtae Vrbis datum, ut uno lictore uteretur. Excepere Graeci quaeſitiſſimis honoribus vetera ſuorum facta dictaque praeferentes quo plus dignationis adulatio haberet . . .* At

(1) Tom. II. pag. 154.

At Cn. Piſo Civitatem Athenienſium turbido inceſſu exterritam oratione ſaeva increpat oblique Germanicum perſtringens quod contra decus Romani nominis non Athenienſes tot cladibus extinctos, ſed colluviem illam Nationum comitate nimia coluiſſet . . . offenſus Vrbi propria quoque ira, quia Theophilum quemdam Areo iudicio falſi damnatum precibus ſuis non concederent (1).

Quo ſane illuſtri Taciti teſtimonio erudimur adhuc Athenas ſolo foederis iure Romanorum ſocias, adeoque *liberas* fuiſſe; itemque in illis Areopagitici Senatus auctoritatem, ſummumque ius adhuc incolume perſtitiſſe. Eiuſmodi vero libertatem iterum a Nerone Caeſare Oly. CCXI. aſſertam, vel reſtitutam; mox Olymp. CCXII. a Veſpaſiano ademptam fuiſſe oſtendemus.

OLYMPIAS CC.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4734. Vrb. Cond. 774. Chr. 21.

Cl. Tiberius Caeſar Aug. IV.
Druſus Caeſar Tiberii filius Coſſ.

Polemon Petraeus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Quum ex Conſulum Romanorum nominibus ac ſitu nihil propemodum ſplendoris ſequioribus hiſce temporibus in Attica hiſtoria ſperari poſſit, ipſorum ſeriem in hac Olympiade CC. abrumpimus, & ſola deinceps Archontum Athenienſium nomina, quae ſubinde nobis affulſerint, exponemus.

OLYMPIAS CCI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4738. Vrb Cond. 778. Chr. 25.

Damaſias Cydoniata *ſtadio* victor. *Africanus*.

Sarapion Alexandrinus, qui *pancratio* certaturus metu perculſus abſtinuit, ab Eleis *timiditatis* damnatus fuit.

OLYM-

(1) Tacit. Annal. Lib. II. (2) Pauſ. Eliac. I. c. 21.

OLYMPIAS CCII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4742. Vrb. Cond. 782. Chr. 29.

Hermogenes Pergamenus *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4746. Vrb. Cond. 786. Chr. 33.

Apollonius Epidaurius *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4750. Vrb. Cond. 790. Chr. 37.

Serapion Alexandrinus *ſtadio* victor. *Africanus*.

Nicoſtratus Aegeates *lucta*, & *pancratio* victoriam *octavus* ab Hercule obtinuit. Pauſanias (1) aſſerit ipſum multas de *pancratio* & *lucta* palmas in Olympiis retuliſſe; ſed victoriae tempora non expreſſit.

OLYMPIAS CCV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4754. Vrb. Cond. 794. Chr. 41.

Metrodorus Athenis Archon DCCXXIV.

Eubulides Laodicenus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Archontem Metrodorum Tiberii Claudii temporibus imperaſſe perſpicue Marmor oſtendit, quod alibi (2) protuli, ac illuſtravi. Quamvis autem Claudius ille 14. annis imperaverit, ac incertum plane ſit quo potius anno Archontis Eponymi dignitas Metrodoro conceſſa fuerit; libentius tamen hoc *primo* Olympiadis huius anno adſcripſi, quo Claudius

(1) Eliac. I. c. 21. (2) Tom. II. pag. 197.

dius imperium iniit, ipſique Athenienſes aſſentari poterant eius nomen publicis eiuſmodi monumentis praefigentes.

Themiſtocles Beſaeenſis Athenis Archon

Themiſtoclem hunc *Tiberii Claudii* temporibus Eponymum Athenis Archontem fuiſſe perſpicue diſerteque legitur in Marmore, quod in Faſtis Atticis exhibui [1]. Quamvis autem tunc in ipſo Tiberium Auguſti ſucceſſorem memorari putaverim, adeoque Themiſtoclem circa Oly. CC. imperaſſe dixerim; alibi [2] tamen veriſimilius putavi ibi de Tiberio Claudio Caii Caligulae ſucceſſore potius agi; adeoque Themiſtoclem, ac Metrodorum poſt Olymp. CCV. Archontum Faſtis inſcribendos eſſe. Si tamen utrumque Archontem ad Tiberii tempora, ac Olymp. CC. revocare libeat, nihil moror.

An. $\frac{1}{2}$. Euſebius ad annum 2. Olympiadis CCVII. adnotavit: *Λιμȣ̃ κατὰ τὴν Ἕλλαδα γεγονότος μεγάλȣ, ὁ τȣ̃ σίτȣ μόδιος ἓξ διδράχμων ἐπράθη*. Eadem quoque, ſed ad annum 2. ſuperioris Olympiadis exſcribit Syncellus [3], ſubditque *τότε ϗ Ἀθηναίοις ἐπεγράφη βωμὸς, Ἀγνώςῳ Θεῷ ingenti fame Graeciam omnem depaſcente tritici modius Didrachmis ſex venit. Eo tempore altari ab Athenienſibus inſcriptum = Ignoto Deo.* Ac certe ingentem hanc famem 2. Claudii Caeſaris anno, hoc eſt 2. Olymp. CCV. univerſae Graeciae incubuiſſe teſtatur Dio [4]; eamdemque prorſus habendam eſſe, quam Agabus praedixerat [5], eruditi Viri obſervarunt. Itaque nullus hic dubito quin Euſebius de eadem ipſa fame loquatur, quae a Dione, ceteriſque Scriptoribus memorata fuit; adeoque hiſtoria tum ab Euſebio, tum a Syncello narrata ad annum hunc revocari debeat.

Suſpicor etiam ea de cauſſa tunc aram *Ignoto Deo* Athenis a civibus fame laborantibus excitatam fuiſſe, quod infortunia ab iratis Diis, veluti poenas, inflicta cenſerent; neque tamen ſcirent quo numine laeſo fames illa ingrueret; adeoque ignotum hunc Deum famis auctorem placaturi aram ipſi

(1) Tom. II. pag. 160. (2) Pag. 197. (3) Pag. 265. (4) Lib. LX. (5) Act. Apoſt. c. 11.

ſti diem inciderit; quum tamen ex veteris, mobilis, ac retrogradi Aegyptii anni forma Thoth in 11. Auguſti diem incidere deberet. Itaque quum exemplis aliis, quae iampridem attuleram, illud etiam accedere, & adiungi nunc debeat, quod oppoſitum maxime cenſebatur, nullus omnino dubitandi locus ſupererit, quin civilis Aegyptiorum annus anno 3. huius Oly. CLXXXVII. fixus eſſe inceperit, eiuſque cardo vel Thoth diei 29. Auguſti illigatus fuerit.

An. $\frac{2}{3}$. Auguſtus parta iam ad Actium victoria Athenas conceſſit, ibique Eleuſiniis Myſteriis initiatus eſt. Perſpicue id memorat Dio (1), cuius tamen verba leviter vitiata, ac perperam a Xylandro interprete expoſita ſunt. Itaque Dio de Auguſto loquens ait *ϗ ὁ μὲν, ὡς ὐδένος ἔτι δείνυ παρὰ τῶν ἐςρατευμένων, τάτε ἐν τῇ Ἕλλαδι διῴκησε, ϗ τῶν τοῖν Θεοῖν Μυςηρίων μετέλαβεν ac ipſe quidem perinde quaſi, nullo iam imminente a veteranis amplius periculo, res Graeciae conſtituit, ac duorum Divorum ſacris initiatus eſt.* Legendum aſſero *ταῖν θεαῖν duarum Dearum* Myſteriis, *Cereris* nempe, eiuſque filiae *Proſerpinae, quae ταῖν θεαῖν* nomine vocari conſueverant. Hinc apud Sponium (2) in Marmore Eleuſine poſito legitur: *μυηθέντα ἀφ' ἑςίας ταῖν Θεαῖν*, quod pluribus exemplis aliis oſtendi poſſet.

Itaque, quum Myſteria Boëdromione menſe agerentur, ineunte anno 3. huius Olympiadis Auguſtus Athenis immoratus videtur. Neque enim alieno tempore Myſteria ſpectaſſe dicitur: quod tamen ipſe Dio de Zarmaro Indo obſervavit.

Ad haec ipſa tempora referri facile poterit quod de Olympii Iovis templo Athenis extructo ſcribit Suetonius (3): *Reges amici, atque ſocii & ſinguli in ſuo quiſque regno Caeſareas Urbes condiderunt, & cuncti ſimul aedem Iovis Olympii Athenis antiquitus incoatam perficere communi ſumptu deſtinaverunt, Genioque eius dedicare.*

Quamvis autem Auguſtus his, aliiſque honoribus ab Athenienſibus deliniri potuerit, ipſis tamen Aeginam, atque Eretriam anno 4. Olymp. CLXXXIX. ademit, quod in civili bello Antonio faviſſent; vetuitque *μηδένα πολίτην ἀρ-*

(1) Lib. LI. pag. 509. (2) Itiner. Par. II. pag. 461. (3) Cap. 60.

γυρίν ποιεῖσθαι ne quem pecunia civem facerent [1]. Ac certe quidem plures Inſulas, quae a Romanis olim Athenienſibus ereptae fuerant, Antonius ipſis reſtituerat; Tenum ſcilicet, Aeginam, Icum, Ceon, Sciathum, & Peparethum, ab Appiano [2] erudimur.

OLYMPIAS CLXXXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4686. Vrb. Cond. 726.

L. Caeſar VI. Coſſ.
M. Vipſanius Agrippa II.

Olympiorum victor in mutilo Africani textu prorſus intercidit, nec aliunde ſuppleri, ac reſtitui poteſt.

An. $\frac{1}{\alpha}$. Nicias Serapionis filius Athmoneus Athenis Archon DCLVII.

Exeunte anno primo huius Olympiadis 17. Ianuarii Iuliani die ex Munatii Planci ſententia Octaviano Caeſari *Auguſti* nomen conceſſum fuit; ut proinde Auguſtaei anni ab hoc V. C. 727. anno veluti cardine deduci conſueverint, ut ſuperius obſervavi.

Niciae Archontis nomen ex Marmore nobis affulſit, quod ex *Aſiaticis Antiquitatibus* Chishulli iam protuli [3]; ſimulque coniecturam expoſui, qua Minervae Archegetidis templum in Auguſti Caeſaris honorem hoc anno excitatum fuiſſe videtur. Itaque, quum Nicias eo anno Archontis Eponymi munere functus dicatur, quo Herodes Legationem, fortaſſe Athenienſium nomine, ad Auguſtum obivit, eoque abſente Eucles eius filius excitandi Templi curam ſuſcepit, Legatio illa decreta videtur aut repente poſt Actiacam victoriam, quae in annum 2. ſuperioris Olympiadis, hoc eſt V. C. 723. incidit; aut potius hoc anno V. C. 727., quo Caeſar *Auguſti* nomen obtinuit. Itaque facilius Nicias hoc anno imperavit, atque excitati Templi memoria ſeu Marmor anno proximo V. C. 728. poſitum videtur, quo Octaviano Cae-

(1) Dion. Lib. LIV. pag. 601. (2) Bello Civil. Lib. V. (3) Tom. II. pag. 161.

Caeſari *Auguſti* nomen a Senatu decretum iam fuerat.

An. $\frac{2}{3}$. Areus Morionis filius Paeanienſis Athenis Archon DCLVIII.

In Athenarum arce, ac in ipſo veſtibulo templi, quod Minervae Poliadi ſacrum erat, haec Inſcriptio legebatur (1), quam opportune iam alibi (2) exhibui.

Ο ΔΗΜΟΣ ΘΕΑΙ ΡΩΜΗΙ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΑΣ
ΠΑΜΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΖΗΝΩΝΟΣ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΘΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟ
ΛΕΙ ΕΠΙ ΙΕΡΕΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΠΟΛΙΑΔΟΣ
ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΑΣΚΛΕΙΠΙΑΔΟΥ ΑΛΑΙΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΡΕΟΥ ΤΟΥ
ΜΟΡΙΩΝΟΣ ΠΑΙΑΝΙΕΩΣ

Populus Deae Romae, & *Auguſto*
Caeſari, *Praefecto Armigerorum*
Pammene Zenonis filio
Marathonio, ſimulque *Sacerdote Deae Romae*
Et Auguſti Servatoris in Acropo-
li. *Sacerdote Minervae Poliadis*
Megiſte Aſclepiadis Halaenſis
filia. *Archonte Areo* filio
Morionis Paeanienſi.

Itaque Areum hunc Meurſius Eponymorum Archontum Faſtis inſcripſit (3), quamvis illum inter incertae aetatis Archontes coniecerit, eiuſque Marmoris praeſidio oſtendi poſſe putaverit (4) huius Archontis aetate *ſummam poteſtatem* Athenis *Militum Strategos* occupaſſe. Sed opportune iam monui in Marmore non πολίτας, ſed ὁπλίτας, legendum eſſe, iiſque temporibus Archontis Eponymi munus adhuc ſupremum extitiſſe.

(1) Gruter. pag. 105. num. 9. (2) Tom. I. pag. 42. (3) De Arch. Athen. Lib. IV. c. 20. (4) Ibi Lib. I. c. 10.

Quod vero ad Marmoris aetatem, vel Arei Archontis annum attinet, facile adducor ut ipſum proxime poſt Actiacam victoriam, & *Auguſti* nomen Octaviano Caeſari conceſſum poſitum eſſe exiſtimem. Ea nimirum victoriae fama, quae Octaviano Caeſari imperium aſſeruit, plurimas, omneſque fere Gentes permovit, ut Auguſto Templa excitarent, ipſique honores decernerent. Sic, ut exemplum unum hic proferam apud Cumaeos vivente Auguſto *Romae*, & *Auguſti Sacerdotes* inſtituti ſunt, ut ex pulcherrimo ipſorum Marmore adhuc inedito alibi oſtendam. Ea vero de cauſſa tum apud Cumaeos, tum apud Athenienſes quoque *Auguſto* ſimulque *Deae Romae* templa, ſacerdotes, honoreſque decreti ſunt, quod Auguſtus ipſe *Templa in nulla Provincia niſi communi ſuo, Romaeque nomine recepit*, ut a Suetonio (1) erudimur; ſicuti Tacito (2) teſte *ſibi, atque urbi Romae templum apud Pergamum ſiſti non prohibuit*; atque ſaepiſſime in Nummis arae, atque honores ROMAE, ET AVGVSTO dicati occurrunt. Itaque, quum Actiaca victoria anno V. C. 723. contigerit, & *Auguſti* nomen Octaviano anno 727. conceſſum fuerit, facile hoc ipſo, vel ſequenti anno, nimirum 3. Olymp. CLXXXVIII. Athenis honores *Deae Romae*, & *Auguſto Caeſari*, itemque *Deae Romae*, & *Auguſti Servatoris Sacerdotes* inſtituti ſunt; ut proinde Areus Archon eo potius anno imperaſſe videatur. Ita quoque hoc eodem anno Nummum illum (3) in Auguſti honorem cuſum putaverim, in cuius antica parte Auguſti caput radiatum conſpicitur cum epigraphe ΘΕΙΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ, in adverſa Templum octaſtylum cum inſcriptione ΚΟΙΝΟΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ quo facile indicatur Templum tunc ab Athenienſibus *Auguſto Deo* dicatum fuiſſe.

An. $\frac{3}{4}$. Claudius Attalus Athenis Archon DCLIX.

Inſigne Marmor, ex quo Archontis huius nomen Meurſius exſculpſerat, alibi (4) protuli, ac illuſtravi. Quamvis autem ipſius aetas incerta ſit adeoque illum Meurſius inter incertae aetatis Archontes recenſuerit (5); vehemens tamen

(1) Cap. 52. (2) Annal Lib. IV. c. 37. (3) Geſn. Tab. 27. num. 5. (4) Tom. II. pag. 141. (5) De Arch. Athen. Lib. IV. c. 20.

men mihi ſuſpicio ſuborta fuit quod ad haec ipſa Auguſti tempora referri ille debeat: Siquidem in Marmore nominatur Κοσμήτης Ἐφήβων Ἱερεὺς Θεοῦ, καὶ Θεᾶς Εἰρηναῖος ὁ Παιανιεὺς *Coſmeta Ephebarum & Sacerdos Dei, ac Deae Irenaeus Paeanienſis*. Quem enim *Deum*, aut quam *Deam* hic inſueta prorſus phraſi indicatam eſſe putabimus, quum Athenis Deorum, ac Dearum quaelibet ſuos, diſtinctoſque viros, aut feminas haberet, quae *ſacerdotii* munere fungerentur? Certe aut plurimum hic ego fallor, aut Deus ille non alius profecto fuit, quam Caeſar *Auguſtus*; ac *Dea* illa non alia eſſe potuit, quam *Dea Roma*; ut quemadmodum nempe in ſuperiori Marmore habetur Παμμένης τοῦ Ζήνωνος Μαραθώνιος Ἱερεὺς θεᾶς Ῥώμης, καὶ Σεβαστοῦ Σωτῆρος *Pammenes Zenonis filius Marathonius Sacerdos Deae Romae, & Auguſti Servatoris*; atque in Cumaeo Marmore nominatur *Polemo Zenonis filius Laodicenſis Sacerdos Romae & Imperatoris Caeſaris Auguſti*, ita quoque in hoc ipſo Cl. Attali Marmore eadem ipſa, ſed breviori tamen, formula Sacerdos *Dei* Auguſti, & *Deae* Romae exprimatur. Quod ſi id ego rite coniecerim, Claudius Attalus Archon proxime poſt *Niciam*, & *Areum* Athenis imperavit, adeoque circa eadem tempora Faſtis inſerendus erit.

Nauſias Athenis Archon

Reineſius Claſſe 1. num. 135. pag. 168. eximium hoc Marmor exhibet Athenis, ut videtur, Venetias translatum

ΓΑΙΟΣ ΓΑΙΟΥ ΑΧΑΡΝΕΥΣ ΙΕΡΕΥΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΕΝ ΤΩ ΕΠΙ ΝΑΥΣΙΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝΙΑΥΤΩ
ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΛΑΝΗΦΟΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΑΙ ΥΠΕΡ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ ΙΣΙΔΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΙΔΡΥΣΑΝΤΟ

Caius Caii filius *Acharnenſis Sacerdos factus*
in Nauſiae Archontis anno,
& Melanephori, & Therapeutae pro
Populo Athenienſium, & Populo
Romanorum Iſidi Iuſtitiae dedicarunt.

Ly-

Lyciſcus Athenis Archon

Dionyſius Athenis Archon

Vtrumque ex his Archontibus hic proferendum putavi, quod ipſorum unus alteri proxime ſucceſſerit, ut ex hac Epigraphe apparet, quam Gruterus (1), & ex illo Meurſius exhibuit (2).

ΓΑΙΟΣ ΓΑΙΟΥ ΑΧΑΡΝΕΥΣ ΙΕΡΕΥΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΘΕΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΔΙΟΣΚΟΡΩΝ ΚΑΒΕΙΡΩΝ
ΕΝ ΤΩΙ ΕΠΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΑ
ΛΥΚΙΣΚΟΝ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝΙΑΥΤΩΙ
ΙΔΡΥΣΑΤΟ

Caius Caii filius *Acharnenſis Sacerdos*
factus Deorum magnorum
Dioſcurorum Cabirorum
in Dionyſii, qui fuit poſt
Lyciſcum, Archontis anno
dicavit.

Quum unus idemque Caius Acharnenſis Caii filius tum in hoc, tum in ſuperiori quoque Marmore nominetur, vix ullus dubitandi locus ſupererit quin *Nauſias*, *Lyciſcus*, & *Dionyſius* eadem aetate Athenis imperaverint; idque iis temporibus contigiſſe apparet, quibus Athenienſes Romanorum, atque etiam Caeſarum imperio ſubiecti iam fuerant.

Theon Athenis Archon

Gruterus hoc Marmor Athenis in Gymnaſio poſitum exhibet (3)

ΕΠΙ ΘΕΩΝΟϹ	*Sub Theone*
ΑΡΧΟΝΤΟϹ	*Archonte.*
ΚΟϹΜΗΤΟΥ ΔΙΟΝ	*Coſmeta Diony-*
ΥϹΙΟΥ ΜΑΡΚΟϹ	*ſio. Marcus*
ΑΝΑ-	*Ana-*

(1) Pag. 319. num. 2. (2) Lib. IV. c. 20. (3) Pag. 317. num. 2.

ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ *Anaphlyſtius*
ΓΕΙΜΝΑCΙΑΡΧΗCΑC *Gymnaſiarcham egit*.

Hunc etiam Archontem hoc potius loco indicandum putavi, quod ipſius aetas plane incerta ſit, & *Marci* nomen ſubindicet ipſum ſub Caeſaribus, aut Romanis Atheniensium imperio potitis vixiſſe.

Agaſias Athenis Archon

Muratorius in novo Inſcriptionum Theſauro [1] brevem epigraphem hanc exhibet, quam Perae Vrnae fictili inſculptam fuiſſe dicit.

ΑΓΑΣΙΑΣ ΑΡΧΩΝ
ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΘΕΝ ΑΘΛΩΝ
Agaſias Archon
Certaminum Athenis
praemium

Nullus hic dubito quin haec Vrna fictilis ex iis fuerit, quae oleo plenae Panathenaeorum victoribus concedebantur, ut pulcherrimo Pindari teſtimonio iam alibi demonſtravi [2]; atque ipſa vox ἄθλων non obſcure ſignificat. Quod autem *Agaſiae* nomen ad Archontem potius Eponymum, quam ad Magiſtratum alium, referri debeat exinde facile inferri poterit, quod eiuſmodi nomen, veluti perſpicua temporis, atque anni nota adiectum videtur, quo victor ille praemium obtinuit. Id vero conſtanti Athenienſium more ſoli Archontis Eponymi nomini tribuebatur; ideoque, licet Panathenaeis Feſtis ſecundus ex Novemviris, aut *Rex* praeſideret, non eius tamen, ſed Eponymi nomen uſurpatum videtur; quemadmodum ſane in reliquis Atticis Marmoribus, in quibus Lampadis Feſta, & Certamina memorantur, ſolum Eponymi nomen occurrit.

Quamvis autem Archontis huius aetas omnino incerta ſit, cum tamen ſuperioribus, quorum item aetas obſcura eſt, adiungendum putavi. OLYM-

(1) Pag. 611. num. 1. (2) Tom. I. pag. 31.

OLYMPIAS CLXXXIX.

An. $\frac{3}{1}$. Per. Iul. 4690. Vrb. Cond. 730.

Imperator Caeſar Auguſtus X.
C. Norbanus Flaccus Coſſ.

Aſclepiades Sidonius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

OLYMPIAS CXC.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4694. Vrb. Cond. 734.

M. Appuleius Nepos
P. Silius Nerva Coſſ.

Aufidius Patrenſis *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Auguſtus, qui priuſquam haec Olympias iniret, in Graeciam veniens Lacedaemoniis honores, ac beneficia contulit, Athenienſibus vero poenam irrogavit quod in civili bello Antonii partes ſequuti forent, Samum rediens veluti hoſpitii praemium Samiis ipſis libertatem reſtituit.

Quod autem hoc anno Auguſtus Athenas rurſus inviſerit ex Dione [1] deprehendi poteſt, qui de Zarmaro quodam Indo loquens ait: ἐς ἐπίδειξιν τȣ̃ Αὐγȣ́ςȣ, ϗ τῶν Ἀθηναίων (ϗ γὰρ ἐκεῖσε ἦλθεν) ἀποθανεῖν ἐθελήσας ἐμυήθη τε τὰ τοῖς θεοῖς τῶν Μυςηρίων καίπερ ȣ̓κ ἐν τῷ κατήκοντι καιρῷ διὰ τὸν Αὔγȣςον, ϗ μεμυημένον ϗ πυρὶ ἑαυτὸν ζῶντα ἐξέδωκεν *ut oſtentaret ſe Auguſto, & Athenienſibus (Athenas enim venerat) mori volens, Deorum Sacris, etſi non legitimo tempore, initiatus in gratiam Auguſti, inde ſe in ignem dedit.*

Ibi quoque non τοῖς Θεοῖς, ſed ταῖν Θεαῖν, legendum eſſe perſpicue ex iis apparet, quae ſuperius ad Oly. CLXXXVII. annum 3. obſervavi.

OLYM-

(1) Dio Lib. LIV. pag. 603.

ipſi excitaverint. Certe Thucydides (1) obſervavit veterem hunc Athenis morem fuiſſe ut fame laborantes ad aram in Acropoli poſitam confugerent, neque tamen expreſſit cuinam Deo, vel Deae vetus etiam ara illa dicata foret.

OLYMPIAS CCVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4758. Vrb. Cond. 798. Chr. 45.

Antipater Athenis Archon DCCXXVIII.

Valerius Mitylenaeus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Antipatri vero Archontis nomen in Phlegonte nobis occurrit, qui in Libro *de Mirabilibus* (2) ait: Ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ πρὸς Μαιάνδρῳ ποταμῷ ἐγένετο ἀνδρόγυνος, Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιπάτρου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Βινιτίου, καὶ Τίτου Στατιλίου Ταύρου τοῦ Κορβιλίου ἐπικληθέντος *Antiochiae, quae eſt ad Maeandrum fluvium, homo mixto ſexu fuit, Archonte Athenis Antipatro, Romae M. Vinicio, & T. Statilio Tauro cognomento Corvilio Conſulibus*. Itaque, quum Conſulum iſtorum nomen anno V. C. 798. in Faſtis occurrat, Antipatri quoque Archontis nomen eodem anno Eponymorum Faſtis inſerendum erit. Ceterum verum ſecundi Conſulis nomen fuit *M. Statilius Corvinus*; adeoque graecus Phlegontis textus corrigendus erit.

OLYMPIAS CCVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4762. Vrb. Cond. 802. Chr. 49.

Dinophilus Athenis Archon DCCXXXII.

Athenodorus Aegienſis *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Dinophili quoque Archontis nomen Phlegonti debemus, qui ait (3): Ἐγένετο σημεῖον παράδοξον ἐπὶ Ῥώμης Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δεινοφίλου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Κοΐντου Οὐρατίου, καὶ

(1) Lib. I. (2) Cap. VI. (3) De Mirabil. c. 22.

Γναίου Πομπεΐου Γάλλου *admirabile monſtrum Romae natum fuit Archonte Athenis Dinophilo*, *Conſulibus Romae Q. Veranio*, *& Cn. Pompeio Gallo*, quorum uterque anno V. C. 802. Conſulum Faſtis inſcribitur.

An. $\frac{2}{3}$. Hoc anno Paulus Apoſtolus quum Philippis, ac Theſſalonica pulſus foret, Athenas conceſſit; ibique, quum aram *Ignoto Deo* dicatam conſpexiſſet, ad Areopagitas veluti novi Numinis praedicator delatus, ſe non novum, ſed eumdem illum Deum praedicare dixit, quem iampridem Athenienſes veluti *ignotum* colebant (1). De hac Ara *Ignoto Deo* dicata plurima Meurſius (2), Reineſius (3), aliique prodidere. Illud unum obſervaſſe nunc libet, quod ſicuti Apoſtolus hanc Aram ad verum Deum revocavit, ita quoque verſus, quos Clearchus de Iove ediderat, ad Deum ipſum retulit, perinde quaſi Clearchus, qui in Hymno Iovem alloquens dixerat

> ἐκ σοῦ γὰρ γένος ἐσμέν
> *ex te enim propago ſumus*,

aut Aratus Cilix, qui hoc idem ante Clearchum expreſſerat, ad unicum, verumque Numen reſpexerint. Certe Paulus eximium hoc effatum a pluribus uſurpatum eſſe demonſtrat cum ait: *ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς Ποιητῶν εἰρήκασι*

> Οὗ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν

ſicuti & quidam ex Poëtis veſtris dixerunt:

> *Ipſius enim & genus ſumus*

OLYMPIAS CCVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4766. Vrb. Cond. 806. Chr. 53.

Dionyſodorus Athenis Archon DCCXXXVI.

Athenodorus ipſe ſuperioris Olympiadis victor, hac etiam *Stadio* palmam obtinuit.

Phlegon (4) in eodem ipſo Libro de *Mirabilibus* Archontis Dionyſodori nomen expreſſit: Ἐγένετο καὶ ἐν Μεσανίᾳ πόλει τῆς Ἰτα-

(1) Act. Apoſt. c. 17. (2) Piraeeus c. 10. (3) Inſcript. Claſ. 1. num. 1. (4) Cap. 7.

Ἰταλίας ἀνδρόγυνος ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Διονυσοδώρυ, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δεκίμυ Ἰυνίυ Σιλανῦ Τορκυάτυ, ϗ Κοΐντυ Ἀςερίυ Ἀντωνείνυ *natus eſt etiam androgynus in Mevania Italiae urbe Archonte Athenis Dionyſodoro, Romae vero Conſulibus Decimo Iunio Silano Torquato, & Q. Aſterio Antonino.* Decimus Iunius, & Quintus Haterius (ſic enim legi debet) anno V. C. 806. Faſtos ſignarunt; ideoque huic anno Dionyſiodori magiſtratus adſcribi debet.

An. 3/4. Conon Athenis Archon DCCXXXIX.

Phlegon [1] alia androgynorum exempla memorans ait quemdam militis ſervum in Germania peperiſſe Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Κόνωνος, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Κοΐντυ Οὐολυσίυ Σατορνίνυ, ϗ Ποβλίυ Κορνηλίυ Σκιπίωνος *Archonte Athenis Conone, Conſulibus Romae Q. Voluſio Saturnino, & P. Cornelio Scipione.* Eorum Conſulatus incidit in annum V. C. 809. ſive 4 Olymp. CCVIII., quo proinde Athenis Conon ille imperavit.

OLYMPIAS CCIX.

An. 1/1. Per. Iul. 4770. Vrb. Cond. 810. Chr. 57.

Callicles Sidonius *ſtadio* victor. *Africanus.*

OLYMPIAS CCX.

An. 1/1. Per. Iul. 4774. Vrb. Cond. 814. Chr. 61.

Thraſyllus Athenis Archon DCCXLIV.

Athenodorus Aegienſis, qui Oly. CCVII. & CCVIII. *ſtadio* vicerat, tertiam *ſtadio* victoriam hac Olympiade retulit.

Thraſyllus autem Archon a Phlegonte [2] nominatur ubi narrat quod infans quadricephalus, Neroni Auguſto oſtenſus fuit Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Θρασύλλυ, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Ποβλίυ Πετρωνίυ τῦ Σπαλιανῦ, ϗ Κεσεννίυ Πέτυ *Archonte Athenis*

V 2

(1) Cap. 27. p. 85. (2) De Mirab. c. 20.

nis Thraſyllo , *Conſulibus Romae P. Petronio Spaliano* , & *Ceſennio Peto*. C. Caeſonius Paetus, & C. Petronius Sabinus anno V. C. 814. Conſulum Faſtos implerunt; cui proinde anno Thraſylli quoque Archontis imperium adſcribi debet.

OLYMPIAS CCXI.

An. $\frac{1}{2}$. Per. Iul. 4778. Vrb. Cond. 818. Chr. 65.

Demoſtratus Athenis Archon DCCXLVIII.

Olympicus Agon, qui ineunte hac Olympiade celebrari debebat, ad annum 3. dilatus fuit, ut Nero Caeſar ipſi intereſſet.

Demoſtrati Archontis nomen, ac ſitus ex Phlegonte (1) nobis innotuit ubi ſcripſit Romae mulierem infantem enixam fuiſſe cum Anubidis capite Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Δημοςράτυ, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Αὔλυ Λυκιννίυ Νέρυα Σιλανιανῦ, ϗ Μάρκυ Οὐηςίνυ Ἀττικῦ *Archonte Athenis Demoſtrato*, *Conſulibus Romae Aulo Lucinnio Nerva Silaniano*, & *M. Veſtino Attico*. Vera Conſulum nomina, qui anno V. C. 818. imperarunt, in Phlegonte reſtitui debent, ut in accuratioribus Faſtis occurrunt; nimirum *P. Silius Nerva*, & *C. Iulius Atticus Veſtinus*.

An. $\frac{2}{3}$. Hoc *tertio* Olympiadis anno Ludi, qui ineunte *primo* celebrari debuerant, poſt Neronis adventum in Graeciam celebrati ſunt. Africanus in Olympiadum Serie de hac loquens ait: ὐκ ἤχθη, Νέρωνος ἀναβαλλομένυ εἰς τὴν ἑαυτῦ ἐπιδημίαν. Μετὰ δὲ ἔτη δύο ἀχθείσης αὐτῆς, ςάδιον μὲν Τρύφων Φιλαδελφεὺς ἐνίκα, Νέρων δὲ Κηρύκων ἀγῶνα ἐςεφανῦτο, Τραγῳδὺς, Κιθαρῳδὺς, ἅρμα πωλικὸν, ϗ τὸ τέλειον, ϗ τὸ δεκάπωλον *celebrata non fuit*, *Nerone ipſam in adventum ſuum differente*. *Quum vero ea poſt annos duos acta fuiſſet*, *ſtadio quidem Tryphon Philadelphienſis vicit*; *Nero autem certaminibus Tragicis*, *Citharoedicis*, *ſub praeconio coronabatur* (ut Scaliger interpretatur), itemque *curru pullorum*, & *adultorum equorum*, *decemque pullorum equorum curru* victor renunciatus eſt. Eadem fere Euſebius in Chro-

(1) De Mirab. c. 23.

Digitized by Google

Chronicis ad annum hunc adnotavit; ſed utroque tamen accuratior Philoſtratus [1], qui Pythiis etiam, atque Iſthmiis Ludis Neronem viciſſe memoravit, quod a Xiphilino quoque factum conſpicimus. Qui plura de ridiculis hiſce Neronis victoriis deſideret, Suetonium [2], aliosque adire poterit.

Tryphon tamen Philadelphienſis veluti *ſtadii* victor in his Olympiis ab Africano memoratur, ut ſuperius eſt obſervatum.

Xenodamus Anticyrenſis eadem ipſa Olympiade *pancratio* viciſſe videtur. Etenim Pauſanias [3] ait in Anticyrae Gymnaſio aeream cuiusdam Xenodami pancratiaſtae ſtatuam reperiri, qui viros in Olympiis vicerat; ſubditque quod, ſi inſcriptio ſtatuae ſubiecta non mentitur, Ὀλυμπιάδι τῇ πρώτῃ μετὰ δέκα ϗ διακοσίας φαίνοιτο αὐτὸν κότινον ὁ Ξενόδαμος εἰληφώς· αὕτη δὲ ἐν τοῖς Ἠλείων γράμμασι παρεῖται μόνη πασῶν ἡ Ὀλυμπιάς *Olympiade CCXI facile appareat Xenodamum oleaſtrum reportaſſe, quum haec una Olympias ex omnibus in Eleorum litteris praeterita ſit*. Nimirum Pauſanias, quum in Olympionicarum omnium ſerie ex Eleorum litteris contexta *Xenodami* nomen nullibi occurrere conſpexiſſet, optime victorem illum ad eam ſolum Olympiadem referri poſſe putavit, quae ſola in Olympiadum ſerie ab Eleis recenſita non fuerat.

Ceterum Nero Auguſtus impenſe adeo aſſentantium Graecorum ſtudio, ac plauſu, partiſque in Graecia victoriis delectatus fuit, ut ipſo Iſthmiorum die e medio ſtadio libertatem Graeciae a ſe conceſſam, praeconis inſtar, publicaverit [4]. Itaque Athenienſes etiam hanc libertatem una cum ceteris conſequuti ſunt; quam tamen Veſpaſianus Caeſar mox ipſis ademit, ut alibi obſervabitur. Quamvis autem Nero ſingulas Graeciae urbes inviſerit, in quibus Certamina committebantur, Lacedaemone tamen, atque Athenis abſtinuit, quod ibi ſeveriores Lycurgi leges, hic autem Erinnyes eſſe dicebantur [5]. Vbi vero a Graecia redux inſanum victoriae triumphum egit, *mille octingentas octo* coronas antea partas oſtentavit.

OLYM-

(1) Vita Apoll. Lib. IV. c. 23. 24. (2) In Neron. c. 24. Xiphil. pag. 295. (3) Phoc. c. 36. (4) Pauſan. Achaic. c. 17. Philoſtr. Vit. Apol. Lib. V. c. 14. Plin. IV. c. 6. Suet. c. 24. (5) Xiphil. pag. 296.

OLYMPIAS CCXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4782. Vrb. Cond. 822. Chr. 69.

Polites Ceramites, ex Ceramo nempe vel Maeoniae, vel Cariae urbe, *ſtadio* vicit Olympia ex Africano; Pauſanias (1) vero Politem hunc non *ſtadio* ſolum, ſed *diaulo* quoque, & *dolicho* eadem die victoriam retuliſſe teſtatur.

Artemidorus autem Trallianus in Olympiis ipſis *virorum pancratio* palmam obtinuit (2).

OLYMPIAS CCXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4786. Vrb. Cond. 826. Chr. 73.

Rhodus, ſive Theodorus Cumaeus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

An. $\frac{2}{3}$. Secundo huius Olympiadis anno Veſpaſianus Auguſtus plurimas Orientis regiones, atque urbes, quae vel liberae, vel ſub amicis, ac foederatis Regibus erant, libertate ſpoliavit, eaſque in Provinciae formam redegit (3). Itaque Athenienſibus etiam antiqua libertas, quae iterum ipſis a Nerone aſſerta iam fuerat, prorſus erepta tunc fuit; ac proinde temporibus mox inſequutis, quamvis Athenis & Magiſtratus eligi, & Senatus haberi, & pleraque inſtituta ſervari conſueverint, graviores tamen cauſſae ad Achaiae Praeſidem referebantur, qui τῆς Ἑλλάδος Ἄρχων dicebatur, ut opportune iam alibi oſtendi (4).

Atque exinde ſane ego factum putaverim quod, quum aliorum Caeſarum aetate nullus omnino Athenienſium Nummus occurrat, in quo Caeſaris nomen habeatur, unius tamen Veſpaſiani Nummi reperiantur, in quibus caput Veſpaſiani laureatum cum Epigraphe inſculptum conſpicitur, ut mox obſervabitur.

OLYM-

(1) Eliac. II. c. 13. (2) Pauſan. ibi c. 14. (3) Hieron. in Chron. Suet. c. 8. (4) Tom. I. pag. 46.

OLYMPIAS CCXIV.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4790. Vrb. Cond. 830. Chr. 77.

Atelianus Athenis Archon DCCLX.

Strato Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Ateliani velut Archontis Eponymi nomen ideo hic Faſtis inſeri poſſe conieci, quod nomen illud in Athenienſi Nummo inſcriptum repererim. Etenim apud Vaillantium (1) Nummus occurrit, in cuius antica parte Veſpaſiani Augu-ſti vultus, ac nomen; in adverſa vero Palladis caput conſpicitur cum epigraphe ΕΠΙ ΑΤΕΛΙΑΝΟΥ *ſub Atelia no*. Quandoquidem ergo tum antiquioribus, tum recentioribus etiam Athenienſium Nummis, quos alibi iam recenſui (2), ſola civium, ac fortaſſe Magiſtratuum, nomina inſcripta ſunt, atque in hoc uno nova, ac inſueta formula, unicumque nomen conſpicitur; dubitari certe vix poterit, quin nomen illud Magiſtratum deſignet: quemadmodum ſane in omnium Graecarum urbium Nummis in quibus phraſis illa occurrit, ſemper Eponymum, ſupremumque Vrbis Magiſtratum deſignat. Quem ergo potius in hoc Athenienſium Nummo deſignari putabimus, quam Eponymum urbis Archontem; quum & nomen Graecum ſit, & ad Proconſulem, vel Romanum Magiſtratum alium referri non poſſit? Itaque, ſicuti in reliquis earum Vrbium Nummis, quibus Athenarum inſtar libertatem Veſpaſianus ademerat, Eponymi Magiſtratus nomen occurrit; ita facile in hoc ipſo *Ateliani*, velut Eponymi, nomen inſculptum fuit. Nec plurimum fortaſſe ego fallar ſi Athenis ipſis Nummum alium conceſſerim, in cuius antica parte Veſpaſiani caput, ac nomen, in adverſa galeatum Palladis caput, ſed ſine epigraphe, reperitur (3): perinde quaſi iis temporibus, quibus cuſus eſt nummus, Athenienſes libertate privati nondum ſcirent cuiusnam Magiſtratus nomine pecunia publica ſignanda foret.

OLYM-

(1) Num. Graec. pag. 20. (2) Tom. II. Diſſer. XII. (3) Muſe. Theup. pag. 850.

OLYMPIAS CCXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4794. Vrb. Cond. 834. Chr. 81.

Hermogenes Xanthius *ſtadio* victor. *Africanus*.
Vide in Olymp. CCXVII.

Huic ipſi Olympiadi facile victoriam adſcripſerim, quam Melancomas e Caria oriundus in Olympicis ludis *pugilatu* reportavit. Siquidem Melancomam hunc pulcritudine, robore, & dexteritate inſignem plurimas, patris inſtar, *pugilatu* variis in locis, ac Olympiae quoque victorias retuliſſe Dio (1) Chryſoſtomus fuſe memorat. Quandoquidem vero Themiſtius (2) ait *ὃ καὶ Τίτον φασὶν ἐραστὴν γενέσθαι τὸν αὐτοκράτορα cuius Titum quoque Imperatorem amicum fuiſſe dicunt*, perſpicue apparet ipſum Titi temporibus vixiſſe, qui imperium adeptus anno 3. Olymp. CXIV. obiit anno 1. huius Olymp. CXV. idibus Septembris. Itaque circa hanc Olympiadem aliqua ex Melancomae victoriis contigerat. Quod vero Dion ſubdit Melancomam ipſum paullo poſt obiiſſe quam Neapoli agone vicerat, id optime Caſaubonus de *Auguſtalibus* intelligendum eſſe coniecit, quae, ut opportunius alibi (3), oſtendi anno V. C. 755. inſtituta ſunt; quamvis ipſorum initium, & cardo doctiſſimis antea viris incognitus foret.

An. $\frac{4}{2}$. Anarchia Athenis

Hoc anno nullum Athenis Archontem Eponymum electum eſſe, ſed ibi *Anarchiam* fuiſſe, quemadmodum prorſus anno primo Olymp. XCIV. contigerat, a Phlegonte (4) erudimur, qui ſerpentes a muliere partu editos fuiſſe ſcribit *ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δομετιανοῦ Καίσαρος τὸ ἔνατον, καὶ Πετιλίου Ῥούφου τὸ δεύτερον ἐν Ἀθήναις Ἀναρχίας οὔσης Conſulibus Romae Domitiano Caeſare IX. & Petilio Rufo II., quum Athenis Anarchia foret*. Conſules illi in annum V. C. 836.

& 3.

(1) Orat. 28. & 29. (2) Orat. X. (3) Differt. Agoniſt. pag. 109. (4) De Mirab. c. 22.

& 3. Olymp. CCXV. incidunt; quamvis in Faſtis aliis Domitiani Collega *T. Virginius Rufus* dicatur.

Iis vero Conſulibus Domitianus Vrbe, ac Italia Philoſophos expulit, ut a Suetonio, Dione, & Euſebio erudimur.

OLYMPIAS CCXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4798. Vrb. Cond. 838. Chr. 85.

Apollophanes, vel Papes Tarſenſis *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4802. Vrb. Cond. 842. Chr. 89.

Hermogenes Xanthius, qui Olympiade CCXV. victor fuerat, iterum *ſtadio* vicit Olympia ex Africano. Pauſanias [1] autem ait ipſum tribus Ludis *octies* palmam retuliſſe, ideoque *Hippi*, vel *equi* nomen obtinuiſſe: quod nimirum ille victorias omnes curſus pernicitate adeptus eſſet.

Hac ipſa Olympiade *puerorum pugilatu* in Olympiis viciſſe dicit Pauſanias [2] Serapionem Alexandrinum; qui ab alio ſane diſtinguendus erit, qui Olymp. CCIV. *ſtadio* victoriam reportaverat; itemque ab alio, qui Olymp. CCI. ad *pancratii* victoriam adſpiraverat.

Hoc anno quamvis Domitianus Caeſar Philoſophos ac Mathematicos urbe Roma eieciſſet [3], Apollonius tamen Tyaneus Romam accerſitus cauſſam coram Imperatore peroravit [4].

OLYMPIAS CCXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4806. Vrb. Cond. 846. Chr. 93.

Domitianus Imperator Athenis Archon DCCLXXVI.

(1) Eliac. II. c. 13. (2) Pauſ. Eliac. II. c. 23. (3) Euſ. in Chr. (4) Philoſtr. Vit. Apoll. Lib. VII. c. 8.

Apollonius, alioque nomine Heliodorus Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Quum vero Apollonius cognomento *Rhantis* Alexandrinus a *pugilatus* certamine excluſus eſſet, eius loco Heraclides Alexandrinus, quamvis intacto pulvere, palmam obtinuit [1].

Heraclides ille etiam a Plutarcho memoratur [2].

Eponymus autem hic Athenienſium Archon, qui Hadriani, & etiam Gallieni inſtar, Caeſaris dignitati Athenienſis etiam Archontis munus adiunxit, nunc mihi primum ex ambiguis profecto, ſed non obſcuris tamen Philoſtrati [3] verbis affulſit. Narrat Philoſtratus Apollonium Tyanenſem Olympiorum tempore Piſas veniſſe, ibique iuvenem quemdam Athenienſem, qui Ludos ſpectatum venerat, Apollonio dixiſſe maxime benevolam Imperatori Palladem eſſe, *κ̀ δίκαια πράττειν τὴν Θεὸν, ἐπειδὴ κ̀ ὁ βασιλεὺς τὴν ἐπώνυμον Ἀθηναίοις ἦρξεν & recte facere Deam, quoniam Imperator Eponymo magiſtratu apud Athenienſes imperaret*. Cl. Fabricius in hoc Philoſtrati loco reſcribendum aſſerit ἐπώνυμον Ἀθήνας ἦρξεν, adeoque reddit *quoniam Imperator in urbe ipſi* (Palladi) *cognomine rerum ſummam teneret*. Itaque Fabricius vocem ἐπώνυμον ad πόλιν Athenienſium *urbem* referendam eſſe putavit. Nullibi tamen Philoſtratus, aut ullus ex Graecis Scriptoribus ἄρχειν τὴν ἐπώνυμον πόλιν dixit; ſed in proſa oratione ipſorum quilibet τῆς ἐπωνύμου πόλεως dixiſſet; quamvis eleganter ſaepiſſime occurrat τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἄρχειν, ſive brevius τὴν ἐπώνυμον ἄρχειν, ut ex ipſo quoque Philoſtrato variis in locis oſtendi [4]. Itaque vox ἐπώνυμον ad πόλιν referri non poterit; adeoque non Ἀθήνας, ſed veterum codicum auctoritate Ἀθηναίοις legendum erit. Ergo, ſi Domitianus Caeſar τὴν ἐπώνυμον Ἀθηναίοις ἦρξεν, eaque formula apud Philoſtratum ipſum Eponymus Athenienſium Magiſtratus exprimitur, dubitari ſane non poterit, quin eo Olympiadis anno Domitianus Caeſar Athenis ſupremam Archontis Eponymi dignitatem obtinuerit. Ac certe quidem, ſi Fabricii ſenſus & explicatio admittatur, quî inferri poterat ea de cauſſa Palladem

(1) Pauſ. Eliac. I. c. 21. (2) Sympoſ. Lib. I. quaeſt. 6. (3) Vita Apoll. Lib. VIII. c. 16. (4) Tom. II. pag. 115.

dem Domitiano Caeſari benevolam eſſe oportere, quod ille Athenis in urbe Palladi cognomine imperaret, perinde quaſi in ceteris etiam urbibus ille non imperaret? Ergo perſpicuus, ac nativus ſenſus hic poſtulat ut diſtincta quaedam, ac peculiaris cauſſa, & diſtinctum aliquod, ac peculiare imperii genus afferatur, quod Palladis amorem ac praeſidium ſibi vindicaret: quod facile profecto intelligi, & explicari poterit, ſi Domitianus ipſe privatum ac peculiare Athenienſis Vrbis Palladi conſecratae imperium obtinuiſſe dicatur. Haec eadem concinnior, ac vera Philoſtrati ſententia ex verbis aliis inferri poterit, ſi tamen rite contra Interpretum aliorum mentem explicentur. Subdit Philoſtratus adoleſcentem illum ab Apollonio interrogatum eſſe *εἰ δὲ κ̀ ἐν Παναθηναίοις; an vero in Panathenaeis etiam* Domitianus Caeſar *rerum ſummam tenebit?* ſubditque Apollonius Athenienſes ea in re parum conſentanea iis facturos, quae pro Harmodio, atque Ariſtogitone decreverant; ſi poſtquam ipſis ſtatuas erexerant, quia in Panathenaeis Feſtis Hipparchum Athenienſium Tyrannum ſuſtulerant, *τυράννοις λοιπὸν χαρίζονται τὸ κεχειροτονημένες αὐτῶν ἄρχειν poſtea Tyrannis hoc lubentes conceſſerint, ut eorum Legati ſummae rerum praeeſſent*. Ergo Philoſtratus, aut Apollonius hic loquitur de dignitate, ac imperio quod Athenienſes ipſi veteris in Tyrannos odii prorſus immemores huic Tyranno Caeſari *lubentes conceſſerant*. Id vero non de communi ſane Romani orbis, adeoque Athenienſis etiam Vrbis imperio intelligi poterit, quod Domitianus aliorum Caeſarum inſtar occupaverat; ſed de peculiari ſolum Magiſtratu, quem Athenienſes ſponte ipſi conceſſerant, ſimulque de poteſtate, qua Domitianus tanquam Eponymus Archon, adeoque iure ſuo, Panathenaeis Feſtis praeſideret, eoſque ablegaret, qui eius tamquam Archontis nomine Feſtis illis praeeſſent. Itaque prorſus immerito aut *Proconſules*, aut *Conſulares* intelligendos eſſe putat Fabricius; neque enim illorum eligendorum poteſtas Caeſari a *lubentibus* Athenienſibus ſolis conceſſa fuit; nec Proconſules, aut Conſulares illi Panathenaeis Feſtis praeeſſe poterant; ut inde Apollonius Athenienſium inconſtantiam inferre, & obiurgare poſſet, quod in Panathenaeis olim quidem Tyrannum occidiſſent, tunc ve-

ro in Panathenaeis ipſis Tyranni Legatos lubentes exciperent.

OLYMPIAS CCXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4810. Vrb. Cond. 850. Chr. 97.

Stephanus Cappadox *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4814. Vrb. Cond. 854. Chr. 101.

Achilleus Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

His temporibus circa Traiani Caeſaris initia Maximus quidam in Achaiam miſſus eſt, qui Graecarum Vrbium res mire perturbatas componeret. Id ex Plinii Epiſtola (1) perſpicue apparet in qua is de Athenis loquens ait: *Habe ante oculos hanc eſſe terram, quae nobis miſerit iura, quae leges non victa acceperit, ſed petentibus dederit: Athenas eſſe, quas adeas, quibus reliquam umbram, & reſiduum libertatis nomen eripere durum, ferum, barbarumque eſt*. Itaque iis temporibus Athenienſes adhuc libertate, ſed fere umbratili fruebantur, ſuiſque ſolum legibus utebantur; quemadmodum ſane ſuis magiſtratibus parebant, ut opportunius, ac illuſtrius oſtendetur ad Olymp. CCXXVII.

OLYMPIAS CCXXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4818. Vrb. Cond. 858. Chr. 105.

Theonas, alioque nomine Smaragdus Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

An. $\frac{4}{2}$. Quum Traianus Auguſtus hoc anno V. C. 859. bellum adverſus Armenios, ac Parthos moveret, Athenas in-

(1) Lib. VIII. Epiſt. 24.

ingreſſus ibi Osrhois Parthorum regis Legatos excepit, iiſque reſponſum, poſtquam in Syriam appuliſſet, ſe daturum promiſit (1). Hoc autem Traiani iter hoc anno, non 865. V. C. contigiſſe fuſius, atque accuratius in Diſſertatione *de Miniſſari Regis Nummo* demonſtravi.

OLYMPIAS CCXXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4822. Vrb. Cond. 862. Chr. 109.

Calliſtus Sidetes *ſtadio* victor. *Africanus*.

Ariſtarchus Phalereus Athenis Archon.

Suſpicionis, & coniecturae genus, quod mihi pridem affulſerat, ut hunc Ariſtarchum Eponymorum Archontum Faſtis insererem, opportune iam alibi (2), ingenueque propoſui.

An. $\frac{3}{2}$. Hadrianus Caeſar Athenis Archon DCCXCV.

Hoc anno ſupremam Archontis Eponymi dignitatem ab Hadriano Caeſare ſuſceptam fuiſſe ex Phlegontis teſtimonio perſpicue iam alibi (3) demonſtravi. Ita quoque ſingula ſubtilius exploravi, quae tunc temporis ab Hadriano Athenis degente geſta a variis Scriptoribus memorantur; ac proinde iis iterum recenſendis haud immorabor.

OLYMPIAS CCXXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4826. Vrb. Cond. 866. Chr. 113.

Euſtolus Sidetes *ſtadio* victor. *Africanus*.

An. $\frac{3}{4}$. Macrinus Athenis Archon DCCIC.

Phlegon in Libro *de Mirabilibus* (4) Macrinum hunc memoravit ubi de androgyno Antiochiae viſo loquens ait id

(1) Dio Lib. LXVIII. (2) Tom. II. pag. 104. (3) Tom. II. pag. 105. (4) Cap. 5.

id contigiſſe Ἄρχοντος Ἀθήνησι Μακρίνου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Λουκίου Λαμία, ϗ Αἰλιανοῦ Οὐέτερος *Arcbonte Atbenis Macrino*, *Conſulibus Romae Lucio Lamia*, & *Aeliano Vetere*. Ibi Meurſius reſcribendum aſſerit Λουκίου Αἰμιλίου Αἰλιανοῦ, ϗ Οὐέτερος; ſed tamen in Faſtis aliis habetur Λουκίου Αἰλίου Λαμία, ϗ Αἰλιανοῦ Οὐέτερος: licet alii *Aemilium Aelianum*, & *Lucium Antiſtium Veterem* anno V. C. 869. ſive 4. Oly. CCXXIII. Coſſ. nobis exhibeant..

OLYMPIAS CCXXIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4830. Vrb. Cond. 870. Chr. 117.

Iſarion Alexandrinus *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4834. Vrb. Cond. 874. Chr. 121.

Ariſteas Mileſius *ſtadio* victor. *Africanus*.

Nicaretus
Paranomus — Athenis Archontes
Dionyſius

Haec tria Eponymorum Archontum nomina ex illuſtri Attico Marmore nuper exſculpſi [1], quod in *Inſcriptionibus Atticis* edidi. Certe Dionyſium in Archontis munere proxime Paranomo ſucceſſiſſe Marmor teſtatur, Nicaretus vero ipſis antiquior aſſeritur; ſed ita tamen ut ille Paranomum proxime praeceſſerit, aut certe paucis omnino annis ipſo antiquior cenſendus ſit.

Quandoquidem vero in Marmore nullus omnino temporis character occurrit, cuius praeſidio horum Archontum aetas arctioribus finibus circumſcribi poſſit, illud unum opportune obſervavi, quod Archontes illi inter Oly. CXVIII. & CCXXVII.

(1) Pag XXXVII.

& CCXXVII. imperarunt; poſtquam nimirum duae novae Tribus Athenis inſtitutae fuerant, ſed prius tamen quam nova, ac *decima tertia* Tribus *Hadrianis* invecta foret. Characterum forma, aut, ſi quod monumentum aliud in lucem prodiret, definiendae Archontum horum aetati conferre poſſet.

An. $\frac{2}{3}$. Euſebius hoc anno 2. Olympiadis CCXXV. Chr. 122. *Aviola*, & *Panſa* Coſſ. Hadrianum Athenienſibus leges petentibus ex Solonis, & Draconis legibus hauſtas dediſſe memorat, proximoque anno Chr. 123. dum Athenis hiemem ageret, Eleuſiniis Myſteriis initiatum eſſe, pontemque Cephiſo flumini exundanti impoſuiſſe. Perſpicua Euſebii verba opportunius alibi [1] exhibui, ſimulque oſtendi Hieronymum Euſebii interpretem rerum, ac temporum illorum ſeriem perturbaſſe. Itaque longe veriſimilius videtur Hadrianum exeunte anno V. C. 875. Athenas veniſſe, ibique ſequentis anni 876. hiemem exegiſſe; ac leges aliquas edidiſſe. Certe Dio [2] ab Hadriano Caeſare Athenis edita lege cautum fuiſſe dicit, nequis Senator publicorum vectigalium redemptor eſſe poſſet; ac Sponius integram Hadriani legem tunc fortaſſe Athenis editam exſcripſit de oleo ex Atticae finibus exportando. Neque tamen hinc fieri, vel inferri poſſe putaverim quod integram Legum ſeriem Athenienſibus ille praeſcripſerit; multoque minus quod leges illae ex Draconis, & Solonis legibus hauſtae, atque Athenienſibus petentibus editae ſint, ut ſcribit Hieronymus. Quid enim Athenienſes ab Hadriano leges illas petiiſſent, quas a Solone, ceteriſque Legumlatoribus acceperant: perinde quaſi ignotae, vel obliteratae illae forent? Accedit etiam quod Hadriani lex de oleo exportando lata Solonis legi prorſus oppoſita fuit; ac ſeveriores illae Draconis leges, quae iam ſublatae prorſus, & extinctae fuerant, nullibi certe ab Hadriano reſtitutae effingi poſſunt. Ergo Hieronymi verba hoc uno ſenſu intelligi debent, quod nempe Hadrianus Draconis, & Solonis inſtar leges aliquas Athenienſium hortatu edidit; quemadmodum ſane Dion *plures* leges ab illo conſtitutas eſſe teſtatur; idque facilius in-

(1) Tomo II. pag. 110. Vid. Syncell. pag. 277. (2) Lib. LXIX. pag. 558.

intelligi poteſt, ſi characteres ΚΝΘ initio Legis praefixi explicari debeant, ut in *Notis Graecorum* conieci [1] Κεφαλαῖον Νόμυ Θεῦ *Caput Legis Divi* Hadriani: ſic enim innueretur alia Legum capita ab Hadriano propoſita fuiſſe.

Interim vero dum Hadrianus Athenis degebat Quadratus Apoſtolorum diſcipulus, & Ariſtides Athenienſis Philoſophus Imperatori Libros a ſe conſcriptos obtulerunt; quibus Chriſtianae religionis defenſio continebatur, ut Euſebius [2] ſemel, iterumque teſtatur. Hoc quidem Euſebius in Chronico ad annum 2. Oly. CCXXVI. revocavit. Sed perſpicua temporum ſeries oſtendit id ad hanc CCXXV. ſive ad CCXXVII. Olympiadem referendum eſſe. Certe Hieronymus [3] eodem ipſo tempore id contigiſſe memorat, quo Hadrianus Eleuſine Myſteriis initiatus eſt: *Quadratus Apoſtolorum diſcipulus, & Athenienſis Pontifex, Eccleſiae nomine Hadriano Principi Eleuſine Sacra inviſenti Librum pro noſtra Religione tradidit; & tantae admirationi fuit, ut perſecutionem maximam illius excellens ſedaret ingenium.* Itaque quum Hadrianus hac Olympiade Eleuſinam inviſerit, ut ſuperius eſt obſervatum, Quadrati Apologia ad hanc ipſam Olympiadem referri debet.

Illud autem hic opportune obſervandum quod, ſicuti in Demetrii, & Antigoni regis honorem duae novae Tribus, nimirum *Demetrias*, & *Antigonis* inſtitutae, ac decem antiquis adiectae ſunt, iiſque demum ſublatis in Ptolemaei, & Attali regis memoriam *Ptolemaeis*, & *Attalis* ſubſtitutae ſunt; ita quoque in Hadriani Caeſaris amantiſſimi, ac benefici honorem nova, ac *decimatertia* Tribus inſtituta fuit, ut ex Pauſaniae [4] teſtimonio, pluribuſque Atticis Marmoribus demonſtratur. Id vero hac ipſa Olympiade, & hoc eius anno contigiſſe putaverim, quo Athenienſes innumeris beneficiis ab Hadriano Caeſare ornati facile memorem, gratumque animum hac etiam ſignificatione teſtari voluerunt. Quae tamen varietas in Prytanum numero, ac Prytaniarum tempore ex hac nova Tribu invecta fuerit, in tanto veterum Scriptorum ſilentio coniicere, vel definire non poſſumus. Credibile eſt tamen inte-

(1) Pag. 37. (2) In Chron. Hiſt. Eccleſ. Lib. IV. Syncellus pag. 277. (3) Epiſt. ad Magnum. (4) Vid. Tom. I. pag. 121.

tegrum civilis anni ſpatium tredecim in partes tunc dividi coepiſſe ; adeoque Prytanias ſingulas 27. dierum fuiſſe.

OLYMPIAS CCXXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4838. Vrb. Cond. 878. Chr. 125.

Dionyſius Sameumus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Didas autem Arſinoita in Ludis ipſis *pugilatu* palmam obtinuit ; ſed ab Eleis tamen mulctatus fuit, quod cum Garapammone Arſinoita pacta pecunia de victoria pepigiſſet (1).

OLYMPIAS CCXXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4842. Vrb. Cond. 882. Chr. 129.

Tiberius Iulius Macer Athenis Archon

Dionyſius Oſameumus, ſive Sameumus Alexandrinus, qui ſuperiori Olympiade *ſtadio* Olympia vicerat, iterum *ſtadii* coronam hac Olympiade reportavit.

Tiberium Iulium Macrum iis temporibus Athenis imperaſſe, quibus a Mileſiis, aliiſque Graeciae, vel Aſiae Populis Aedes, ac Statuae Hadriano Caeſari Athenis excitatae fuerunt, iam alibi (2) demonſtravi; ſimulque obſervavi quod hac Olympiade, vel exeunte ſuperiori contigiſſe id debuit. Itaque ea ſolum de cauſsa, eiuſque tantummodo coniecturae praeſidio *primo* huius Olympiadis anno Tiberii Archontis nomen Faſtis inſcripſi.

Caius Iulius Caſius Stirienſis Athenis Archon.

Lucius Bulaei Equitum Magiſtri filius Athenis Archon.

Duos hoſce Archontes iiſdem fere temporibus imperaſſe iam

(1) Pauſ. Eliac. I. c. 21. (2) Tom. II. pag. 165.

iam demonſtravi (1), ſed utriuſque aetas incerta eſſe debet; licet ambo poſt initum ab Hadriano Imperium dignitatem illam obtinuerint. Illud etiam hic obiter obſervaſſe nunc libet quod in Oxonienſi Marmore XV., quod alibi (2) exhibui, legitur ὑποκοσμητεύοντος Κασίυ Ἀπολλωνίυ Στειριέως. *Sub-Coſmeta Caſio Apollonii filio Stirienſi*; ut proinde facile tum hic *Coſmeta*, tum Eponymus *Archon* ille ad unam camdemque Familiam ſpectaſſe videantur.

M. Munatius Maximianus Vopiſcus Athenis Archon.

Latinum prorſus huius Archontis nomen oſtendit ipſum Caeſarum aetate Athenis imperaſſe; quamvis ex Marmore iam alibi (3) prolato vera ipſius aetas certis characteribus definiri non poſſit. Itaque duobus aliis Archontibus iam recenſitis ipſum adieci clariora daturus, ſi ex veteribus Monumentis lumen aliquod affulſiſſet.

. . . . carpus Athenis Archon.

Indicium, quo Archontis huius nomen his temporibus Faſtis inſcribendum conieci, opportunius alibi (4) expoſui.

. . . . us Palleneus Athenis Archon.

Archontem hunc addita iam *Hadrianide* Tribu, adeoque poſt Hadrianum Auguſtum Athenis imperaſſe iam dixi (5); ut proinde ipſius nomen hic Faſtis commodius inſerendum videatur.

Demoſtratus Marathonius Athenis Archon.

Poſt Hadriani Caeſaris aetatem, atque inſtituta iam *Hadrianide* Tribu Demoſtratum hunc imperaſſe opportunius alibi (6) oſtendi. Nunc vero addidiſſe libet Demoſtratum

(1) Tom. II. pag. 171. 177. (2) Ibi pag. 140. (3) Tom. II. pag. 166. (4) Tom. II. pag. 170. (5) Tom. II. pag. 187. (6) Tom. II. pag. 209.

tum ipſum, niſi plurimum fallor, a Philoſtrato (1) quoque memorari. Quum enim in Herodis Marathonii Sophiſtae Vita dixiſſet Philoſtratus quod primores quidam Herodem veluti tyrannidis affectatae reum acerbius exagitarunt, inter alios *Demoſtratum* fuiſſe dicit, qui Herodem ipſum Sirmii coram M. Aurelio Caeſare circa annum V. C. 924. accuſavit. Quandoquidem vero Philoſtratus de Demoſtrato, Mamertino, aliiſque pluribus loquens ait quod illi *ἐς τὸ ἀντίξοον τῷ Ἡρώδῃ πολιτεύοντες in Reipublicae adminiſtratione Herodi contrarii erant*, perſpicue apparet quod Demoſtratus, ac Mamertinus primas in Athenienſi Republica partes obtinebant; ut proinde facile ipſorum uterque ſupremam Archontis Eponymi dignitatem occupaſſe videatur.

An. 3/4. Hadrianus Imperator Athenis Archon DCCCXV.

Iterum Eponymorum Archontum Faſtis Hadriani Caeſaris, ſed iam Auguſti, nomen hoc anno inſerendum eſſe fuſe, atque, ut opinor, accurate iam alibi (2) demonſtravi; quamvis Scaliger, Meurſius, ceterique Faſtorum Scriptores ſemel tantum id muneris ab Hadriano nondum Imperatore ſuſceptum eſſe putaverint.

Interim vero dum Hadrianus Athenis Archontis Eponymi munere fungeretur Dionyſia Feſta celebravit, Agonem edidit, Gymnaſium, & Bibliothecam exſtruxit, Olympieum dedicavit, Cephalleniam Inſulam Athenienſibus conceſſit; aliaque plura ipſis largitus eſt, quae fuſe a variis Scriptoribus (3) memorantur. Philoſtratus (4) autem addit in eiuſmodi Olympiei dedicatione Polemonem diſertiſſimum Sophiſtam Smyrna accitum fuiſſe, qui admirabilem, planeque divinam Orationem habuit. Itaque Hadriani Caeſaris munificentia factum ut Athenae, quae poſt Syllae tempora ſquallore fere obſitae iacere videbantur, priſtinum decus, novamque lucem adeptae reviviſcerent, ut Pauſanias (5) obſervavit.

(1) Vit. Sophiſt. Lib. II. §. 8, 11. 13. (2) Tom. II. pag. 106. (3) Spartian. Pauſan. Attic. c. 18. Dio Lib. 69. (4) Philoſtr. Vit. Sophiſt. Libr. I. §. 25. c. 3. (5) Ibi c. 20.

Claudius Heraclides Melitenſis Athenis Archon.

Heraclidem hunc Faſtis Atticis inſerendum eſſe demonſtrat mutilum Marmor, quod alibi [1] ex Sponio iam protuli. Ipſum vero facile ad Hadriani Caeſaris tempora revocandum eſſe indicare videntur voces illae *Titus Aelius Lucius*, quae in Marmore conſpiciuntur; quod nimirum *Titi Aelii* nomen Athenienſi civi a Caeſare fortaſſe conceſſum fuerit.

OLYMPIAS CCXXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4846. Vrb. Cond. 886. Chr. 133.

Lucas Alexandrinus *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4850. Vrb. Cond. 890. Chr. 137.

Herodes Atticus Marathonius Athenis Archon

Epidaurus, alioque nomine Ammonius Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Herodis Attici nomen hoc anno Faſtis inſcripſi, quod ille ſupremam hanc dignitatem Athenis aliquando obtinuerit, ut pluribus argumentis alibi [2] oſtendi: id vero circa hanc ipſam Olympiadem contigiſſe ex ipſius aetate facile inferri poſſe videtur, quum ille anno 2. Oly. CCXVIII. in lucem editus ſit, adeoque ineunte hac Olympiade *quadragenarius* iam foret.

In hac Olympiade Phlegontis Opus *de Olympiadibus*, quod initio XVI., mox ſolum VIII. Libros complectebatur, deſinebat, ut ex Suida erudimur: *Φλέγων Τραλλιανὸς .. ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις'. ἔςι δὲ μέχρι τῆς σκθ' Ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχῦ· τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις η'. Phlegon Trallianus .. ſcripſit Olympiadas Libris XVI. Continent* au-

(1) Tom. II. pag. 196. (2) Tom. II. pag. 115.

autem res ubique terrarum geſtas uſque ad Olympiadem CC-XXIX. Eaſdem etiam VIII. Libris expoſuit.

Ad haec ipſa tempora magnificum opus illud referri facile poterit, quod Herodes ipſe exſtruendum curavit; integrum nempe ſtadium, quod ſecto marmore effictum & ornatum fuit, ut a Philoſtrato (1), ac Pauſania (2) erudimur. Eiuſmodi vero ſtadium *Panathenaicum* vocatum fuit, quod in ipſo in magnis Panathenaeis Spectacula ederentur. Ac Philoſtratus quidem opus illud ab Herode ante Regillae uxoris mortem ſuſceptum fuiſſe ſubindicat; ideoque ante annum V. C. 913; quum Odeum poſt Regillae mortem conſtruxerit, ut teſtatur Pauſanias (3). Herodes autem ipſe anno V. C. 896 Romae conſulatum obtinuit, ac Regillae defunctae inſigne monumentum excitavit. Integrum ipſius nomen, ut in Conſulum Faſtis exprimitur, fuit *Tiberius Claudius Atticus Marathonius*.

An. $\frac{2}{3}$. Ad hunc Olympiadis huiuſce annum revocandum eſt procul dubio inſigne Marmor, quod Florentiae in Riccardiorum Aedibus, licet aliqua ex parte vitiatum, minuſque accurate diſpoſitum, adhuc conſpicitur. Dum opportunius alibi (4) ignotam hactenus Tribuum Athenienſium ſeriem partim ex Scriptoribus, partim etiam ex ſuperſtitibus, atque ad eam diem vulgatis Marmoribus in lucem efferrem, Marmor ipſum exhibui; eiuſque partes, aut Tabulas tres quibus componitur, tum Athenis, tum etiam in antiquioribus Riccardiorum Aedibus ad Vrbis pomoeria alio prorſus ordine collocatas olim fuiſſe demonſtravi; ut ea nimirum tabula, quae modo ſiniſtram partem occupat dextra foret; ea viciſſim quae modo dextra conſpicitur, ſiniſtra fuerit. Quod tunc argumentis aliis oſtenderam, id nunc magis perſpicuo certoque monumento aſſerere, vel confirmare poſſum, autographo nempe exemplo, quod 130 ab hinc annis Cl. Donius accuratiſſime exſcripſit, ubi Graecas, latinaſque Inſcriptiones *in Hortis Riccardianis*, ut ille ait, collocatas in Schedas, atque Adverſaria ſua referret. Quin etiam Salvinus ipſe Graecam hanc, aliaſque plures Inſcriptiones in Hortis illis exſcribens

(1) Vit. Sophiſt. Libr. II. num. 1. c. 5. (2) Attic. c. 19. (3) Achaic. c. 20. (4) Tom. I. pag. 170.

bens eam non alio prorſus ordine expreſſit, quam qui in Donii, & Salvinii Schedis apparet, quas Cl. Gorius mihi legendas & exſcribendas humaniter conceſſit. Itaque dubitari non poterit, quin in Hortis Riccardianis tres Marmoris huius tabulae eo prorſus ordine collocatae forent, quem argumentis aliis innixus conſtitueram. Neque vero ſuſpicari licet Monumentum hoc *turriculam* quadratam fuiſſe, in cuius anteriori facie ea Tabula, quae nunc media eſt, reperiretur; in ſiniſtra foret ea, quae Erechtheidem, aliaſque Tribus complectitur; in averſa vero vel poſteriori turriculae facie altera exſtaret, quae modo interciderit, ac Tribus hic omiſſas complexa fuerit; in dextra denique, ac ultima facie ea Tabula reperiretur, quae Cecropidem, aliaſque Tribus continet, & modo dextram partem occupat. Etenim obſervari plurimum velim quod, quum hiatus ille, qui in dextrae Tabulae fine irrepſit, in ſiniſtrae quoque fine procul dubio irrepſerit; immerito prorſus poſterior, vel intermedia Tabula effingeretur, in qua intermediae Tribus inſcriptae forent. Ergo non alia Tabularum ſeries, non alius Tribuum ordo effingi poteſt, quam qui ex Tabulis rite reſtitutis oriri debet, & Marmoribus aliis nunc a me primum in lucem editis mirifice confirmatur. Marmoris ipſius exemplar ex Donii Schedis accuratiſſime expreſſum apud me reperitur; eiuſque praeſidio errorem, quem Montfauconii, & Gorii fidem ſequutus imprudens olim admiſi, opportune corrigere, atque inſigne Atticae Chronologiae caput illuſtrare poſſum.

Ex eo enim perſpicue apparet, quod in 3. Epigraphes verſu, ubi (1) Montfauconius, & Gorius legerat ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, legi debet ΣΕΒΑΣΤΟΥ; in quarto vero & quinto legendum

4 ΕΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΘΕΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΡΩ

5 ΤΗΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ

ut nempe exprimatur Monumentum illud excitatum fuiſſe *viceſimo ſeptimo anno a primo Divi Hadriani Athenas adventu*. Ergo nunc primum pulcherrimo hoc Marmore erudimur quod Athenienſes novam quamdam Epocham invexerunt, in qua civiles anni a primo Hadriani ſuam in Vrbem adventu veluti cardine numerarentur; ideoque, quum primus Hadria-

(1) Vid. Tom. I. pag. 170.

driani adventus in Vrbem illam inciderit in annum 4. Olymp. CCXXII. V.C. 865. Chr. 112. ac forraſſe quoque in Boëdromionem menſem, ut alibi[1] oſtendi, *viceſimus ſeptimus* annus ab hoc *primo adventu* numeratus incideret in annum 3. Olymp. CCXXIX. V. C. 892. Chr. 139. quo *primus* T. Aelii Hadriani Antonini in imperio annus agebatur.

Quamvis autem, ſi unicum Marmor iſtud exceperis, nullum omnino eius Aerae veſtigium in Monimentis aliis appareat, facile tamen hic novae ab adventu Caeſarum inſtitutae Aerae mos exemplis aliis illuſtrari, probarique poteſt. Ita Suetonius [2] in Auguſti Vita memorat, quod *quaedam Italiae Civitates diem, quo primum ad ſe veniſſet, initium anni fecerunt*. Ita quoque Noriſius [3] ex Gazenſium Nummis optime coniecit quod *Gazenſes novae Aerae initium ab adventu Hadriani Gazam coepiſſe videntur*. Certe in quodam Gazenſium Nummo legitur Γ. ΕΠΙ. ΒϞΡ., in alio Δ. ΕΠΙ. ΓϞΡ. in alio Ε. ΕΠΙ. ΔϞΡ. Poſtremis notis illis certiſſime exprimitur annus 192. 193. 194. in Gazenſium Aera numeratus, quae ut optime Noriſius ipſe demonſtrat, incoepit a die 28 Octob. anno V. C. 693, ideoque Nummi illi cuſi ſunt anno V. C. 884. 885 886. Quum vero Hadrianus Auguſtus labente anno Gazenſium 190., qui Octobri menſe anni V C. 883. compleri debebat, Gazam advenerit, characteres alii Γ. Δ Ε. annos ab Hadriani adventu in nova Gazenſium Aera numeratos indicabunt. Haec ingenioſe quidem, feliciterque Noriſius; qui tamen haerere, ac ignorare ſe dicit quid vocula ΕΠΙ numeralibus notis intericcta ſignificetur; tandemque arbitratur illam aliud, quam praepoſitionem eſſe, qua exprimatur Nummos illos *ἐπὶ τῦ ἔτυς anno* 192. vel 193. vel 194. cuſos fuiſſe. Ego vero vocem illam compendium, aut Siglam eſſe ſuſpicor, qua exprimatur ΕΠΙΔΗΜΙΑ, hoc eſt Hadriani *adventus*, ex quo nova Aera ducebatur; ut ſenſus nimirum ſit, Nummum illum cuſum fuiſſe anno 3. ab *adventu*, veteris autem Aerae 192.

Sic in Perinthiorum Nummo [4] in honorem Septimii Severi percuſſo legitur ΕΠΙΔΗΜΙΑ Β. *Adventus II.*; ſicuti in

(1) Tomo II. pag. 403. (2) In Auguſt. c. 19. (3) De Anno & Epoch. pag. 422. (4) Vaill. pag. 86.

in Philippi Auguſti Nummo (1) Epheſi cuſo habetur ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ Α *Adnavigatio I.*

Quum tamen in Marmoribus aliis, quae vel Antonini, vel inſequentium Caeſarum aetate Athenis excitata ſunt, nullus prorſus Aerae huius uſus occurrat, ſuſpicari facile poſſumus hanc Aeram, vel exprimendi temporis morem aut non publice receptum, aut non diu uſurpatum fuiſſe; quod de alia quoque Aera a Iuliani Caeſaris initio ducta ad Olymp. CCCXVI. obſervabitur.

OLYMPIAS CCXXX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4854. Vrb. Cond. 894. Chr. 141.

Didymus Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Tiberius Claudius Soſpis Athenis Archon.

Sola nominis affinitas ambiguo ſane, leviſſimoque indicio eſſe poterat quod *Tiberius Claudius Soſpis*, quem Faſtis Atticis inſerendum eſſe iam monui (2), Tiberii Claudii Caeſaris temporibus imperaverit. Itaque quum ipſius aetas, ac ſitus plane incompertus ſit, hoc loco ceteris adiungi ille poterat. Quum tamen *Soſpidis* cuiusdam mentionem apud Philoſtratum (3) invenerim, qui Eloquentiae, ac Philoſophiae laude Athenis M. Aurelii Caeſaris aetate floruit, atque a Philoſtrato fuiſſe dicitur *ὁ ἐπὶ βώμῳ Cereris Eleuſiniae arae praefectus*, non plurimum fortaſſe fallar, ſi hunc ipſum Soſpidem in Marmore memoratum cum Philoſtrati Soſpide confundendum, adeoque ad hanc Olympiadem revocandum eſſe coniecerim.

OLYMPIAS CCXXXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4858. Vrb. Cond. 898. Chr. 145.

Cra-

(5) Ibi pag. 162. (2) Tom. II. Pag. 169. (3) Vit. Sophiſt. Libr. II. §. XI. numer. 1.

Cranaus Sicyonius *ſtadio* victor. *Africanus*.

A Pauſania [1] quoque victor hic memoratur, ſed *Granianus* vocatur.

OLYMPIAS CCXXXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4862. Vrb. Cond. 902. Chr. 149.

Atticus Sardianus *ſtadio* victor. *Africanus*.

Africanus ipſe ad Olympiadem hanc adnotavit Σωκράτης πάλην ϗ παγκράτιον ἀπογραψάμενος ὑπὸ Ἠλείων, παρεβραβεύθη ὑπὸ Διονυσίου Σελευκέως *Socrates lucta & pancratio* victor *excluſus* eſt *ab Eleis, corona privatus a Dionyſio Seleucienſi*. Idem prorſus in Graecis Collectaneis legitur, quae Scaliger [2] Africani textui ſubiecit, additurque victorem illum *nonum* ab Hercule numerari. Ego vero ſuſpicor ne Dionyſio quidem Seleucienſi veram victoriae laudem ab Eleis tributam eſſe. Siquidem Pauſanias [3], qui nitide diſerteque tradit ſe *Eliaca priora* ſcripſiſſe anno 217. poſt Coloniam Corinthum deductam, adeoque anno Vrb. Con. 927. ſive 2. Olymp. CCXXXVIII. ubi de Stratonis Alexandrini victoria *lucta & pancratio* parta diſſerit, ait poſt illum *tres* ſolum eo certaminis genere viciſſe, nimirum Marionem, Ariſteam, & Nicoſtratum, qui Olymp. CCIV. palmam illam obtinuit. Ergo in Eleorum monumentis neque Socratis, neque Dionyſii victoria Olymp. CCXXXII. parta recenſita fuit, alioquin Pauſanias ipſam ex monumentis illis, quae viderat, ac ſaepe laudaverat, exſcripſiſſet.

OLYMPIAS CCXXXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4866. Vrb. Cond. 906. Chr. 153.

Demetrius Chius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

(1) Corinth. c. 4. (2) Pag. 354. (3) Eliac. I. car. 21.

OLYMPIAS CCXXXIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4870. Vrb. Cond. 910. Chr. 157.

Heras Chius *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXXXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4874. Vrb. Cond. 914. Chr. 161.

Mnaſibulus Erateus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano. Pauſanias [1] tamen ipſum *Mneſibulum Elateum* appellat, eumque *ſcuto armatum diauli* victoriam retuliſſe dicit.

Hac ipſa Elidenſium Olympiade Ludos Olympicos Alexandriae inſtitutos eſſe putavit Dodvellus [2] quod in Gruteriano Marmore 240 Eleorum Olympias cum ſexta Alexandrinorum Olympiade committatur. At eximius Auctor ille admirabilis alioquin ſolertiae a Gruteriani Marmoris [3] ſenſu profecto aberrat. Etenim, quum in illo perſpicue diſerteque dictum foret quod M. Aurelius Aſclepiades, alioque nomine Hermodorus Alexandrinus Ὀλύμπια τὰ ἐν Πίσῃ CM Ὀλυμπιάδι *Olympia Piſae CCXL. Olympiade* vicerat; tum memoratis certaminibus, ac victoriis aliis ſubditur ἀθλήσας τὰ πάντα ἔτη ἕξ, παυσάμενος τῆς ἀθλήσεως ἐτῶν ΚΕ. ϗ μετὰ τὸ παύσασθαι μετὰ πλείονα χρόνον ἀναγκασθεὶς ἐν τῇ πατρίδι Ἀλεξανδρίᾳ, ϗ νικήσας Ὀλύμπια παγκρατίων Ὀλυμπιάδι ἕκτῃ *qui certavit in univerſum annos ſex, deſtititque a palaeſtra annos natus* 25. & *poſtquam deſtitiſſet, poſt multum temporis* certare *coactus in patria Alexandria, vicit Olympia pancratio Olympiade ſexta*. Itaque ex integra Marmoris ſerie perſpicue apparet quod inter Elidenſium Olympiadem CCXL. & VI. Alexandrinorum *multum temporis* interceſſit, quo Aurelius Aſclepiades a palaeſtra abſtinuit; ideoque *ſexta* Olympias illa, qua coactus iterum in arenam deſcendit, in Olympiadem CCXXXX. incidere non potuit; ſed pluribus annis illa poſterior fuit. Ergo Alexandrinarum Olympiadum inſtitutio non ad Oly. CCXXXV. cum Dodvello referri, ſed ad Olympiadem CCXXXVIII.

(1) Phoc. c. 34. (2) Differt. De Cyclis pag. 761. (3) Gruter. pag. 314.

CCXXXVIII. aut CCXL. veriſimilius revocari debebit. Ita quoque doctiſſimi viri Petri Fabri [1] error hic obiter corrigendus, qui aſſerit Aſclepiadem *intermiſiſſe ipſam artem athleticam quum iam* 25. *annos attigiſſet, per totos ſex annos*. Siquidem in Marmore perſpicue legitur illum *ſex* quidem annis certaſſe, ſed alio tamen nobis incognito, ac longiori fortaſſe, tempore quieviſſe. Niſi vero plurimum fallor, Aurelius ipſe Romae quoque *pancratio ſimulque lucta* palmam obtinuit. Etenim Africanus, vel Graecus Scriptor Africano ſubiectus poſt Olympionicarum ſeriem *decem* illos memorans, qui *pancratio*, *& lucta*, Herculis inſtar, vicerunt, poſtremo loco ait [2] *Αὐρήλιος ἐπὶ Σεβήρυ μόνος ἐν τοῖς κατὰ Ρ'ώμην ἀγῶσι πάλην ὁμῦ, ϗ παγράτιον ἐνίκησεν Aurelius ſub Severo ſolus in Certaminibus Romae actis luctam ſimul & pancratium vicit*. Itaque quum Severus anno 3. Olymp. CCXLIV. magnificos Ludos Romae ediderit, facile in Ludis illis Aurelius palmam reportavit. Certe Aurelium ipſum Romam veniſſe ex Gruteriano Marmore perſpicue erudimur. Itaque, licet in Athleticis Inſcriptionibus a Falconerio collectis M. Aurelius Demoſtratus Sardianus memoretur, qui *pancratiaſta*, & *pugilatu bis Victor* vocatur, fortaſſe tamen, ab Africano M. Aurelius Aſclepiades indicatur. Ab Africano quidem Aurelius ille Romae victor mox Ε'λιξ vocatur; ſed facile id nominis Aurelio cognomenti inſtar inditum fuit, quod in pleriſque Athletis aliis factum conſpicimus.

An. $\frac{1}{2}$. Secundo huius Olympiadis anno ſcribit Euſebius quod *Λίκιος Καῖσαρ ἱερυργῶν ἐν Α'θήναις εἶδε πῦρ ἀπὸ δυσμῶν εἰς ἀνατολὴν κατ' ὔρανον Φερόμενον Lucius Caeſar Athenis ſacra faciens ignem ab occaſu verſus orientem in caelo ferri conſpexit*. Eadem prorſus exſcripſit Syncellus [3]; niſi quod pro *Φερόμενον* legit *φαινόμενον*. Ac certe quidem hoc anno L. Aelius Verus Caeſar a M. Aurelio Auguſto adverſus Vologeſem Parthorum regem miſſus fuit; tandemque confecto feliciter bello anno 2. ſequentis Olympiadis de iis triumphavit [4].

 OLYM.

(1) Agoniſt. Lib. III. cap. 12. (2) Pag. 354. (3) Pag. 380. (4) Capitolin.

Digitized by Google

OLYMPIAS CCXXXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4878. Vrb. Cond. 918. Chr. 165.

Tiberius . . . . Ponticus Beſaeenſis Athenis Archon.

Acithales Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano .

In Olympiis hiſce Peregrinus Philoſophus, quum rogum conſtruxiſſet , ſubiectoque igne incendiſſet in ipſum proſiliens ſeipſum combuſſit , ut accurate deſcribit Lucianus [1] Samoſatenus, qui ſpectaculo interfuit. Itaque corrigendus Euſebius , qui hoc ad annum Chr. 168. revocavit.

Marmor in ipſo tituli exordio mutilum , ex quo Archontis Tiberii nomen exculpſi , in Inſcriptionibus Atticis [2] iam protuli , ac opportune illuſtravi; quemadmodum alibi [3] ex coniecturis quibusdam deduxi Archontem illum facile ad hanc ipſam fortaſſe ineuntem Olympiadem eſſe referendum .

Illud autem hic obiter obſervari velim quod proximo poſt hunc *Tiberium* Archontem anno Athenis *Anarchia* fuiſſe videretur , adeoque nemo velut Archon Eponymus imperaſſet . Etenim in alio Marmore legitur ΕΠΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΕ . . . ΝΙΟΝ ΠΟΝΤΙΚΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΕΝΙΑΥΤΟΥ *anno poſt Te . . . . nium Ponticum Archontem*, quod aperte ſatis oſtenderet neminem Tiberio Pontico proxime ſucceſſiſse ; alioquin in Marmore non ſuperioris, ſed imperantis potius Archontis nomen inſcriptum foret. Verum in eodem ille Marmore [4] perſpicue mox dicitur eo anno poſt *Tiberium* Archontis Eponymi munus a Theopompo Thalami filio Paeanienſi ſuſceptum fuiſſe. Itaque Olymp. CCXXXVI.

An. $\frac{1}{2}$. Theopompus Thalami filius Paeanienſis Athenis Archon . . . fuit [5] .

An. $\frac{2}{3}$. M. Valerius Mamertinus Marathonius Athenis Archon . . .

Ipſe

(1) Dial. de morte Peregr. Euſeb. in Chron. Vide Gell. Lib. XII. c. 11. (2) Pag. XXII. (3) Pag. XXXIII. (4) Vid. Tom. II. pag. 199. (5) Faſt. Att. Tom. II. pag. 199.

Ipſe omnium primus Archontis huius nomen ex Attico Marmore exſculpſi, quod in *Inſcriptionibus Atticis* edidi, ac illuſtravi [1]. Ipſum vero facile a Philoſtrato quoque memorari ad Olympiadem CCXXVI. conieci, ubi de Demoſtrato Archonte agebatur.

An. $\frac{3}{4}$. Hiceſius Theogenis filius Sphettius Athenis Archon . . .

Huius etiam Archontis nomen, ac ſitum ex *Atticis Inſcriptionibus* in lucem protuli ac demonſtravi [2].

Philotimus Arceſidemi filius Eleuſius Athenis Archon . . . .

Proxime poſt Hiceſium Archontem Philotimum hunc ſucceſſiſſe non obſcuris, opinor, indiciis alibi demonſtravi [3].

OLYMPIAS CCXXXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4882. Vrb. Cond. 922. Chr. 169.

Eudaemon Alexandrinus *ſtadio* victor. *Africanus*.

An. $\frac{3}{4}$. Hoc Anno Athenis graviſſima controverſia inter Herodem Atticum Marathonium, ceteroſque cives exarſit, qui ſe, publicamque Civitatis libertatem ab Herodis potentia, ac immenſis opibus premi querebantur. Cauſſa coram M. Aurelio Caeſare Sirmii in Pannonia agitata fuit; quumque Demoſtratus Athenienſium Legatus Fauſtinae etiam Auguſtae patrocinio fretus Imperatoris animum in Athenienſes flexiſſet, Herodes Caeſari, patriaeque iratus Athenas rediit, vitamque Marathone exegit. Vbi vero e vivis exceſſit ſplendida, ac magnifica funeris pompa decoratus fuit [4].

OLYM-

(1) Pag. XXVII. & Faſt. Attic. Tom. II. pag. 204. (2) Pag. XXXV. (3) Inſcript. Attic. pag. XXXIV. Faſt. Attic. Tomo II. pag. 182. (4) Philoſtr. in Vit. Sophiſt. Lib. II. num. 1. c. 6.

OLYMPIAS CCXXXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4886. Vrb. Cond. 926. Chr. 173.

Agathopus Apinites *ſtadio* victor. *Africanus*.

Scaliger in Africani textu pro Ἀπινίτης legendum aſſerit Αἰγινήτης; nihil tamen ipſe mutaverim. Etenim *Apina* Dauniorum urbs in Italia a Plinio memoratur; quemadmodum Plinius ipſe *Apyrea* urbem in Lycia collavit. Itaque facile victor ille ad alterutram ex Vrbibus hiſce referri poteſt; leviorique mutatione Africani textus reſtitui.

OLYMPIAS CCXXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4890. Vrb. Cond. 930. Chr. 177.

Agathopus Apinites, qui ſuperiori Olympiade *ſtadio* vicerat, eamdem illam *ſtadii* palmam hac Olympiade reportavit ex Africano.

Hoc autem anno M. Aurelius Auguſtus plurimas Orientis Provincias inviſens Smyrnae Ariſtidem Rhetorem perorantem audivit [1]. Mox Athenas ingreſſus Myſteriis, quod diu, vehementerque optaverat, initiatus eſt. Plurima Athenienſibus conceſſit, Artiumque ac Scientiarum omnium Profeſſores annuo cenſu ipſis aſſignato inſtituit [2], qua de cauſſa Ariſtides [3] Athenas, univerſamque Graeciam novis honoribus, noviſque doctrinarum praeſidiis a M. Aurelio ornatas, & evectas eſſe teſtatur.

Hac ipſa vero Olympiade ineunte Athenagoras Athenienſis Philoſophus Chriſtianus Legationem ad Auguſtos ſuſcepit, ut Chriſtiani dogmatis ſanctitatem exponeret, atque Ethnicorum ſaevitiam adverſus Chriſtianos leniret. Certe in antiquis Codicibus omnibus *M. Aurelii Antonini, & L. Commodi* Auguſtorum nomen *Apologiae* praefixum conſpi-

(1) Philoſtr. in Vit. Sophiſt. (2) Dion. Libr. LXXI. Vid. Philoſtr. Vit. Sophiſt. Lib. II. c. 2. & Lucian. in Eunucho. (3) Orat. IX.

ſpicitur; adeoque quum Commodus 4. ſuperioris Olympiadis anno imperium ſuſceperit, Aurelius vero 4. huius Oly. obierit; Apologia ipſa aliquo ex huius Olympiadis annis oblata fuit (1).

OLYMPIAS CCXL.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4894. Vrb. Cond. 934. Chr. 181.

M. Aurelius Lithophorus Prosdectus Piſtocratis filius Cephalenſis Athenis Archon.

Anubi, alioque nomine Phidus Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

M. Aurelius Aſclepiades & ipſe Alexandrinus Demetrii filius *pancratio* in Ludis ipſis palmam obtinuit ex Gruteri Marmore pag. 314, de quo in Olymp. CCXXXV. differui. Quamvis autem alibi ambiguum plane eſſe dixerim (2) an M. Aurelius hic Eponymorum Archontum Faſtis inſeri poſſit, ipſius tamen nomen diſſimulandum eſſe non duxi; quemadmodum, licet eius aetas incerta ſit, ipſum tamen M. Aurelii Caeſaris aetate vixiſſe nomen indicare videtur; eum autem ab Imperatore Commodo obita legatione Romanae Civitatis iure donatum fuiſſe perſpicue Marmor oſtendit. Itaque, quum defuncto M. Aurelio exeunte ſuperiori Olympiade Commodus imperium ſuſceperit, facile hic Lithophorus tunc legationem Romam ſuſcepit; ideoque commodius Archontis dignitas ipſi collata ad 1. huius Olympiadis annum referri poterit.

OLYMPIAS CCXLI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4898. Vrb. Cond. 938. Chr. 185.

Hero Alexandrinus *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYM-

(1) Vid. Fabric. Bibl. Graec. Tom. V. pag. 86. (2) Tom. II. pag. 211.

OLYMPIAS CCXLII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4902. Vrb. Cond. 492. Chr. 189.

Magnes Cyrenaeus *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXLIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4906. Vrb. Cond. 946. Chr. 193.

Iſidorus Alexandrinus *ſtadio* victoriam obtinuit.

Hoc anno, quum Septimius Severus imperium adeptus eſſet, Athenienſium privilegia imminuit, quod ab iis olim iniuriis affectus foret, ut teſtatur Spartianus: *Athenas petiit ſtudiorum Sacrorum cauſſa, & operum, ac vetuſtatum; ubi, quum iniurias quasdam ab Athenienſibus pertuliſſet, inimicus his factus, minuendo eorum privilegia ſe ultus eſt*. Ac certe quidem honores, libertatem, ac privilegia a Severo imminuta ſolum, non omnino erepta fuiſſe, perſpicue ex eo apparet quod adhuc in iis Senatus, Magiſtratus alii, atque Eponymus Archon eligeretur, ut inferius patebit.

An. $\frac{3}{4}$. Tertio huius Olympiadis anno CXCV. Pythias celebrata fuit, in qua Clemens Byzantius *Tragoedia* victoriam obtinuit. Quamvis enim tunc Byzantium a Severi Auguſti militibus obſideretur, adeoque Iudices alii coronam a Clemente partam ipſi concedere non auderent, ne ſcilicet eius Vrbis civem honorare viderentur, quae Romanis adverſabatur, Hippodromus tamen Sophiſta Ludorum Praefectus coronam victori concedendam eſſe pronunciavit (1).

(1) Philoſtr. Vit. Sophiſt. Lib. II. num. 27. c. 2.

OLYMPIAS CCXLIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4910. Vrb. Cond. 950. Chr. 197.

: . . . Protus Athenis Archon DCCCLXXX.

Iſidorus Alexandrinus iterum *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Mutilum, ac incertum Archontis Eponymi nomen ex Marmore exculpſi, quod opportune iam alibi exhibui (1); ſimulque coniecturam adieci, cuius praeſidio Archon huic 1. Olympiadis huius anno Faſtis inſcribi poſſit.

OLYMPIAS CCXLV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4914. Vrb. Cond. 954. Chr. 201.

Apollonius Athenis Archon.

Alexander Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Apollonium hunc, quem *primo* huius Olympiadis anno Faſtis inſcripſi, Archontis Eponymi dignitatem Athenis occupaſſe, perſpicuo Philoſtrati teſtimonio iam demonſtravi (2): quemadmodum is iampridem a Meurſio (3) inter Archontes, ſed incertae tamen aetatis, recenſitus fuerat; ut proinde Veislingius hunc a Meurſio praeteritum fuiſſe dixerit (4).

Philoſtratus autem ille, qui huius Archontis nomen nobis conſervavit, quamvis in Inſula Lemno natus eſſet; ab Euſebio (5) tamen, Syncello, aliiſque pluribus Athenienſis vocatur, quod Athenienſis civitatis iure donatus Oratoriam Athenis primum, mox etiam Romae docuerit. Severi Caeſaris aetate maxime is floruit, & Iuliae eius coniugi eruditae feminae carus fuit (6): eaque defuncta anno,

(1) Tom. II. pag. 161. (2) Tom. II. pag. 115. (3) De Arch. Ath. Lib. IV c. 20. (4) In Praefat. ad Leg. Attic. Petiti. (5) Adver. Hierocl. (6) Vid. Vit Sophiſt. Lib. II. c. 24.

V. C. 970. ipſe uſque ad Philippi Caeſaris aetatem ſuperſtes fuit, qui anno V. C. 997. imperium ſuſcepit.

OLYMPIAS CCXLVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4918. Vrb. Cond. 958. Chr. 205.

Epinicius, vel Cynas Cyzicenus *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXLVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4922. Vrb. Cond. 962. Chr. 209.

Satornilus Cretenſis Gortynius *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXLVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4926. Vrb. Cond. 966. Chr. 213.

Heliodorus, alioque nomine Troſidamas Alexandrinus *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCIL.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4930. Vrb. Cond. 970. Chr. 217.

Heliodorus, qui ſuperiori Olympiade palmam retulerat, hac ipſa quoque *ſtadio* victor fuit ex Africano, qui *Stadionicarum* ſeriem ad hanc uſque Olympiadem perduxit. Siquidem is Opus ſuum abſolvit anno 4. ſuperioris Olympiadis, nimirum *Grato*, & *Seleuco Conſulibus*; quamvis ille Conſulum horum nomina minime expreſſerit. Itaque, quum in Africani textu, vel ſerie nullum alium Olympiorum victorem reperiſſet Euſebius, poſt Heliodori nomen, ſive Olymp. CIL. ſubdit μέχρι τούτου τὴν τῶν Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴν εὕρομεν *uſque ad hunc Olympiadum recen-*

cenſionem invenimus, perinde quaſi poſt Olympiadem illam nullae deinceps aut celebratae, aut recenſitae fuerint; quum tamen perſpicuum, certumque ſit Olympiadas adhuc alias, earumque victores a Veteribus memoratos fuiſſe. Id optime profecto videiat antiquus Scriptor ille [1], qui ſeriem ab Euſebio contextam in compendium redigens, poſt ſuperiora Euſebii verba ſubiecit: *Καὶ ὁ μὲν Εὐσέβιος ταῦτα. Ἄλλοι δὲ Χρονογράφοι, καὶ Δέξιππος ὁ Ἀθηναῖος καὶ τῶν ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδων, τῶν τε ἐν αὐταῖς νικησάντων μέμνηται. Ἀμέλει τὴν Χρονικὴν Ἱστορίαν ὁ Δέξιππος μέχρι διακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος συγγράψας Διονύσιον Ἀλεξανδρέα φησὶν ἐπὶ ταύτης νικῆσαι & Euſebius quidem haec ſcripſit. Alii vero Chronographi, atque inter hos Dexippus Athenienſis inſequentium quoque Olympiadum, ac eorum, qui in eis vicerunt, meminere. Deducit vero Dexippus Hiſtoriam uſque ad Olympiadem CCLXII.*, *ſcribitque Dionyſium Alexandrinum ea viciſſe*. Ceterum, ut id obiter obſervetur, Dexippi illius, de quo iterum mentio in Olymp. CCLXII. eſt reditura, hiſtoria ab Eunapio Sardiano uſque ad Honorii, & Arcadii tempora perducta fuit, ut a Photio [2] erudimur.

OLYMPIAS CCL.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4934. Vrb. Cond. 974. Chr. 221.

Philinus Athenis Archon DCCCCIV.

Philinus ille, qui hoc anno Eponymi Archontis munere Athenis functus eſt, ab Euſebio memoratur. Quum enim dixiſſet Athenis poſt reges Archontes annuos inſtitui coepiſſe, eorumque primum fuiſſe Creontem, ſubdit: *ἀφ' οὗ ἐπὶ τὴν διακοσιοστὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα Ἄρχοντες ἐννακόσιοι καὶ τρεῖς μέχρι Φιλίνου. καθ' ὃν ὑπάτευον Ῥωμαίων Γρᾶτος Σαβινιανὸς, καὶ Σέλευκος a quo ad Olympiadem uſque CCL. & Ar*chontem *Philinum tres ac nongenti Archontes fuerunt; cuius* Archontis *anno Conſules Romae erant Gratus Sabinianus, & Seleucus*. Ac certe quidem prior Conſul, quamvis alicubi *Annius Gratus* vocetur, in Faſtis tamen Flo-

(1) Vide Scalig. Theſ Temp. pag. 266. (2) Cod. 77.

rentinis, atque in Dionis Fragmento *Sabinianus* dicitur; & facile cum *Severiani* nomine confundi poteſt, quod in Syncello, & Zonara occurrit.

Poſt hanc Olympiadem non modo Olympionicarum ſeries nos deſerit; ſed ipſa quoque Archontum Athenienſium nomina rariſſima occurrunt; pauca quoque ſparſim in Attica hiſtoria memorantur, quae ad Faſtos Atticos commode referri poſſe videantur. Itaque perennem Olympiadum ſeriem hic abrumpemus, & quaecumque digna ſunt quae in Faſtis Atticis recenſeantur, ſervato ſolum temporis ordine deinceps complectemur.

OLYMPIAS CCLIX.

An. $\frac{3}{4}$. Per. Iul. 4970. Vrb. Cond. 1010. Chr. 257.

M. Vlpius Eubiotus Athenis Archon.

Coniecturas omnes, ac indicia, ex quibus hic Archon Eponymorum Faſtis facilius hoc anno inſcribi poſſit, opportunius alibi expoſui [1]. Nunc obiter addidiſſe libet quod compendium illud in Attico Marmore exaratum ΛΕΤΡΟΝΓΑΓΗ . . . ita legendum, & explicandum erit ΛΕΤ. ΥΙΟΝ. ΓΑΛΗΡΙΑ, ideſt *Leucii*, vel *Lucii Filium Galeria* Tribu, ut in *Notis Graecorum* fuſius expoſui.

Hoc autem anno 2. huius Olympiadis, quum Romanum Imperium a Barbaris ubique vexatum, ac diſcerptum foret [2], *ταραχαῖς ἡ Ἕλλας ἐξετάζετο πᾶσα, καὶ Ἀθηναῖοι μὲν τοῦ τεῖχους ἐπεμελοῦντο, μηδεμίας ἐξότε Σύλλας τοῦτο διέφθειρεν, ἀξιωθέντος φροντίδος tumultibus Graecia univerſa commota eſt, & Athenienſes quidem inſtaurarunt murum, nulla, poſtquam a Sylla fuerat diſiectus, cura renovatum*. Idem prorſus totidem fere verbis a Zonara [3] memoratur.

Duobus tamen abhinc annis, quum Gallienus ſolus imperio potiretur, Athenae a Barbaris occupatae ſunt, ut Zoſimus ipſe teſtatur; quamvis id primo Claudii anno contigiſſe, ideſt 4. Olymp. CCLXI. Cedrenus, & Zonaras tradiderint.

OLYM-

(1) Tom. II. pag. 157. (2) Zoſim. Lib. I. (3) Annal. XI.

OLYMPIAS CCLXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4978. Vrb. Cond. 1018. Chr. 265:

Gallienus Imperator Athenis Archon DCCCCXLVIII.

Gallienum Auguſtum eodem ipſo anno, quo a militibus Imperator electus fuit, ſupremam Archontis Eponymi dignitatem Athenis geſſiſſe teſtatur Trebellius (1). *Quum ſibi milites dignum principem quaererent, Gallienus apud Athenas Archon erat, vanitate illa, qua & civis adſcribi deſiderabat, & ſacris omnibus intereſſe*. Id vero *Gallieno, & Saturnino Coſſ.* contigiſſe ſcribit Trebellius, quod in ſuperiorem annum incideret. Libentius tamen ipſius nomen Faſtis inſcripſi hoc civili Romanorum anno, qui poſtremam 4. Olympici partem complectebatur. Illud autem hic obiter obſervandum, quod Gallienus ipſe, Trebellio teſte, *Areopagitarum cupiebat ingeri numero contempta prope Republica*: quod argumento eſſe debet iis etiam temporibus Senatus eius dignitatem adhuc incolumem perſtitiſſe; quamvis Meurſius illum a Veſpaſiano Caeſare ſublatum eſſe putaverit (2).

An. $\frac{2}{3}$. Huius Olympiadis anno 3. Barbari, qui Athenas, reliquamque Graeciam occupaverant, inde pulſi ſunt, ut Zonaras teſtatur (3): Κλεόδημος Α᾽θηναῖος ἀνὴρ διαδράναι ἰσχύσας, πλῆθος συναγαγὼν μετὰ πλοίων ἐκ θαλάσσης ἐπῆλθεν αὐτοῖς, κ̀ πολλὺς ἀνεῖλεν, ὡς κ̀ τὺς παραλειφθέντας ἐκεῖθεν φυγεῖν *Cleodemus vir Athenienſis, quum valuiſſet evadere, etiam collecta multitudine cum navibus ex mari illos invaſit, multoſque occidit; ita ut etiam ſuperſtites inde fugerent*. Sed mutilus, ac depravatus Zonarae locus hic obiter corrigendus. Neque enim *Cleodemus Athenaeus, vel Athenienſis* Barbaros fudit; ſed *Cleodamus*, & *Athenaeus* Byzantii cives, quibus id a Gallieno commiſſum fuerat. Trebellius: *Gallienus Cleodamum, & Athenaeum Byzantios inſtaurandis Vrbibus, muniendiſque praefecit; pugnatum eſt circa Pontum, & a Byzan-*

(1) In Gallienis. (2) In Areopag. c. 3. (3) Annal. Lib. XII. c. 26.

zantiis ducibus victi ſunt Barbari. Tum ſubdit quod *& ab Athenienſibus duce Dexippo Scriptore horum temporum victi ſunt*. Itaque fallitur Zonaras, & qui Zonaram hic ſequitur, Meurſius.

OLYMPIAS CCLXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4982. Vrb. Cond. 1022. Chr. 269.

P. Herennius Dexippus Ptolemaei filius Hermeius Athenis Archon DCCCCLII.

Dionyſius Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia, ut ex illuſtri teſtimonio ad Olympiadem CCIL. obſervavi. Quamvis autem Olympici Ludi non modo Iuliani Caeſaris aetate, ſed ipſis quoque Theodoſii temporibus agi conſueverint, ut inferius oſtendetur; nullus tamen ipſorum victor a Scriptoribus memoratur, aut ad certum annum aliquem referri iam poteſt.

Quod autem Archontis Eponymi munus a P. Herennio Dexippo ſuſceptum facile ad haec ipſa tempora referri poſſit alibi oſtendi [1]. Nunc autem opportunius addidiſſe iuverit quod hic idem *Dexippus* a Trebellio quoque nominatur. Etenim, quum Scriptor ille dixiſſet Gallieni Imperatoris ſocordia factum eſſe ut Scythae, vel Gothi plurimas imperii provincias devaſtarent, ſubdit: *inde Gothi Cyzicum, & Aſiam, deinceps Achaiam omnem vaſtaverunt, & ab Athenienſibus duce Dexippo Scriptore horum temporum victi ſunt; unde pulſi per Epirum, Acarnaniam, Boeotiam pervagati ſunt* [2].

Itaque, quum ea imperii clades, & Barbarorum incurſio *tertio* Olympiadis huius anno, vel V. C. 1024. contigerit, facile Dexippi principatus huic Olympiadi adſcribi poterit.

Ea quoque de cauſſa Dexippum ipſum hac Olympiade Faſtis inſcripſi, quod ille Hiſtoriam ſuam ad hanc *uſque* Olympiadem perduxit; ideoque Dionyſii Alexandrini meminit, qui hac Olympiade palmam obtinuit. Hinc optime

(1) Tom. II. pag. 167. (2) Vid. Zoſim. Libr. I. pag. 651. Syncellus pag. 39[?].

me Photius [1] ait quod Dexippi hiſtoria ad primum eius Claudii Caeſaris annum pertingebat, qui Aurelianum praeceſſit. Imperium vero Claudius accepit circa diem 9. Kal. Aprilis anno 4. Olymp. CCLXI. ſive Vrb. Cond. 1021. Chriſti 268.; ipſique poſt annum & menſes 10. Aurelianus ſucceſſit.

OLYMPIAS CCLXXVI.

An. 1. Per. Iul. 5037. Vrb. Cond. 1077. Chr. 324.

Conſtantinus Imperator Athenis Strategus.

Non plurimum fortaſſe ego fallar ſi ipſum quoque Conſtantini Auguſti nomen Athenienſium Archontum Faſtis hic inſeram. Quemadmodum enim in Conſularibus Romanorum Faſtis non modo *Conſules*, ſed *Dictatores* etiam, aut *Tribuni Militum* inſeri ſolent, quod ipſi in Romana Republica primam, ſupremamque dignitatem iis annis occuparent, quibus Conſules electi non fuerant; ita quoque Athenienſium Faſtis eorum nomina inſcribenda videntur, qui vel deſita, vel interrupta iam Archontum Eponymorum ſerie ſupremam hanc dignitatem ſolo *Strategi* nomine ſunt conſequuti. Quamvis autem ambiguum plane, obſcurumque ſit, an ipſa Conſtantini aetate Archontes Eponymi Athenis adhuc eligi conſueverint, vel potius ipſorum ſeries aliquandiu interrupta iterum ſequioribus temporibus reſtituta ſit; perſpicuum eſt tamen quod Archontes alii, & quidem Eponymi, poſt Conſtantini tempora Athenis imperarunt, ut opportune mox oſtendetur. Itaque licet ipſe quoque Meurſii, aliorumque veſtigiis inſiſtens alibi [2] coniecerim Archontis Eponymi nomen, ac dignitatem ineunte IV. Eccleſiae Saeculo ſublatam, atque extinctam fuiſſe; nunc veriſimilius eſſe affirmo dignitatem illam, aut nomen aliquandiu quidem obſoleviſſe, ſed iterum tamen, fortaſſe Iuliani Caeſaris temporibus, reſtitutam, atque in publicis monumentis ad annos diſtinguendos uſurpatam fuiſſe; ut inferius demonſtrabitur.

Inte-

(1) Phot. Cod. 82. (2) Tom. I. pag. 45.

Interim vero illuſtre Iuliani ipſius Apoſtatae teſtimonium hic proferam, ex quo Meurſius [1] optime intellexerat Conſtantinum Athenis oblatum ſibi *Strategi* munus perhumaniter, atque alacriter ſuſcepiſſe. Etenim Iulianus de Conſtantino loquens ait [2]: Καλὸν ἴσως ἐνταῦθα καὶ τῶν ἀοιδίμων Ἀθηνῶν μνησθῆναι· ἃς ἐκεῖνος ἔργοις, καὶ λόγοις τιμῶν τὸν πάντα χρόνον διετέλει. Βασιλεὺς γὰρ ὢν καὶ κύριος πάντων, Στρατηγὸς ἐκείνων ἠξίου καλεῖσθαι, καὶ τοιαύτης εἰκόνος τυγχάνων μετ᾽ ἐπιγράμματος, ἐγάννυτο πλέον, ἢ τῶν μεγίστων τιμῶν ἀξιωθείς: *fortaſſe pulcrum hoc loco celebrium Athenarum meminiſſe, quas ille operibus, & verbis honorare omni tempore perſeverabat; quumque Princeps omnium eſſet, ac Dominus, nihilominus ſe Strategum illarum appellari voluit, atque eiuſmodi imagine, & inſcriptione delectatus impenſius laetabatur, quam ſi ampliſſimis eſſet honoribus affectus*.

Eiuſmodi vero nomen, ac dignitatem hac potius Olympiade Athenis a Conſtantino ſuſceptam eſſe ex Zoſimi [3] hiſtoria deprehendiſſe mihi videor. Siquidem Scriptor ille exercitum, naviumque numerum tum a Licinio, tum a Conſtantino delectum deſcribens ait quod Licinii claſſis in Helleſponto, Conſtantini vero in Piraeeo morabatur; ſubditque Κωνσταντῖνος ἐκ τοῦ Πειραιῶς τὰς ναῦς μετεπέμπετο κατὰ τὸ πλέον ἐκ τῆς Ἕλλαδος οὔσας *Conſtantinus e Piraeo ſuas naves, e Graecia maiorem partem collectas accerſebat*. Itaque ſi univerſa Conſtantini Claſſis tunc apud Athenienſes veluti amicos, ipſique addictos morabatur, facile tunc Athenienſes ipſi Conſtantino honores decreverunt; quumque Conſtantinus navali praelio contra Licinium anno Chr. 324. prope Hadrianopolim, & mox prope Byzantium ſuperatus fuerit, haec Conſtantini dignitas ad haec tempora referri debebit.

Ad haec ipſa quoque tempora revocari facile poterit Praxagoras Athenienſis Hiſtoricus, qui ut auctor eſt Photius [4], ſecundo ac viceſimo aetatis anno res a Conſtantino M. geſtas II. Libris conſcripſit; quumque in excerptis Photianis Conſtantinopolis urbis denominatio poſtremo loco recenſeatur, Praxagorae hiſtoria ſaltem ad annum Chr. 330. deducta videtur. Praxagoras autem ille undeviceſimum an-

num

(1) De Arch. Ath. Lib. I. c. 9. (2) Orat. I. pag. 8. (3) Lib. II. pag. 681. (4) Cod. LXII.

num agens de Regibus Athenienſium ſcripſerat, ut Photius ipſe teſtatur.

OLYMPIAS CCLXXXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5058. Vrb. Con. 1098. Chr. 345.

Ad Olympiadem hanc referri facile poterit id quod in Proaereſii Vita ſcribit Eunapius. Eximium nempe Sophiſtam illum, qui maxima ingenii, ac eloquentiae gloria Athenis florebat, a Conſtante Auguſto in Galliam accitum fuiſſe Scriptor ipſe tradit; mox Romam miſſum, ubi ſtatuae honorem obtinuit cum magnifica inſcriptione *Regina rerum Roma, Regi eloquentiae*.

Dum vero Proaereſius Athenas rediturus eſſet ab Imperatore obtinuit, ut plures non exiguae Inſulae Athenienſibus tributariae forent; ut illae nimirum Athenis frumentum, veluti vectigal penderent; ac Proaereſius ipſe *ϛρατοπεδάρχȣ Caſtrorum Praefecti* nomen, ac dignitatem accepit.

OLYMPIAS CCLXXXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5067. Vrb. Cond. 1107. Chr. 352.

Iulianus, qui deinde Auguſtus, & Apoſtata fuit, ſtudiorum cauſſa Athenas hoc anno conceſſit (1); ibique Baſilium, & Gregorium Nazianzenum invenit, qui litteris vacabant. Proximo tamen anno Iulianus ipſe, quum Caeſaris dignitatem adeptus eſſet, Athenis diſceſſit.

Inter alios, qui tum doctrinae gloria Athenis florebant, fuit Proaereſius, quem iam pridem Conſtans Auguſtus in Gallias acciverat; & cui Romae ſtatua cum magnifica inſcriptione illa poſita fuerat, ut ſuperius eſt indicatum. Proaereſius ipſe circa annum Chr. 350. Athenas reverſus, ibi vitam egit ad annum uſque 368. Hunc iam ſenem audivit Eunapius Sardianus, qui in Chryſanthii Vita ſe Athenis

(1) Ammian. Lib. XV. & Iulian. in Panegyr. Euſebiae.

nis quinquennio moratum, atque Eleuſiniis Sacris initiatum teſtatur; quod facile ad Iuliani Caeſaris tempora referri debet, quibus Myſteria ipſa reſtituta fuerunt.

OLYMPIAS CCLXXXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5074. Vrb. Cond. 1114. Chr. 361.

Ineunte primo huius Olympiadis anno Iulianus Caeſar, ut Graecorum animos ſibi conciliaret, litteras ad Athenienſes, & Lacedaemonios dedit, ipſiſque pollicitus eſt ſe veterem Deorum cultum, ſi imperio potiretur, reſtituturum [1]. Itaque, quum Conſtantinus Auguſtus 3. Nonas Octobres obiiſſet, Iulianus Conſtantinopolim ingreſſus Chriſtianam religionem eiuravit, ac Deorum templa reſerari iuſſit [2]. Hinc Mamertinus [3] perſpicue memorat Eleuſinia Sacra Athenis inſtaurata, ac reſtituta fuiſſe, ceteroſque ritus ad Ethnicam religionem ſpectantes Iuliani auſpicio, ac imperio renovatos. Quumque Iulianus ipſe vetuiſſet, ne Chriſtianus ullus liberales Artes docere poſſet, Proaereſius, qui tum maxima eloquentiae gloria Athenis docebat, quamvis a communi lege exemptus foret, ſponte tamen Scholam deſeruit [4].

OLYMPIAS CCLXXXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5082. Vrb. Cond. 1122. Chr. 369.

Idatius, ſimulque Hieronymus *in Chronicis* memorant Agonem poſt annos 17. a Valente Auguſto reſtitutum fuiſſe; ſimulque cetera Ethnicorum Sacrificia, ac Ludos permiſſos fuiſſe ſcribit Cedrenus. Certe 4. huius Olympiadis anno aram Victoriae in Capitolio excitatam, ipſique a Senatoribus ſacra peracta fuiſſe Symmachus [5], & Ambroſius [6] teſtantur. Ita quoque Zoſimus [7] memorat permiſſum a Va-

(1) Zoſim. Lib. III. pag. 712. (2) Idat in Chr. (3) In Panegyr. (4) Hieron. in Chr.
(5) Epiſt. ad Valent. (6) Epiſt. 89. (7) Lib. IV. pag 736.

a Valentiniano fuiſſe, ut Myſteria in Graecia patrio ritu peragentur. Itaque Athenis etiam Eleuſinia Sacra poſt Iuliani mortem ſublata iis temporibus inſtaurata ſunt; adeoque Hieronymus (1) aetate ſua Athenis *Hierophantas* extitiſſe memorat. Quum tamen Iovianus Auguſtus anno V. C. 1116. ſive Chr. 363. Deorum templa claudi, & Sacra aboleri iuſſerit (2), perſpicue apparet quod Ethnicorum ritus ſemel ſublati, iterum recepti ſunt.

OLYMPIAS CCLXXXVIII.

An. $\frac{2}{4}$. Per. Iul. 5085. Vrb. Cond. 1125. Chr. 372.

Poſtremo huius Olympiadis anno, quo Valentinianus Auguſtus obiit, plurima loca, Cretam in primis, Peloponneſum, reliquamque Graeciam ita terraemotibus concuſſam eſſe teſtatur Zoſimus (3), ut oppida complura diruta ſint. Ab eiuſmodi vero clade tum Athenarum urbem, tum Atticam regionem immunem fuiſſe ſubdit, eiuſque rei cauſſam Ethnicus homo ita exponit: Νεςόριος ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἱεροφαντεῖν τεταγμένος ὄναρ ἐθεάσατο παρακελευόμενον χρῆναι τὸν Ἀχιλλέα τὸν Ἥρωα δημοσίαις τιμᾶσθαι τιμαῖς. ἔσεσθαι γὰρ τοῦτο τῇ πόλει σωτήριον. Ἐπεὶ δὲ ἐκοινώσατο τοῖς ἐν τέλει τὴν ὄψιν ... εἰκόνα τοῦ Ἥρωος ὑπέθηκε τῷ ἐν Παρθενῶνι καθιδρυμένῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀγάλματι *Neſtorius id temporis Hierophanta conſtitutus ſomnium vidit, quod publicis honoribus Achillem heroa iuberet affici; hoc enim Vrbi ſalutare futurum: Quum autem viſum hoc cum Magiſtratibus communicaſſet ... imaginem Herois ſub Minervae ſimulacro, quod eſt in Parthenone, collocavit.*

OLYMPIAS CCLXXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5090. Vrb. Cond. 1130. Chr. 377.

Olympicos Ludos hac etiam Olympiade adhuc pera-

(1) Adv. Iovinian. (2) Socrat. Lib. III. c. 25. (3) Lib. IV. pag. 745.

ctos, ſed ſimul etiam ſublatos eſſe coniicio. Ac certe quidem quod hac etiam Oympiade luctae certamina, & palaeſtritae floruerint ex Graeco Scriptore deduci poteſt, quem Scaliger [1] Africani textui ſubtexuit. Ait enim: Ἐγένετο δὲ καὶ ἐπὶ τῦ Θεοδοσίυ τῦ Μεγάλυ καιρῶν ὁ ἐκ Φιλαδελφείας τῆς Λυδῶν παλαιςὴς Φιλύμενος ὄνομα. Οὗτος χαλκῦν ἀνδριάντα λέγεται πατάξας εἰς βάθος ἐνιζῆσαι βιάσασθαι τὸν χαλκὸν, ἐφ᾽ ᾧ ἀνδριάντος τετυχηκέναι *fuit etiam Theodoſii Magni temporibus ex Philadelphia Lydiae urbe luctator nomine Philumenus. Hic aeream ſtatuam quum percuſſiſſet, coegiſſe dicitur aes ut ictus cedens alte deprimeretur, eaque de cauſſa ſtatuae honorem obtinuiſſe*.

Itaque, quum Theodoſius anno 3. huius Olympiadis imperium ſuſceperit, editaque lege Ethnicorum ritus, & Spectacula ſuſtulerit, Philumenus ille, ceterique Olympiorum victores ad hanc uſque Olympiadem floruiſſe, ac certaſſe videntur.

Philumenus autem ille, ut opportune iam alibi [2] obſervavi, a Valentiniano, Valente, & Gratiano Auguſtis ſtatuae honorem Romae obtinuit, quod *in omni athletico certamine ab oriente ad occidentem uſque pammacho, lucta, pancratio, caeſtibuſque* viciſſet, ut in Epigraphe legitur, quam ex Sponio exhibui. Itaque, quum Gratianus anno 3. Oly. CCLXXXVI. imperii conſors factus fuerit, Statua, & Inſcriptio poſt annum illum excitata fuit.

Certe Olympiacam Panegyrim a Theodoſio Magno ſublatam fuiſſe ſcribit etiam Cedrenus [3], quamvis accurate tempus non expreſſerit. Itaque palaeſtritae, qui iis temporibus memorantur, vel ſuperioribus annis certarunt, vel certe in Circenſibus, aliiſque Spectaculis palmam retulerunt. Ita Ioannes ille palaeſtrita, qui ſtatuae honorem Valentiniani, Theodoſii, & Arcadii aetate, adeoque poſt annum 3. Olympiadis CCXC. quo Arcadius imperii particeps fuit, obtinuit [4], victorias iampridem retulerat; aut ſaltem in Circenſibus, aliiſve Spectaculis certavit, quorum tempora Theodoſius M. anno 2. huius Olympiadis edita lege definivit [5].

An.

(1) Pag. 350. (2) Differt. Agon. pag. 99. (3) Pag. 258. (4) Murat. pag. 627. n. 2. (5) Lege II. Cod. de Spectac.

An. $\frac{2}{4}$. Hoc anno V. C. 1133. Chriſti vero 380. Eleuſinia Feſta, ceterique tum Athenienſium, tum aliorum Graecorum Ethnici ritus, Agones, & Sacrificia prorſus ſublata, & extincta videntur. Etenim Theodoſius maior Auguſtus 3. Nonas Auguſti Mediolani legem edidit [1] adverſus haereſes omnes, iterumque proximo anno Theſſalonicae 3. Kal. Martii ſancivit [2] ut una Chriſtiana Religio ubique obtineret. Itaque ſingula Ethnicae Religionis veſtigia, quae variis in locis ſupererant, tunc prorſus abolita cenſeri poſſunt. Olympicos tamen Ludos, aut certe plurimos Agones alios, & Spectacula adhuc peragi conſueviſſe ex Veterum teſtimoniis mox proferendis apparet.

OLYMPIAS CCXCIII.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 5109. Vrb. Cond. 1149. Chr. 396.

Alaricus Gothorum rex inſtigante ſecreto Ruffino, qui Praetorio Praefectus erat, Theſſaliam, aliaſque Graeciae Provincias anno Chr. 395., moxque etiam, Ruffino occiſo, anno 396. populatur. Ac Zoſimus [3] quidem Athenas ab eiuſmodi clade immunes fuiſſe dicit, quod Alarico urbem invadere conanti armata Pallas, ac muros diſcurrens, itemque Achilles urbem cuſtodiens apparuerit; ideoque Alaricus Athenarum urbem tranquille, & amice ingreſſus nihil adverſus cives, & Atticae regionis incolas molitus eſt. At Hieronymus [4], Claudianus [5], Philoſtorgius [6] Athenas aliarum Graecarum urbium inſtar direptas, ſervitiique iugo preſſas fuiſſe teſtantur; additque Eunapius [7] Eleuſinia Feſta Alarici incurſu turbata, atque extincta fuiſſe: quod perſpicue ſatis indicat Feſta illa, ac Myſteria ſaltem occulte iis quoque temporibus peragi conſueviſſe; ac ingentem illam Vrbium cladem ſuperioris aeſtatis tempore impendiſſe, qua Myſteria peragebantur.

(1) Cod. Theod. Leg. 5. de Haer. (2) Ibi leg. 11. de Fide Cathol. (3) Libr. V. pag 783. (4) Epiſtol 3. ad Heliodor. (5) Adver. Ruffin. Lib. II. (6) Libr. XII. c. 2. (7) Cap. 5:

At Stilicho hoc demum anno 396. Alaricum, Gothoſque omnes e Graecia abegit; atque Athenarum urbem ingreſſus ingenti civium plauſu, maximiſque honoribus exceptus fuit [1].

Itaque, quum perſpicuis adeo Veterum teſtimoniis appareat Athenas ipſas a Barbaris fuiſſe occupatas; mirari quis poſſit cur Meurſius [2] dixerit Eunapium hic innuere Athenarum urbem ab eiuſmodi clade immunem fuiſſe. Certe Eunapius de Hilario quodam Athenienſi loquens [3] ait: Ἀλλ' ὅμως καὶ Ἱλάριος τῶν ἀπολαυσάντων ἦν τῆς κοινῆς συμφορᾶς· ἔξω μὲν εὑρεθεὶς τῶν Ἀθηνῶν, πλησίον μὲν γάρ που Κορίνθου διέτριβε· κατακοπεὶς δὲ παρὰ τῶν Βαρβάρων ἅμα τοῖς οἰκέταις *non potuit tamen publicae calamitatis exſors eſſe Hilarius, qui extra Athenas deprehenſus (nam prope Corinthum ruri agebat) cum familia ſimul obtruncatus fuit a Barbaris.* Sed tantum tamen abeſt, ut hic Eunapii locus a Meurſio prolatus innuat Athenas a clade fuiſſe immunes, ut inde potius confirmetur calamitatem illam Athenienſibus omnibus communem fuiſſe; ſiquidem Eunapius obſervat ne Hilarium quidem, qui Athenis aberat, eius expertem fuiſſe, quum prope Corinthum a Barbaris occiſus ſit.

Circa Olympiadem hanc, aut certe ante ipſam exeuntem Olympiodorus Hiſtoricus Athenas appulit, auctorque fuit, ut Leontius ad Sophiſticum thronum licet invitus eveheretur. Athenis autem iis adhuc temporibus Sophiſtici pallii dignitas maxima fuit; ut proinde ceteris, praeſertim exteris, ipſius uſus vetitus foret. Interim vero dum Olympiodorus Athenis moraretur Philtatius ipſius comes artem invenit, qua Libri conglutinari poſſent; eiuſque inventi gratia ab Athenienſibus illi ſtatua excitata fuit [4].

OLYMPIAS CCC.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5134. Vrb. Cond. 1174. Chr. 421.

Hac Olympiade Athenarum urbi novus, ac immenſus

(1) Zoſim. loc. cit. (2) De Fort. Athen. c. 10. (3) In Priſco. (4) Phot. Cod. 80.

ſus plane ſplendor acceſſit, quod Athenienſis civis filia Auguſto nupſerit, & *Auguſtae* nomine decorata ſit. Hoc nimirum anno Theodoſius iunior Auguſtus Eudoxiam duxit, quae Athenis Leontio quodam Athenienſi Philoſopho parte nata, atque *Athenais* vocata, Conſtantinopolim venit, ibique deinde tum formae praeſtantia, tum morum, ac doctrinae dotibus Pulcheriae Auguſtae animum adeo ſibi devinxit, ut illam Theodoſio fratri coniugem deſtinaverit (1). Hiſtoriam hanc etiam Chronici Paſchalis Auctor (2) fuſe deſcribit; additque Eudoxiam ſub ipſo nuptiarum tempore Chriſtianam religionem ſuſcepiſſe, quum prius Ἑλληνὶς *Graeca*, vel Ethnicorum Graecorum ſacris imbuta foret: quod argumento eſſe poterit adhuc Athenis Ethnicorum religionem ſaltem privatim viguiſſe.

Eudoxiae tamen patrem Scriptor ille non *Leontium*, ſed *Heraclitum*, appellat. Ceterum Eudoxiam hanc non modo formae praeſtantia, ſed ingenio quoque, ac liberalibus diſciplinis, quibus a Patre erudita fuerat, excelluiſſe Socrates (3), & Photius (4) oſtendunt.

OLYMPIAS CCCXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5198. Vrb. Cond. 1238. Chr. 485.

Nicagoras iunior Athenis Archon MCLXVIII.

Archontis huius Eponymi nomen, ac ſitum ceteris omnibus Faſtorum Scriptoribus ignoratum in Procli Vita (5) deprehendi, quam Marinus eius diſcipulus, atque in Athenienſi Schola ſucceſſor edidit. Etenim, quum Marinus ipſe dixiſſet Proclum hunc Lycium Syriano praeceptori in Athenienſi Schola ſucceſſiſſe, maximaque ingenii gloria ad 75. aetatis annum perveniſſe, ſubdit ἐτελεύτησε δὲ τῷ δ' καὶ κ' καὶ ρ' ἀπὸ τῆς Ἰουλιανοῦ βασιλείας, Ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικαγόρου τοῦ νεωτέρου, μηνὸς κατὰ μὲν Ἀθηναίους Μουνυχιῶνος ιζ', κατὰ δὲ Ῥωμαίους Ἀπριλίου ιζ'. *obiit autem anno* 124. *imperii Iuliani, Archonte Athenis Nicagora iuniore, menſis*

iux.

(1) Zonar. Annal. Lib. XIII. c. 22. (2) Pag. 248. (3) Hiſt. Eccl. Lib. VII. c. 22. (4) Codic. 183. (5) Cap. 36.

iuxta Athenienſes quidem Munychionis 17. , *iuxta Romanos vero Aprilis itidem* 17. *die*. Ex quo quidem illuſtri Marini loco plura nobis affulgent, quae tum Faſtis Atticis, tum Athenienſium rebus illuſtrandis conferre poſſunt.

Ac primo quidem perſpicue apparet quod iis etiam temporibus Archontes Eponymi Athenis adhuc eligebantur, ipſorumque nomen veluti perſpicua temporis nota publicis monumentis, ac Hiſtoriis inſcribebatur. Hinc Marinus annum exprimere volens, quo Proclus interiit, ait illum Nicagorae iunioris Archontis anno obiiſſe, taciteque demonſtrat *Nicagoram* alium antiquiorem in Archontum annuorum Faſtis, quos prae oculis habuiſſe videtur, inſcriptum fuiſſe, qui poſt Olymp. CXXX., ſed anno nobis incognito, imperaverit.

Deinde vero obſervandum quod Marinus Ethnicus homo, & natione Syrus annos ab imperio Iuliani Caeſaris Apoſtatae numeravit: perinde quaſi aut Syri, aut Athenienſes, aut potius Marinus ipſe ab eius imperii initio veluti cardine, atque epocha annos numeraverit. Quamvis enim in veteri Marini codice ad marginem notatum fuerit *ὐ παραβάτην Ἰουλιανὸν λέγει, ἀλλ' ἐν Ἀθήναις κληρωτὸν Ἄρχοντα non Apoſtatam Iulianum intelligit, ſed Archontem Athenis ſortito electum*; perſpicuum tamen eſt quod ibi de ſolo Iuliani *imperio* agi poteſt, quum praeſertim ab alterius Archontis, veluti *Regis*, anno tempora numerari certe non potuerint. Itaque, quum Iulianus imperium ſuſceperit anno V. C. 1114. ſive Chr. 361. annus 124. inde numeratus in annum Chr. 485. V. C. 1238. incidet, quo Nicagoras hic Archon fuit.

Illud etiam obſervari facile poterit quod quum Attici, ac Romani menſis dies accurate & anno conſpirarent, ut una eademque dies tum Munychionis Attici, tum Romani Aprilis *decima ſeptima* foret, tunc Solaris, ac Iulianus annus receptus fuiſſe videtur; alioquin civiles Athenienſium, ac Romanorum menſes, eorumque dies invicem collati in numero diſcreparent. Itaque civilis Atticus Hecatombaeon una cum Romano Quintili incepiſſe debuit. Hinc Fabricio, & Brukero (1) aſſentiri non poſſum, qui Proclum 8.

Fe-

(1) Hiſtor. Crit. Philoſ. Per. II.

Februarii die anno Chr. 412. natum 75. annos vixiſſe volunt, quod 75. anni illi Graeci, vel lunares forent. Siquidem nulla prorſus ratione oſtendi poteſt annos illos *lunares* potius, quam *ſolares*, fuiſſe; ac Marini locus aperte ſatis demonſtrat Graecorum menſes tum ſolares, ac Iulianos fuiſſe. Deinde vero, quamvis etiam lunaribus menſibus uſi fortaſſe tunc fuerint Athenienſes, aut Lycii, lunares tamen anni additis embolimis menſibus cum ſolaribus conſpirabant; ideoque ne in hac quidem hypotheſi inter annos Chr. 412. & 485 *quinque & ſeptuaginta* lunares anni includi vel computari poſſent. Ergo ſi Proclus anno Chr. 412. in lucem editus fuit, ad 75. aetatis annum pervenire non potuit, ſed inchoato ſolum 74. interire ille debuit.

Proclo adhuc ſuperſtite, & philoſophicam Athenis cathedram obtinente *Anicius Manlius Torquatus Severinus Boetbius* qui Athenas adoleſcens adhuc conceſſerat, ibi *octodecim* annorum ſpatio moratus tum Peripateticae, tum Stoicae, tum Platonicae Philoſophiae ſtudio mire incubuit. Nicagorae vero Archontis anno, quo Proclus interiit, hoc eſt a Chr. nato 485. Boethius in Italiam reverſus, & Senator, ac Patricius electus erat.

Theagenes Athenis Archon.

Eponymorum Archontum Series hactenus a me contexta in hoc veluti poſtremo iam deſinat, cuius nomen, atque aetas a Suida nobis exhibetur. Ait enim: Θεαγένης Ἀθηναῖος Ἄρχων, φιλότιμος, καὶ μεγαλοφυής: *Theagenes Atheníenſis Archon, vir, honoris cupidus, & magnanimus*. Deinde vero memorat Suidas, quod Theagenes ipſe Marini Philoſophi coaevus erat, ac non modo πρωτεύων ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει; verum etiam inter primores, tum in Senatu, tum in Caeſaris Aula habebatur; quae quidem Suidas ex Damaſcio accepit, ut ex eius Scriptoris Excerptis apud Photium conſpicitur.

Quum tamen ego Theagenem hunc circa 500. a Chriſto nato annum floruiſſe vidiſſem, quibus temporibus Archontis Eponymi nomen, ac dignitas prorſus extincta putabatur,

Thea-

Theagenem ipſum inter *Pſeudeponymos* Archontes habendum eſſe alibi [1] affirmavi. Verum, quum illuſtris ille Marini locus, quem ſuperius exhibui, perſpicue certoque demonſtret, quod adhuc Procli, Marini, ac Theagenis aetate Archon Eponymus Athenis eligebatur, eiuſque nomen, veluti perſpicua temporis nota, adhuc uſurpabatur, Theagenem ipſum aliorum Eponymorum faſtis inſerendum eſſe nunc puto, ipſumque circa annum Chr. 500., ſive Olympiadem CCCXX imperaſſe coniicio.

Quod ſi ipſa quoque Theagenis huius aetate tum Archontis Eponymi dignitas, tum publica doctrinarum ſtudia, tum digniſſimae familiae adhuc Athenis florebant, non eſt certe cur ipſas vaſtitate, ſolitudine, ac ſquallore prorſus obſitas fuiſſe credamus, quales nobis eas ex Hieronymo, Claudiano, Syneſio Meurſius exhibuit: perinde nimirum quaſi eae Barbaris ſubiectae, ab aliquibus ſolum apiariis incolerentur. Hieronymus quidem [2] Corinthios, Athenienſes, Lacedaemonios, Arcadas, cunctamque Graeciam Barbarorum imperio parere dixit; ſed id de iis ſolum temporibus intelligi profecto debet, quibus Alaricus una cum Gothis anno Chriſti 395, non Graeciam modo, ſed alias quoque Provincias, torrentis inſtar, diripuit; eoque plane ſenſu Claudianus [3] ait, quod ſi Stilicho acriter Barbaris reſtitiſſet,

Non fera Cecropias traxiſſent vincula matres.

Syneſius [4] vero dicit *αἱ δ' Ἀθῆναι πάλαι μεν πόλις ἑςία σοφῶν, τὸ δὲ νῦν ἔχον σεμνύνουσιν αὐτὰς οἱ μελιττοῦργοι Athenae olim quidem urbs ſapientum domicilium; ſed, ut nunc eſt, honeſtant eas apiarii*, non *metallatores*, ut Meurſius interpretatur. Sed haec, aliaque id genus, quae ſubinde in Scriptoribus occurrunt, demonſtrant quidem Athenas aliarum omnium urbium inſtar a priſtino illo ſplendore plurimum excidiſſe, ut vix cum veteribus Athenis comparari potuerint; quemadmodum ſane ipſa quoque Auguſti aetate dixit Ovidius [5]

Quid

(1) Tom. I. pag. 584. (2) Epiſt. ad Heliodor. (3) In Ruffin. Lib. II. (4) Epiſt. 135. (5) Metamor. Lib. XV, ver. 428.

Quid Pandioniae reſtant, niſi nomen, Athenae?

non tamen oſtendunt ipſas ēo ſqualloris, ac infrequentiae perveniſſet, ut a paucis ſolum apiariis incoli, atque honeſtari potuerint. Hinc facile a Iuſtiniano Caeſare circa annum a Chriſto nato 530. ſive 2. Olymp. CCCXXVII. tum muris circumdari, tum nobiliori cultu exornari potuerunt, ut ex Procopio (1) erudimur.

(1) De Aedific. Iuſtini Lib. IV. c. 2.

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

ARCHONTVM ATHENIENSIVM EPONYMORVM SERIES

EX FASTIS ATTICIS

CONTEXTA.

OLYMPIAS

XXIV.

an. $\frac{1}{2}$ Creon.

an. $\frac{2}{3}$ Tleſias.

an. $\frac{3}{4}$ Lyſias.

XXVII.

an. $\frac{1}{2}$ Leoſtratus.

an. $\frac{3}{4}$ Piſiſtratus.

XXVIII.

an. $\frac{4}{1}$ Authoſtenes.

XXIX.

an. $\frac{4}{1}$ Miltiades.

XXX.

an. $\frac{1}{2}$ Miltiades.

XXXIV.

an. $\frac{4}{1}$ Dropilus.

XXXV.

an. $\frac{2}{3}$ Damaſias I.

XXXIX.

an. $\frac{2}{3}$ Draco.

OLYMPIAS

XLI.

an. $\frac{1}{2}$ Heniochides.

XLII.

an. $\frac{4}{1}$ Megacles.

XLIII.

an. $\frac{3}{4}$ Ariſtocles.

XLVI.

an. $\frac{4}{1}$ Critias I.

an. $\frac{1}{2}$ Philombrotus.

an. $\frac{2}{3}$ Solon.

an. $\frac{3}{4}$ Dropides.

XLVII.

an. $\frac{4}{1}$ Eucrates.

an. $\frac{2}{3}$ Simon.

XLVIII.

an. $\frac{4}{1}$ Philippus.

an. $\frac{3}{4}$ Damaſias II.

L.

an. $\frac{3}{4}$ Archeſtratides.

OLYMPIAS

LII.

an. $\frac{2}{3}$ Ariſtomenes.

LIII.

an. $\frac{3}{3}$ Hippoclides.

LV.

an. $\frac{4}{1}$ Comias.

an. $\frac{1}{2}$ Hegeſtratus.

LVI.

an. $\frac{4}{1}$ Euthydemns.

LVIII.

an. $\frac{4}{1}$ Erxiclides.

LXI.

an. $\frac{4}{1}$ Alcaeus I.

an. $\frac{3}{4}$ Heraclides.

LXIV.

an. $\frac{4}{1}$ Miltiades.

LXVII.

an. $\frac{4}{2}$ Cliſthenes.

LXVIII.

an. $\frac{4}{1}$ Iſagoras.

LXIX.

an. $\frac{4}{1}$ Aceſtorides II.

LXX.

an. $\frac{4}{1}$ Myrus.

LXXI.

an. $\frac{4}{1}$ Hipparchus.

an. $\frac{1}{2}$ Philippus.

OLYMPIAS

LXXI.

an. $\frac{2}{3}$ Pythocritus.

an. $\frac{3}{4}$ Themiſtocles.

LXXII.

an. $\frac{4}{1}$ Diognetus.

an. $\frac{1}{2}$ Hybrilides.

an. $\frac{2}{2}$ Phaenippus II.

an. $\frac{3}{5}$ Ariſtides.

LXXIII.

an. $\frac{4}{1}$ Anchiſes.

an. $\frac{1}{2}$ Lacratides.

an. $\frac{2}{3}$ Miltiades.

an. $\frac{3}{4}$ Philocrates.

LXXIV.

an. $\frac{4}{1}$ Leoſtratus.

an. $\frac{2}{3}$ Nicodemus.

LXXV.

an. $\frac{4}{1}$ Calliades.

an. $\frac{1}{2}$ Xanthippus.

an. $\frac{2}{3}$ Timoſthenes.

an. $\frac{3}{4}$ Adimantus.

LXXVI.

an. $\frac{1}{1}$ Phaedon.

an. $\frac{1}{2}$ Dromoclides.

an. $\frac{2}{3}$ Aceſtorides.

an. $\frac{3}{4}$ Menon.

LXXVII.

an, $\frac{4}{1}$ Chares.

an.

OLYMPIAS
LXXVII.

an. $\frac{1}{2}$ Praxiergus.
an. $\frac{2}{3}$ Demotion.
an. $\frac{3}{4}$ Phaedon, & Apſephion.

LXXVIII.

an. $\frac{4}{1}$ Theagenides.
an. $\frac{1}{2}$ Lyſiſtratus.
an. $\frac{2}{3}$ Lyſanias.
an. $\frac{3}{4}$ Lyſitheus.

LXXIX.

an. $\frac{4}{1}$ Archidemides.
an. $\frac{1}{2}$ Tlepolemus.
an. $\frac{2}{3}$ Conon.
an. $\frac{3}{4}$ Euthippus.

LXXX.

an. $\frac{4}{1}$ Phraſiclides.
an. $\frac{1}{2}$ Philocles.
an. $\frac{2}{3}$ Bion.
an. $\frac{3}{4}$ Mneſitheus.

LXXXI.

an. $\frac{4}{1}$ Callias I.
an. $\frac{1}{2}$ Soſiſtratus.
an. $\frac{2}{3}$ Ariſton.
an. $\frac{3}{4}$ Lyſicrates.

LXXXII.

an. $\frac{4}{1}$ Chaerephanes.
an. $\frac{1}{2}$ Antidotus.

OLYMPIAS
LXXXII.

an. $\frac{2}{3}$ Euthydemus.
an. $\frac{3}{4}$ Pediaeus.

LXXXIII.

an. $\frac{4}{1}$ Philiſcus.
an. $\frac{1}{2}$ Dimarchides.
an. $\frac{2}{3}$ Callimachus.
an. $\frac{3}{4}$ Lyſimachides.

LXXXIV.

an. $\frac{4}{1}$ Praxiteles.
an. $\frac{1}{2}$ Lyſanias.
an. $\frac{2}{3}$ Diphilus.
an. $\frac{3}{4}$ Timocles.

LXXXV.

an. $\frac{4}{1}$ Myrichides.
an. $\frac{1}{2}$ Glaucidas.
an. $\frac{2}{3}$ Theodorus.
an. $\frac{3}{4}$ Euthymenes.

LXXXVI.

an. $\frac{4}{1}$ Lyſimachus.
an. $\frac{1}{2}$ Antilochides.
an. $\frac{2}{3}$ Chares.
an. $\frac{3}{4}$ Apſeudes.
an. 4. Apſeudes.

LXXXVII.

an. 1. Pythodorus.
an. 2. Euthydemus.
an. 3, Apollodorus.
an. 4. Epaminondas.

Digitized by Google

OLYMPIAS
LXXXVIII.
an. 1. Diotimus.
an. 2. Euclides.
an. 3. Euthydemus.
an. 4. Stratocles.
LXXXIX.
an. 1. Iſarchus.
an. 2. Aminias.
an. 3. Alcaeus.
an. 4. Ariſtion.
XC.
an. 1. Aſtyphilus.
an. 2. Archias.
an. 3. Antipho.
an. 4. Euphemus.
XCI.
an. 1. Ariſtomneſtus.
an. 2. Chabrias.
an. 3. Piſander.
an. 4. Cleocritus.
CXII.
an. 1. Callias.
an. 2. Theopompus.
an. 3. Glaucippus.
an. 4. Diocles.
XCIII.
an. 1. Euctemon.
an. 2. Antigenes.
an. 3. Callias II.
an. 4. Alexias.
XCIV.
an. 1. Pythodorus, *vel* Anarchia.
an. 2. Euclides.
an. 3 Micio.
an. 4. Exaenetus.

OLYMPIAS
XCV.
an. 1. Laches.
an. 2. Ariſtocrates.
an. 3. Itychles.
an. 4. Lyſiades.
XCVI.
an. 1. Phormio.
an. 2. Diophantus.
an. 3. Eubulides.
an. 4. Demoſtratus.
XCVII.
an. 1. Philocles.
an. 2. Nicoteles.
an. 3. Demoſtratus.
an. 3. Antipater.
XCVIII.
an. 1. Pyrrhio.
an. 2. Theodotus.
an. 3. Myſtichides.
an. 4. Dexitheus.
XCIX.
an. 1. Diotrephes.
an. 2. Phanoſtratus.
an. 3. Evander.
an. 4. Demophilus.
C.
an. 1. Pytheas.
an. 2. Nicon.
an. 3. Nauſinicus.
an. 4. Calleas.
CI.
an. 1 Chariſander.
an. 2. Hippodamas.
an 3. Socratides.
an. 4. Aſteius.

OLYM-

Digitized by Google

OLYMPIAS
CII.
an. 1. Alciſthenes.
an. 2. Phraſiclides.
an. 3. Dyſnicetus.
an. 4. Lyſiſtratus.
CIII.
an. 1. Nauſigenes.
an. 2. Polyzelus.
an. 3. Cephiſodorus.
an. 4. Chion.
CIV.
an. 1. Timocrates.
an. 2. Chariclides.
an. 3. Molon.
an. 4. Nicophemus.
CV.
an. 1. Callimedes.
an. 2. Euchariſtus.
an. 3. Cephiſodorus.
an. 4. Agathocles.
CVI.
an. 1. Elpines.
an. 2. Calliſtratus.
an. 3. Diotimus.
an. 4. Eudemus.
CVII.
an. 1. Ariſtodemus.
an. 2. Theſſalus.
an. 3. Apollodorus.
an. 4. Callimachus.
CVIII.
an. 1. Theophilus.
an. 2. Themiſtocles.
an. 3. Archias.
an. 4. Eubulus.

OLYMPIAS
CIX.
an. 1. Lyciſcus.
an. 2. Pythodorus.
an. 3. Soſigenes.
an. 4. Nicomachus.
CX,
an. 1. Theophraſtus.
an. 2. Lyſimachides.
an. 3. Chaerondas.
an. 4. Phrynicus.
CXI.
an. 1. Pythodemus.
an. 2. Evaenetus.
an. 3. Creſicles.
an. 4. Nicocrates.
CXII.
an. 1. Nicetas.
an. 2. Ariſtophanes.
an. 3. Ariſtophon.
an. 4. Cephiſophon.
CXIII.
an. 1. Euthycritus.
an. 2. Hegemon.
an. 3. Chremes.
an. 4. Anticles, Soſicles.
CXIV.
an. 1. Hegeſias.
an. 2. Cephiſodorus.
an. 3. Philocles.
an. 4. Archippus.
CXV.
an. 1. Neaechmus.
an. 2. Apollodorus.
an. 3. Archippus.
an. 4. Demogenes.

OLYM-

Digitized by Google

OLYMPIAS
CXVI.
an. 1. Democlides.
an. 2. Praxibulus.
an. 3. Nicodorus.
an. 4. Theophraſtus.
CXVII.
an. 1. Polemo.
an. 2. Simmides.
an. 3. Hieromnemon.
an. 4. Demetrius.
CXVIII.
an. 1. Charinus.
an. 2. Anaxicrates.
an. 3. Coroebus.
an. 4. Euxenippus.
CXIX.
an. 1. Pherecles.
an. 2. Leoſtratus.
an. 3. Nicocles.
an. 4. Calliarchus.
CXX.
an. 1. Hegemachus.
an. 2. Euctemon.
an. 3. Mneſidemus.
an. 4. Antiphates.
CXXI.
an. 1. Nicias.
an. 2. Nicoſtratus.
an. 3. Olympiodorus.
an. 4. Philippus.
CXXII.
an. 1. . . . .
an. 2. . . . .
an. 3. Philippus.
an. 4. . . . .

OLYMPIAS
CXXIII.
an. 1. Diphilus.
an. 2. Diocles.
an. 3. . . . .
an. 4. . . . .
CXXV.
an. 1. Gorgias.
an. 2. Anaxicrates.
an. 3. Democles.
an. 4. . . . .
CXXVII.
an. 1. . . . .
an. 2. Pytharatus.
CXXXIX.
an. 1. Diognetus.
CXXX.
Archenides.
CLVIII.
an. 2. Antitheus.
CLXII.
an. 1. Heraclitus.
CLXIII.
an. 3. Agathocles.
an. 4. Iaſon.
CLXXIII.
an. 1. Athenion, *vel* Ariſtion.
CLXXVII.
an. 3. Magnus Gaius.
CLXXX.
an. 1. Herodes.
CLXXXII.
an. 1. Polycharmus.
CLXXXVIII.
an. 2. Nicias.
an. 3. Areus.

an.

OLYMPIAS
CLXXXVIII.
an. 4. Claudius Attalus.
. . . .
Nauſias.
Lyciſcus.
Dionyſius.
Theo.
Agaſias.
CXCVII.
an. 1. Rhoemetalces Thraciae (Rex.
CXCVIII.
an. 3. Zeno.
CCV.
an. 1. Metrodorus.
. . . .
Themiſtocles.
CCVI.
an. 1. Antipater.
CCVII.
an. 1. Dinophilus.
CCVIII.
an. 1. Dionyſodorus.
an. 4. Conon.
CCX.
an. 1. Thraſyllus.
CCXI.
an. 1. Demoſtratus.
CCXIV.
an. 1. Atelianus.
CCXV.
an. 3. Anarchia.
CCXVIII.
an. 1. Domitianus Auguſtus.
CCXXII.
an. 1. Ariſtarchus.

OLYMPIAS
CCXXII.
an. 4. Hadrianus Auguſtus.
CCXXIII.
an. 4. Macrinus.
. . . .
Nicaretus.
Paranomus.
Dionyſius.
Circa CCXVI.
Tiberius Iulius Macer.
C. Iulius Caſius.
Lucius Bulaeus.
M. Munatius Maximinus Vopiſcus.
. . . . . Carpus.
. . . . us Palleneus.
Demoſtratus.
CCXXVII.
an. 4. Hadrianus Auguſtus.
. . . .
Cl. Heraclides.
CCXXIX.
an. 1. Herodes Atticus.
Circa CCXXX.
Tiberius Claudius. Soſpis.
Circa CCXXXVI.
Tiberius . . . . Ponticus.
Theopompus.
M. Valerius Mamertinus.
Hiceſius.
Philotimus.
Circa CCXL.
M. Aurelius Litophorus (Proſdectus.

OLYMPIAS
CCXLIV.
an. 1. . . . . Protus.
CCXLV.
an. 1. Apollonius.
CCL.
an. 1. Philinus.
CCLIX.
an. 4. M. Vlpius Eubiotus.
CCLXI.
an. 1. Gallienus Auguſtus.
Circa CCLXII.
P. Herennius Dexippus.
CCLXXVI.
an. 1. Conſtantinus Auguſtus.

OLYMPIAS
Circa CCLXXVII.
Flavius Prulades. *Vid. I. p.* 380.
CCCXVI.
an. 1. Nicagoras II.
Circa CCCXX.
Theagenes.
Ante LXX.
Socratides. *Vide II. p.* 92.
Circa CXXX.
Apollodorus. *Vid. II. p.* 92.

INDEX VI.

ARCHONTVM EPONYMORVM

ORDINE ALPHABETICO DISPOSITVS.

A

	Ann.	Olymp.		Ann.	Olymp.
ACeſtorides.	$\frac{4}{1}$	69.	Alciſthenes.	1.	102.
Aceſtorides.	$\frac{2}{3}$	76.	Alexias.	4.	93.
Adimantus.	$\frac{3}{4}$	75.	Aminias.	2.	89.
Agaſias.	*poſt*	188.	*Anarchia.*	1.	94.
				& 3.	215.
Agathocles.	4.	105.	Anaxicrates.	2.	118.
Agathocles.	3.	163.	Anaxicrates.	2.	125.
Alcaeus I.	$\frac{4}{2}$	61.	Anchiſes.	$\frac{4}{1}$	73.
Alcaeus.	3.	89.	Anticles.	4.	113.

An-

Digitized by Google

	Ann.	Olymp.
Antidotus.	$\frac{1}{2}$	82.
Antigenes.	2.	93.
Antilochides.	$\frac{1}{2}$	86.
Antipater.	4.	97.
Antipater.	1.	206.
Antiphates.	4.	120.
Antipho.	3.	190.
Antitheus.	2.	158.
Apollodorus.	3.	87.
Apollodorus.	3.	107.
Apollodorus.	2.	115
Apollodorus.	*Circa*	130.
Apollonius.	1.	245.
Apſephion.	$\frac{3}{4}$	77.
Apſeudes.	$\frac{3}{4}$	86.
Archeſtratides.	$\frac{3}{4}$	50.
Archias.	2.	90.
Archias.	3.	108.
Archippus.	4.	114.
Archippus.	3.	115.
Archidemides.	$\frac{4}{1}$	79.
Areus.	3.	188.
Ariſtarchus.	1.	222.
Ariſtides.	$\frac{3}{4}$	72.
Ariſtion.	4.	89.
Ariſtocles.	$\frac{3}{4}$	43.
Ariſtomenes.	$\frac{2}{3}$	52.
Ariſton.	$\frac{3}{4}$	81.
Ariſtomneſtus.	1.	91.
Ariſtocrates.	2.	95.
Ariſtodemus.	1.	107.

	Ann.	Olymp.
Ariſtophanes.	2.	112.
Ariſtophon.	3.	112.
Arrhenides.	1.	130.
Aſteius.	4.	101.
Aſtyphilus.	1.	90.
Atelianus.	1.	214.
Athenion.	1.	183.
M. Aurelius Lithophorus.	*Circa*	240.
Autoſthenes.	$\frac{4}{1}$	28.

B

	Ann.	Olymp.
Bion.	$\frac{2}{3}$	80.

C

	Ann.	Olymp.
Calleas.	4.	100.
Callias I.	$\frac{4}{1}$	81.
Callias.	1.	92.
Callias.	3.	93.
Calliades.	$\frac{4}{1}$	75.
Calliarchus.	4.	119.
Callimachus.	4.	107.
Callimachus.	$\frac{2}{3}$	83.
Callimedes.	1.	105.
Calliſtratus.	2.	106.
Cephiſodorus.	3.	103.
Cephiſodorus.	3.	105.
Cephiſodorus.	2.	114.
Cephiſophon.	4.	112.
Chabrias.	2.	91.
Chaerephanes.	$\frac{4}{1}$	82.

	Ann.	Olymp.
Chaerondas.	3.	110.
Chares.	$\frac{4}{1}$	77.
Chares.	$\frac{2}{3}$	86.
Chariclides.	2.	104.
Charinus.	1.	118.
Chariſander.	1.	101.
Chion.	4.	103.
Chremes.	3.	113.
Claudius Attalus.	4.	118.
Ti. Claudius Soſpis. *Circa*		230.
Claudius Heraclides.		227.
Cleocritus.	4.	91.
Cliſthenes.	$\frac{3}{4}$	67.
Comias.	$\frac{4}{1}$	55.
Conon.	$\frac{2}{3}$	79.
Conon.	4.	208.
Conſtantinus.	1.	276.
Coroebus.	3.	118.
Creon.	$\frac{1}{2}$	24.
Critias I.	$\frac{4}{1}$	46.
Creſicles.	3.	111.

D

	Ann.	Olymp.
DAmaſias I.	$\frac{1}{2}$	35.
Damaſias II.	$\frac{2}{4}$	48.
Demetrius.	4.	117
Democles.	3.	125.
Democlides.	1.	116.
Demogenes.	4.	115.
Demophilus.	4.	99.
Demoſtratus.	4.	96.
Demoſtratus.	3.	97.
Demoſtratus.	1.	211.
Demoſtratus.	*Circa*	226.
Demotion.	$\frac{2}{3}$	77.
Dexitheus.	4.	98.
Dinophilus.	1.	207.
Diocles.	2.	123.
Diocles.	4.	92.
Diognetus.	$\frac{4}{1}$	72.
Diognetus.	1.	129.
Dionyſius.	*poſt*	223.
Dionyſius.	*poſt*	188.
Dionyſodorus.	1.	208.
Diophantus.	2.	96.
Diotimus.	1.	88.
Diotimus.	3.	106.
Diotrephes.	1.	99.
Diphilus.	1.	123.
Diphilus.	$\frac{2}{3}$	84.
Domitianus.	1.	218.
Dracon.	$\frac{4}{1}$	39.
Dromoclides.	$\frac{1}{2}$	76.
Dropides.	$\frac{3}{4}$	46.
Dropilus.	$\frac{4}{1}$	34.
Dyſnicetus.	3.	102.

E

	Ann.	Olymp.
ELpines.	1.	106.
Epaminondas.	4.	87.
Erxiclides.	$\frac{4}{1}$	58.

Evae-

	Ann.	Olymp
Evaenetus.	2.	111.
Evander.	3.	99.
Eubulides.	3.	96.
Eubulus.	4.	108.
Euchariſtus.	2.	105.
Euclides.	2.	88.
Euclides.	2.	94.
Eucrates.	$\frac{4}{1}$	47.
Euctemon.	1.	93.
Euctemon.	2.	120.
Eudemus.	4.	106.
Euphemus.	4.	90.
Euthippus.	$\frac{3}{4}$	79.
Euthyclitus.	1.	113.
Euthydemus.	$\frac{4}{1}$	56.
Euthydemus.	$\frac{2}{3}$	82.
Euthydemus.	2.	87.
Euthydemus.	3.	88.
Euthymenes.	$\frac{3}{4}$	85.
Euxenippus.	4.	118.
Exaenetus.	4.	94.

F

	Ann.	Olymp
FLavius Prulades. *poſt*		274.

G

	Ann.	Olymp
GAllienus.	1.	261.
Glaucides.	$\frac{1}{2}$	85.
Glaucippus.	3.	92.

	Ann.	Olymp.
Gorgias.	1.	125.

H

	Ann.	Olymp.
HAdrianus.	4.	222.
&	4.	227.
Hegemachus.	1.	120.
Hegemon.	2.	113.
Hegeſias.	1.	114.
Hegeſtratus.	$\frac{1}{2}$	55.
Heniochides.	$\frac{1}{2}$	41.
Heraclides.	$\frac{3}{4}$	61.
Heraclitus.	1.	162.
P. Herennius Dexippus. *Circa*		262.
Herodes.	1.	180.
Herodes Atticus.	1.	229.
Hiceſias. *Circa*		230.
Hieromnenon.	3.	117.
Hipparchus.	$\frac{4}{1}$	71.
Hippoclides.	$\frac{2}{3}$	53.
Hippodamas.	2.	101.
Hybrilides.	$\frac{1}{2}$	72.

I

	Ann.	Olymp.
IAſon.	4.	163.
Iſagoras.	$\frac{4}{1}$	68.
Iſarcus.	1.	89.
Ithycles.	3.	95.
C. Iulius Caſius. *Circa*		226.
Ti. Iulius Macer. *Circa*		227.

L

	Ann.	Olymp.
LAches.	1.	95.
Lacratides.	$\frac{1}{2}$	73.
Leoſtratus.	$\frac{1}{2}$	27.
Leoſtratus.	$\frac{4}{1}$	74.
Leoſtratus.	2.	119.
Lucius Bulaeus.	*Circa*	126.
Lyciſcus.	1.	109.
Lyciſcus.	*poſt*	188.
Lyſanias.	$\frac{2}{3}$	78.
Lyſanias.	$\frac{1}{2}$	84.
Lyſiades.	4.	95.
Lyſias.	$\frac{3}{4}$	24.
Lyſicrates.	$\frac{2}{4}$	81.
Lyſimachides.	$\frac{3}{4}$	83.
Lyſimachides.	2.	110.
Lyſimachus.	$\frac{4}{1}$	86.
Lyſiſtratus.	$\frac{1}{2}$	78.
Lyſiſtratus.	4.	102.
Lyſitheus.	$\frac{3}{4}$	78.

M

	Ann.	Olymp.
MAcrinus.	4.	223.
Magnus Gaius.	3.	177.
Megacles.	$\frac{4}{1}$	42.
Menon.	$\frac{3}{4}$	76.
Metrodorus.	1.	205.
Micio.	3.	94.
Miltiades.	$\frac{4}{1}$	29.
Miltiades.	$\frac{1}{2}$	30.
Miltiades.	$\frac{4}{1}$	64.
Miltiades.	$\frac{2}{3}$	73.
Mnaſippus.	*Circa*	100.
	Vide II.	89.
Mneſidemus.	3.	120.
Mneſitheus.	$\frac{3}{4}$	80.
Molon.	3.	104.
M. Munatius.	*Citca*	226.
Myrichides.	$\frac{4}{1}$	85.
Myrus.	$\frac{4}{1}$	70.
Myſtichides.	3.	98.

N

	Ann.	Olymp.
NAuſias.	*Circa*	188.
Nauſigenes.	1.	103.
Nauſinicus.	3.	100.
Neaechmus.	1.	115.
Nicagoras II.	1.	316.
Nicaretus.	*Circa*	223.
Nicetas.	1.	112.
Nicias.	1.	121.
Nicias.	2.	188.
Nicocles.	3.	119.
Nicocrates.	$\frac{2}{4}$	111.
Nicodemus.	$\frac{2}{3}$	74.
Nicodorus.	3.	116.
Nicomachus.	4.	109.
Nicon.	2.	100.
Nicophemus.	4.	104.
Nicoſtratus.	2.	121.

Ni-

	Ann.	Olymp.
Nicoteles.	2.	97.

P

	Ann.	Olymp.
PAranomus.	*Circa*	223.
Pediaeus.	$\frac{3}{4}$	82.
Phaedon.	$\frac{4}{1}$	76.
	& $\frac{3}{4}$	77.
Phaenippus II.	$\frac{2}{3}$	72.
Phanoſtratus.	2.	99.
Pherecles.	1.	119.
Philinus.	1.	250.
Philippus.	$\frac{4}{1}$	48.
Philippus.	$\frac{1}{2}$	71.
Philippus.	4.	121.
Philiſcus.	$\frac{4}{1}$	82.
Philocles.	2.	80.
Philocles.	1.	97.
Philocles.	3.	119.
Philocrates.	$\frac{3}{4}$	73.
Philombrotus.	$\frac{1}{2}$	46.
Philotimus.	*Circa*	236.
Phormio.	1.	96.
Phraſiclides.	4.	80.
Phraſiclides.	2.	102.
Phrynicus.	4.	110.
Piſander.	3.	91.
Piſiſtratus.	$\frac{3}{4}$	27.
Polemo.	1.	117.
Polycharmus.	1.	182.
Polyzelus.	2.	103.
Praxibulus.	2.	116.
Praxiergus.	$\frac{1}{2}$	77.
Praxiteles.	$\frac{4}{1}$	84.
Protus.	1.	244.
Pyrrhio.	1.	98.
Pytharatus.	2.	127.
Pytheas.	1.	100.
Pythocritus.	$\frac{2}{1}$	71.
Pythodemus.	1.	111.
Pythodorus.	1.	87.
Pythodorus.	1.	94.
Pythodotus.	2.	109.

R

	Ann.	Olymp.
RHoemetalces. Thraciae rex.	1.	197.

S

	Ann.	Olymp.
SImon.	$\frac{2}{3}$	46.
Simonides.	2.	117.
Socratides.	*ante*	70.
Socratides.	3.	101.
Solon.	$\frac{2}{3}$	46.
Soſicles.	4.	113.
Soſigenes.	3.	109.
Soſiſtratus.	$\frac{1}{2}$	81.
Stratocles.	4.	88.

Thea-

T

	Ann.	Olymp.
THeagenes. *Circa*		320.
Theagenides.	$\frac{4}{1}$	78.
Themiſtocles.	$\frac{1}{4}$	71.
Themiſtocles.	2.	108.
Themiſtocles		205.
Theo. *Circa*		188.
Theodorus.	$\frac{2}{3}$	85.
Theodotus.	2.	98.
Theophilus.	1.	108.
Theophraſtus.	1.	110.
Theophraſtus.	4.	116.
Theopompus.	2.	92.
Theopompus. *Circa*		230.
Theſſalus.	2.	107.
Thraſyllus.	1.	210.
Tiberius ..... Ponticus. *Circa*		230.
Timarchides.	$\frac{1}{2}$	83.
Timocles.	$\frac{3}{4}$	84.
Timocrates.	1.	104.
Timoſthenes.	$\frac{2}{3}$	75.
Tlepolemus.	$\frac{1}{2}$	79.
Tleſias.	$\frac{2}{3}$	24.

V

	Ann.	Olymp.
M. VAlerius Mamertinus. *Circa*		230.
M.Vlpius Eubiotus.	4.	259.

X

	Ann.	Olymp.
XAnthippus.	$\frac{1}{2}$	75.

Z

	Ann.	Olymp.
ZEno.	3.	198.
.... Carpus. *Circa*		226.
... us Palleneus. *Circa*		226.
Pantecles. *incer. vid. II.*		119.

I N D E X II.

ARCHONTVM EPONYMORVM
N O M I N A
VT IN QVIBVSDAM SCRIPTORIBVS DEPRAVATA OCCVRRVNT.

A

	Ann.	Olymp.
ABion. *Vide III. pag. 206.*	$\frac{2}{3}$	80.
Alcmaeon.	$\frac{2}{3}$	89.
Aminias.	$\frac{3}{4}$	87.
Anicetes.	1.	112.
Aphepſion.	$\frac{3}{4}$	77.
Archidas.	3.	108.

Ar-

	Ann.	Olymp.
Archimedes.	$\frac{4}{1}$	79.
Arepſion.	$\frac{3}{4}$	77.
Arimneſtus.	$\frac{4}{1}$	91.
Ariſtaeus.	$\frac{3}{4}$	101.
Ariſtion.	$\frac{4}{1}$	173.
Ariſton.	$\frac{3}{4}$	89.
Ariſtophilus.	$\frac{4}{1}$	90.
C		
Caeſimus.	$\frac{4}{1}$	118.
Calamio.	$\frac{4}{1}$	105.
Callias.	$\frac{4}{1}$	75.
Callias.	$\frac{3}{4}$	100.
Callidemides.	$\frac{4}{1}$	105.
Cephiſodorus.	$\frac{2}{3}$	103.
Cephiſon.	$\frac{3}{4}$	112.
Chaeronidas.	$\frac{2}{3}$	110.
Chariander.	$\frac{4}{1}$	101.
Clearchus.	$\frac{3}{4}$	91.
Corybus.	$\frac{2}{3}$	118.
D		
Damaſides.	$\frac{2}{3}$	47.
Dimylus.	$\frac{4}{1}$	78.
Diocles.	$\frac{2}{3}$	114.
Dyſnicetus.	$\frac{2}{3}$	102.
E		
Elpinices.	$\frac{4}{1}$	106.
Epaminon.	$\frac{3}{4}$	87.
Eucles.	$\frac{1}{2}$	88.
Eudorus.	$\frac{3}{4}$	108.
Evippus.	$\frac{3}{4}$	79.
Euthymus.	$\frac{2}{3}$	88.
G		
Glaucippus. *Vide III. pag.* 223.	$\frac{1}{2}$	85.
H		
Hippodamus.	$\frac{1}{2}$	101.
L		
Leocritus.	$\frac{3}{4}$	91.
Lycoſtratus.	$\frac{1}{2}$	121.
Lyſagoras.	$\frac{4}{1}$	68.
M		
Menander.	$\frac{2}{3}$	99.
Micon.	$\frac{2}{3}$	94.
Mneſithides.	$\frac{3}{4}$	80.
N		
Nauſimachus.	$\frac{4}{1}$	86.
Nicaraetus.	$\frac{4}{1}$	112.
Nicodemus.	$\frac{3}{4}$	104.
Nicoſtratus.	$\frac{3}{4}$	111.
P		
Pericles.	$\frac{3}{4}$	84.
Phaenippus.	$\frac{4}{1}$	48.
Phraſicles.	$\frac{4}{1}$	80.
Pyrgio.	$\frac{4}{1}$	98.
Pythodorus.	$\frac{1}{2}$	109.
Pythodorus.	$\frac{4}{1}$	111.

Scy-

S	Ann	Olymp.
SCythodorus. *Vide III. pag. 236.*	$\frac{2}{3}$	85.
Simonides.	$\frac{2}{3}$	47.
Suniades.	$\frac{3}{4}$	95.
T		
THeellus, & Thel(lus.	$\frac{1}{2}$	107.
Theodemus.	$\frac{3}{4}$	107.
Theomnetus.	$\frac{4}{1}$	108.
Thericles.		61.
Thumedus.	$\frac{4}{1}$	108.
X		
XEnaenetus.	$\frac{3}{4}$	94.
Xenippus.	$\frac{3}{4}$	118.

INDEX III.

ARCHONTES PSEVDEPONYMI.

AGyrrhius. *Circa Olym.*		90.
Ariſtides.	2.	78.
Cebris.	3.	75.
Chaerondas.	$\frac{1}{2}$	110.
Cteſides. *Circa Olymp*		90.
Demonicus.	3.	105.
Euthycles.	2.	110.
Heropythes.	2.	110.
Mnaſippus. *Circa* *Vid. II. p.* 89.		100.
Mneſiphilus.	2.	108.
Mneſithides.	$\frac{4}{1}$	110.
Myronides. *Circa Olymp.*		80.
Nauſicles.	2,	110.
Neocles.	$\frac{1}{4}$	109.
Nicias.	$\frac{4}{1}$	110.
Nicias. *Circa Olymp.*		90.
Nicocles.	$\frac{3}{4}$	109.
Phocion.	3.	115.
Piſiſtratus. *ante Olymp.*		67.
Polycles.	$\frac{2}{1}$	109.
Themiſtocles.	4.	75.
Xenias, *Circa Olymp.*		114.

Incerti.

Epiciates.	3.	183.
Procles. *ante inſtit. Olymp.*		

INDEX IV.

SCRIPTORES QVI FREQVENTIVS
IN FASTIS ATTICIS
EMENDANTVR, AVT ILLVSTRANTVR.

Prior numerus indicat Tomum, alter paginam.

A

ADRIANI obſcurus locus explicatur. I. 13. 14.
depravatus reſtituitur. III. 226.
error indicatur. III. 150. 166
Africani locus notatus. III. 44.
ſuppletus. IV. 106.
Alciphrontis locus explicatur I. 25.
Andromachus Etymologici auctor demonſtratur. I. 386.
Antigoni Caryſtii locus duplex tentatus I. 328. 329.
emendatus III. 58.
Appiani locus explicatus IV. 110.
Ariſtophanis locus contra Meurſium explicatus I. 22. II. 306.
Arriani locus explicatur. II. 31.
emendatur. IV. 43.
tentatur. IV. 52.
Athenaei locus reſtituitur. II. 147.
tentatur. II. 355.
contra Meurſium defenditur. III. 3.
reſtituitur. IV. 73. 65.

B

BRukeri error indicatur. IV. 200.

C

CIceronis locus explicatus. IV. 109. 113.
Clerici error oſtenſus. III. 77.
Cyrilli locus defenſus. III. 102.

D

DEmoſthenis locus explicatus. I. 33. 74. IV. 22.
reſtitutus. I. 129. 143. 146.
emendatus. I. 236. III. 101. IV. 34.
Diodori lacuna, veruſque eius locus indicatur. II. 15.
locus emendatur. III. 250. IV. 27. 63.
Dionis locus emendatus. IV. 137.
Dionyſii locus reſtitutus. I. 361. IV. 30. 32. 33. 65.
explicatus. III. 23.
emendatus. I. 138.
vindicatus. IV. 44.
ſuppletus. II. 23.
Dodvelli opinio refutata. I. 82. 123 270. 294. III. 168.
error demonſtratus. III. 108. 160. 182. 193. 293. IV. 10. 13. 17. 22. 69. 77. 78. 178.

E

ETymologi nomen hactenus ignotum indicatur. I. 386.
locus explicatur. I. 102.
emendatur. I. 156. III. 99.
error indicatur III. 23.

Digitized by Google

Eunapii locus explicatus. IV. 198.
Euſebii locus emendatus. III. 1.
 reſtitutus. III. 11. 92.
 explicatus. III. 106.
 ſuppletus. III. 116.
 error indicatus. III. 39. 46. 86.

F

FAbricii error oſtenſus. IV. 68. 75. 95. 200.

G

GEmini obſcurus locus explicatur. I. 88.

H

HArpocrationis locus explicatus. I. 20.
 reſtitutus. I. 335.
Herodoti locus explicatus. III. 98. 128.
Heſychii locus emendatus. I. 335. II. 123.
 tentatus. II. 315.
 reſtitutus. II. 376.
Hieronymi error oſtenſus. III. 15. 251. IV. 52.

I

Ioſephi inſignis locus emendatus. I. 280.
 error indicatus. IV. 115.

L

LAërtii locus reſtitutus, & explicatus. I. 282.
 defenſus. II. 47.
 tentatus. III. 139. IV. 82.
 reſtitutus. III. 112. 191.
 emendatus, & explicatus. III. 11. 56. 84. 104. 304.
 error indicatus. III. 300.
Lyſiae locus explicatus. I. 16.
Livii locus contra Meurſium expoſitus. IV. 98.

M

MEurſii emendatio refutata. I. 8. 13. 16. 206. 231. 361. II. 47. III. 3. 73. IV. 44.
 inconſtantia. I. 39. 212.
 error oſtenſus. I. 16. 20. 22. 27. 33. 41. 44. 204. 292. II. 59. 218. 234. 306. 311. 317. 319. 322. 323. 324. 331. 353. 357. 370. III. 5. 9. 49. 57. 64. 81. 123. 132. 137. 143. 172. 174. 177. 192. 202. 233. IV. 5. 12. 58. 69. 77. 78. 98. 190. 198. 202.

P

PAlmerius notatus. I. 234.
Pauſaniae textus vindicatus. I. 8. IV. 44.
 defenſus. I. 10.
 locus reſtitutus. III. 11.
 coniectura reſtitutus. III. 33.
 emendatus. III. 39. IV. 83.
 tentatus. III. 52.
 explicatus. III. 220.
 error indicatus. I. 11. III. 7. 155.
Perizonius ad Aelianum refellitur. I. 14.
Petavius refutatus. I. 77. 103.
 notatus. III. 5. 38. 57. 64.
 emendatus. IV. 51. 95.
Petiti error oſtenſus. I. 71.
Philoſtratus contra Meurſium expoſitus. I. 4.
 explicatus. I. 109. II. 115. III. 4.
Platonis locus a Meurſii emendatione vindicatus, & explicatus III. 73.
Plinii locus emendatus. IV. 61.
Plutarchi locus reſtitutus. I. 32.
 explicatus I. 27.
 contra Meurſium expoſitus. I. 41. 361.

du-

duplex reſtitutus. II. 71.
emendatus. I. 60. 63. 361. III. 191. 259. IV. 55.
contra Fabricium defenſus. IV. 162.
Pollucis mutilus locus ſuppletur, & explicatur. I. 24.
contra Petavium exponitur. I. 78.
conjectura explicatur. I. 118.

S

SCaligeri error oſtenſus. III. 10. 43. 154. 292. IV. 40. 77. 96.
Scholiaſta Ariſtophanis explicatur. I. 81.
emendatur, ac illuſtratur. III. 215.
emendatur. III. 242.
Pindaricus emendatus. II. 59. III. 177.
Aeſchyli correctus. III. 200.
Thucydidis emendatus. III. 228.
Aeſchinis emendatus. IV. 27.
Stephani locus emendatus. I. 226.
reſtitutus. I. 245. III. 12.
Strabonis locus tentatus. III. 237.
Suidae error oſtenſus. III. 21. IV. 52.
locus explicatus. III. 3.
emendatus. III 235.
Syncelli error oſtenſus. IV. 115.

T

THucydidis locus a Meurſii emendatione vindicatus. I. 206.
illuſtratus. III. 24.
explicatus. III. 184.
Themiſtoclis Epiſtolae apocryphae demonſtrantur. I. 145.
Theophraſti locus emendatus, aut explicatus. II. 322.
Tatiani locus emendatus. III. 88.

Z

ZOnarae locus emendatus. IV. 189.

Digitized by Google

I N D E X V.

Rerum notabilium, quae in FASTIS ATTICIS memorantur, aut explicantur.

A

ABaris Scytha Athenas advenit. III. 6.
Actiaca pugna. IV. 128.
Actiaci anni. IV. 129.
Aerae Antiochenae initium. IV. 62.
  Nabonaſſari. III. 16.
  Actiacae. IV. 129.
  Seleucidarum. IV. 62.
Aeſchyli Tragici ortus. III. 119.
  aetas. II. 49. III. 134.
  mors. III. 193. 202.
Aeſiti quinam forent? II. 145.
Aeſopi aetas. III. 90.
  mors. III. 93.
Alcaei poëtae aetas. III. 67.
Alcmaris poëtae aetas, & patria. III. 50.
Alexandri M. ortus. IV. 23.
  aetas. IV. 41.
  mors. IV. 50.
Amphictyonici Concilii tempus. I. 147.
Amphiſſenſis belli tempus. I. 140.
Anni civilis Attici forma ex Scaligero. I. 55.
  ex Petavio, & Dodvello. I. 56.
  confirmatur novis exemplis. I. 59.
  eius initium, aut cardo. I. 91. 97. 110.
Anacreontis aetas. III. 118. 119.
Anaxagorae ortus. III. 134.
  mors. III. 233.
Anaximandri ortus. III. 65.
  aetas. III. 89. 110.
  mors. III. 118.
Anaximenis aetas. III. 111.
Andocidis Rhetoris ortus. III. 191.
Antalcidae pax. III. 293.
Antimachi Teii poëtae aetas. III. 14.
Antigonus Macedoniae Rex Athenis honoratus. IV. 67.
Antigonis Tribus inſtituta. *ibi*.
Antiphontis Rhetoris ortus. III. 166.
  aetas. III. 253.
M. Antonius in Athenienſes liberalis. IV. 126. 127.
Annus Auguſtaeus. IV. 129. 138.
  Aegyptius. IV. 129.
  quando fixus eſſe coepit. IV. 130.
Apene quando Olympiae recepta. III. 134.
  quando ſublata. III. 212.
Apologia pro Chriſtianis Hadriano Athenis oblata. IV. 168.
Apollodori hiſtorici aetas. IV. 107.
Ara Ignoto Deo Athenis excitata. IV. 152.
Archontes Athenis prius perpetui, mox decennales, tandem annui. I. 4.
  annui quando inſtituti? I. 6.
  quinam eſſe poſſent? I. 15.
  quomodo electi? I. 18.
  iusiurandum praeſtabant. I. 23.
  eorum munera. I. 26. 28. 29.
  tribunal. I. 27.
  numerus, ac diſtinctio. I. 12.
  magiſtratu rite functi Areopagitis adiecti. I. 33.
  an iterato eodem munere fungi poſſent? I. 36.
  Eponymi quinam forent? I. 12.
  he-

hedera, aut myrto coronabantur. I. 24.
iis Servatorum Sacerdotes ſubſtituti. I. 39.
quando deſierint. I. 46.
ſed melius. IV. 202.
Arati Solenſis poëtae aetas. IV. 82.
Arceſilai aetas. IV. 72.
Archilochi Parii poëtae aetas. III. 31.
Aretini poëtae aetas. III. 2.
Ariſtarchi aetas. IV. 107.
Ariſtidis oſtraciſmus. III. 157.
mors. III. 193.
Ariſtotelis ortus. III. 297.
mors. IV. 54.
ſcripta Romam delata. IV. 118.
Areopagi Senatus. I. 261. 262.
eius auctoritas imminuta. III. 196.
quamdiu floruerit? IV. 150. 189.
Ariobarzanes Cappadociae rex Athenienſium amicus. IV. 124.
Armatorum curſus quando Olympiae receptus? III. 121.
Artemiſia Cariae Regina. IV. 25.
Athenagorae Apologia pro Chriſtianis. IV. 182.
Athenae a Sylla, & Romanis captae. IV. 117.
a Mithridate occupatae. IV. 117.
a Macedonibus obſeſſae. IV. 98.
Athenienſes ad mutandas imperii formas propenſi. I. 4.
qua aetate, & quibus ritibus Populis inſcriberentur. I. 198.
Athenarum fortuna varia. IV. 93. 98. 102. 103. 110. 118. 158. 164. 171. 184. 188. 189. 197. 198. 202.
Attalis Tribus inſtituta. IV. 101
Attalus Pergami Rex Athenienſium amicus. IV. 101.
Auguſtus Athenas venit. IV. 137.
Auguſtalia Feſta quando inſtituta? IV. 160.
M. Aurelius Auguſtus in Athenienſes beneficus. IV. 182.

B

BEllum Meſſenium primum quando coeperit? III. 17.
quando deſierit? III. 20.
Secundum quando coeperit? III. 31.
quando deſierit? III. 38. 44.
Amphiſſenſe. I. 140.
Amphictyonicum. III. 71.
Phocenſe. IV. 24. 32.
Sociale. IV. 20. 96.
Achaicum. IV. 110.
Mithridaticum. IV. 117.
Laniacum. IV. 53.
Beroſi Chaldaei aetas. IV. 92.
Boëtii aetas. IV. 201.

C

CAllimachi poëtae aetas. IV. 86.
Calpe quando Olympiae recepta. III. 137.
quando ſublata. III. 212.
Carneadis aetas IV. 97. 108. 112.
Carnia feſta quando inſtituta. III. 41.
quo menſe celebrata. III. 41.
Celes quando in Olympiis receptus. III. 54.
pullus quando receptus. IV. 93.
Chaeronenſis pugnae tempus. I. 140.
IV. 39.
Chilonis aetas. III. 10. 107.
Chionidis Comici aetas. III. 154.
Choerili Tragici aetas. III. 120.
Chryſippi ortus. IV. 80. 99.
Cicero Athenis moratur. IV. 119.
Cinnabaris conficiendi inventum. III. 262.
Comoedia quando primum Athenis acta. III. 88.
Comitia Athenis in Pnycce habebantur. I. 21.
Corcyra quando condita. III. 27.
Corinthi clades. IV. 110.
Coſmetae quinam eſſent. II. 234. 143.
Cratetis aetas. IV. 47.

Cu-

Curſus pullorum equorum quando Olympiae receptus. III. 296.
Cypſeli Tyranni aetas. III. 7. 48.
Cyri regis initium. III. 99. 113.

D

DAduchus, aut Facifer quis? II. 149.
Delii Archontes ab Athenienſibus diſtincti. I. 370.
Delphici Templi incendium. III. 108.
Expilatio. IV. 21.
Demetrias Tribus inſtituta. *ibi*.
Demetrius Macedoniae rex Athenis honoratus. IV. 67.
Demetrius Phalereus. IV. 63. 65. 67.
eius mors. IV. 80.
Democriti ortus. III. 138. 181.
mors. III. 278.
Demoſthenis aetas. II. 138. IV. 15.
Diaulus quando Olympiae receptus. III. 20.
Dies exemptilis in menſe cavo quaenam foret? I. 68.
Dinarchi Rhetoris aetas. IV. 18. 66. 74.
Dolichus quando in Olympiis admiſſus. III. 23.
Draconis aetas. III. 62.
leges ab illo editae. III. 63.

E

EMpedoclis aetas. III. 137.
Epengraphi quinam eſſent? II. 192.
Ephebi quinam eſſent? II. 140.
Ephori quando Spartae inſtituti. III. 9.
Epibomus quis? II. 151.
Epicuri ortus. IV. 35.
aetas. IV. 63.
mors. IV. 85.
Epimenidis aetas. III. 135.
adventus Athenas. III. 73.
Epiſtata Proedrorum quis. I. 265.
eius munera. I. 266.
Eponymus Archon quis? I. 12.
Eratoſthenis aetas. IV. 83. 94. 103.
Equorum curſus in Olympiis reſtitutus. IV. 149.
Ethnici ritus quando Athenis aboliti. IV. 194. 195. 196. 197. 199.
Evagorae Cypri regis mors. IV. 3.
Eudoxia Auguſta Athenis orta. IV 199.
Eudoxi ortus. III. 242.
aetas. IV. 11.
Eumeli poëtae aetas. III. 7.
Eunapii Sophiſtae aetas. IV. 193.
Euripidis ortus. III. 167.
aetas. 227. 248.
mors. II. 41. 258.

F

FEſta Athenienſium. II. 381.
Flaminini Romanorum Imperatoris res in Graecia praeclare geſtae. IV. 101.
Fortunae bonae nomen decretis praefixum. II. 234.

G

GOrgiae rhetoris aetas. III. 235.
Grammatica poſt Euclidem quae? III. 276.
Gymnaſiarchae qui? II. 144.

H

HAdriani Caeſaris in Athenienſes liberalitas. II. 403. IV. 167. 171.
primus adventus Athenas. IV. 167.
anni ab hoc adventu numerati. II. 403. IV. 174.
Hadrianis Tribus Athenis inſtituta. IV. 168.
Harmodio, & Ariſtogitoni ſtatuae Athenis erectae. III. 128. 171.

Her-

Digitized by Google

Helices, & Burae excidium. III. 304.
Heracliti aetas. III. 132.
Hermae Athenis truncati. III. 249.
id quando factum. III. 247.
Herodis Attici aetas. IV. 172. 181.
Herodoti ortus. III. 157.
aetas. III. 203. 213. 216.
Hieraules quis? II. 151
Hieroceryx quis? II. 150.
Hierophanta quis? II. 149.
Hippias Piſiſtrati filius Athenis eiectus. III. 124.
Hippocratis ortus. III. 199.
Homeri aetas. III. 157.
Hypocoſmetae quinam eſſent? II. 144.
Hypoſophroniſtae quinam eſſent? II. 144.

I.

IDrieus Cariae rex. IV. 25.
Iſocratis rhetoris aetas. II. 67. III. 223. IV. 35.
Iulianus Apoſtata Athenis moratur. IV. 193.
Iunonis Argivae templum. III. 241.

L.

LAcydis aetas. IV. 93. 97.
Leges Solonis ubi poſitae. I. 24.
Lexiarchicum quid? II. 135.
Lucta quando in Olympiis recepta. III. 27.
puerorum quando inſtituta. III. 59.
Lyſandri mors. III. 288.
Lyſiae rhetoris aetas. II. 69. III. 203. 275. 300.

M.

MArathonia pugna. III. 148.
Mauſoli Cariae Regis mors. III. 300 IV. 25.
Menandri Comici ortus. IV. 35.
aetas. IV. 54.
Menandri mors. IV. 76.
Menſium Atticorum Ordo. I. 63. II. 401.
plenorum, & cavorum ſitus novis argumentis oſtenditur. I. 67.
Menſes variarum Gentium. II. 393.
Aeginetici. II. 393.
Aegyptii. II. 394.
Argivi. II. 400.
Attici. II. 401.
Bithyni. II. 408.
Thebani Boeoti. II. 409.
Cappadoces. II. 413.
Coi. II. 414.
Corcyraei. II. 414.
Corinthii. II. 418. III. 287.
Cretenſes. II. 427.
Cyprii. II. 431.
Delii. II. 435.
Delphici. II. 437.
Elidenſes. II. 445.
Epheſii. II. 447.
Iudaici. II. 449.
Laconici. II. 450.
Macedonici. II. 458.
Siculi. II. 418.
Smyrnaei. II. 464.
Teii. II. 465.
Incogniti. II. 469.
Meſſene quando condita. III. 46.
Metonis Cyclus inſtitutus. III. 226.
Militiae tempus apud Athenienſes. II. 135.
Minervae ſtatua Athenis in arce poſita. III. 217.
Minervae Poliadis ſacerdos. I. 43.
Monetae Atticae varietas. II. 223.
qualitas. II. 224.
valor. II. 227.
typus. II. 230.
Symbola. II. 235.
numerales notae. II. 240. 284.
ſiglae. II. 242. 283.
nomina inſcripta. II. 243. 282.
argentea quando ſignata. III. 124.

N

NAbonaſſari aetas. III. 16.
Nemea Feſta quando inſtituta? III. 91.
Nicomedia quando condita? III. 27.
Novemviri quinam forent? I. 12.
vide Archontes.

O

OLeum ex Attica efferre vetitum. I. 31.
Olympia in Macedonia celebrata. IV. 2.
Olympia Alexandriae quando inſtituta? IV. 178.
Olympici Ludi quando in Elide ſublati? IV. 196.
Olympii Iovis Templum Athenis dicatum. IV. 104. 137.
Onomacriti aetas. III. 87.
Oropus diripitur. IV. 108.

P

PAedotribae Athenis qui? II. 144.
Paredri tribus primis Novemviris dati. I. 32.
Panathenaea quando inſtituta? III. 91.
Pancratium quando Olympiae receptum? III. 53.
puerorum quando inſtitutum? IV. 100.
Paraſiti qui? II. 145.
Paulus Apoſtolus Athenis concionatur. IV. 154.
Pauſaniae aetas IV. 177.
Pentathlum puerorum quando Olympiae receptum? III. 60.
Peloponneſiacum bellum. III. 228.
Periandri aetas. III. 48. 61. 85.
Periclis aetas. III. 232.
Phalaridis aetas. III. 52. 61. 107. 150.
Pherecydis aetas. III. 113. 115.
Philemonis Comici aetas. IV. 47.
mors. IV. 89.
Philoſophi Athenis eiecti. IV. 67.
Philoſtrati aetas. IV. 185.
Philochori hiſtorici aetas. IV. 103.
Phocionis aetas. IV. 42. 58.
Phoſphorus Athenis quis? II. 151.
Phocenſis cladis tempus. I. 132. 135.
Phratriae quid? II. 144.
Phrynici Tragici aetas. III. 172.
Pindari aetas. II. 57. III. 122.
mors. III. 200. 206.
Piraeei munitio quando facta? III. 146.
Piſiſtrati aetas. III. 96.
tyrannis. III. 97. 101. 105. 114. 118. 123. 124.
Pittaci aetas. III. 56. 81. 90.
Plataeae excidium. IV. 6.
Plataeenſes Athenienſis civitatis iure donati. I. 16.
Platonis ortus. III. 230.
mors. IV. 30.
Pnyx Athenarum locus, non Populus, erat. I. 22.
ibi Comitia habebantur. I. 21.
Polemarchus quis? I. 12.
Populi Atticae quid eſſent? I. 191.
ipſorum ſeries. I. 223.
Polemonis hiſtorici aetas. IV. 106.
Pompeii iter Athenas. IV. 122.
Praeco quis? II. 150.
Praxagorae hiſtorici aetas. IV. 191
Proëdri duplicis generis erant. I. 265. 267.
Procli aetas. IV. 101.
Proaereſii in Athenienſes amor. IV. 193.
Prytanes quinam dicerentur? I. 100.
Prytaniae quid? I. 101
ipſarum diſtributio. I. 105.
ordo varius, ac fortuitus. I. 179.
Pſeudeponymi Archontes quinam dicerentur? I. 293.
quid eſſent? I. 307.
ipſorum nomina, atque aetas. I. 323.

Digitized by Google

Ptolemais Tribus inſtituta. I. 121.
Pueri quinam dicerentur? II. 140.
Pugilatus quando Olympiae inſtitutus? III. 30.
puerorum quando receptus? III. 63.
Pugna ad Mycalem. III. 169.
Salaminam. III. 164.
Plataeas. III. 169.
Argynuſas. III. 261.
Naxum. III. 303. IV. 1.
Mantineam. IV. 16.
Leuctras. IV. 7.
Pharſalica. IV. 125.
Actiaca. IV. 128.
Marathonia. III. 148.
Pythagorae aetas. III. 117. 122. 152.
Pythia quo anno Olympico celebrata? II. 64. *ſed melius*. II. 295.
quando inſtituta? III. 81.

Q

QVadringenti Athenis inſtituti. III. 253.
Quinquertium quando Olympiae receptum? III. 27.

R

REx Novemvirorum, ſive Archontum unus. I. 12.
Rhoemetalces Thraciae Rex. IV. 147.
Athenis Archon fuit. II. 194.
Roma quando condita? III. 13. 14.
Romae Deae Sacerdos. IV. 141.
Romulus quando natus? III. 5.

S

SAcadae Argivi aetas. III. 3.
Sacerdos Deae Romae, & Augusti. I. 43.
Minervae Poliadis. I. 43.
Sacerdotes Servatorum quando Athenis inſtituti? I. 39.
quando ſublati? I. 40.
Sapphonis poëtriae aetas. III. 67.
Scribae eorumque varietas. II. 153.
Senatus Athenienſis forma. I. 261.
qua die cogeretur? I. 264.
quotuplex foret? I. 260.
Senatores quinam? I. 265.
Areopagiticus. *Vide* Areopagus.
Simonidis poëtae aetas. III. 102.
Socratis aetas. II. 46.
mors. III. 280.
Solonis aetas. III. 77.
itinera. III. 99.
mors. III. 100.
leges. III. 77.
ubi ſervatae. I. 24.
Sophoclis Tragici ortus. III. 140. 181. 189. 217.
mors. III. 260.
Sophroniſtae qui? II. 144.
Speuſippi aetas. IV. 30. 38.
Steſichori poëtae aetas. III. 59. 60.
Strategi quando Athenis inſtituti. I. 45.
diſtinguendi ab Epiſtatis Prytaniarum. I. 303.
Stadium Panathenaicum quando Athenis exſtructum? IV. 173.
puerorum quando in Olympiis receptum? III. 59.
Stratonis phyſici aetas. IV. 86.
Synoris, aut biga quando in Olympiis recepta? III. 256.
Syracuſas colonia deducta. III. 11.

T

TArentum quando conditum? III. 27.
Terpandri Muſici aetas. III. 55.
Tethrippus quando in Olympiis receptus? III. 39.
Thaletis ortus. III. 36.
mors. III. 108.
Thaſus urbs quando condita? III. 25.
Theagenes Archon videtur Pſeudeponymus. I. 384.
ſed vere Eponymus fuit. IV. 200

The-

Themiſtoclis exilium. III. 180.
mors. III. 193. 208.
Theognidis poëtae aetas. III. 109.
Theſei oſſa Athenas translata. III. 174. 189.
Theophraſti aetas. IV. 53. 89.
Theſmothetae Archontes quinam eſſent? I. 12.
Theſpidis Tragici aetas. III. 115.
Thraſybuli mors. III. 289.
Thucydidis ortus. III. 180.
aetas III. 285. 289.
Tleſias Archon quando imperaverit? I. 11.
Traianus Auguſtus Athenis moratur. IV. 165.
Tragoedia quando primum Athenis acta? III. 115.
Trieres quando primum conſtructae? III. 8.
Tribus Athenienſes. I. 114.
ipſarum origo, numerus. I. 116.
denarius numerus. III. 128.
ordo ſemper conſtans. I. 120.
in Scriptoribus perturbatus. I. 120.
verus ordo demonſtratur. I. 155. 176.
Tribus novae Antigonis, & Demetrias Athenis inſtitutae. IV. 67.
Triginta Tyranni Athenis inſtituti. III. 264.
quando ſublati? III. 280.
Tubicen, aut Praeco quando in Olympiis recepti? III. 283.
Tyrtaei poëtae aetas. III. 32.

V

Veſpaſianus Auguſtus libertatem Athenienſibus adimit. IV. 158.

X

Xenocratis mors. IV. 61.
Xenophanis aetas. III. 57. 116.
Xenophontis aetas. III. 179. IV. 19.

Z

Zeugitae Athenis quinam eſſent? III. 77.
Zenonis Eleatae aetas. III. 134.
Zenonis Stoici aetas. IV. 87. 91.

LYON

F I N I S.

Digitized by Google

Digitized by Google